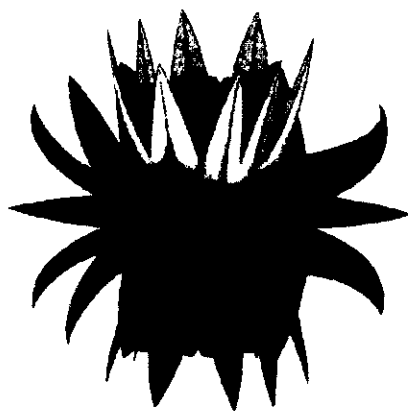

TESI DOCTORAL: UN MODEL GLOBAL DE LA REALITAT

Lluís M. Xirinacs Damians

Barcelona, febrer 1997

0.- UN MODEL GLOBAL DE LA REALITAT.

Aquesta tesi doctoral és àrida i ingrata, talment es tractés del complicat procés d'invenció (1)¹ i experimentació (2)², de construcció (3)³ i aprenentatge per al seu ús (4)⁴ d'un instrument com l'orgue, el piano o l'ordinador. La delectança, si és encertat l'instrument, arriba molt més tard. Tanmateix, ai làs!, Bach sabé compondre alhora bons clavecins i bells preludis i fugues per tal d'afinar-los.

00.- Model (490.01)⁵

000.- Per conèixer i actuar en la realitat segons les nostres necessitats, conveniències, gustos i capricis, ens calen instrumentalment models.

001.- Model: resultat de la interacció recursiva entre realitat (*ontos*) i ment (*logos*).

002.- El nostre model és a mig camí entre model empíric on domina la realitat i model abstracte on domina la ment: és una simulació informatitzable.

003.- Ajuda el nostre cervell creador i reformador permanent de models cibernètics a instàncies de la realitat i conforma la realitat al cervell humà.

¹ pág. 14. Els núms. entre parèntesis i negreta es refereixen a paràgrafs de la mateixa tesi.

² pág. 43

³ pág. 76

⁴ pág. 165

⁵ pág. 244

01.- Un.

010.- Un entre altres, sempre hipotètic (**490.010**)⁶, sempre subjecte a autocrítica. Bo si és útil. Implica un semiescepticisme a l'estil de la nova acadèmia platònica de Carnèades o al del *pensiero debole* actual.

⁶ pàg. 244

02.- Global (05,⁷ 29,⁸ 40⁹).

020.- Ni escèptic: poc de poc, ni parcial: molt de poc, ni total: molt de molt. Global: poc de molt; allò més significatiu.

021.- Té forma geomètrica d'hiperesfera (187)¹⁰: espai ontològic, simbolitzat geomètricament, de tres dimensions, corbes i tancades en un espai de quatre dimensions.

021.0.- En la línia geometritzant dels mandala (cercles) hinduïstes, de Pitàgores, Plató, Plotí, Escot Eriúgena, Llull, Kircher, de la càbala jueva, i, més tard, del Kant dels esquemes i de l'arquitectònica, del Bogdanov de la tectologia, del Leisegang de les Denkformen, del Ryle de la cartografia conceptual, de l'Adorno de les constel·lacions o del Quine de l'holisme pragmàtic.

021.1.- Jean-Luc Chabert i Amy Dahan Dalmedico diuen d'Henri Poincaré: *Una de les genialitats de Poincaré fou la seva manera d'estudiar els grans problemes clàssics mitjançant enfocaments absolutament originals. Aconsegui desentranyar qüestions fins aleshores inextricables mitjançant un enfocament nou basat en una intuïció geomètrica de la situació. Així desenvolupà la Topologia o Analysis situs, disciplina de la qual el matemàtic alemany Riemann havia forjat els primers instruments en 1851 i que s'interessa per les propietats de forma, de contigüitat, de connexió, etc. preservades per les transformacions contínues. Potser aquest privilegi concedit a la intuïció geomètrica i topològica, així com l'estil discursiu de Poincaré, expliquen la manca d'esment a aquests mètodes en els anys de 1930 a 1960, marcats per l'èxit dels mètodes algebraics de l'Escola alemanya de D. Hilbert i E. Nöther i després per la formulació d'estructures del grup N. Bourbaki a França.*¹¹

021.2.- Un fet característic dels conceptes i mètodes geomètrics és que es basen, grosso modo, en idees intuïtives i conserven llurs avantatges fins i tot en llur forma abstracta. Allò que l'analista obté després de llargs càlculs, el geòmetra pot assolir-ho, en ocasions, immediatament. Un exemple elemental d'això es pot veure en els gràfics, que donen una imatge

⁷ pág. 9

⁸ pág. 73

⁹ pág. 165

¹⁰ pág. 38

¹¹ Henri Poincaré el precursor, Barcelona, *Mundo Científico*, juliol, p.717

completa de la dependència entre variables. El mètode geomètric es pot caracteritzar com un mètode sintètic que ho abraça tot [el subratllat és meu], en contrast amb el mètode analític. És cert que en les teories geomètriques abstractes el caràcter intuïtiu immediat s'esvaeix, però els raonaments intuïtius analògics romanen, talment com el caràcter sintètic del mètode geomètric.¹²

022.- Model global i, per tant, no només científic ni només filosòfic en sentit estricte; també estètic, pràctic, metafísic, lògic, psicològic, social, econòmic, místic, etc., a la recerca d'una **teoria i mètode de modelació global de la realitat**.

022.0.- Des dels ja clàssics treballs de A. Tarski (1954) i A. Robinson (1961) fins a avui, potser ja és enllestida la teoria deductiva de models estrictament lògico-matemàtics.

022.1.- Molt més endarrerida està la teoria inductiva de models científics empírics. Filòsofs com P. Suppes, W. Balzer, C. U. Moulines, J. D. Sneed, J. L. Klüver o B. C. van Fraassen en són investigadors avançats.

022.2.- Però la teoria globalitzadora de la modelació, que depassi el territori estricte de la ciència, exigida per la necessitat de totalització de la ment humana és un territori quasi verge d'investigació directa que ni tan sols la teoria general de sistemes (L. Bertalanffy, etc.) no ha intentat encara desenvolupar adequadament. Es veu avui dia com un repte de futur, talment com es veia en temps de Kant l'estudi conjunt de la cosmologia física.

022.3.- George J. Klir, continuador de la tasca de Bertalanffy, s'adona de l'estretor de plantejament de la teoria general de sistemes i augura un futur pròxim més obert: *És probable que la ciència del sistemes generals arribi a abastar distintes àrees específiques, com l'enginyeria de sistemes, els sistemes en l'art, els sistemes en la filosofia, la metodologia dels sistemes i els sistemes en l'educació. Tant la investigació com l'educació contribuiran al desenvolupament de la teoria de sistemes. Resulta difícil predir quina de les dues serà la més influent [...]. Sens dubte, és important concebre la complexitat de sistemes com a paràmetre. Probablement es buscaran formes noves i poc ortodoxes de representar els sistemes. Per exemple,*

¹² A.D.Aleksandrov i altres. 1985. La matemàtica: su contenido, método y significado, Madrid. Alianza Editorial. 6ª ed., III. pp. 197-198. (Les diferents traduccions són meves).

*es considerarà prometedor el poder dels llenguatges naturals per expressar relacions complexes en formes simples, en molts casos absolutament satisfactòries.*¹³

023.- Tracta, amb molta menys competència, d'obrir també espais proporcionats als temes principals de les altres civilitzacions del planeta. I permet ampliacions i reformes per donar cabuda a sorpreses futures. Talment la rotllana "tancada" d'una sardana... sempre ampliable.

¹³ Tendencias en la teoria general de sistemas. Alianza Editorial, 3ª ed., Madrid, p.23

03.- De la realitat.

030.- Aquella que ho abasti tot (realitat-0): **MÒNADA (R) (30)**.¹⁴ El model no és total (020)¹⁵; la realitat, sí. (Lingüísticament, el model vol abastar tota la realitat. Metalingüísticament, des de B. Russell, cal considerar que aquesta realitat “total” exclou la seva modelació).

030.0.- D’ara endavant poso en majúscules i negretes en color les categories bàsiques del model (**P1, P2, P3, P4**), l’explicació de les quals es fa a bastament en l’apartat **3** d’aquesta tesi.¹⁶

030.1.- Inclou la realitat en si, el concret pur: **PRÀCTICA (CONCERNIMENT: -K) (315.00, 17 473 18)**, autointuïció de la realitat (realitat-1), *ontos*,

030.2.- i la ment en si, l’abstracte pur: **TEORIA (DISCERNIMENT: +K) (315.01)**¹⁹, capacitat reflexiva, simuladora i creativa de representacions (realitat-2), *logos*;

030.3.- com també la realitat mentalitzada o ment realitzada (realitat-3), de què és fet, entre molts d’altres, el nostre model complet, *ontos-logos* (ontologia).

¹⁴ pàg. 77

¹⁵ pàg. 3

¹⁶ pàg. 76

¹⁷ pàg. 82

¹⁸ pàg. 216

¹⁹ pàg. 82

04.- Estructura del treball.

041. “Art de trobar realitat” (inductiu, des de la realitat en si).

041.1.- “La gestació” (1950 - 54).

041.10.- “Punt de partida”.

041.11.- “Cap a la matriu-llavor”.

041.12.- “Matriu-llavor triada”.

041.13.- “Desplegament educatiu”.

041.14.- “Concepte viu”.

041.15.- “Judici viu”.

041.16.- “Eina útil”.

041.17.- “*Imago mundi*”.

041.18.- “La contradicció domesticada”.

041.19.- “Els camins del món”.

041.2.- “La maduració” (1955 - avui).

041.20.- “Totalitat - PRÀCTICA - Educació”.

041.21.- “Passió - PSÍQUICA - Societat”.

041.22.- “Acció - TÈCNICA - Utilitat / Economia”.

041.23.- “Natura - ÈTICA - Ecologia”.

041.24.- “Esperit - MÍSTICA - Ecumene”.

041.25.- “Gust - ESTÈTICA - Art / Legislació”.

041.26.- “Dubte - LÒGICA - Ciència / Govern”.

041.27.- “Principis - IDEICA - Sistemes / Justícia”.

041.28.- “Creença - MÍTICA - Sacralitat”.

041.29.- “Enigma - TEORIA - Globalitat /Filosofia”.

042.- “Art de mentalitzar realitat” (construcció deductiva des de la ment).

042.1.- “Exposició sistemàtica”.

042.10.- “Dialèctica de grau zero: La mònada”.

042.11.- “Dialèctica de grau u: La díada”.

042.12.- “Dialèctica de grau dos: La tríada”.

042.13.- “Reducció a circumferència”.

042.14.- “Dialèctica de grau tres: La tètada”.

042.15.- “Reducció a esfera”.

042.16.- “Les àrees riemannianes”.

042.17.- “Dialèctica de grau quatre: La pèntada”.

042.18.- “Reducció a hiperesfera”.

042.19.- “Les cambres riemannianes”.

042.2.- “Algunes aplicacions” (entre moltes possibles).

042.20.- “Globalística aplicada”.

042.21.- “Ciència contemporània i orient”.

042.22.- “*Ars brevis*”.

042.23.- “Ontologies regionals especials: individu, societat”.

042.24.- “Una perspectiva ontològica global: del Big-bang als nostres dies”.

042.25.- “Una ontologia de la regió del sagrat”.

042.26.- “Són comparables els sistemes filosòfics?”.

042.27.- “Terminologia. *Lexicon*. Enciclopèdia hòlica”.

042.28.- “Hipertext globalitzat i qualificat”.

042.29.- “Una màquina d’escriure i traduir?”.

05.- Mètode global (02)²⁰.

050.- Cal salvar l'amplitud del marc global **abans** que l'ajustament dels detalls monogràfics.

051.- "Això no sé com se soluciona, però **deu** estar en aquesta regió de la ment-realitat i no en una altra, envoltada de tals i tals condicionaments genèrics i no d'altres".

052.- Impedeix, si és encertat, errors crassos, no errors de detall.

053.- Tanmateix l'establiment d'una quantitat tan global de categories permet potenciar les anàlisis d'un tema qualsevol des d'angles insospitats per l'analista especialitzat.

054.- L'usuari, individual o col·lectiu, del model global no ve obligat a emprar-ne totes les seves categories, com un músic no empra totes les notes del teclat en cada composició.

²⁰ pàg. 3

06.- Bibliografia.

060.- Aquesta *sui generis* especialització en la generalitat fa gairebé impossible una bibliografia cenyida. Cada filòsof, molts savis no filòsofs i, fins i tot, inconfessadament o inconscientment, cada persona, intenten construir-se un model global de la realitat. Cada llengua, dialecte o idiolecte porten implícit un model global de realitat, en el primer cas, encara només teoritzat en part. Etc.

061.- L'especialització en la generalitat fa dir a Josep Ferrater Mora en el pròleg a la sisena edició del seu *Diccionario de Filosofía*²¹: *En una obra d'aquesta mena, a diferència de les monogràfiques, no és possible dir-ho tot sobre una sola cosa, però cal dir quelcom sobre moltes coses. L'especialista en matemàtica o en lògica trobarà insuficient l'entrada sobre l'axioma d'elecció, però espero que trobi quelcom d'interessant en l'entrada sobre voluntat de poder; l'especialista en ètica mostrarà bon judici en no consultar, o no prestar massa atenció, a les entrades sobre la noció d'imperatiu o sobre la fal·làcia naturalista, però tal volta aprengui quelcom de l'article sobre el teorema de Craig; al medievalista li semblaran curts els articles sobre Apel·lació, Apel·latiu o sobre Enric d'Haclay, però pot aprendre quelcom si consulta les entrades sobre estructuralisme, materialisme històric o la indeterminació de la traducció. En aquest DICCIONARI es diu quelcom sobre tantes coses que això fins pot constituir una especialitat.*

062.- Aquesta és una tesi de creació, gestada durant a prop de mig segle. Avui el tema de la globalització és d'actualitat. Quan el vaig iniciar, no. No vaig fer estudis dels autors que podien haver-me precedit en l'intent. Em vaig crear una terminologia pròpia. Les possibles influències són molt indirectes i, potser, subliminals.

²¹ Alianza Editorial, Madrid, 1990, pp VIII-X

07.- Instrumentació.

070.- Els meus cordials agraïments als diferents professors de la facultat de Filosofia de la Universitat de Barcelona (UB).

071.- He realitzat consultes a la biblioteca de la facultat de filosofia de la UB i a altres biblioteques de Catalunya.

072.- Per a la investigació, he comptat amb un ample equip voluntari de l'Estudi General de la Fundació Tercera Via amb dos llicenciats en filosofia, Àngels Baldó i Antoni Quirós, amb arxiu, biblioteca, etc...

073.- He comptat, de la mateixa Fundació, amb un equip informàtic *Pentium-100*, a part de disposar de les instal·lacions informàtiques de la UB, a disposició dels doctorands. El laboratori disseny informatitzat dels esquemes és mèrit d'Antoni Aceves.

074.- He comptat amb la col·laboració separada de dos programadors, Manuel Barberà i Joel García, per dissenyar programes oberts del model-mostra, que permetin acumulació ordenada d'investigacions a mida d'usuari filòsof no matemàtic i no programador.

075.- He participat en el projecte "K.A.L.", del departament d'Història de la Filosofia, Estètica, Antropologia i Filosofia de la Cultura, de la Facultat de Filosofia de la UB, dirigit pel Dr. Francesc Fortuny. Ha guiat la meua recerca particular el Dr. Jordi Sales, degà de la dita facultat.

076.- He seguit els cursos complementaris de doctorat dins del programa "Construccions del subjecte", dirigit pel Dr. Agustí González, director del dit departament de la Facultat de Filosofia de la UB.

077.- M'ha assessorat en tot moment el director de la meva tesi, Dr. Antoni Aguilera Pedrosa.

078.- He gaudit, en el primer any (1995-96) d'una beca d'investigació pre-doctoral de la UB i en el segon any (1996-97) d'una altra, amb la mateixa finalitat, de la Fundació Jaume Bofill, de Barcelona.

079.- He disposat de l'assessorament de Carles Riera, director, Jean-Loup Herbert, antropòleg, i Basarab Nicolescu, professor de física quàntica en el CNRS de París, tots ells consellers de RANDA, Escola d'Estudis Polítics de Barcelona.

08.- Algunes apreciacions alienes.

081.- “Gaudeix d’un alt nivell d’interès i de rigor científic. El tema és ambiciós i de gran actualitat. Podríem tenir a la nostra disposició una eina quasi absolutament nova capaç d’obrir perspectives al treball social dels llicenciats en filosofia al servei d’empreses, d’investigació de mercats, de comunicació i propaganda, de professionals liberals, polítics, etc. talment que la seva pragmàtica podria tornar a donar a la filosofia el paper públic, unificador i orientatiu que ha tingut gairebé sempre, netejat ara del virus ideològic. Entén la filosofia com el metallenguatge que permet esmentar els diversos llenguatges dels sabers i les cosmovisions. Usa com a instruments imprescindibles tots els que la informàtica ens va proporcionant per tal d’aconseguir unes anàlisis textuais més àmplies i profundes i unes síntesis més potents” (Dr. Jordi Sales i Dr. Bartomeu Forteza de la UB).

082.- “La Teleinformàtica (les autopistes de la informació) dona un conjunt autoheterogeni de dades. La Cibernètica només pot funcionar adequadament en el govern de les coses si és alimentada per una informació autohomogènia. La Globalística que proposa Lluís M. Xirinacs accepta el conjunt autoheterogeni d’informacions i el desglossa, l’analitza i l’harmonitza en subconjunts autohomogenis. Així la Cibernètica es pot alimentar adequadament.” (Agustí Chalaux de Subirà, Llic. en químiques).

083.- “Allò que coneixem de la metodologia de síntesi desenvolupada per Lluís M. Xirinacs i la percepció de la necessitat de continguts formatius vinculats al desenvolupament empresarial de les cooperatives de treball associat ens ha decidit a seguir els resultats de la investigació que es vol aprofundir amb el projecte **Un model global de la realitat**, amb la intenció d’aplicar-ne els seus resultats a l’adequació del missatge social i empresarial implícit en les nostres experiències” (Jordi Via Llop, per la Fundació Ventosa i Roig de la Federació de Cooperatives de Treball Associat de Catalunya, que agrupa 500 empreses, que ocupen 15.000 persones).

084. Cf. text crític del Dr. Francesc J. Fortuny comentat a 490.²²

²² pàg. 244

1.- ART DE TROBAR REALITAT. La gestació.

10.- Punt de partida.

100.- El model al qual arribarem (186)²³ és (hiper)esfèric. No té punts ontològicament privilegiats. Ara i aquí el punt de partida nostre és convencional. Es prou conegut que s'ha començat històricament per altres.

101.- Parteixo de la meua immediatesa simple, d'un fet atòmic, expressat aproximativament de forma no atòmica.

101.0.- "A Barcelona, a 16 de setembre de 1995, començo a escriure la meua tesi doctoral: **Un model global de la realitat**".

102.- En canvi, el marc del meu present -*Sitz im Leben, Lebenswelt*- és força complex, tant que, si filéssim prim, abastaria tot l'univers.

103.- Trio el meu present, com a punt de partida ocasional perquè pertanyo a la civilització nord-occidental mediterrània, particularitzadora i experimentalista i perquè aquesta civilització, en el tema triat, disposa d'un far lluminós i insigne, Ramon Llull (1235-1315), tot i que la seva manca de dialèctica no em plagui.

103.0.- Quatre segles i mig abans, Joan Escot Eriúgena havia tractat l'univers amb un model circular com el de Llull on, però, hi jugava admirablement la dialèctica de contraris. La circularitat en Llull ens sembla només d'intenció operativa.

²³ pàg. 38

103.1.- Tanmateix la despietada crítica cartesiana contra Llull en el *Discurs* pel seu intent de regular en el seu model fins i tot allò no mesurable, ha perdut la seva força des que el suprem intent científista del Cercle de Viena, ja en el nostre segle, d'unificar tot el saber possible sota el mètode científic és declarat impossible pels seus mateixos promotors.

104.- He triat la meua llengua i la de Llull, la catalana. Cada llengua és un criptomodel global amb avantatges i limitacions. Llull fundà a Mallorca una acadèmia de les llengües àrab, hebrea i llatina per tendir ponts entre les tres grans cultures del seu món. Pararem, doncs, cura i esmerçarem amor en les traduccions.

105.- L'index, avantposat al treball (04)²⁴, palesa que tot el model ja **era** en l'inici. L'arbre ja era en la llavor. La simplicitat del moment inicial és prenyada de complexitat prèvia, concomitant i posterior.

106.- El nucli estricte -l'ensurt heideggerià que torba la tranquil·litat de la inconsciència-, un àtom puntual, s'expressa per "**començo (això ara i aquí)**".

107.- Una primera aurèola, un rectangle (bidimensional) encerclador, és la resta del text del § 101.0.²⁵

107.0.- En el desplegament aureolar, a més de la dimensió: Subjecte ("jo") - Fenomen ("començo") - Objecte ("la tesi"): **SUBJECTE (INTENSIO: -T) - 90°, 0'25° - FENOMEN - 90°, 0'25° - OBJECTE (EXTENSIO: +T) (315.20/21)**,²⁶

107.00.- Des d'ara i endavant la xifra que apareix entre dues categories del model indica la distància a què es troben dins del model. Com és (hiper)esfèric, aquesta xifra representa longi-

²⁴ pàg. 6

²⁵ pàg. 14

²⁶ pàg. 83

tuds d'arc de circumferència màxima i s'expressa o bé en graus (s./ 360°) o en decimals (s./ 1°). **(188)**²⁷.

107.1.- Ha aparegut una nova dimensió perpendicular: Territori ("Barcelona") - Vida individual ("16 de setembre de 1995") - Vida social ("doctorat"): **"MATÈRIA" (VOLTANT: 0) - 90°, 0'25° - MÓN (EVOLUCIÓ: +V) (315.30/31)**.²⁸

108.- Aquest incipient sistema de dues coordenades corbes vol ser l'inici d'un canemàs bàsic sobre el qual puguem brodar els discursos que calgui. S'ha intentat la, impossible i desitjable assintòticament, reducció husserliana antiideològica: "pissarra neutral" on tots els dibuixos són possibles, "hemicicle per donar cabuda a les diferents ideologies polítiques dels diputats", "instrument musical per tocar qualsevol peça de qualsevol estil" **(490.010)**.²⁹

²⁷ pág. 39

²⁸ pág. 83

²⁹ pág. 244

11.- Cap a la matriu-llavor.

110.- Des d'on ara sóc (punt de partida convencional i ocasional): **FENOMEN (APARENÇA: +P) (315.11)**.³⁰

111.- En la meva vida (entorn del punt de partida) **(EXPERIÈNCIA) (335.01)**.³¹

112.- En etapa tardoral (63 anys, etapa de revisió, de dubte metòdic, entre el dogmatisme de la joventut i l'escepticisme de la decrepitud).

113.- Serena (ideals contrastats per la mateixa vida viscuda, actitud més contemplativa).

114.- Fito les aigües primeres i darreres (trio ara, també convencionalment, un punt on adreçar-me que al seu torn esdevindrà un nou punt de partida més radical, que veig ara com a més determinant, més fundant, un *arkhé* ontic, una matriu, una llavor, un fonament, origen i final de la (meva) vida): **PRÀCTICA (CONCERNIMENT: -K) (315.00)**³², cap al qual m'adreço.

114.0.- Uns cercaren el fonament en les coses, altres en els fenòmens, altres en les substàncies, les essències o les idees, altres en el jo, altres en la raó, altres en l'absolut.

114.1.- “El meu avió”, després d'abandonar la zona de passatgers, ara, en aquest punt de la investigació, es vol situar a l'inici de la pista d'enlairament, en l'origen de tot per a mi **(12)**³³ en la infància, en la ingenuïtat, en la intuïció pura, en el concret, en la simplicitat complexa del meu origen real, no tal com la visqueren els meus progenitors quan em veien ploriquejant en els seus braços, ans tal com ara puc entendre que la vaig viure jo aleshores.

114.2.- Malgrat això encara a aquest el declaro un fonament descaradament convencional. La meva vera infància passà i m'esdevé inaccessible: “inescrutabilitat de la referència” (Quine). Hi ha un pas transcendental entre el concret, l'específic de la infància vist ara per mi com a desprovist encara de tota mentalització cultural explícita i la infància real en si, potència pura tant

³⁰ pàg. 83

³¹ pàg. 95

³² pàg. 82

³³ pàg. 19

de l'abstracte de la cultura com del concret de la natura. Hem fet un salt cec kierkegaardia al buit, a l'impensable, a l'*im sich*, a la realitat-0 monàdica (030)³⁴, per la porta de la realitat-1, no mental (030.1)³⁵, la PRÀCTICA, concepte adult -abstracte metalingüísticament- inevitable, del concret, del que és l'específic de la infància des del punt de vista de l'adult que sóc jo.

114.3.- Però, home de cultura i en una civilització on domina l'abstracte, maldo per no perdre mai de vista aquell "qui no rebí el Regne com un nen..." (Jesús), "no és l'espiritual allò que primer apareix, ans el natural" (Pau), "el principi no és la Idea, ans el finit, el real, el determinat" (Feuerbach), "la *praxis* dicta la teoria" (Marx), i en aquest camí trio la infància com a lloc d'enlairament..

115.- D'on realment i concreta jo vinc (desplegament) i a on realment i concreta jo torno (replegament): primera i segona innocències.

116.- A través d'un territori que em mena a on ara sóc (13)³⁶.

117.- Emrenc, doncs, voluntàriament

118.- el descondicionament, fins a on pugui, el camí del retorn: "si no us feu com infants".
FEN - 45° - EXP - 45° - PRÀ, ni que calguin dubtes metòdics cartesians, criticismes kantians o *epokhès* husserlianes per aconseguir-lo.

118.0.- Metodològicament, a les dues dimensions esmentades (107.0/1)³⁷ s'està afegint una nova dimensió, la tercera, al·ludida varies vegades (030.1/2,³⁸ 114³⁹) ací repassada en els dos sentits d'anada i tornada:

³⁴ pàg. 6

³⁵ pàg. 6

³⁶ pàg. 22

³⁷ pàg. 15

³⁸ pàg. 6

³⁹ pàg. 17

infància intuïtiva **PRÀCTICA (CONCERNIMENT: -K)** - 180° , $0'5''$ - maduresa reflexiva **TEORIA (DISCERNIMENT: +K)**:

naixement / mort (**PRÀ**) - 45° , $0'125''$ - infància / ancianitat (**EXPERIÈNCIA**) - 45° , $0'125''$ - adolescència / jubilació (**FEN**) - 45° , $0'125''$ - joventut / maduresa (**ANÀLISI**) - 45° , $0'125''$ - maduració (**TEO**).

118.1.- En aquest punt ja disposem d'un canemàs tridimensional en forma de mitja esfera sòlida riemanniana amb tres coordenades circulars ortogonals:

SUB - 180° , $0'5''$ - **OBJ**

"MAT" - 90° , $0'25''$ - **MÓN**

PRÀ - 180° , $0'5''$ - **TEO**

119.- Camí que hauré de fer inexorablement: petita ona d'univers que va i ve i reposa desfeta, petit corpuscle d'univers de vuitanta anys de vida mitja i que després es corromp.

12.- Matriu-llavor triada.

120.- Des de la meua formació adulta septentrional abstracta (ment, *logos*, TEORIA, +K) imagino dialècticament el fonament com a concreció pura (realitat, *ontos*, PRÀCTICA, -K), ingènua i genuïna tot i que la primitivitat no fou així (114.2)⁴⁰. Primer avís de navegació. Paradoxalment, en l'inici, d'intenció purament mentalitzant, de la tercera part de la tesi, veurem, com a punt de partida del procés, la **MÒNADA** real-mental, ontològica, la realitat total no desplegada encara o totalment replegada al final de tot.

121. Potser més afinadament que jo en la meua opció primera ingènua, però també ben convencionalment -opció civilitzacional-, els indoeuropeus, invasors de l'Índia, des de llur formació transcendentalitzant, que els menà a posar el fonament en *brahman* NOÛMEN (DESPARENÇA: -P) (315.10)⁴¹, interpretaren la reforma budista que funda la realitat en *nirvana*, com el retorn a la simplicitat infantil (PRÀCTICA, -K). Però, l'és?. El *nirvana* budista, de vegades sembla PRÀ, de vegades, NOÛ, però si es vol realment radical, no pot ser també altra cosa que la **MÒNADA** no desplegada o totalment replegada. La distància entre NOÛ i PRÀ o TEO o SUB o OBJ o MÓN, en el nostre model desplegat, serà de 90° ó 0'25°.

121.0.- La mateixa observació caldria fer a la confusió entre l'objecte final de la mística occidental, es digui unió transformant, matrimoni espiritual amb Déu, comunió amb l'Absolut, etc. (NOÛ) i la simplicitat predicada pel Jesús pre-evangèlic i pre-paulí i per Francesc d'Assís, interpretada com a infantil (PRÀ) i que caldrà interpretar com a **MÒNADA** no desplegada o totalment replegada..

122.- En el model introduïm la categoria **PLASMA (INVOLUCIÓ, -V)** oposada - 180°, 0'5° - a **MÓN (EVOLUCIÓ, +V) (107.1)**⁴². Aquella funda la regió de la microfísica, oposada a

⁴⁰ pàg. 17

⁴¹ pàg. 82

⁴² pàg. 16

aquest que funda la de la macrofísica o física usual. També PLA (el Big-Bang / Bing-Crunch) fóra un fonament convencional, perquè no conté ensems les dues físiques. La **MÒNADA**, sí.

122.0.- La distància entre PLA i PRÀ o TEO o SUB o OBJ o FEN o NOÛ, en el nostre model desplegat, és de 90° ó 0°25'. Ací tenim ja la hiperesfera completa.

123.- Així, doncs, **m'he posat en el no-res**, en un sentit més radical que el clàssic de Joan de la Creu. *Res*, "cosa particular", fenomen, objecte, persona, anàlisi, etc. Ací la negativa inclou també les coses generals, sintètiques, potencials, actuals, ideals, reals, conjuntals, elementals, etc. *Nada* vol dir absència total. "No-res", "no-cosa-determinada", tant pot significar l'absència com la presència total. Ací representa la presència total segons es veu a continuació.

124.- Per la porta evangèlica i marxiana de la *praxis* espontània dels infants, del poble senzill, dels obrers espontanis, dels salvatges, m'he llançat al buit. **I ho he aconseguit tot**. Les indiscernibles aigües quineanes de la realitat -¿com sabem que són aigües si són indiscernibles?- se m'han revelat en tota la seva potència.

124.0.- Aquest **tot**, la **mònada (30)**⁴³ pitagòrica o plotiniana, és la realitat plena (*pléroma*), completa, ací considerada com abans de desplegar-se o després de replegar-se, única (*hénada*), anterior al número u, de la qual ell és l'abstracció.

124.1.- No s'inclou a si mateixa, ella (la seva forma) és el seu contingut, pluralitzable en potència o en desplegament dialèctic, mixta, no mixtura ni barreja, constel·lativa en desplegar-se, complexa.

⁴³ pàg. 77

124.2.- No emana res des d'ella ni ella crea res del no-res. Les coses només són pèrdues d'intensitat d'ella mateixa (126)⁴⁴. Sempre només és ella mateixa: autodesplegada i autoreplegada, tant a propòsit de vivències com de coses, tant de coses intuïdes com de coses pensades, tant de continguts com d'estils, de gèneres literaris, de formes.

124.3.- Reuneix la indiscernibilitat ("inescrutabilitat", de Quine) amb la discernibilitat ("de la referència", del mateix autor) com *yin* i *yang* de la saviesa xinesa ancestral, la potencialitat o virtualitat amb l'actualització o realització en gràcil dansa xivaítica de mort i vida al gust del tantrisme hinduista.

125.- Aquest model global és **un** intent d'investigació i de formalització de la **MÒNADA**, en el seu desplegament i en el seu replegament.

126.- Si la **MÒNADA** és no-res, tota reificació de la **MÒNADA**, no n'és una emanació, com volia Plotí, és una exageració (més forma de *res*) i, com a tal, una depauperació (menys contingut de realitat) respecte del tot original, el qual genera dialècticament una anti-res, també exagerada i degradada. Ambdues ensems són la **MÒNADA**.

⁴⁴ pàg. 22

13.- Desplegament educatiu.

130.- De petit ho volia saber tot i intentava fer-ho tot. Crec que tots els nens ho desitgen. Per això pregunten i imiten tant. És tot un repte tractar d'arribar a reproduir les coses més abstruses amb uns mitjans necessàriament limitats. Els adults, en general, inciten els infants a desistir. Limiten civilitzatòriament. L'ÀPEIRON (385.03)⁴⁵ bàsic adquireix perímetre, niu, nínxol ecològic (ECOLOGIA) (385.02)⁴⁶. Els nens se solen desanimar i esdevenen nens "especialitzats": catalans o esquimals; burgesos o proletaris, etc.

131.- Inevitablement vaig desenvolupar unilateralment el meu desplegament. El meu *Lebenswelt* em condicionava inexorablement. Però, mentre els altres m'anaven "especialitzant", conreava "d'amagat" la globalitat tot sol. Em donà meravellosos resultats. Semblava un superdotat.

131.0.- Als deu anys vivia com un ermità (*monacus - mónada*) (431)⁴⁷, distanciat per gust de les sol·licituds de la quotidianitat, enderiat "cap a l'universal" (*kata holos* - catòlic), volia construir un fitxer per ordre de matèries on hi cabés tot, "des d'una espardenya fins a Déu". Tot m'interessava. Com Jules Verne, que llegia desficiosament, sense sortir de casa em passejava pel món sencer.

132.- Però els pares em compregueren i em facilitaren tota la informació i els mitjans que àvidament reclamava. Exemple?: l'accés lliure a l'Enciclopèdia Espasa.

132.0.- Cinc germans. Un petit món ben avingut. Col·laboraven amb les meves intencions i jugarem a "tot". La família era un microcosmos més gran i ric que el microcosmos individual, un model pràctic de MÒNADA més desplegat (432.50)⁴⁸. Aquell col·lectiu era una de les mònades plurals leibnizianes. Formació particular i universalista.

⁴⁵ pàg. 128

⁴⁶ pàg. 128

⁴⁷ pàg. 182

⁴⁸ pàg. 186

133.- Vaig tenir la sort, a més, de fruit d'una sorprenent família ampla o comunitat de barri (432.51),⁴⁹ al barri de Gràcia de Barcelona, on tenia la resta de la família Xirinacs, amb la casa pairal al carrer Pere Serafi, 32. Engrescava els sis cosins.

133.0.- Caldria una llarga descripció perquè resultés creïble, en un món desballestat com el nostre, el prodigi de la vida de barri global que em tocà de viure. Estudis, art, comunitat, espiritualitat (bíblia, litúrgia, ascètica, mística), festes, joc, literatura, publicacions fetes a mà, representacions, excursions, etc. Quina infància!

134.- L'adolescència la vaig viure als escolapis: orde religiosa. Heroisme. Lliurament total. Magnanimitat. Vaig viure el noviciat en un municipi despert (432.52)⁵⁰, Moià, sota la influència aleshores d'una comarca (432.53)⁵¹ amb personalitat pròpia, l'Osona. Vaig estudiar desficiós la filosofia a Navarra, amb el consegüent descobriment d'una nació (432.56)⁵² diferent de la meua. Vaig descobrir Catalunya des de Navarra. Allà, i amb la teologia després a La Rioja, fèrem una revolució que explicaré més endavant (16-17)⁵³.

135.- M'anava, doncs, "formant" en especial i en general alhora, en palesa compatibilitat. I anava eixamplant el radi de la meua comprensió i influència de forma d'accés a unitats orgàniques d'ordre ascendent i no merament de forma quantitativa.

⁴⁹ pàg. 187

⁵⁰ pàg. 187

⁵¹ pàg. 187

⁵² pàg. 187

⁵³ pàg. 32-34

14.- Concepte viu.

140.- Els estudis de ciències, humanitats i filosofia a Iratxe (Navarra) foren el detonador. Primavera, 1950.

141.- Les ones hertzianes, des de Maxwell, eren un *continuum* graduat quantitativament i un *discontinuum* de salts qualitius captats de maneres diferents: televisió, ràdio, calor, llum, química, fotografia de l'interior dels cossos, etc.

142.- A més, si ens cenyíem només a l'espectre visible, els colors eren qualitativament diferents, uns complementaris dels altres, "rodons" (el violeta veí del roig) per al meu ull i quantitativament continus, graduals i "rectes" (el violeta a l'altre extrem del roig) per a Maxwell. Discontinuitat / continuïtat. Curvatura / rectilinealitat.

143.- L'hora diària de meditació fou el gresol que produí el cop de vista sintètic.

143.0.- Experimentalment (FEN) tinc una longitud d'ona electromagnètica de 0'63 μ (CIÈ) (335.32)⁵⁴.

143.1.- Subjectivament (SUB) tinc la percepció (ART) (335.33)⁵⁵ intransferible (METAPSÍQUICA, MTP) (335.30)⁵⁶ de quelcom (OBJ), que anomeno i categoritzo metafísicament com a roig (MTF) (335.31)⁵⁷.

143.2.- Un que veu al·lucinacions roges no té davant l'ona electromagnètica. Tot i que avui es dirà que en el cervell hi té ones electro-biològiques en correspondència amb les electromagnètiques. Un cec davant l'ona adequada no veu el roig. Ni el veurà, tot i que li vulguin explicar.

143.3.- El cec té el **pont** trencat. Però la major part de mortals, no:

MTP -45° ó 0'125°- SUB -45°- ART -45°- FEN -45°- CIÈ -45°- OBJ -45°- MTF.

⁵⁴ pág. 96

⁵⁵ pág. 96

⁵⁶ pág. 96

⁵⁷ pág. 96

Pilastra - arcada - pilastra -... Node - ventre - node -... Nota - pausa - nota -... Una paraula - negació d'aquella paraula - una altra paraula -... Un fotograma - obturació - un altre fotograma -... La foscor regenera la rodopsina, sensible a la llum, en la retina de l'ull. La rodopsina excita el nervi i hi veiem. Però la llum inutilitza la rodopsina i es recupera la fosca. *Et sic de caeteris*. Dialèctica negativa adorniana.

144.- És possible la quantificació de la qualitat, la gradació qualitativa? La gradació quantitativa és contínua. La qualitativa, ¿és rítmica, quàntica?

144.0.- El trencaclosques d'Aristòtil, Llull i Leibniz demanava d'aconseguir computar (*continuum*) qualitats (*discontinuum*).

144.00.- Per què el gran Leibniz, inventor del càlcul infinitesimal, gran domesticador de la continuïtat, es veié empès a atomitzar discontinuament tota la realitat amb les seves sorprenents mònades?

144.01.- Per què a partir de M. Planck una física, que havia atès els poders de resolució més avançats a la recerca de l'última realitat de la matèria, es veié obligada a postular la quantificació discontinua de la magnitud acció, la corpuscularitat de la llum, o una ona associada a cada cos?

144.1.- Des de Descartes, s'optà per un reduccionisme en considerar només les magnituds (qualitats mesurables físicament) contínues: espai, temps, força, etc. Tot i que Descartes es veié obligat a acceptar la teoria dels vòrtexs, pont entre continuïtat i discontinuïtat.

144.10.- En realitat, mesurar és reduir tota qualitat a la qualitat d'espai geomètric i aquest al conjunt dels nombres reals.

144.11.- Reduir temps, força a espai (*metron*) no deixa de ser una llicència que obre el camí a la llicència més general que es preconitza en aquest model.

144.12.- Aristòtil avisava que entre dos realitats contínues no hi ha res. Terç exclòs.

144.13.- Leibniz intentarà excloure totalment la contradicció en el pensament amb el seu principi de continuïtat. Tot és ple. No hi ha cap buit. No hi ha *no*. Què difícil es fa de justificar la diferència, el *quale*.

144.2.- La filosofia, l'art, la llengua, l'esperit, etc. restaran expulsats de l'intent calculatori a partir de la "nova ciència" cartesiana.

144.3.- Només podran ésser tractats pel llenguatge usual aproximativament, "literàriament", com dirà despectivament W.V.Quine.

145.- Com són els conceptes? (471).⁵⁸ "La filosofia -diu G. Deleuze- és fabricació de conceptes".

145.0.- Imaginem-nos una corda de violí. Amb dos dits fem un *pizzicato*. És un *ictus*, un nucli autònom d'identitat. I genera una ona que s'estén a tota la corda, que va i ve, teòricament, sense parar mai, una aurèola o camp d'influència. La corda esdevé un camp dinàmic, viu, no estàtic. Entre dos *pizzicati* s'estableix una interferència d'ones que pot provocar ones (aparentment) estacionàries que donin lloc a figures d'interferència estables (que semblen conceptes morts): Conceptes - nodes / anticonceptes - ventres. Analitzem, de primer, els nodes, els conceptes vius i, després (15)⁵⁹, ja estudiarem els ventres, les interaccions, els judicis vius.

145.1.- Gaudiem d'una dimensió clàssica, estàtica, estructural: extensió (objectes particulars continguts en el significat) o denotació i comprensió o intensió o designació o connotació (teories definitòries del significat). **TEORIA** - 45° ó 0'125° - **SIGNIFICAT** (comprensió) - 45° ó 0-125° - **OBJECTE** (extensió).

145.10.- Podem ací estendre aquesta dimensió, després d'**OBJECTE**, cap a - 45° ó 0'125° - **SIGNE**. Integrariem, així, la teoria de Saussure sobre el significant (**SGE**) i el significat (**SGT**).

145.11.- I, a continuació, acabar-la d'allargar fins a - 45° ó 0'125° - **PRÀCTICA**. Integrariem, així, les teories pragmàtiques i hermenèutiques actuals de la lingüística, iniciades pel Wittgenstein de les *Investigacions*.

145.12.- En total 180° ó 0'5° : **TEO** - **SGT** - **OBJ** - **SGE** - **PRÀ**.

⁵⁸ pàg. 214

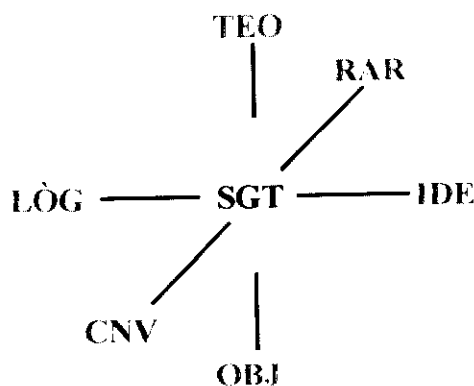
⁵⁹ pàg. 29

145.2.- Gaudien, també d'una dimensió científica posterior, a partir de la modernitat, perpendicular (irreductible) a l'anterior, més mòbil, cinemàtica, però no encara dinàmica: Variable (funció lògica quantitativa) i Constant (idea metafísica qualitativa). **LÒGICA** (variable) - $35^{\circ}26'$ ó $0^{\circ}098'$ - **SIGNIFICAT** - $35^{\circ}26'$ ó $0^{\circ}098'$ - **IDEICA** (constant).

145.20.- **TEO/IDE** d'una banda i **OBJ/LÒG** d'altra, tot flanquejant linealment el **SGT**, equivalen a "significat" (*Sinn*), com a constant connotativa, i "referència" (*Bedeutung*), com a variable denotativa, de Frege. Reducció de dues dimensions (ortogonals) a una (bisectriu). **(TEO/IDE)** - $\cong 40^{\circ}$ ó $0^{\circ}111'$ - **SGT** - $\cong 40^{\circ}$ ó $0^{\circ}111'$ - **(OBJ/LÒG)**.

145.3.- Però caldrà dotar els conceptes d'una tercera dimensió corba (riemanniana), extreta de la ciència contemporània, ortogonal (irreductible) a les anteriors (145.1 i 145.2),⁶⁰ generativa, dinàmica: Nucli (captura, acceptació, mundanització, pessic que ens convé en el continu real-mental significant) i Camp (admirable diferència i influència en tot el continu real-mental "arrugat", genètica plàsmica del concepte). **CONVENCIÓ** (acceptació consuetudinària del concepte) - $35^{\circ}26'$ ó $0^{\circ}098'$ - **SIGNIFICAT** - $35^{\circ}26'$ ó $0^{\circ}098'$ - **RARESA** (primera vegada del concepte).

145.4.- Així a l'entorn del concepte com a significat apareix una aurèola tridimensional.

146.- Simbòlicament, el nucli és un punt; el seu camp d'influència, una radiació de n dimensions; un verb és una direcció amb un punt al mig (la canya de la fletxa); un predicat, el cap de la fletxa; el subjecte gramatical, la cua de la fletxa (155⁶¹, 482.0⁶²).

⁶¹ pàg. 27 i 28

⁶¹ pàg. 31

⁶² pàg. 241

147.- Metadinàmicament en serien una bona metàfora les línies de força en tres dimensions del camp magnètic creat per un (concepte) *monopol* magnètic (157.0^{63} , 187.1^{64} , 482.15^{65}).

148.- La transició entre conceptes, mitjançant l'ús de sintagmes diversos (nominals, verbals, adverbials,...), permet uns intercalats successius equivalents als intercalats dels nombres fraccionaris entre els enters i dels irracionals entre els racionals fins arribar a la continuïtat newtoniano-leibniziana dels nombres reals, o, potser, dialècticament, uns intercalats semblant als submúltiples harmònics d'una longitud d'ona fonamental *pizzicata* en una corda vibrant?.

149.- Els conceptes són alhora una particular categoria del model (SGT) i totes les categories del model: model conceptual. Caben altres menes de models: artístic (ART) (Schiller, Hölderlin), mític (MÍT) (Nietzsche), dialogal (FEN) (Plató), etc. Sempre ens mirem el conjunt des d'un angle determinat (perspectivisme orteguà).

⁶³ pàg. 31

⁶⁴ pàg. 39

⁶⁵ pàg. 242

15.- Judici viu.

150.- Lliscament objectiu entre conceptes: gama de taronges entre groc i roig, inclosos el groc i el roig (Maxwell). Salt subjectiu: groc fonamental no és roig fonamental (acció mental meva). També els nombres tradicionalment, *teste* Pitàgores, han tingut valors quantitatius i qualitius.

151.- Passem de tractar la relació entre concepte i camp a tractar la relació entre dos conceptes en un mateix camp.

151.0.- La tensió entre els dos funda el camp mental-real objectiu, l'ontologia objectiva, l'extensió externa. L'espai no és una pissarra preexistent. L'espai és el resultat d'una *dis*-tensió, d'una *extensió* que és una tensió que cal mantenir perquè l'espai no desaparegui. 151.1.- Morir és cansar-se de mantenir aquesta *extensió*. El balanç energètic del cos que està morint és negatiu.

151.2.- La **interacció** separadora dels dos conceptes funda la distància entre ambdós (147,⁶⁶ 187.1,⁶⁷ 482.15⁶⁸). Els interconceptes són més importants que els conceptes. Adorno *dixit*. Llegir entre línies: *intelligere*. La massa oculta / fosca de l'univers.

152.- Espai intermedi com a continu gradual, com a ventre -sempre vibrant- fonamental entre els dos nusos extrems o com submúltiples discontinus (nodes/ventres) d'aquest ventre fonamental: (100%A, 0%B)...(75%A, 25%B)...(50%A, 50%B)...(25%A, 75%B)...(0%A, 100%B). Lògica polivalent continua.

153.- La relació A - B no és estàtica, és dinàmica, dialèctica de 1er grau (31)⁶⁹. Ens recorda el moviment vibratori harmònic. Identitat en el nucli d'A i en el de B. Alteritat, alteració creixent, entremig, en l'aureòla, que és i no és tan A com B. La distància del punt d'equilibri a A i a B és directament proporcional a la potència de cada nucli.

⁶⁶ pàg. 29

⁶⁷ pàg. 39

⁶⁸ pàg. 242

⁶⁹ pàg. 79

154.- Constel·lació mínima unidimensional de la cadena parlada. Paratagma elemental.

155.- SINTÀCTICA: Els moviments vectorials -orientats- entre l'un i l'altre, els sintagmes elementals, els judicis (fletxa amb cua, canya i cap (**146**,⁷⁰ **482.0**⁷¹)), tenen entre A i B un C verbal predicatiu, dialèctica positiva pura del llenguatge usual, lliscant contradictòriament entre A i B, fent de pont, de passarel·la entre els diferents (**ANÀ**).

156.- ISOTÀCTICA: La unió d'A amb B pel verb atributiu "és", desprovist de nucli C no és pròpiament un judici. És una equació. $A = B$. Es tracta dels formalismes purs, meres tautologies de la lògica matemàtica (**LÒG**).

157.- PARATÀCTICA: La relació dialèctica negativa (T.W.Adorno) pura permanent A - B, mancada de terme positiu C intermedi, funda l'espai ontològic objectiu i les constants estructurals (**SGT**) que s'hi dibuixen i que constitueixen les coses i les idees.

157.0.- Repetim, com a **147**, que serien una bona metàfora les línies de força d'un camp magnètic tridimensional configurat per la presència d'un dipol d'un imant (cf. les referències de **147**).⁷²

158.- SEMÀNTICA: La generació, el moviment unitari de significat, d'A o de B funda les corresponents idees "constants" unitàries (**IDE**).

159.- Si resumim **155/8** obtenim aproximadament un tros de paral·lel que, en aquest cas per analogia amb les coordenades geogràfiques, equival aproximadament a un tros de "Tròpic de Càncer" a mig camí entre l'Equador (**FEN - CIÈ - OBJ - MTF**) i el Pol Nord (**TEO**): **ANÀ** - 35'26° ó 0'098° - **LÒG** - 35'26° - **SGT** - 35'26° - **IDE**.

159.0.- **ANÀ** aïllat és el temps, la forma del moviment, analitzable indefinidament.

159.1.- **SGT** aïllat és l'espai, la forma de l'extensió, subdividible indefinidament

⁷⁰ pàg. 28

⁷¹ pàg. 241

⁷² pàg. 29

16.- Eina útil (Una primera aplicació) (4).⁷³

160.- Un mal dia de 1953, quan vivia sota la disciplina del vot d'obediència en un orde religiós, se m'ocorregué relacionar, a la meua manera, dues captures-concepte: l'obediència deguda a l'autoritat constituïda, que jo anomenava "obediència disciplinar", i l'obediència deguda a la pròpia consciència, que jo anomenava "obediència vocacional".

161.- Vaig tractar de formular equilibradament la dialèctica enganxosa que les lliga i les separa.

161.0.- Obediència: un concepte qualitativament variable.

161.1.- Un extrem del qual és el funcionament disciplinar al 100%, l'autoritat objectiva pura (**CIÈNCIA**).

161.2.- I l'altre, l'art vocacional al 100%, la veu interior subjectiva pura (**ART**) o, més interior encara, la veu de la mística transcendent (**MTP**).

161.3.- Cal depurar-les i criticar-les totes dues. L'obediència cega no és un acte moral.

161.4.- Poden coincidir i poden entrar en conflicte. Quina seguir? "No es pot obeir dos senyors".

161.5.- "Pots confondre la veu de la consciència amb els teus capricis". Monòton discurs previsible dels superiors.

161.6.- "Mai no es pot obeir, ni la jerarquia militar, en contra de la pròpia consciència" (Tribunal de Nüremberg). L'objecció de consciència.

162.- A un nivell fenomènic, quotidià (**FEN**), el conflicte pot esdevenir insoluble. Argument de tragèdia. **SUB** - 45° ó 0'125° - **ART** - 45° - **FEN** - 45° - **CIÈ** - 45° - **OBJ** (una part de 143.3⁷⁴)

⁷³ pàg. 165 i ss.

⁷⁴ pàg. 25

163.- A un nivell de realitat que transcendeix la quotidianitat, la *fysis* -en el meu estudi en deia “metafísica de l’obediència”-, tot **tensant** una nova dimensió, tant la disciplina com la vocació esdevenen dues variables ortogonals (irreductibles, independents), els valors corresponents de les quals van de 0 a ∞ .

164.- La fórmula quantitativo-qualitativa era (!):

$$\text{“ } \Delta \text{ disciplina } \times \Delta \text{ vocació } \geq h \text{ ”}$$

Suposada la voluntat d’obeir, els errors comesos en obeir el superior multiplicats pels errors comesos en obeir la consciència no podien ser inferiors a una constant d’indeterminació obediencial que possibilita la llibertat i la responsabilitat i evita el determinisme absolut, per via exterior i interior. Es pot afinar el que es vulgui la disciplina, inexorablement la consciència anirà essent cada cop més trepitjada i viceversa.

165.- No és aquí el lloc de quantificar l’*h*, ni de calibrar la mesura dels errors de les dues variables complementàries. Ho apuntarem més endavant (188⁷⁵ i altres).

166.- Com l’estudi es referia al vot religiós d’obediència, tot i ser aplicable a qualsevol col·lectivitat, la reacció dels superiors davant d’aquesta teoria tan equilibrada fou indescriptible, digna dels millors moments històrics de la Inquisició, amb comminació d’entrega i destrucció d’exemplars i retractació pública inclosa. Relativitzava els fonaments de l’autoritat jurídica! El gran tema de la desobediència civil gandhiana.

⁷⁵ pàg. 39

167.- Síntoma fetaent del desequilibri objectivista malaltís de la comunitat en què vivia. I, *a sensu contrario*, possible via de diagnòstic per a la seva curació.

168.- Val també per a la societat en general. L'obediència disciplinar permet dirigir la societat des de la ciència. L'obediència vocacional permet inspirar la societat des de la poesia.

17.- “Imago mundi” (Una segona aplicació).

170.- Però ja abans d'aquests fets, l'eina s'averava bona en síntesis poderoses i fines anàlisis, en psicologia individual i social, pedagogia, taxonomia, polemologia, mnemotècnia,...

171.- Explicaré una primerenca aplicació gloriosa. Érem seixanta-tres al curs. I tres decidirem ajudar cadascú a trobar en el comú el seu lloc original, i relacionar ajustadament els seixanta-tres llocs que en resultaven.

172.- Jo era el responsable de dissenyar el mapa de totes les contrades. Ja, aleshores, n'eixí un mapa tridimensional apte per globalitzar l'interior de ments individuals i col·lectives des d'uns possibles gabinets d'orientació filosòfica. Els “tres monjos rebels” muntarem un gabinet gratuït per on passaren la resta de condeixebles.

173.- A títol d'exemple, resumeixo el mapa tridimensional emprat, que fou la llavor del model actual.

173.0.- Tres dimensions finites, segons una constant unitària (± 1):

173.00.- SER (1ª lletra), ESDEVENIR (2ª lletra), OBRAR (3ª lletra).

173.1.- Cada dimensió té tres posicions de referència (-1, 0, +1):

173.10.- SER: MATÈRIA (A, -1), HOME (B, 0), ESPERIT (C, +1).

173.11.- ESDEVENIR: FENOMEN (α , -1), CONSCIÈNCIA (β , 0), NOÛMEN (γ , +1).

173.12.- OBRAR: CONEIXEMENT (a, -1), DECISIÓ (b, 0), ACCIÓ (c, +1).

173.2.- És un cub que disposa de nou quadrats-superfície: A, B, C, α , β , γ , a, b, c.

173.3.- de vint-i-set segments triàdics: $A\alpha$, Ab, B γ , Bb, Bc, C β , Cc, αb , βa , γa , γc ,...

173.4.- i de vint-i-set nuclis puntuals determinats: $A\alpha a$, $A\alpha b$,...

174.- No cal dir, d'una banda la gran amplitud de cabuda d'aquest cub amb uns paràmetres tan generals i oposats entre ells. D'altra, la gran quantitat de punts intermedis -

submúltiples/discontinus o aleatoris/multiplicables a l'infinit- per trobar lloc adequat a l'especialitat de cada un dels seixanta-tres companys.

175.- També és evident l'alt grau d'estructuració de tots els nuclis. Restaven definides les relacions de tots amb tots, bo i mantenint cada un la seva pròpia posició. Relació d'identitat, d'alteritat o veïnatge, d'ubicació precisa en el conjunt (universalitat) i d'holicitat (tots influents en cadascun).

176.- Els resultats sinèrgics foren espectaculars i acceptats, en principi, per la superioritat com una meravella.

18.- La contradicció domesticada.

180.- Potser aquesta sigui la peculiaritat més important del model a què vaig arribar cap a 1953: la transformació del cub (173)⁷⁶ en esfera.. Si la dialèctica no havia pogut progressar històricament era perquè la negació és salvatge. “Sí això” és “això” i no res més. “No això” pot ser qualsevol cosa. El pas del sí al no obria la caixa de Pandora de totes les malvestats. “A és no-A?”, “3 = 5?”, doncs les cases cauen, els vaixells s’enfonsen, el caos més absolut ho devora tot. El principi de no contradicció ha imperat més de vint segles com amo i senyor únic a l’occident nòrdic.

181.- La (recti)linealitat (484.1)⁷⁷ és la no contradicció, la identificabilitat, la tautologia. A partir d’un tros mínim -dos punts- de recta es pot predir tota la recta. Tota derivació dona zero. La recta no pot anar a la deriva. La no linealitat, ¿cap a on va?. Pot contradir tota previsió. Sorpresa. Enigma. Antiparadigma. Antimodel clàssic. Antisistema.

182.- Els matemàtics ho resolgueren tot donant entrada a corbes controlades, funcions no (recti)lineals, amb alguna derivada, més enllà de la primera, nul·la, etc. Per controlar l’esquerpa diferència han introduït les funcions diferencials. I s’han anat endinsant fins i tot en el control de funcions a estones caòtiques. No han tocat fons. N’hi ha?

183.- Perquè la no (recti)linealitat és la desidentificació, el pas a la diferència, el camí que surt a la contradicció i mena a l’oposició, que troba un tercer entre el sí i el no. Només si renunciem a la nostra direcció *-di-rectum-* podem obrir-nos a altres direccions, fins i tot a l’oposada.

183.0.- RECTE: *rectum*, *regere*, *rex*, *Recht*, *Reich*, *Rajà*, *Majarajà*, *Raja-ioga*, *directum*, dret, regla, reglament, regulació, direcció, dreçar, adreça, drecera, camí ral, endreçat, rectitud, regidor, reialesa, regne, regió, rector, director, un ral, regentar, règim, interregne, rectilini,

⁷⁶ pàg. 35

⁷⁷ pàg. 243

rectificar, arreglar, regular, corregir, correcte, correccional, incorregible, directriu, dirigible, erecte.

184.- En el nostre model aviat optarem per dissenyar un espai mental/real, ontològic, topològicament **corb**. Les (recti)linealitats no contradictòries les deixarem per a la lògica bàsica de les matemàtiques i, més tard, dels ordinadors. A qualsevol punt del nostre espai mental/real corb sempre se li pot traçar una tangent (recti)línia si es vol. La identitat només rau en cada punt-nucli. És veritat però només en un punt... sense extensió. Les parts de qualsevol altra figura, que no sigui el punt, sempre presenten entre elles com a mínim un diferencial (infinitèssim) requalificador de no identitat, una curvatura ontològica.

185.- També optaré per un espai mental/real topològic **tancat** sobre si mateix. Sempre ampliable, sempre subdividible, però tancat, desprovist de línies de fuga, com som nosaltres mateixos il·limitats, però finits. Permet tota la llibertat de moure-s'hi però no permet la irresponsabilitat de fugir, d'evadir-se. I tot acte de llibertat retorna, respon -responsabilitat-, en *bumerang*, per l'altra banda.

186.- Per tal de presentar un primer model senzill hem optat per l'**esfericitat**, una curvatura fàcilment controlable, ben domesticada des de la matemàtica. No cal dir que en futurs models més subtils i amb l'ajut de la informàtica es podrien usar curvatures més difícils. En el nostre model, les "rectes" (línies geodèsiques o línies-g) esdevindran porcions de cercle màxim. Trigonometria esfèrica. Geometria riemanniana. No figures geomètriques corbes controlades en un espai euclidià recte, ans espai riemannianà corb que impedeix figures rectes.

187.- Hem hagut de corbar un espai de tres dimensions en un de quatre. El model és una **hiperesfera (0.21)**⁷⁸. Es podrien emprar més o menys dimensions i formes diferents de l'esfèrica. Deixem a altres el desenvolupament de la "Modelologia" **(490.010)**⁷⁹. La "navalla d'Occam" ens demana salvar la màxima complexitat de continguts amb el mínim aparell for-

⁷⁸ pàg. 3

⁷⁹ pàg. 244

mal. La multidimensionalitat permetrà bifurcacions, anastomosis i recursivitats (cerques “virtuosos”, bucles) sintàctiques i paratàctiques (482.1)⁸⁰.

187.0.- El control (recti)lineal topològic és de quatre dimensions (k, p, t, v) coordenades ortogonals cartesianes, postulades axiomàticament. Però només usarem una figura, la hiperesfera, l'equació de la qual és

$$k^2 + p^2 + t^2 + v^2 + r^2 = 0, \quad \text{per a } r = \frac{1}{2}\pi \quad (\text{v. 188})^{81}$$

topològicament, talment una “pissarra” hiperesfèrica (de tres dimensions corbes i tancades).

187.1.- Caldria un tractament més físic que matemàtic per enfocar els aspectes dinàmics tant del concepte (punt) com del camp (espai). No l'aprofundirem ací. Només ens hi referirem quan sigui imprescindible (147,⁸² 151,⁸³ 482.15⁸⁴).

188.- Conclusió important, que permet resoldre el problema plantejat en (165)⁸⁵: per poder quantificar qualitativament, cal saber com mesurar la **distància real-mental** o **distància ontològica** (314.0,⁸⁶ 334.0,⁸⁷ 354.0⁸⁸) entre dos nuclis. Per mesurar cal determinar una unitat. En cada model, els cercles màxims axiomàtics que formalitzen l'univers global triat per l'autor poden ésser considerats la unitat “natural” i totes les altres distàncies, àrees d'influència o d'indeterminació, etc., poden ésser considerades subdivisions seves.

$$C_{\max} = 2\pi r = 1^\circ = 360^\circ \rightarrow r = \frac{1}{2}\pi = 57'295.779.51'' = 0'159.154.943''$$

188.0.- Cada nucli, excepte el que es prengui per primer, a més de disposar del significat que té el seu nom en el llenguatge usual, adquireix un significat propi segons la seva ubicació pre-

⁸⁰ pàg. 242

⁸¹ pàg. 39

⁸² pàg. 29

⁸³ pàg. 30

⁸⁴ pàg. 242

⁸⁵ pàg. 33

⁸⁶ pàg. 82

⁸⁷ pàg. 94

⁸⁸ pàg. 108

cisa en la xarxa hiperesfèrica del model (490.011.1)⁸⁹. I hi haurà sempre una tensió dialèctica important entre el significat usual i el tècnic (474)⁹⁰. Cap dels dos no pot ser abandonat. El primer vol cenyir-se més a la realitat (-1) (030.1)⁹¹ i el segon, més a la ment (realitat-2) (030.2)⁹². Tant de bo arribin a confluïr!

⁸⁹ pàg. 246

⁹⁰ pàg. 219

⁹¹ pàg. 6

⁹² pàg. 6

19.- Els camins del món.

190.- L'estiu de 1954 -aleshores ningú no parlava de globalització, avui n'estem embafats- començà la prova de foc.

191.- Acabat el temps de la meva formació, vaig sortir al vent del món i de la vida, armat, com un Quixot, amb el rudimentari escut màgic, amb la intenció de simplificar -sàviament?- la complicació del món i de complicar -sàviament?- la simplicitat de l'eina.

192.- En resum, aquest talismà, aquesta intuïció original, consistia en uns conceptes (14)⁹³, amb nucli i aurèola, lligats entre ells paratàcticament (condició de possibilitat del judici) (15)⁹⁴ fins a formar un tot tridimensional, corb i tancat (en quatre dimensions) (18)⁹⁵ on intentar referenciar tota realitat categorial i existenciària que s'anés fent present.

192.0.- Aquest talismà té una forma rígida, sòlida. Tanmateix, com tot sòlid, ençà del zero grau absolut, pateix un constant "moviment brownià". Els conceptes es van movent per a millor acomodar-se els uns devers els altres i per cobrir les amples zones desconceptualitzades de la realitat que els envolta.

192.1.- Us imagineu que en un moment donat el model es liqua i flueix com un líquid mansoi o turbulent? O, què en quedaria del model si assolís estructura gasosa?

193.- Al llarg de la meva vida he explorat -amb immersió forta- variadíssimes contrades de la realitat mentalitzada que m'amara.

193.0.- He tractat, en un primer moment, de viure i veure cada regió visitada sense *partis pris*, a la descoberta, tot prescindint de les coaccions del model. I he tractat de dissenyar un model

⁹³ pàg. 25

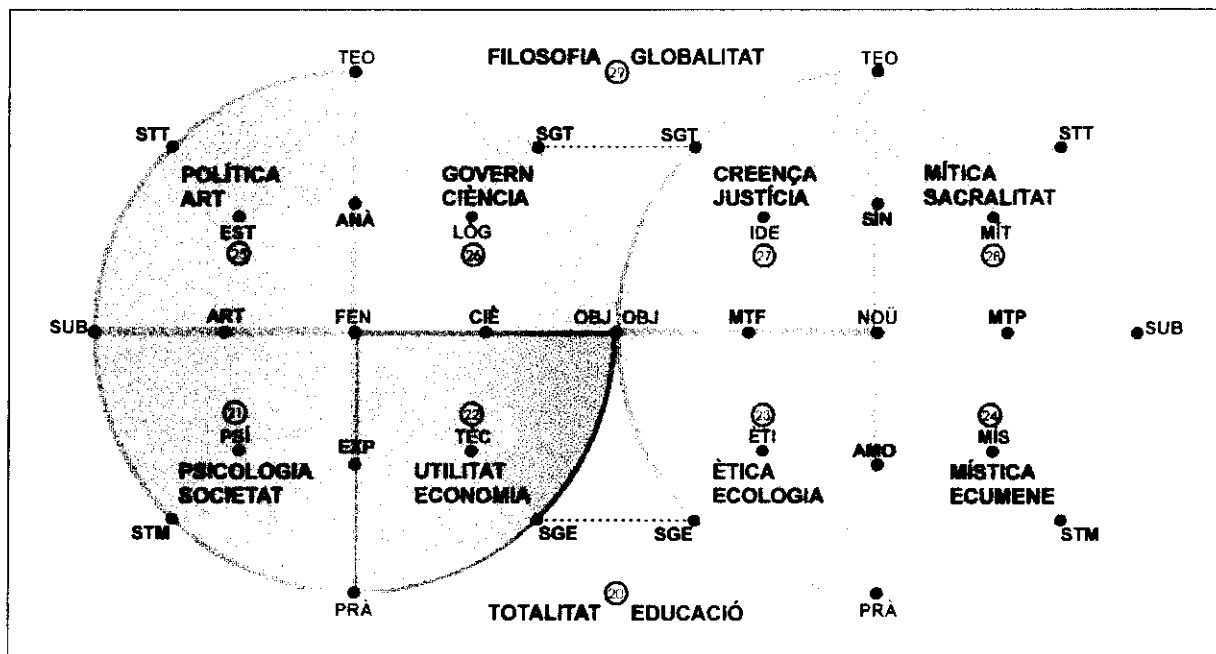
⁹⁴ pàg. 29

⁹⁵ pàg. 36

parcial apropiat, una “constel·lació” local. En són testimoni alguns llibres meus publicats com *Subjecte* (1975) i *Constitució. Paquet d'esmenes* (1978).

193.1.- En un segon moment, he acarat el model així obtingut amb el model global que jo duia al meu sarró. I he vist si hi cabia o si no hi cabia. Aquest mètode ha conduït a l'enriquiment o a la remodelació constants del model global. Hom pot endevinar la importància de l'efecte acumulatiu produït durant els quaranta-set anys transcorreguts.

2.- ART DE TROBAR REALITAT. La maduració.

Esquema I: Art de trobar realitat: La maduració

20.- Totalitat - PRÀCTICA - Educació.

200.- Al llarg del camí de la vida he anat decantant unes quantes categories / existenciaris.

200.0.- Les presento artificiosament aplevades en constel·lacions parcials situables en el model global, segons Esquema I, en benefici de la brevetat. Cada capítol forniria argument per a un llarg llibre. Cada constel·lació, es presenta en forma de fus polaritzat didàcticament en dos sentits: un cap a l'origen i final potencial o virtual, fosc, PLASMA (PLA) (315.30)⁹⁶ i l'altre cap al desenvolupament o desplegament en plenitud actual o formal, clar, MÓN (MÓN) (315.31)⁹⁷. De PLASMA fins a MÓN, en cada grup, es pot distingir tota la gradació qualitativa (144)⁹⁸ recensionada a 411.3/4⁹⁹ en deu nivells:

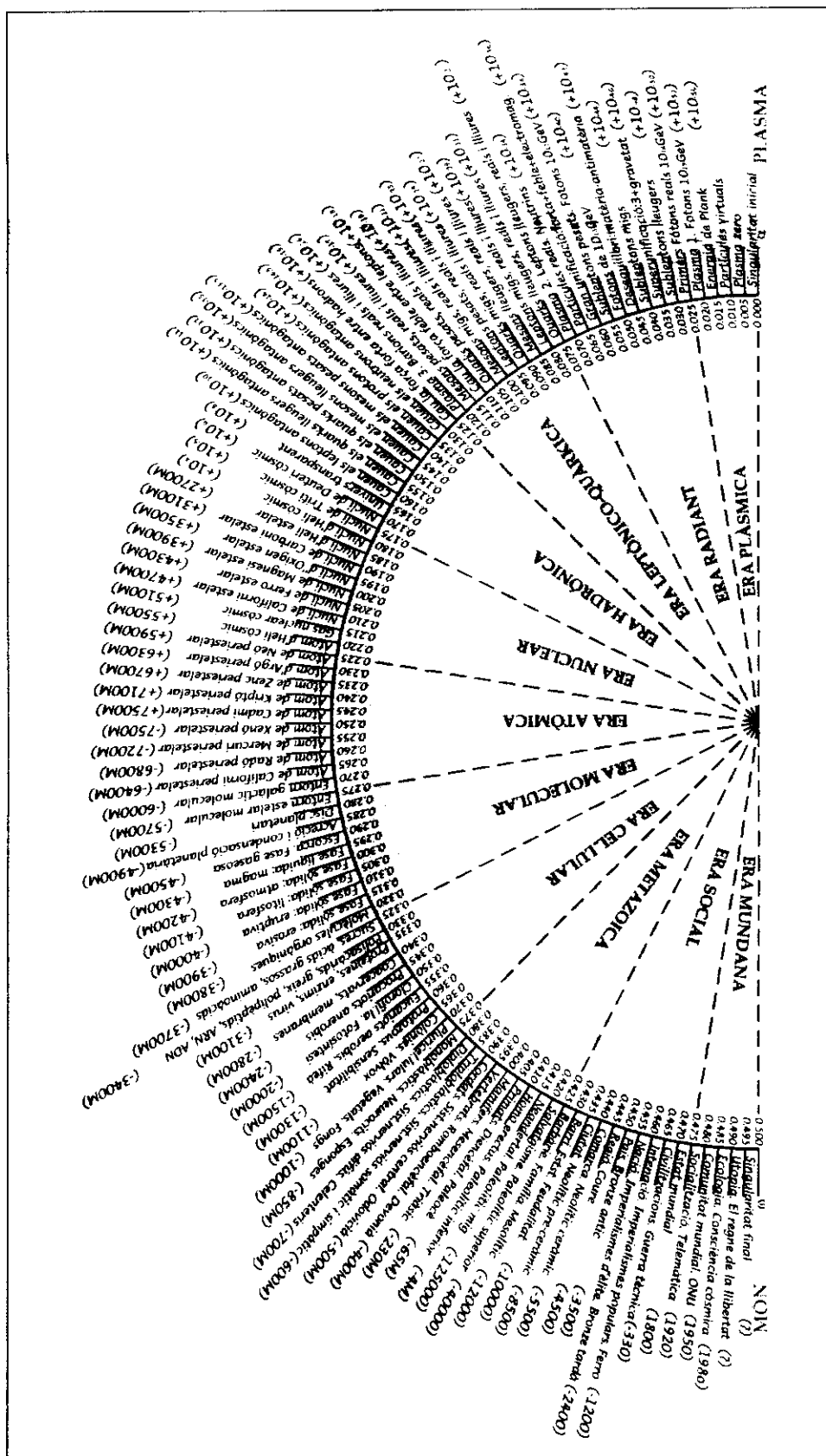
PLASMA - FOTÓ - LEPTÓ - HADRÓ - NUCLI - ÀTOM - MOLÈCULA - CÈL·LULA - METAZOU - SOCIETAT - MÓN. Subdividible a cent, a mil,...

⁹⁶ pág. 83

⁹⁷ pág. 83

⁹⁸ pág. 26

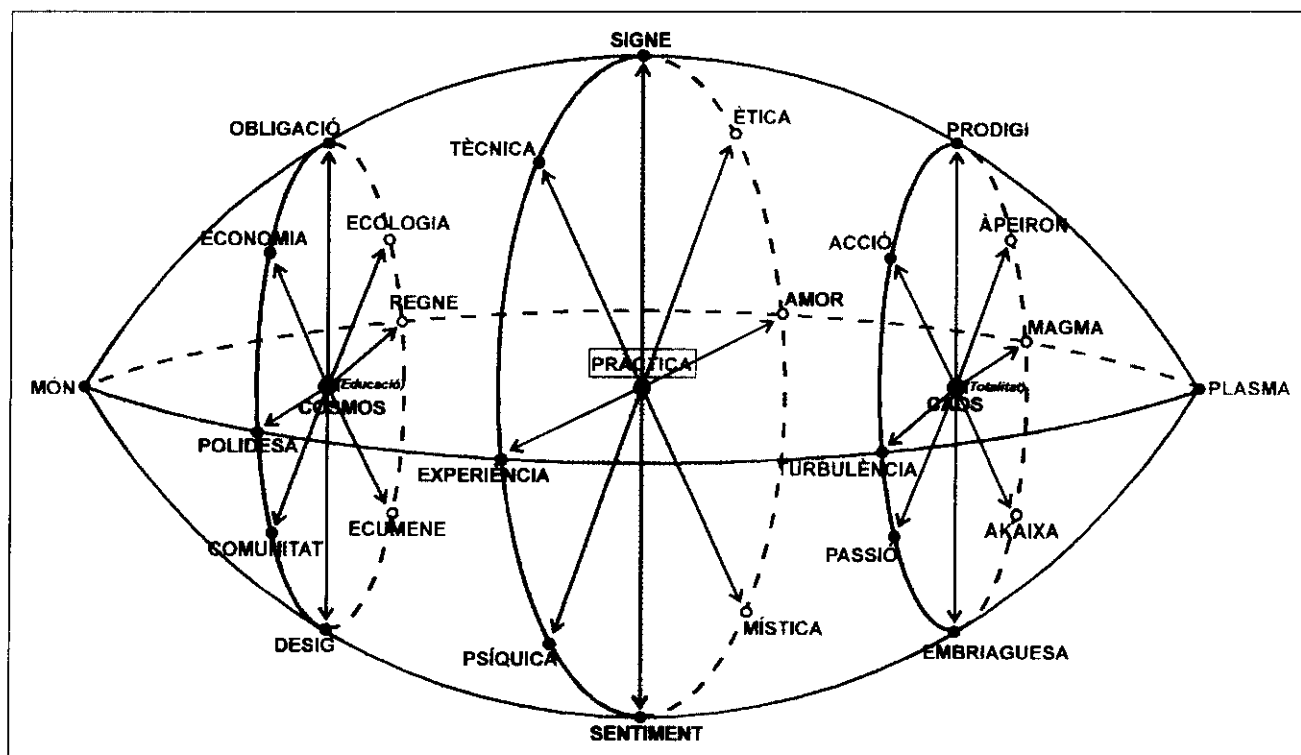
⁹⁹ pág. 169

Esquema II: Els deu nivells de PLASMA a MON, subdividits en 100 subnivells

200.1.- Cada grup porta un títol triple. El primer terme pertany al fosc món dels orígens i finals, el segon és genèric i el tercer pertany principalment al món de la vida i de la societat.

200.2.- Comencem per la primera constel·lació. La meua vocació especial és la d'educador. De petit jugava a ensenyar a altres nens. Vaig ingressar en l'orde de les Escoles Pies. Vaig fer la carrera de mestre. I no he cessat mai al llarg de tota la meua vida d'ensenyar a nens i adults tota mena de temes. També m'he dedicat a l'escoltisme. Actualment ensenyo generalisme. He escrit *Cent passes per a una via d'humanitat* (492)¹⁰⁰. Recull de sentències per arribar a plenitud individual i social.

Esquema III: Totalitat-PRÀCTICA-Educació

¹⁰⁰ pàg. 247

201.- El resultat és que el punt de partida de l'educació coincideix amb el fonament triat per al model (11,¹⁰¹ 030.1¹⁰²). L'anomenem PRÀCTICA (PRÀ) (212,¹⁰³ 222,¹⁰⁴ 232,¹⁰⁵ 242,¹⁰⁶ 315.00¹⁰⁷) en un sentit poc usual: realitat intuïtiva pura, més que pragmàtica, concreció (CONCERNIMENT, -K) màxima, basada, si ho mirem des del nen en direcció al PLASMA, pel CAOS primordial i final (335.20)¹⁰⁸. En el nen es viu, però caòticament. I seguida, des del nen en direcció al MÓN, pel desplegament d'un COSMOS (335.21)¹⁰⁹. Cada civilització desenvolupa els seus propis camins que es poden resumir en unes direccions educatives. N'he sabut veure les següents, distribuïdes en cercle:

202.- L'aprenentatge utilitari que duu a la TÈCNICA (TÈC) (221,¹¹⁰ 355.02¹¹¹): aprendre a caminar, a parlar, a llegir, a escriure,... La direcció preferida al nostre occident interessat. Sorgida de l'activitat primordial ACCIÓ (ACC) (385.07)¹¹² on també anirà a acabar i adreçada a l'obtenció del ple rendiment social adequat ECONOMIA (ECN) (385.06)¹¹³.

203.- L'espontaneïtat del present que duu a l'EXPERIÈNCIA (EXP) (217,¹¹⁴ 223,¹¹⁵ 335.01¹¹⁶): el món dels esdeveniments quotidians, aglevament de la TURBULÈNCIA (TRB) (355.13)¹¹⁷ primordial i final i maduració en la POLIDESA (POL) (355.12)¹¹⁸ que el nen anirà adquirint en la navegació per la societat.

¹⁰¹ pàg. 16

¹⁰² pàg. 6

¹⁰³ pàg. 50

¹⁰⁴ pàg. 53

¹⁰⁵ pàg. 56

¹⁰⁶ pàg. 59

¹⁰⁷ pàg. 82

¹⁰⁸ pàg. 96

¹⁰⁹ pàg. 96

¹¹⁰ pàg. 52

¹¹¹ pàg. 109

¹¹² pàg. 128

¹¹³ pàg. 128

¹¹⁴ pàg. 51

¹¹⁵ pàg. 53

¹¹⁶ pàg. 95

¹¹⁷ pàg. 110

¹¹⁸ pàg. 109

204.- El joc lliure i desintencionat que duu a la vida **PSÍQUICA (PSÍ)** (211,¹¹⁹ **355.03**¹²⁰): pensaments, afectes, decisions, ...-direcció preferida en el proper orient- arrelat en les passions bàsiques, **PASSIÓ (PAS)** (385.04)¹²¹, i realitzat en l'agençament de la vida interior col·lectiva, **COMUNITAT (COM)** (385.05)¹²².

205.- La intuïció pura i primera que duu al **SENTIMENT (STM)** profund que substancia la personalitat (213,¹²³ **247**,¹²⁴ **335.10**¹²⁵), alimentat en l'**EMBRIAGUESA (EBR)** (355.20)¹²⁶ primordial i final i florit i madurat en el **DESIG (DSG)** (355.21)¹²⁷ de grup.

206.- L'embadaliment, l'encís, la fascinació que duen a la **MÍSTICA (MÍS)** (241,¹²⁸ **355.00**¹²⁹): contemplació,... -direcció preferida en l'orient mig-, elevació des de l'experiència de la matèria subtil, **AKAIXA (AKA)** (385.00)¹³⁰, i expandiment cap a l'universalisme, **E-CUMENE (ECU)** (385.01)¹³¹.

207.- L'èxtasi, el lliurament total que duu a l'**AMOR (AMO)** (237,¹³² **243**,¹³³ **335.00**¹³⁴), emergint del **MAGMA (MGM)** (355.10)¹³⁵ primordial al qual tornarà i cristal·litzant en perfecció en el **REGNE (RGN)** (355.11)¹³⁶ de Déu.

¹¹⁹ pàg. 50
¹²⁰ pàg. 109
¹²¹ pàg. 128
¹²² pàg. 128
¹²³ pàg. 50
¹²⁴ pàg. 60
¹²⁵ pàg. 95
¹²⁶ pàg. 110
¹²⁷ pàg. 110
¹²⁸ pàg. 59
¹²⁹ pàg. 108
¹³⁰ pàg. 128
¹³¹ pàg. 128
¹³² pàg. 56
¹³³ pàg. 59
¹³⁴ pàg. 95
¹³⁵ pàg. 109
¹³⁶ pàg. 109

208.- L'estima, la memòria, la vàlua, la necessitat, el *dharma*, la *moira*, que duen a la ÈTICA (ÈTI) (231,¹³⁷ 355.01¹³⁸), -direcció preferida en l'extrem orient i l'ameríndia- atenallada per les indefinibles exigències fonamentals de la realitat, ÀPEIRON (ÀPE) (385.03)¹³⁹, i codificada en l'intent de respecte a tot el desplegat, ECOLOGIA (ECL) (385.02)¹⁴⁰.

209.- El reconeixement de l'esclat de cada cosa que duu al SIGNE (SGE) (227,¹⁴¹ 233,¹⁴² 335.11¹⁴³), triat per l'atractiu del PRODIGI (PRD) (355.23)¹⁴⁴ que és cada ser i segellat pel compromís, per l'OBLIGACIÓ (OBL) (355.22)¹⁴⁵ de conservació que comporta.

¹³⁷ pàg. 56

¹³⁸ pàg. 108

¹³⁹ pàg. 128

¹⁴⁰ pàg. 128

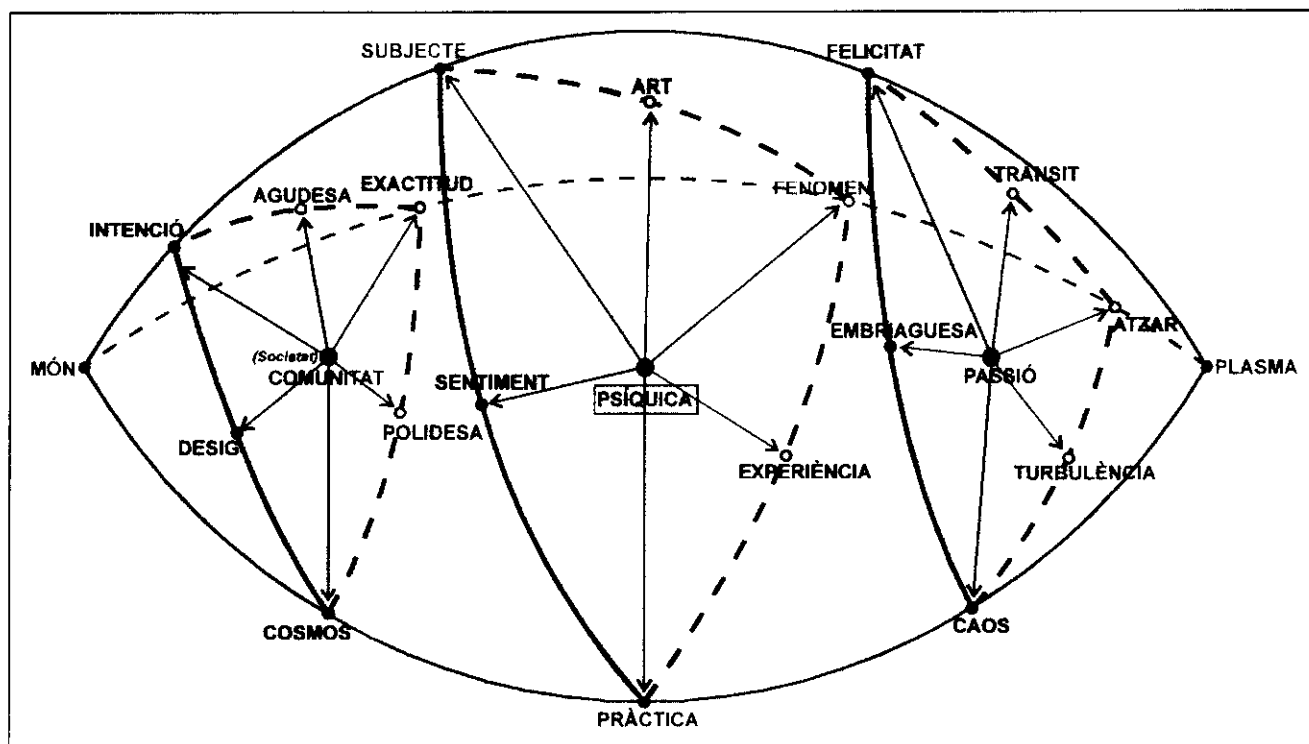
¹⁴¹ pàg. 54

¹⁴² pàg. 56

¹⁴³ pàg. 95

¹⁴⁴ pàg. 111

¹⁴⁵ pàg. 110

21.- Passió - PSÍQUICA - Societat.**Esquema IV: Passió-PSÍQUICA-Societat**

210.- Des de petit he viscut apassionadament tant la meua interioritat individual com les entranyes de la societat a la manera d'una comunitat horitzontal i participativa (132-134)¹⁴⁶. Ja d'adult, amb trifulgues i persecucions, vaig experimentar des d'una república de nens, a l'escola, des del foment de la riquesa i de l'harmonia interiors meua i dels meus amics, de famílies i de barris, de pobles i de comarques, fins al compromís crític amb la meua nació catalana, amb la meua civilització, en fraternitat amb les altres i fins al compromís crític amb els excomunicats de la terra. Durant dos anys (1977-79) vaig publicar al diari AVUI una columna titulada *Al servei d'aquest poble*. També, el llibre *La traïció dels líders* (I-1993, II-1994, III-?). En vaig extreure el següent model parcial.

¹⁴⁶ pàg. 23-24

211.- El resultat és que el nucli central se situa en la **PSÍQUICA** (204),¹⁴⁷ no la psicologia, no el tractat del món concret interior, sinó el món concret interior mateix, el món de les idees, dels afectes, de les decisions, de les sensacions, de les accions **meves**. És arrelat en les passions concupiscent o violentes, en les emocions i en els instints i pulsions bàsiques, del pre- i de l'inconscient, **PASSIÓ (PAS)**, i integrat en la vida interior col·lectiva, en la convivència, en la comunitat participativa, en la democràcia directa, en la *res-pública*, en el poble (*poplicus, publicus*), en la informació, en l'opinió i en les decisions públiques, **COMUNITAT (COM)**.

212.- El joc (principi sistenciari de joc en Esquema XXXIV, pàg. 141) mena la psíquica a la **PRÀCTICA (PRÀ)** (201,¹⁴⁸ 222,¹⁴⁹ 232,¹⁵⁰ 242¹⁵¹), que va de **CAOS (CAS)** a **COSMOS (COS)**.

213.- La sensibilitat, l'energia, els afectes i els estats d'ànim duen la **PSÍQUICA** al **SENTIMENT (STM)** profund que sustenta la personalitat (205,¹⁵² 247¹⁵³), alimentat en l'**EMBRIAGUESA (EBR)** primordial i final i florit en el **DESIG (DSG)** de grup.

214.- Les decisions duen la **PSÍQUICA** al **SUBJECTE (SUB)** (246,¹⁵⁴ 252,¹⁵⁵ 284,¹⁵⁶ 315.20¹⁵⁷), "lloc" de risc on s'exerceix la llibertat, l'autodeterminació, les decisions, les vivències, centre d'atribució de les responsabilitats, que madura amb l'adolescència, que decau amb la decrepitud. Enyora la **FELICITAT (FEL)** (335.50)¹⁵⁸ original o final, participa en la formació de la **INTENCIÓ (INT)** (335.51)¹⁵⁹ o voluntat madura col·lectiva.

¹⁴⁷ pàg. 47

¹⁴⁸ pàg. 46

¹⁴⁹ pàg. 53

¹⁵⁰ pàg. 56

¹⁵¹ pàg. 59

¹⁵² pàg. 47

¹⁵³ pàg. 60

¹⁵⁴ pàg. 60

¹⁵⁵ pàg. 62

¹⁵⁶ pàg. 71

¹⁵⁷ pàg. 83

¹⁵⁸ pàg. 97

¹⁵⁹ pàg. 97

215.- El plaer duu la **PSÍQUICA** a l'**ART (ART)** (253,¹⁶⁰ 335.33¹⁶¹), on el subjecte agraciat s'apodera de l'objecte per fer-lo bell a la ment i plaent al psiquisme. L'art és concebut dins de l'estat de **TRÀNSIT (TRS)** (355.34)¹⁶² i dona la clarividència i l'**AGUDESIA (AGU)** (355.35)¹⁶³ a la comunitat, que, mancada d'art, esdevé terror, camp de concentració.

216.- La lluita diària per l'existència mena la **PSÍQUICA** al **FENOMEN (FEN)** (224,¹⁶⁴ 254,¹⁶⁵ 262,¹⁶⁶ 315.11¹⁶⁷), present on detalladament, moment a moment, tot ve a confluïr, a competir, a esdevenir. Inicialment és tractat oportunísticament, l'**ATZAR (ATZ)** vel·leïtós! (335.43)¹⁶⁸, "les persones infantils viuen endutes pels esdeveniments com fulles endutes pel vent" i la societat madura acaba per imposar la subjecció rigorosa als actes, *ex-actis*, **EXACTITUD (EXC)** (335.42)¹⁶⁹.

217.- El compromís indefugible amb la realitat circumdant, amb el món concret exterior mena a l'àmbit de l'**EXPERIÈNCIA (EXP)** (203,¹⁷⁰ 223¹⁷¹), assentat en la **TURBULÈNCIA (TRB)** del torrent de la realitat concreta natural i productor social de **POLIDESIA (POL)**, urbanitat, civisme, compliments, cortesia, policia en la ciutat.

¹⁶⁰ pàg. 62

¹⁶¹ pàg. 96

¹⁶² pàg. 112

¹⁶³ pàg. 112

¹⁶⁴ pàg. 53

¹⁶⁵ pàg. 62

¹⁶⁶ pàg. 65

¹⁶⁷ pàg. 83

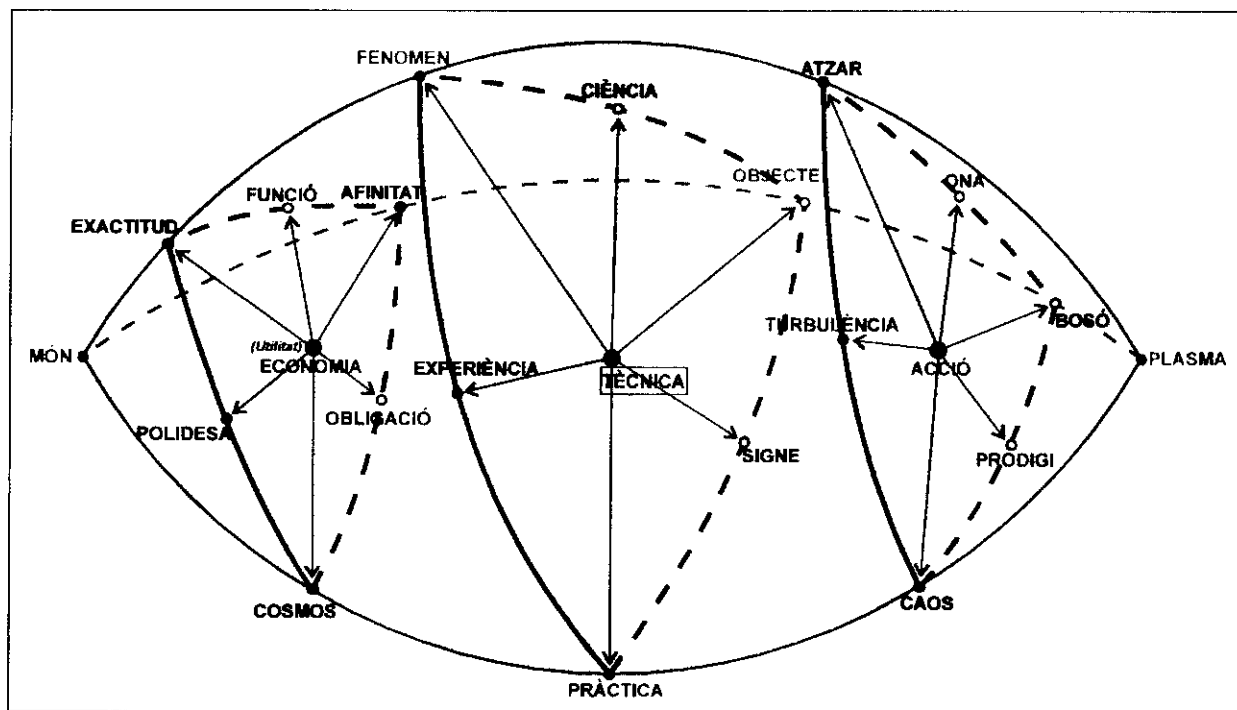
¹⁶⁸ pàg. 97

¹⁶⁹ pàg. 97

¹⁷⁰ pàg. 46

¹⁷¹ pàg. 53

22.- Acció - TÈCNICA.- Utilitat / Economia.

Esquema V: Acció-TÈCNICA-Utilitat/Economia

220.- En simplicitat, més que no en pobresa, tot i que de vegades en pobresa rabiosa, però amb estones volgudes de disbauxa, he fruit del meu treball: hort, estores teixides a mà, gallines, comerç alimentari, segells, llibres, periodisme, classes, conferències... i de l'ajuda d'altres amb diners i amb hores, moltes hores: de la família, d'amics i de veïns, de les institucions, d'empreses, premis, beques i subvencions i del privilegi trist d'haver nascut en un país de rics. També he donat el que he sabut donar. Sempre a la recerca d'una economia -repartiment equitatiu dels llocs a taula en el convit de la naturalesa, parat per la mateixa humanitat-. He investigat i he escrit una *Tercera Via* (1982) (inèdit) econòmica, més enllà de capitalisme i comunisme, de la mà d'Agustí Chalaux de Subirà.

221.- El resultat és que el nucli central resideix en la **TÈCNICA (TÈC) (202)**¹⁷²; no la tecnologia que implica matemàtiques abstractes, sinó *tekhné*, habilitat manual, aprendre a funcionar útilment per subvenir a les necessitats, sorgida de l'activitat, de l'expansió, de l'automoció, de l'automatisme, de l'energia sobreabundant primordial i final (univers pulsant?), **ACCIÓ (ACC)**, i adreçada a l'aprenentatge, a la professionalitat, a l'empresa, a la producció, l'obtenció del rendiment social madur adequat, **ECONOMIA (ECN)**.

222.- L'origen de l'aprenentatge (principi sistenciari d'habilitat en Esquema XXXIV, pàg. 141) mena de la tècnica a la **PRÀCTICA (PRÀ) (201,**¹⁷³ **222,**¹⁷⁴ **232,**¹⁷⁵ **242**¹⁷⁶), que va del **CAOS (CAS) al COSMOS (COS)**.

223.- L'experimentació, assaig i error, duu al món de l'**EXPERIÈNCIA (EXP) (203,**¹⁷⁷ **217**¹⁷⁸); el món dels esdeveniments quotidians, aglevament de la **TURBULÈNCIA (TRB)** primordial i final i maduració en la **POLIDESA (POL)** social.

224.- Els fets, tal com són, porten la **TÈCNICA al FENOMEN (FEN) (216,**¹⁷⁹ **254,**¹⁸⁰ **262**¹⁸¹), sempre variable, sempre en moviment, *kinesis*, bàsicament a l'estil estadístic, **ATZAR (ATZ)** i en la societat madura amb **EXACTITUD (EXC)**.

225.- El control experimental mena la **TÈCNICA a la CIÈNCIA (CIÈ) (263,**¹⁸² **335.32**¹⁸³), coneixement veritable de la part estudiada, amb rigor mètric: **ONA (ONA) 355.37)**¹⁸⁴ fona-

¹⁷² pàg. 46
¹⁷³ pàg. 46
¹⁷⁴ pàg. 53
¹⁷⁵ pàg. 56
¹⁷⁶ pàg. 59
¹⁷⁷ pàg. 46
¹⁷⁸ pàg. 51
¹⁷⁹ pàg. 51
¹⁸⁰ pàg. 62
¹⁸¹ pàg. 65
¹⁸² pàg. 65
¹⁸³ pàg. 96
¹⁸⁴ pàg. 112

mentalment, oscil·lació entre constància i variabilitat i **FUNCIO (FUN)** (355.36)¹⁸⁵ plenament, llei que lliga variables i constants.

226.- La constància de les coses obliga la **TÈCNICA** a estructurar l'**OBJECTE (OB.I)** (234,¹⁸⁶ 264,¹⁸⁷ 274,¹⁸⁸ 315.21¹⁸⁹): resultat de materials, de voluntats o dissenys i d'idees o dissenys. En principi i al final, **BOSÓ (BOS)** (335.53)¹⁹⁰, amb rigidesa virtual travessable i, al bell mig del seu expandiment, ben lligat per l'**AFINITAT (AFI)** (335.52)¹⁹¹ entre els seus elements.

227.- Les diferents dimensions característiques de les coses guia la **TÈCNICA** a l'apreciació del **SIGNE (SGE)**: signe primer (471.3)¹⁹² (tot és signe de si mateix) i signe segon (471.0)¹⁹³ o simbòlic o significant (signe de qualsevol cosa distinta a ell mateix) (209,¹⁹⁴ 233)¹⁹⁵. Basat en el **PRODIGI (PRD)** que cada cosa és i lligat al compromís o **OBLIGACIÓ (OBL)** que cada cosa ocasiona.

¹⁸⁵ pàg. 112

¹⁸⁶ pàg. 56

¹⁸⁷ pàg. 65

¹⁸⁸ pàg. 68

¹⁸⁹ pàg. 83

¹⁹⁰ pàg. 98

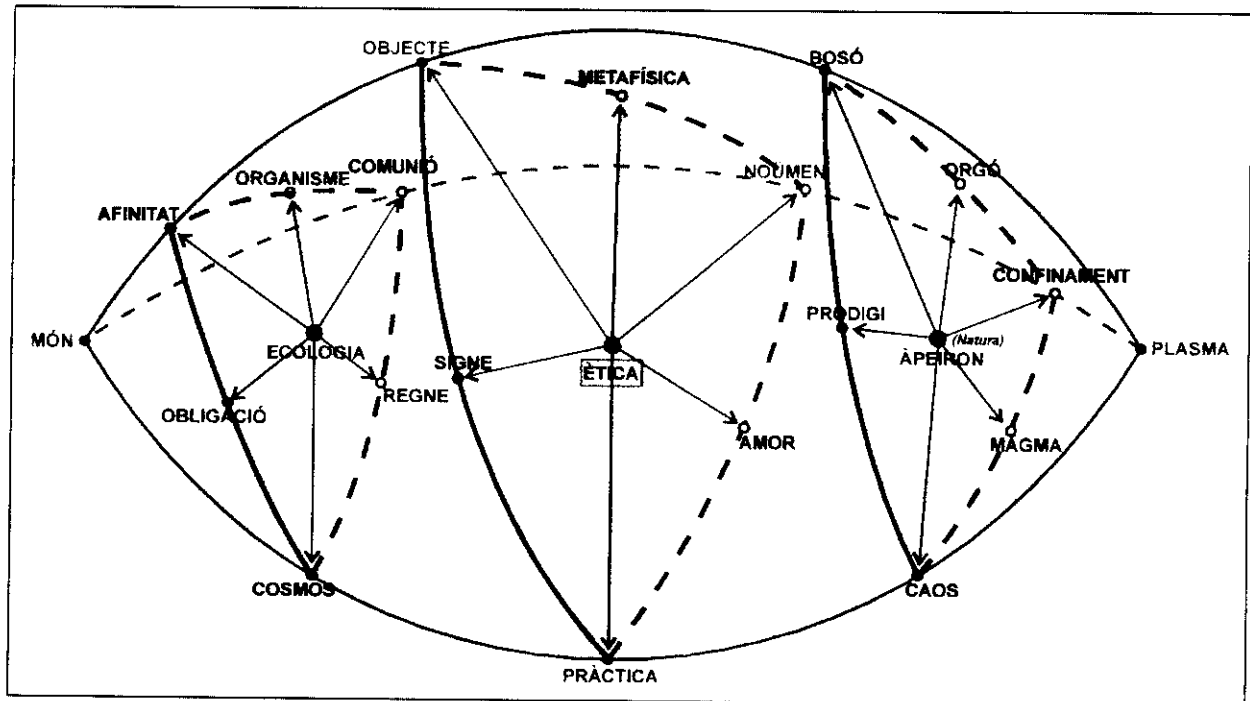
¹⁹¹ pàg. 98

¹⁹² pàg. 215

¹⁹³ pàg. 214

¹⁹⁴ pàg. 48

¹⁹⁵ pàg. 56

23.- Natura - ÈTICA - Ecologia.**Esquema VI: Natura-ÈTICA-Ecologia**

230.- Viscuda intensament durant la meua formació. m'empenyé, ja de jove, a la "guerra" per a la pau, dintre de mi mateix i al meu entorn, a la superació dels conflictes sense violència entre els homes i amb la naturalesa, mitjançant la complementació entre els contendents - complementarietat de Bohr i de Gandhi- per camins de cooperació o de no cooperació, de desobediència civil o d'actuació alternativa, amb solidaritat, amb fama o sense, amb resultats o sense, amb presons i fam i fred i bastonades. Dels temps de lluita aferrissada han restat les publicacions autobiogràfiques *Vaga de fam per Catalunya* (fets de 1971-72), *"L'espectacle obsessiu"* (1973-74) i *"Entro en el gran bui"* (1975).

231.- El resultat és que el nucli central d'aquesta àrea triangular esfèrica rau en ÈTICA (ÈTI) (208),¹⁹⁶ no com a tractat de les virtuts de l'ànima, ans com a consciència de les invariants de la vida, de les propietats i de la identitat de les persones, dels costums constitutius dels col·lectius, del caràcter de les coses, del destí, de les columnes inamovibles del món, de l'univers. L'arrel indoeuropea és *SW-DH-. De *SW- en ve el català *se, seu, seva*. De *SW-TH- en surt *consuetud, sodalici, idiota, idioma, idiosincràsia, ètnia*, l'εθος, grec, originalment el cau dels animals, la casa, el recer segur. Nascuda d'un univers original sense límits, anòmic, no violent, ÀPEIRON (ÀPE) a on anirà a raure, i vinguda a un univers solidari (sòlid), on cada part té el seu lloc ajustat (just) al tot, ECOLOGIA (ECL). Aquesta ètica és intuïtiva, no cal derivar-la de cap imperatiu universal abstracte, cal buscar-la experimentalment.

232.- La necessitat (principi sistenciari de necessitat en Esquema XXXIV, pàg. 141) de les coses duu de l'Ètica a la PRÀCTICA (PRÀ) (201,¹⁹⁷ 212,¹⁹⁸ 222,¹⁹⁹ 242²⁰⁰) que, com hem dit, va del CAOS (CAS) al COSMOS (COS).

233.- La protesta, la denúncia, els signes dels temps, SIGNE (SGE) (209,²⁰¹ 227²⁰²), els mals del món, les resistències, les sorpreses, són prodigis, PRODIGI (PRD), que ens obliguen, OBLIGACIÓ (OBL), a actuar èticament.

234.- Els límits a cada cosa són les estructures, OBJECTE (OB.I) (226,²⁰³ 264,²⁰⁴ 272²⁰⁵), de les altres, emergides d'un estat d'interpenetració, BOSÓ (BOS) lliure, i esdevingudes constructes rígids excloents, AFINITAT (AFI).

235.- Cada ser és ell mateix i no un altre en el conjunt dels éssers, METAFÍSICA (MTF) (273,²⁰⁶ 335.31²⁰⁷), té alguna raó -l'energia interna entretinguda- per ser allò que és i cal cer-

¹⁹⁶ pàg. 48

¹⁹⁷ pàg. 46

¹⁹⁸ pàg. 50

¹⁹⁹ pàg. 53

²⁰⁰ pàg. 59

²⁰¹ pàg. 48

²⁰² pàg. 54

²⁰³ pàg. 54

²⁰⁴ pàg. 65

²⁰⁵ pàg. 68

car-la, **ORGÓ (ORG) (355.33)**,²⁰⁸ i té dret a la integritat del desenvolupament del seu **ORGANISME (OGN) (355.32)**²⁰⁹.

236.- Però tots es consumeixen en la unitat, *ens et unum convertuntur*, **NOÛMEN (NOÛ) (244,**²¹⁰ **274,**²¹¹ **282,**²¹² **315.10**²¹³), tot venint de la indiscernibilitat original, **CONFINAMENT (CFN)** i tornant-hi **(335.40)**,²¹⁴ i obtenint la **COMUNIÓ (CMN) (335.41)**²¹⁵ total.

237.- Impossible a la mera justícia, assequible a l'**AMOR (AMO) (207,**²¹⁶ **243**²¹⁷), a la bondat, que no posseïm ans ens posseeix, si li donem entrada, amor entès com a substància o, millor, "subdinàmica" de l'univers, **MAGMA (MGM)** original i final i com a **REGNE (RGN)** desplegat.

²⁰⁶ pàg. 68

²⁰⁷ pàg. 96

²⁰⁸ pàg. 111

²⁰⁹ pàg. 111

²¹⁰ pàg. 59

²¹¹ pàg. 68

²¹² pàg. 71

²¹³ pàg. 82

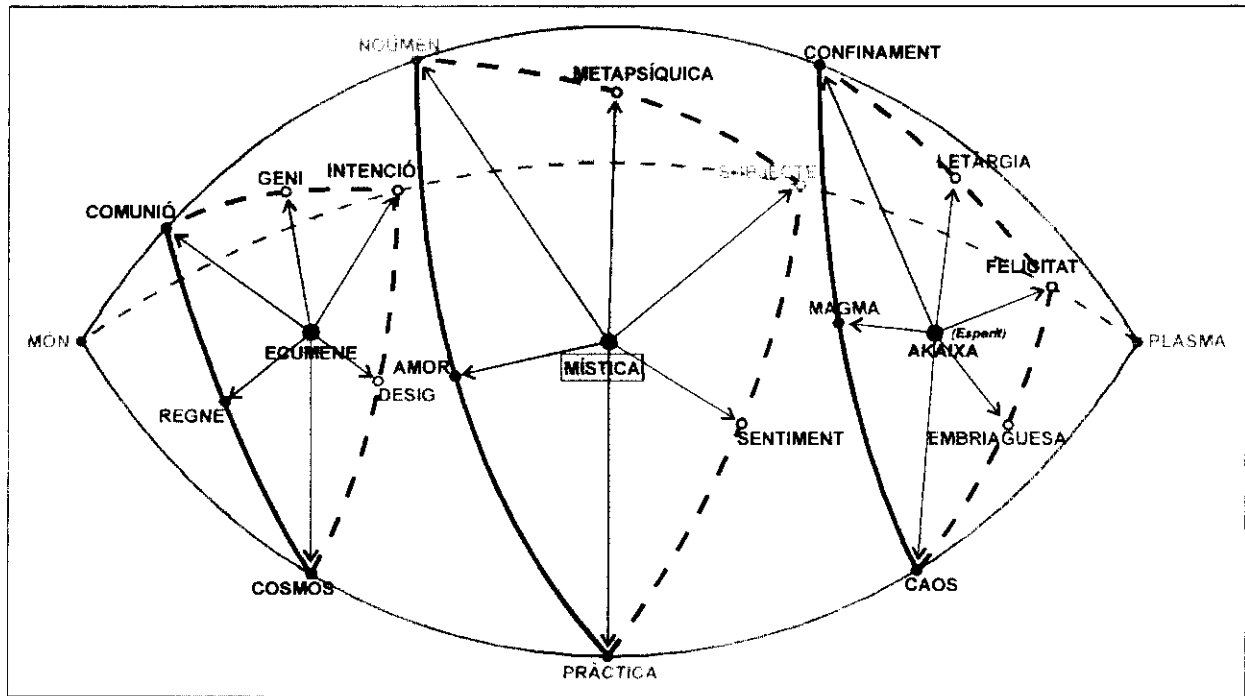
²¹⁴ pàg. 97

²¹⁵ pàg. 97

²¹⁶ pàg. 47

²¹⁷ pàg. 59

24.- Esperit - MÍSTICA - Ecumene.

Esquema VII: Esperit-MÍSTICA-Ecumene

240.- Amb tres germanes monges contemplatives, per obra i gràcia de l'esperit de Felip Neri, jo, concentrat (*dharana*), meditador (*dhyana*), contemplatiu (*samadhi*), en la comunitat de les Escoles Pies, amb escoltes cristians i comunitats universitàries, en assaig permanent de contemplació col·lectiva, de comunitats de base i deu anys (1963-72), quasi de solitari, a la muntanya amb una vídua i el seu fill, sé qui és Aquell en qui vaig creure. En són testimoni extern dos llibres, *Secularització i cristianisme* (1968) i *Futur d'Església* (1975).

241.- El nucli d'aquesta regió ontològica o de la ment/realitat és la **MÍSTICA (MÍS)** (206),²¹⁸ entesa com a “ex”periència (caldría dir “*imperiència*”) concreta (no sensible de terminals nervioses) de la transcendència o de l'absolut, en els seus aspectes més materials, abandó, passivitat, quietud, **AKAIXA (AKA)**, investigats, en especial, pel budisme (teravada) i, en general, per la mística de totes les tradicions o en els seus aspectes més socials, **ECUMENE (ECU)**, fraternitat universal, simbiosi, comunió, consens, joia celestial en la qual *alle menschen werden brüder* (Schiller)...o infern d'horrors on *homo homini lupus* (Hobbes).

242.- Ja en els nens, **PRÀCTICA (PRÀ)** (201,²¹⁹ 212,²²⁰ 222,²²¹ 232²²²), veiem aquesta dimensió d'embadaliment i encisament (principi sistenciari d'encisament en Esquema XXXIV, pàg. 141), no desconeguda ans menystinguda pels adults de la nostra civilització, entre **CAOS (CAS)** i **COSMOS (COS)**.

243.- Si l'amor ètic (207,²²³ 237²²⁴) era la inexorable realitat de les coses, l'**AMOR** místic és la felicitat pura, l'abandó confiat en la turbulència inicial i final, **MAGMA (MGM)**, i en la perfecció del ple desplegament, **REGNE (RGN)**.

244.- L'èxtasi de l'amor duu a l'oblit de la parcialitat i a la identificació amb la unitat (ontoteològica), **NOÛMEN (NOÛ)** (236,²²⁵ 274,²²⁶ 282²²⁷), en l'hinduisme *brahman* (neutre i amb minúscula), del **CONFINAMENT (CFN)** a la **COMUNIÓ (CMN)**.

245.- L'avanttast d'aquesta unitat és la unitat de l'ànima, **METAPSÍQUICA (MTP)** (283,²²⁸ 335.30²²⁹), quan és concentrada i no dispersa, en allò que li és “essencial” (Ioga-sutres de

²¹⁸ pàg. 47

²¹⁹ pàg. 46

²²⁰ pàg. 50

²²¹ pàg. 54

²²² pàg. 56

²²³ pàg. 47

²²⁴ pàg. 57

²²⁵ pàg. 57

²²⁶ pàg. 68

²²⁷ pàg. 71

²²⁸ pàg. 71

Patañjali), (en rigor, “vivencial”), l’autoconsciència buida. En estat letàrgic, **LETARGIA (LET) (355.30)**,²³⁰ o en estat exaltat, **GENI (GEN) (355.31)**²³¹.

246.- Exigeix el lliurament de l’autonomia, la lliure esclavitud del **SUBJECTE (SUB) (214,**²³² **252,**²³³ **284**²³⁴), *cupio dissolvi* (Pau de Tars), *muelo porque no muero* (Teresa de Jesús), que retorna la **FELICITAT (FEL)** perduda en la continuada persecució de l’objecte del desig **INTENCIÓ (INT)** (Buda).

247.- I ens fa el present del plaer/dolor en el substracte de la nostra persona, **SENTIMENT (STM) (205,**²³⁵ **213**²³⁶), que ens embriaga, **EMBRIAGUESA (EBR)**, i ens motiva, **DESIG (DSG)**.

²²⁹ pàg. 96

²³⁰ pàg. 111

²³¹ pàg. 111

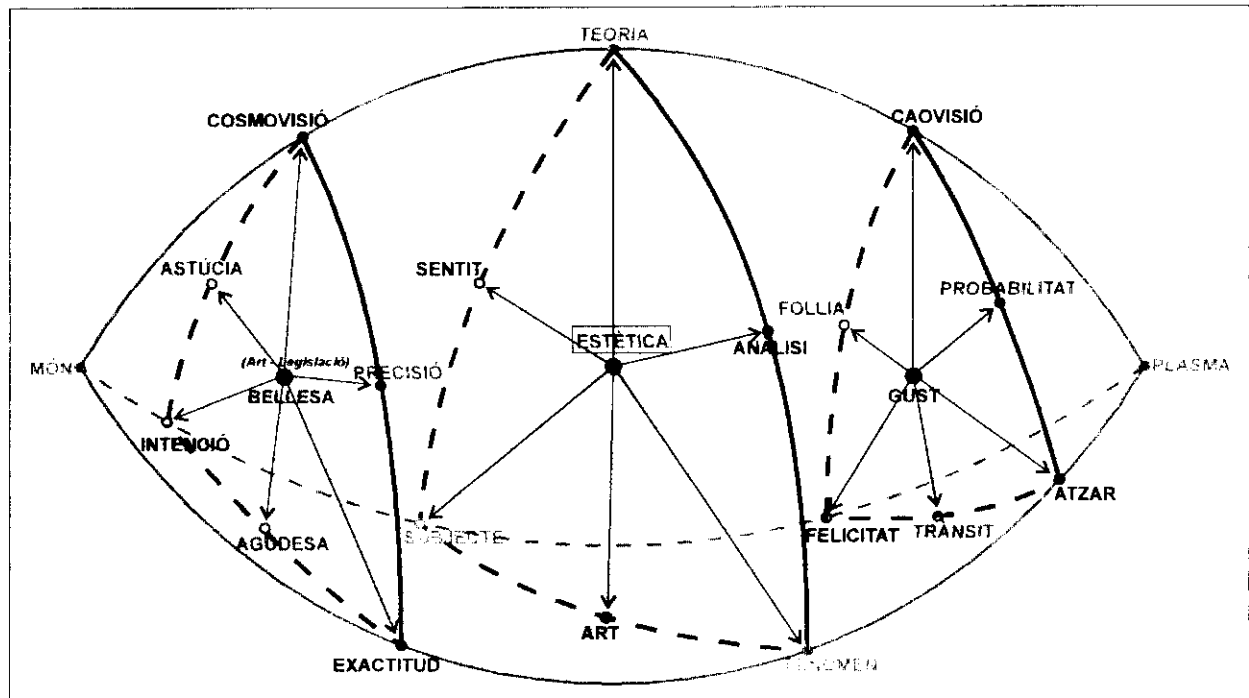
²³² pàg. 50

²³³ pàg. 62

²³⁴ pàg. 71

²³⁵ pàg. 52

²³⁶ pàg. 50

25.- Gust - ESTÈTICA - Art / Legislació.**Esquema VIII: Gust-ESTÈTICA-Art/Legislació**

250.- De sempre he volgut que es conduís amb llibertat el poble, el preciós llegat rebut, o, en cas d'absència del llegat imprescindible, de sempre he volgut que s'inventés. He maldat perquè lluis en els parlaments i en el comandament humà l'art del diàleg creatiu, que intenta recollir i convertir en obra mestra tota voluntat manifestada, amb intel·ligència i imaginació, més enllà de models socials dogmàtics, -una via altra!-, més enllà de models socials en conflicte a sang i llàgrimes -una tercera via!-. En manuscrit inèdit tinc *Espais polítics* (1978).

251.- El nucli central d'aquesta regió pren el nom d'ESTÈTICA (EST) (294,²³⁷ 355.07²³⁸), no en el significat etimològic referent als sentits, ans en un significat esdevingut cultural des del segle XIX: la imaginació, la fantasia, la creativitat, la innovació. Acabem de passar la frontera entre allò predominantment concret i allò predominantment abstracte. L'estètica ací és presa en tant que aspecte abstracte de l'art, moguda pel GUST (GUS) (385.12),²³⁹ en aquest mateix sentit abstracte de la paraula, caprici, preferència, atracció, seducció, refinament, erotisme, sibaritisme, i adreçada a l'assoliment de la BELLESA (BEL) (385.13),²⁴⁰ de l'elegància, de l'estil, de la distinció, del *savoir faire*...

252.- Circumscripita per sis acompanyants amatents. El primer és el SUBJECTE (SUB) (214,²⁴¹ 246,²⁴² 284²⁴³) que concep la INTENCIÓ (INT) estètica des de la FELICITAT (FEL).

253.- El segon és l'ART (ART) (215),²⁴⁴ funcionament en bona part (~75%) contradictori de les persones, que dona forma al psiquisme segons fantasia creadora, exercit en estat de TRÀNSIT (TRS) i que desperta i interessa totes les facultats, AGUDESIA (AGU).

254.- El tercer és el FENOMEN (FEN) (216,²⁴⁵ 224,²⁴⁶ 262²⁴⁷), esbossat, "bell desordre", ATZAR (ATZ), en principi i final, exacte, EXACTITUD (EXC), a l'hora de la plenitud, esdevindrà l'obra d'art, l'art objectivat.

²³⁷ pàg. 74

²³⁸ pàg. 109

²³⁹ pàg. 129

²⁴⁰ pàg. 129

²⁴¹ pàg. 50

²⁴² pàg. 60

²⁴³ pàg. 71

²⁴⁴ pàg. 51

²⁴⁵ pàg. 51

²⁴⁶ pàg. 53

²⁴⁷ pàg. 65

255.- El quart és l'ANÀLISI (ANÀ) (267,²⁴⁸ 293,²⁴⁹ 335.02²⁵⁰), crítica, criteri, discerniment, selecció, enmig de la primera i última confusió, **PROBABILITAT (PRB)** (355.17),²⁵¹ cap al desplegament precís, **PRECISIÓ (PCS)** (355.16),²⁵² en gramàtica, en discurs estètic.

256.- El cinquè és la **TEORIA (TEO)** (266,²⁵³ 276,²⁵⁴ 286,²⁵⁵ 291,²⁵⁶ 315.01²⁵⁷) en el sentit original de processó de representants, diplomàtics, de substituïts de la identitat, d'actors de teatre, d'alteradors universals de la personalitat (principi categòric d'alteritat en Esquema XXXIV, pàg. 141), la globalitat passa per la ment de l'artista, "el general en el particular", segons visió caòtica inicial i final, **CAOVISIÓ (CAV)** (335.23)²⁵⁸ i segons visió còsmica desenvolupada, **COSMOVISIÓ (COV)** (335.22)²⁵⁹.

257.- I el sisè és el **SENTIT (STT)** (285,²⁶⁰ 295,²⁶¹ 335.13²⁶²), la intel·ligència a l'estat pur, *intus legere*; la comprensió singular, única i intransferible de l'expressió estètica, base de tota poesia, **FOLLIA (FOL)** (355.24)²⁶³ no revelada, revelació astuta, **ASTÚCIA (AST)** (355.25)²⁶⁴.

²⁴⁸ pàg. 66

²⁴⁹ pàg. 74

²⁵⁰ pàg. 95

²⁵¹ pàg. 110

²⁵² pàg. 110

²⁵³ pàg. 66

²⁵⁴ pàg. 69

²⁵⁵ pàg. 72

²⁵⁶ pàg. 74

²⁵⁷ pàg. 82

²⁵⁸ pàg. 96

²⁵⁹ pàg. 96

²⁶⁰ pàg. 72

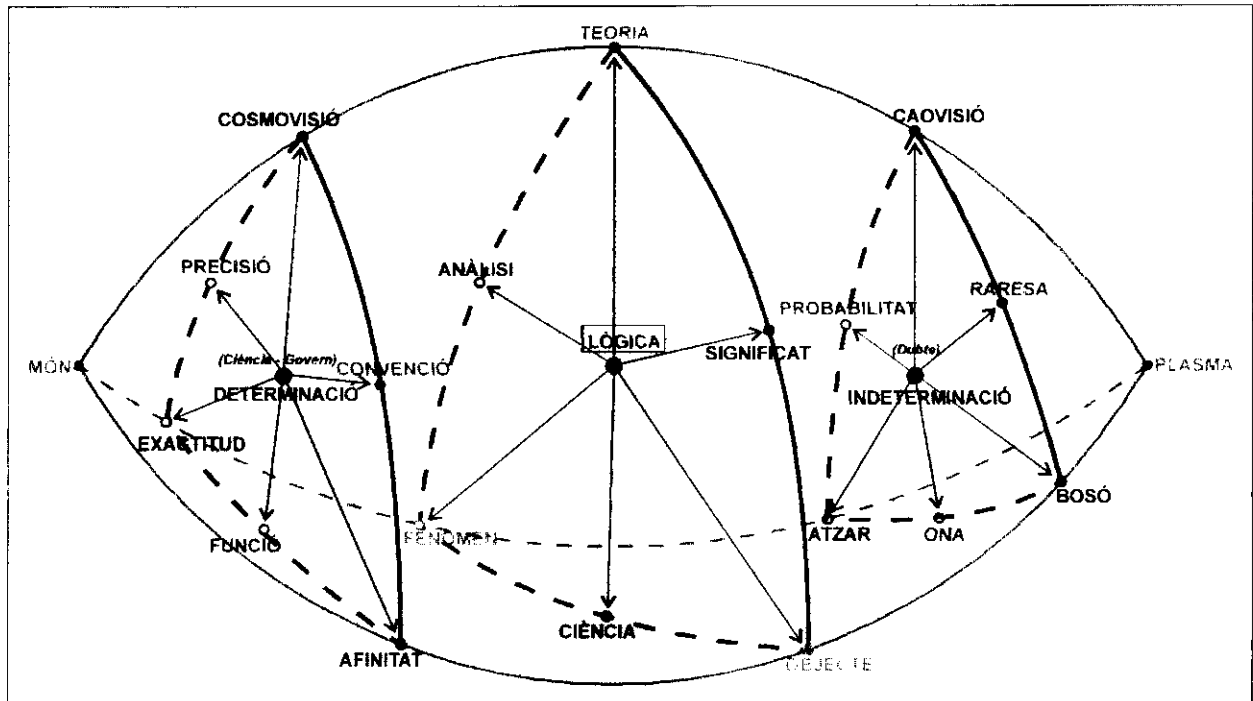
²⁶¹ pàg. 74

²⁶² pàg. 95

²⁶³ pàg. 111

²⁶⁴ pàg. 111

26.- Dubte - LÒGICA - Ciència / Govern.

Esquema IX: Dubte-LÒGICA-Ciència/Govern

260.- ¿Existeix la màquina de Turing que executi el pensament o la llei en el pas a pas de cada dia i que no atrapi un dit, que no sigui una mà o que no arrenqui una llengua?, ¿el govern ideal, ajustat, lubricat, obedient al conductor polític artista? En tot cas, en actitud d'autocrítica contínua, he sortit a cercar, en les més variades circumstàncies de la vida, exigència, rigor, racionalitat, la claredat més gran possible. Resten escrits el llibre *Subjecte* (1975) i una columna política diària a MUNDO DIARIO, titulada "Diario de un senador" (1977-78).

261.- El resultat és que, envoltada de setanta nou cauteles, la racionalitat conquerida pel món modern nord-occidental esdevé una peça inevitable de la realitat mental humana, de l'ontologia. El nucli és el "llenguatge ideal" de la logística político-militar i de la **LÒGICA (LÒG)** (292,²⁶⁵ **355.06**²⁶⁶) i matemàtica formals iniciades clarament, en el seu vessant clàssic determinista, **DETERMINACIÓ (DET)** (385.14),²⁶⁷ clarificador, tautològic, previsible, computable, per Pitàgoras, Aristòtil i Euclides i coronada en els darrers segles per genis com Morgan, Moore, Cantor, Frege, Russell, Hilbert, Wittgenstein, Wiener, etc., el fruit tecnològic de la qual és la informàtica i tot just albirada avui en el seu sorprenent vessant indeterminista, **INDETERMINACIÓ (IDT)** (385.15),²⁶⁸ borrós, atzarós, caòtic, imprevisible, estocàstic, quàntic.

262.- Com diu W.V.Quine, mai no perd el cordó umbilical que la lliga al **FENOMEN (FEN)** (216,²⁶⁹ **224**,²⁷⁰ **254**²⁷¹), als esdeveniments diaris de faisó clara, **EXACTITUD (EXC)**, o difusa, **ATZAR (ATZ)**.

263.- Funda l'aspecte racional de la **CIÈNCIA (CIÈ)** (225),²⁷² del govern (*kybernetes*, cibernètica) de les coses físiques i econòmiques, de fons ondulatoriament obertes, **ONA (ONA)**, i emergint funcionalment lligades, **FUNCIO (FUN)**.

264.- Descobreix o construeix estructures objectives, **OBJECTE (OBJ)** (226,²⁷³ **234**,²⁷⁴ **272**²⁷⁵), autopoietiques, "*accolades domànials*", **BOSÓ (BOS)**, o heteropoietiques, construccions espacials, muntatges, **AFINITAT (AFI)**,

²⁶⁵ pàg. 74

²⁶⁶ pàg. 109

²⁶⁷ pàg. 129

²⁶⁸ pàg. 129

²⁶⁹ pàg. 51

²⁷⁰ pàg. 53

²⁷¹ pàg. 62

²⁷² pàg. 53

²⁷³ pàg. 54

²⁷⁴ pàg. 56

²⁷⁵ pàg. 68

265.- segons definicions científiques o reglamentacions jurídiques, **SIGNIFICAT (SGT)** (277,²⁷⁶ 299,²⁷⁷ 335.12²⁷⁸), per a realitats radicalment sorprenents, **RARESA (RAR)** (355.27)²⁷⁹ o normalment acceptades, **CONVENCIÓ (CNV)** (355.26),²⁸⁰

266.- encapçalada per una axiomàtica paradoxal, **TEORIA (TEO)** (256,²⁸¹ 276,²⁸² 286,²⁸³ 291²⁸⁴), coronada amb el principi príncep de no contradicció (principi categòric d'identitat en Esquema XXXIV, pàg. 141) clar ara, **COSMOVISIÓ (COV)**, virtual, inicialment o a la fi, **CAOVISIÓ (CAV)**,

267.- i, en darrer lloc, lligada, segons demostrà Kurt Gödel, al llenguatge usual, **ANÀLISI (ANÀ)** (255,²⁸⁵ 293²⁸⁶) de la gramàtica, en el seu vessant generatiu, **PROBABILITAT (PRB)** i en el seu vessant normatiu **PRECISIÓ (PCS)**.

²⁷⁶ pàg. 69

²⁷⁷ pàg. 75

²⁷⁸ pàg. 95

²⁷⁹ pàg. 111

²⁸⁰ pàg. 111

²⁸¹ pàg. 63

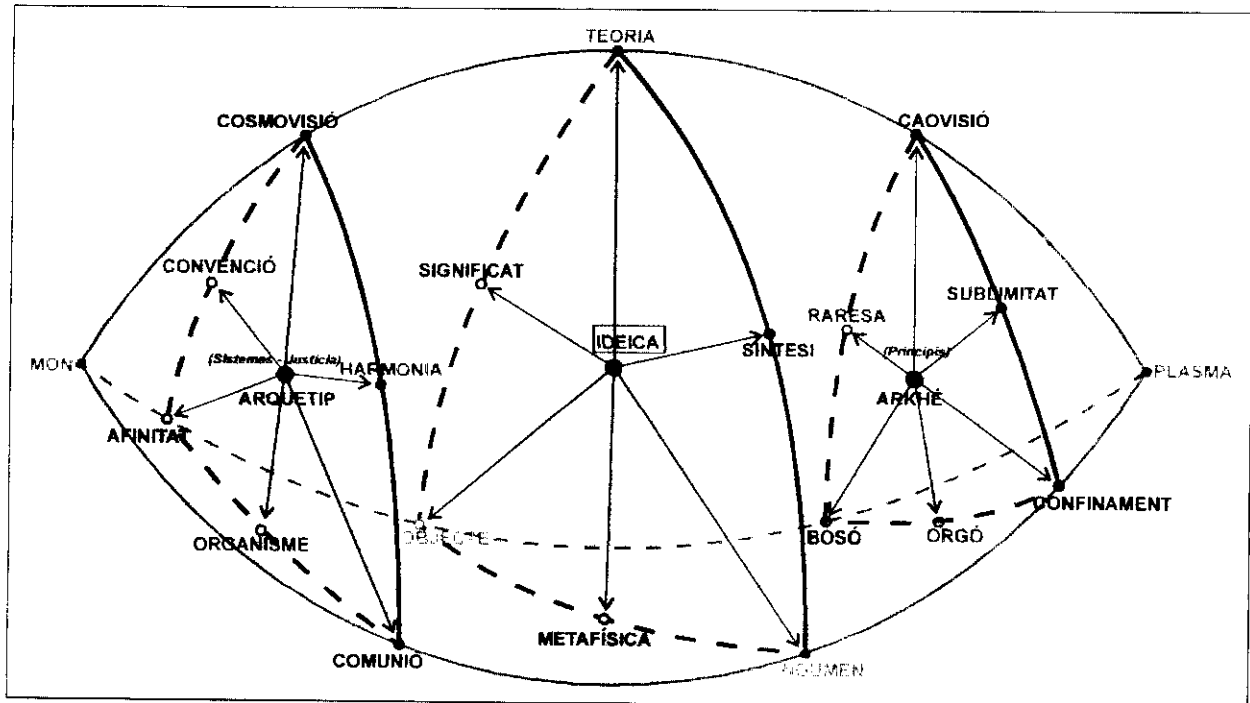
²⁸² pàg. 69

²⁸³ pàg. 72

²⁸⁴ pàg. 74

²⁸⁵ pàg. 63

²⁸⁶ pàg. 74

27.- Principis - IDEICA - Sistemes / Justícia.**Esquema X: Principis-IDEICA-Sistemes/Justícia**

270.- ¿Existeix el sistema coherent, estructurador de la física o de la societat, que alhora no crucifiqui la realitat, la humanitat amb claus cruels? Vaig tenir la rara oportunitat històrica - història amb greus mancances democràtiques- d'intervenir com a senador per Barcelona en la confecció de la Constitució (lleis de lleis) espanyola de 1978. Les pressions dels interessos de pocs poderosos -malament anomenat "consens", caldria dir "contracte"- prevalgueren sobre els interessos del conjunt afeblit. Després, en un cenacle, vaig accedir al coneixement i investigació, sempre provisionals, de solucions millors per al futur. Tinc publicat *Constitució. Paquet d'esmenes* (1978).

271.- Entrem en el món dels grans paradigmes, de les grans teories, sistemes, credos, *weltanschauung*, en ideologies i teologies, **IDEICA (IDE)** (298,²⁸⁷ 355.05²⁸⁸), unitaris, totalitzants, utòpics, omnicomprensius, nascuts de les “mares del ser” (Nietzsche), els *arkhai* ancestrals cosmogònics, els axiomes i les veritats eternes, **ARKHÉ (ARK)** (385.11)²⁸⁹ que en acabat els devoren, i quallats en els moments de màxima esplendor en els **ARQUETIP(S) (ARQ)** (385.10)²⁹⁰ cosmològics, paradigmes modèlics, tectòniques o architectures majestuosos, nervis d’aquestes grans unitats.

272.- que malden per l’objectivitat, **OBJECTE (OBJ)** (226,²⁹¹ 234,²⁹² 264²⁹³), vaporosos on més creença abunda, **BOSÓ (BOS)**, rígids on més ajustament s’ateny, **AFINITAT (AFI)**,

273.- essencials, sintètics, totalitzants, -el tot és més que la suma de les parts-, amb síntesi més enllà de l’experimentació sensible, **METAFÍSICA (MTF)** (235),²⁹⁴ però amb l’“experimentalitat (caldrà dir “*trans-*”) que ascendeix de l’ètica, i que s’imposa per la seva energia interna, **ORGÓ (ORG)** i per la seva integritat desplegada, **ORGANISME (OGN)**,

274.- que aspiren a amagar **CONFINAMENT (CFN)**, *theologia negativa*, o a donar resposta **COMUNIÓ (CMN)**, *theologia positiva*, a les qüestions més transcendents del món i de l’esperit, a velar o a revelar l’absolut, **NOÛMEN (NOÛ)** (236,²⁹⁵ 244,²⁹⁶ 282²⁹⁷),

275.- partícips, si autèntics, de la saviesa universal **SÍNTESE (SÍN)** (287,²⁹⁸ 297,²⁹⁹ 335.03³⁰⁰) que parla a través de cultes i d’incultes en els moments eterns, **SUBLIMITAT (SLM)** (355.14),³⁰¹ de la humanitat tot omplint d’**HARMONIA (HAR)** (355.15)³⁰² l’univers.

²⁸⁷ pàg. 75

²⁸⁸ pàg. 109

²⁸⁹ pàg. 129

²⁹⁰ pàg. 129

²⁹¹ pàg. 54

²⁹² pàg. 56

²⁹³ pàg. 65

²⁹⁴ pàg. 56

²⁹⁵ pàg. 57

²⁹⁶ pàg. 59

²⁹⁷ pàg. 71

²⁹⁸ pàg. 72

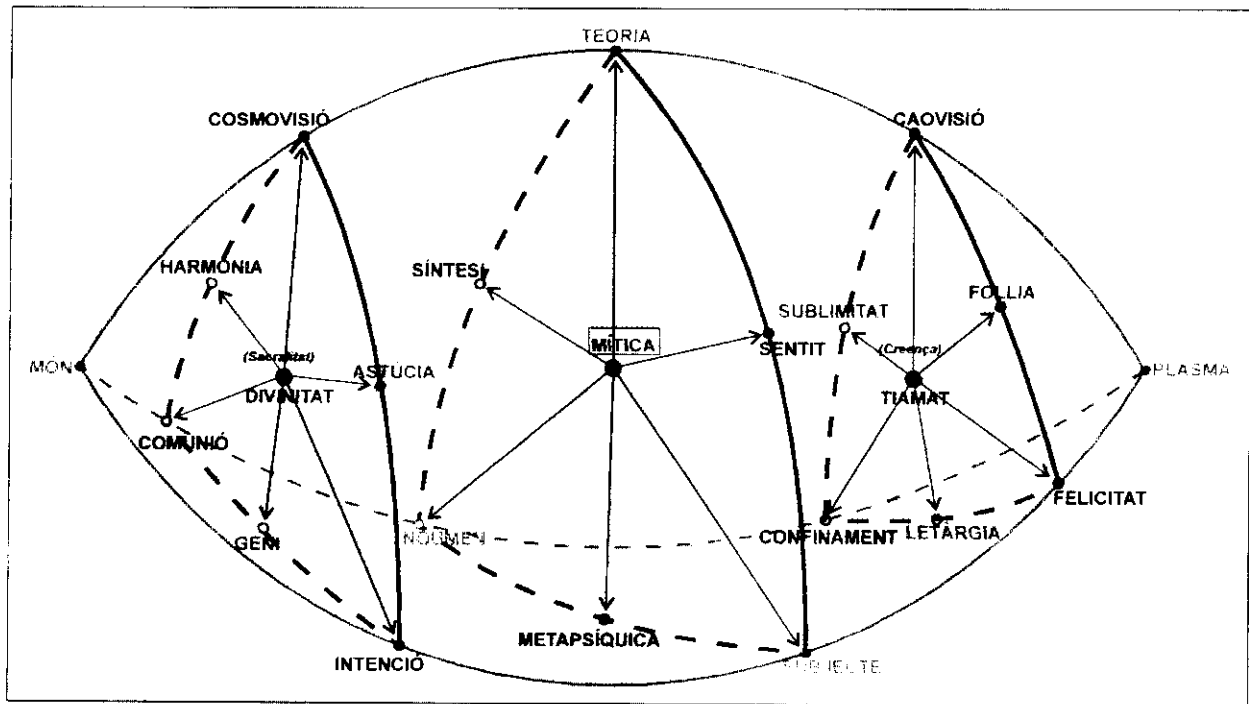
²⁹⁹ pàg. 75

276.- regits internament pel principi, **TEORIA (TEO)** (256,³⁰³ 266,³⁰⁴ 286,³⁰⁵ 291³⁰⁶), lògic de coherència o consistència o universalitat (principi categòric d'universalitat en Esquema XXXIV, pàg. 141) interna implícita, **CAOVISIÓ (CAS)** o explícita, **COSMOVISIÓ (COV)**.

277.- despleats, en el millor dels casos en una estructura formal, **SIGNIFICAT (SGT)** (265,³⁰⁷ 299³⁰⁸), admirable, **RARESA (RAR)**, i àmpliament acceptada, **CONVENCIÓ (CNV)**.

³⁰⁰ pàg. 95
³⁰¹ pàg. 110
³⁰² pàg. 110
³⁰³ pàg. 63
³⁰⁴ pàg. 66
³⁰⁵ pàg. 72
³⁰⁶ pàg. 74
³⁰⁷ pàg. 74
³⁰⁸ pàg. 75

28.- Creença - MÍTICA - Sacralitat.

Esquema XI: Creença-MÍTICA-Sacralitat

280.- La plenitud de cadascun de nosaltres, la plenitud de la col·lectivitat i, fins i tot, la de l'univers, la maduresa personal que fa de cada ser o grup un estel radiant que ho il·lumina i ho vivifica tot, sempre sorprenent, sempre fecund, sempre inabastable, l'heroi, telèfon directe amb la divinitat, esclata cada any festivament, en el meu poble. És el llenguatge reticent o exuberant -inefabilitat / do de llengües (!)- de la litúrgia vivent -*leitourgia*, acció pública o popular (de *laós*)-. És la diada de Sant Jordi, el jovecell que, sembla, no va existir. Tanmateix, hi insisteixo des de fa quaranta anys, furgo en la recerca (conèixer-se, concentració, *dharana*), consecució (posseir-se, meditació, *dhyana*) i donació (donar-se, contemplació, *samadhi*) a mans vessades de la plenitud individual, col·lectiva i còsmica a través de l'endevinació dels grans mites de les escriptures sagrades, de les tradicions i de l'actualitat.

281.- El difícil nucli, el “forat negre” d’occident, tapat per la polseguera de les sol·licituds banals (Sorge), com el centre Sagitari de la nostra galàxia als ulls profanadors, la **MÍTICA (MÍT)** (296,³⁰⁹ 355.04³¹⁰), no és el mite domesticat per la literatura, la psicologia o la ideologia i les teologies, servidores del poder, és la font mateixa dels mites i de les sagues, la pura llibertat total, més enllà de constreyniments culturals o naturals, l’enigma pur, la manifestació directa del misteri fecund de la nostra realitat última, l’expressió lliure integral, més enllà dels diccionaris, de les paraules, de les convencions, les aigües primordials i finals, **TIAMAT (TIA)** (385.08),³¹¹ en babiloni, mític principi femení oceànic, matriu universal provident d’on sortiran tots els demiürgs, àngels, sants, herois, els divismes i les divinitats, **DIVINITAT (DIV)** (385.09)³¹² humanes, semidivines i transcendents.

282.- L’arrel és la mateixa fonamentació, **CONFINAMENT (CFN)**, i edificació **COMUNIO (CMN)** de l’absolut, **NOÛMEN (NOÛ)** (236,³¹³ 244,³¹⁴ 274³¹⁵).

283.- La “matèria” de què està feta la mítica és l’esperit, **METAPSÍQUICA (MTP)** (245),³¹⁶ la “ciència” del qual (discerniment o discreció d’esperits), gairebé perduda a l’occident del nord, és la gestació fonda i fosca de la inspiració, **LETARGIA (LET)**, i la possessió angèlica o diabòlica inspiradora, **GENI (GEN)**, (*theos* – *daimon*, en el grec arcaic i clàssic).

284.- Però enmig del cicló dionisiac nietzscheà del mite mai no es perd la decisió sobirana del **SUBJECTE (SUB)** (214,³¹⁷ 246,³¹⁸ 252³¹⁹), l’heroi que s’afronta al destí devorador, en la **FELICITAT (FEL)** o en la tragèdia, empès per la intencionalitat, **INTENCIÓ (INT)** devers les coses de l’esclau (*serviam*) o per l’orgull (**SUB**) (*non serviam*) autista del senyor.

³⁰⁹ pàg. 75

³¹⁰ pàg. 109

³¹¹ pàg. 129

³¹² pàg. 129

³¹³ pàg. 57

³¹⁴ pàg. 59

³¹⁵ pàg. 68

³¹⁶ pàg. 59

³¹⁷ pàg. 50

³¹⁸ pàg. 60

³¹⁹ pàg. 62

285.- Ací neixen els “mites” literaris, artístics: llegendes, paràboles, epopeies, sagues, gestes, rondalles, històries, contes, superraces, superpobles, superhomes, *stars*, que mai no poden ser presos al peu de la lletra, ans “al peu de l’esperit”, amb la “ciència” intel·ligent del discerniment d’esperits, **SENTIT (STT)** (257,³²⁰ 295³²¹), **FOLLIA (FOL)** fecunda en les arrels, freda **ASTÚCIA (AST)** estratègica en superfície. *paranoia crítica*, en dirà Dalí.

286.- Ací ens val un dels sentits originaris de **TEORIA (TEO)** (256,³²² 266,³²³ 276,³²⁴ 286³²⁵): la processó dels déus, el principi universal d’holicitat estricta (principi categòric d’holicitat en Esquema XXXIV, pàg. 141), segons el qual tot és en tot en *circumincessio*, **CAOVISIÓ (CAV)** i en *circuminsessio*, **COSMOVISIÓ (COV)**.

287.- I, finalment tanquem la regió del mite amb un dels exponents més alts i més perseguits de l’esperit: el do de profecia (*pro-femi*, parlar de qualitat, saviesa), *nabí, sufi, guru,...*, **SÍN-TESI (SÍN)** (275,³²⁶ 297³²⁷), generadors de paraules i obres sàvies i d’escriptures i tradicions sagrades, sublims, **SUBLIM (SLM)**, en llur cor i harmonitzadores, **HARMONIA (HAR)**, de la realitat mental ontològica.

³²⁰ pàg. 63

³²¹ pàg. 74

³²² pàg. 63

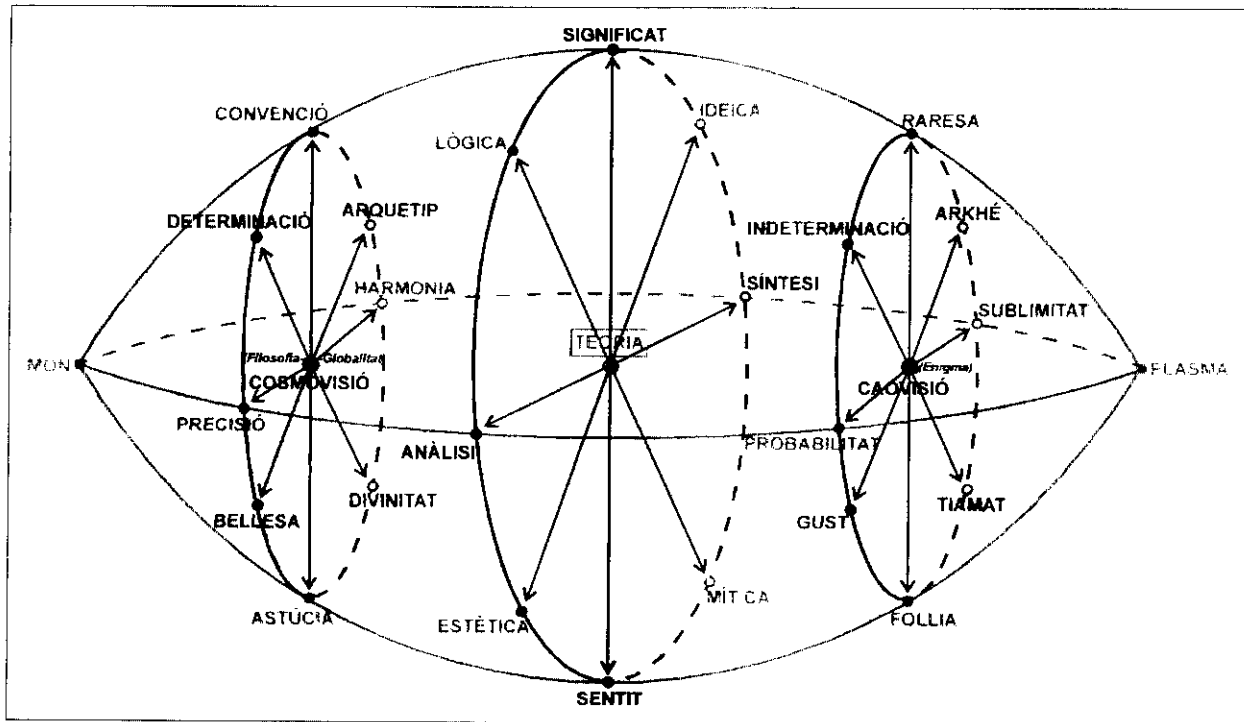
³²³ pàg. 66

³²⁴ pàg. 69

³²⁵ pàg. 72

³²⁶ pàg. 68

³²⁷ pàg. 75

29.- Enigma - TEORIA - Filosofia /Globalitat.**Esquema XII: Enigma-TEORIA-Filosofia/Globalitat**

290.- Guiat, d'antuvi, per una carta de navegar rudimentària, al capdavall de la jornada de la vida puc fruit d'una collita abundosa. Hi anava pintant els mars i les terres, els pobles i les rutes que anava travessant. Aquesta carta, esdevinguda magna, ha crescut i s'ha expandit a mida que jo anava creixent i desplegant-me. En la part següent us la presentaré tota sencera, reconstruïda ordenadament en laboratori. Pressupost només vàlid, com a molt, fins a final de segle! Vaig escriure un primer llibre filosòfic sobre globalitat titolat *Subjecte* (1975). Als meus seixanta anys he fet la llicenciatura de filosofia a la Universitat de Barcelona amb la vista posada en fer madurar aquest primer intent de Globalística. He tancat el llarg viatge de la meva vida amb la clau de volta de la teoria: la pedra rebutjada que ha acabat al cap del carener

291.- El punt final de la maduresa és la **TEORIA (TEO)** (030.2,³²⁸ **256**,³²⁹ **266**,³³⁰ **276**,³³¹ **286**³³²), entesa en el sentit més ample, purament abstracta, radicalment buida, joc de miralls, on tot pot comunicar amb tot, caòticament, **CAOVISIÓ (CAV)** i tot pot ser discernit de tot, asserenament, **COSMOVISIÓ (COV)**, filosofia global platònicament necessària per governar, no només científica o metafísica, ans també estètica i mítica, l'àrea silenciosa del nostre cervell tan extensa i característica de l'espècie humana, la *tabula rasa*, posada damunt de moltes taules no rases, l' *ex nihilo* de la creació pura, on unificació global és anihilació (subjecte transcendental kantian), on cessa la intuïció imperativa, on tot és possible... si ve alguna ajuda de fora de la teoria. Les diferents civilitzacions hi han arribat per diferents camins. N'he sabut veure els següents, distribuïts en cercle.

292.- La identitat de cada part, típicament occidental, que ve de la **LÒGICA (LÒG)** (261)³³³ determinista, **DETERMINACIÓ (DET)**, o indeterminista **INDETERMINACIÓ (IDT)**.

293.- El discerniment de cada part, que ve de l'**ANÀLISI (ANÀ)** (255,³³⁴ **267**³³⁵) probable, **PROBABILITAT (PRB)**, o precís, **PRECISIÓ (PCS)**.

294.- L'alteració de cada part, que ve de l'**ESTÈTICA (EST)** (251)³³⁶ germinal, **GUST (GUS)**, o esclatant, **BELLESA (BEL)**.

295.- La contradicció de cada part en si mateixa, que ve del **SENTIT (STT)** (257,³³⁷ **285**³³⁸) en la **FOLLIA (FOL)** amagada o en l'**ASTÚCIA (AST)** exercida.

³²⁸ pàg. 6

³²⁹ pàg. 63

³³⁰ pàg. 66

³³¹ pàg. 69

³³² pàg. 72

³³³ pàg. 65

³³⁴ pàg. 63

³³⁵ pàg. 66

³³⁶ pàg. 62

³³⁷ pàg. 63

³³⁸ pàg. 72

296.- La penetració de tot amb tot, típicament oriental, “la prostitució universal” (André Breton), que ve de la **MÍTICA (MÍT)** (281),³³⁹ eixida de les aigües primordials, **TIAMAT (TIA)**, quallada en les divinitats, **DIVINITAT (DIV)**.

297.- La comunicació de tot amb tot, que ve de la **SÍNTESI (SÍN)** (275,³⁴⁰ 287³⁴¹) transcendent, **SUBLIMITAT (SLM)**, i demiürg, **HARMONIA (HAR)**.

298.- L’ordenació de tot, que ve de la **IDEICA (IDE)** (271)³⁴² genèticament, **ARKHÉ (ARK)**, i arquitecturalment, **ARQUETIP (ARQ)**.

299.- La definició de cada part en el tot, que ve del **SIGNIFICAT (SGT)** (265,³⁴³ 277³⁴⁴); de cada part rellevant, significativa, **RARESA (RAR)** i convinguda, **CONVENCIÓ (CNV)** per la comunitat de parlants.

³³⁹ pàg. 71

³⁴⁰ pàg. 68

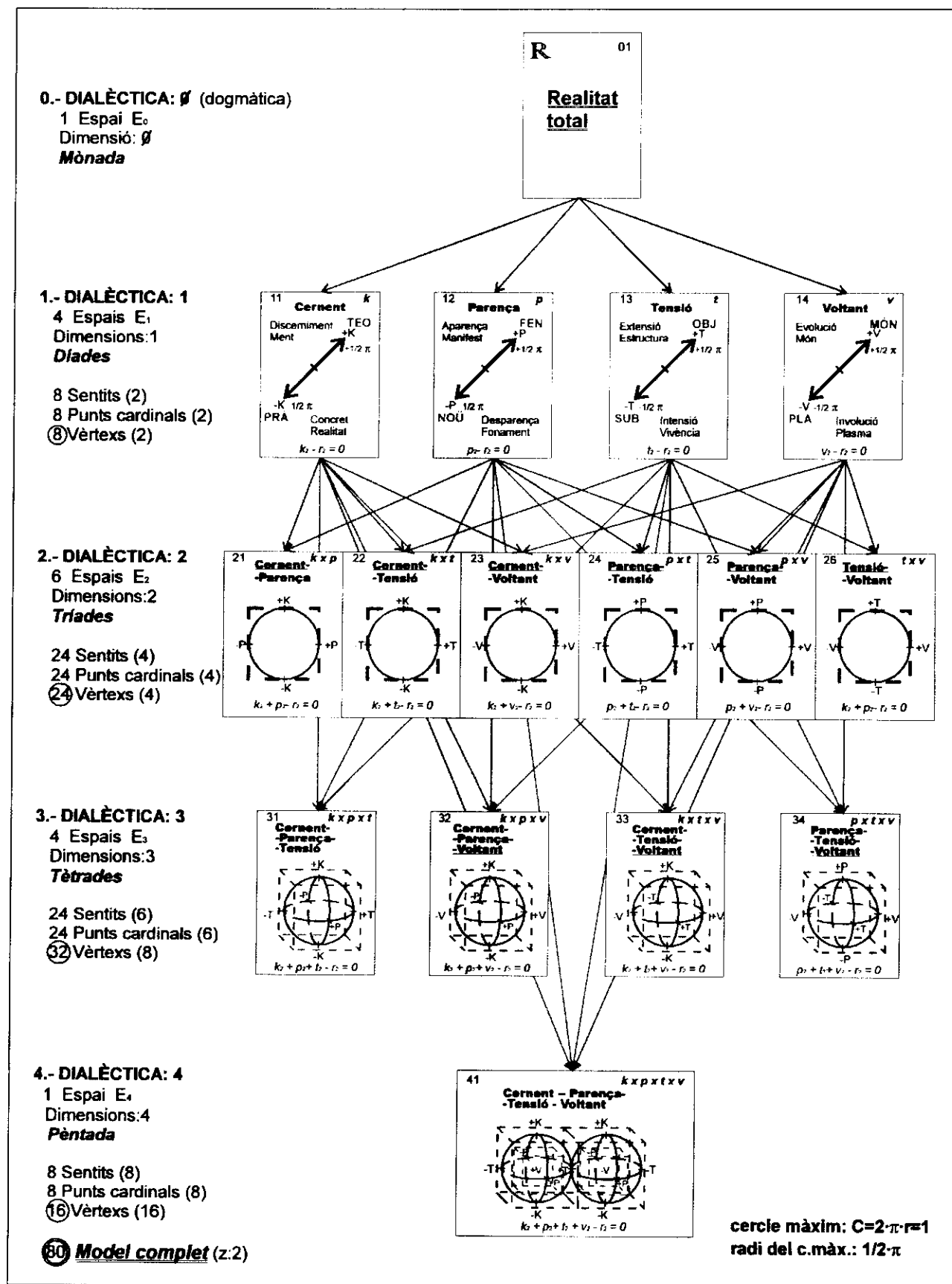
³⁴¹ pàg. 72

³⁴² pàg. 68

³⁴³ pàg. 66

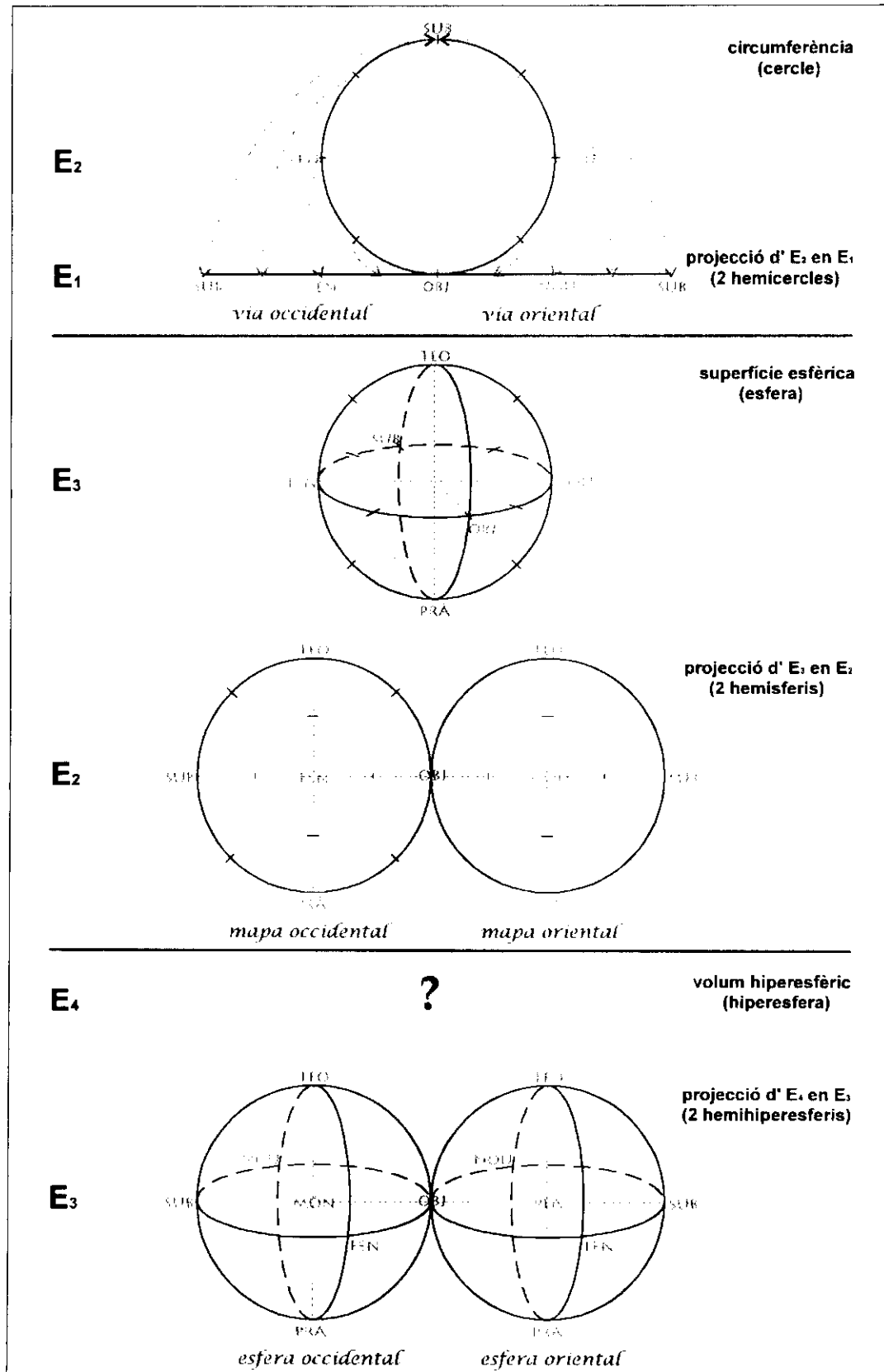
³⁴⁴ pàg. 69

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

Esquema XIII: Art sistemàtica de mentalitzar realitat

Obtenció de la projecció de la hiperesfera quadridimensional en un espai de 3 dimensions:

Esquema XIV: Projeccions de Globus E^N a E^{N-1}

30.- Dialèctica de grau zero: La mònada.

300.- La mònada, la {01}MENT-REALITAT plegada (030),³⁴⁵ purament hipotètica (Axioma 0), és la ment-realitat total independent, realitat-ment, ontologia (030.3,³⁴⁶ 120³⁴⁷), sigui el que sigui, la potència pura.

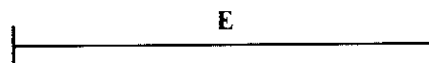
301.- La simbolitzem per un punt (P_0) en un espai zero (E^0) geomètrico-físic.

302.- Topològicament no té dimensions ($Dm-0$).

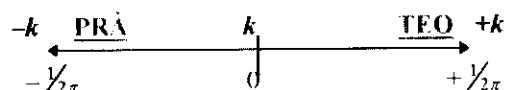
303.- És la matriu-llavor triada (12).³⁴⁸ És el primer principi, la mateixa realitat mental plena.

304.- Dialècticament és de grau zero ($Di-0$), dogmàtica.

³⁴⁵ pàg. 6
³⁴⁶ pàg. 6
³⁴⁷ pàg. 20
³⁴⁸ pàg. 19

31.- Dialèctica de grau u: La díada.Quatre espais independents bàsics{11} **Cernent** (*k*). {12} **Parença** (*p*). {13} **Tensió** (*t*). {14} **Voltant** (*v*)d'una dimensió (E) limitada (segment)cercle màxim : $2\pi R = 1$ $E = 1/\pi = 0,318.309.886$ $R = \frac{1}{2\pi} = 0,159.154.943$ i dos sentits (2¹) oposats cadascuna{1-1} **Replegament** (-), densificació, enconjiment, enrotllament, implicació.{1-2} **Desplegament** (+), dilució, desenvolupament, desenrotllament, explicació.Segons condició dialèctica de circularitat (oposició)

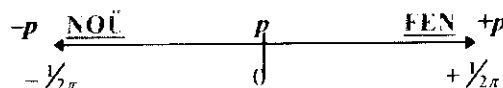
$$x^2 - R^2 = 0 \quad \rightarrow \quad x = \pm R = \pm 0.159.154.943$$

CONCEPTES-CLAU de D-1 (Z1){11} **Cernent** (*k*) $-\frac{1}{2\pi} \leq k \leq +\frac{1}{2\pi}$ {111} **Concerniment** (-*k*), realitat en si, concreció,

PRÀCTICA (PRÀ)

{112} **Discerniment** (+*k*), ment en si, abstracció,

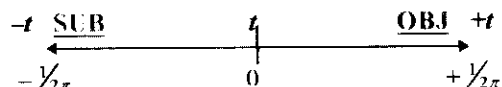
TEORIA (TEO)

{12} **Parença** (*p*) $-\frac{1}{2\pi} \leq p \leq +\frac{1}{2\pi}$ {121} **Desparença** (-*p*), fonament, profunditat, unió,

NOÛMEN (NOÛ)

{122} **Aparença** (+*p*), manifestació, superfície, conflicte,

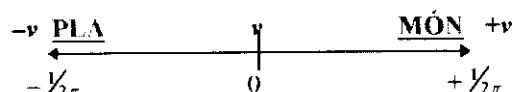
FENOMEN (FEN)

{13} **Tensió** (*t*) $-\frac{1}{2\pi} \leq t \leq +\frac{1}{2\pi}$ {131} **Intensió** (-*t*), vivència, *qualia*, intimitat,

SUBJECTE (SUB)

{132} **Extensió** (+*t*), estructura, *quanta*, publicitat,

OBJECTE (OBJ)

{14} **Voltant** (*v*) $-\frac{1}{2\pi} \leq v \leq +\frac{1}{2\pi}$ {141} **Involució** (-*v*), opacitat, borrasca/cicló, terbolesa,

PLASMA (PLA)

{142} **Evolució** (+*v*), transparència, anticicló, claredat,

MÓN (MÓN)

Esquema XV: {1} Dialèctica 1

314.- Dialècticament és de grau u (Di-1), la dialèctica més comuna tradicionalment: el sí i el no.

314.0.- El problema central de la dialèctica, en la domesticació de la contradicció, és de saber **quant** de contradictoris o de separats estan dos conceptes diferents. Cal, doncs, establir llur **distància real-mental** o **distància ontològica**, segons llur mútua posició relativa i llur posició absoluta respecte dels extrems màxims, separats entre ells per $1/\pi = 0'318.309.886^e$ segons la convenció de **312.0**³⁵² i **334.3**.³⁵³

315.- Per a les exigències mínimes -segons “navalla d’Occam”- del nostre model ens calen definir quatre dimensions, variables independents, diferents. La mecànica del model és oberta per ampliar o reduir dimensions segons conveniència. La nostra axiomàtica de primer grau queda així:

315.0.- Axioma 1-1. {11} **CERNENT** (*cerno*, llat.): dimensió *k*. Recull la important dialèctica sud -nord, gestada lentament en les successives migracions dels originals homes nascuts a l’equador d’Àfrica, cap a terres més difícils. Genèricament és l’oposició entre la negritud i la resta de la humanitat: concreció-abstracció, realitat-ment, *ontos-logos* (ontologia) .

315.00.- {111} **CONCERNIMENT**: $-K_1 = -\frac{1}{2}\pi$. **Cernent replegat**, realitat intuïtiva, concreció, *doxa*, **PRÀCTICA (PRÀ)** (201).³⁵⁴

315.01.- {112} **DISCERNIMENT**: $+K_1 = +\frac{1}{2}\pi$. **Cernent desplegat**, realitat abstracta, abstracció, discreció, *episteme*, **TEORIA (TEO)** (291).³⁵⁵

315.1.- Axioma 1-2. {12} **PARENT** (*pareo*, llat.): dimensió *p*. Recull la important dialèctica entre orient i occident, gestada lentament per la incomunicació causada per la desertització a la fi de la quarta glaciació i per la barrera dels grans oceans. Genèricament és l’oposició entre la raça groga i la blanca: contemplació-acció.

315.10.- {121} **DESPARENÇA**: $-P_1 = -\frac{1}{2}\pi$. **Parent replegat**, transcendència, profunditat, pau, sintètica, *brahman*, **NOÛMEN (NOÛ)** (236).³⁵⁶

³⁵² pàg. 81

³⁵³ pàg. 94

³⁵⁴ pàg. 46

³⁵⁵ pàg. 74

315.11.- {122} **APARENÇA**: $+P_1 = +\frac{1}{2}\pi$. **Parent desplegat**, manifestació, superfície, conflicte, analítica, *maia*, **FENOMEN (FEN) (216)**.³⁵⁷

315.2.- Axioma 1-3. {13} **TENS** (*tendo*, llat.): dimensió *t*. Recull una dialèctica molt posterior, possible mercès a la millora del clima, i no tan definida des del punt de vista geogràfic, però fortament operativa, entre el centre del vell continent i l'expansió atlàntica, sobre tot, anglosaxona: subjectivitat - objectivitat.

315.20.- {131} **INTENSIÓ**: $-T_1 = -\frac{1}{2}\pi$. **Tens replegat**, vivència, , intimitat, *qualia*, **SUBJECTE (SUB) (214)**.³⁵⁸

315.21.- {132} **EXTENSIÓ**: $+T_1 = +\frac{1}{2}\pi$. **Tens desplegat**, estructura, publicitat, *quanta*, **OBJECTE (OBJ) (226)**.³⁵⁹

315.3.- Axioma 1-4. {14} **VOLTANT** (*volvo*, llat.): dimensió *v*. Recull la novíssima dialèctica coneguda en aquest segle entre la realitat de la macrofísica i la realitat de la microfísica: real - virtual (200).³⁶⁰

315.30.- {141} **INVOLUCIONAT**: $-V_1 = -\frac{1}{2}\pi$. **Voltant replegat**, opacitat, fonament, borrasca/cicló, terbolesa, microfísica, **PLASMA (PLA) (201)**.³⁶¹

315.31.- {142} **EVOLUCIONAT**: $+V_1 = +\frac{1}{2}\pi$. **Voltant desplegat**, transparència, anticicló, claredat, macrofísica, **MÓN (MÓN) (201)**.³⁶²

316.- Hi ha doncs vuit punts cardinals (P1) (Div-1). És imprescindible, per a la comprensió i per al bon funcionament del model, mantenir la independència dels vuit punts cardinals i no confondre'ls.

316.0.- En tots els casos de dependència o confusió es practica un reduccionisme que impedeix superar oposicions bloquejades.

316.00.- Se solen confondre **PRÀ** i **OBJ** sota la idea de realitat bàsica, realitat objectiva, les coses, l'objectivitat, el realisme. **PRÀ** és realitat intuïtiva concreta, mixta de constants i varia-

³⁵⁶ pàg. 57

³⁵⁷ pàg. 51

³⁵⁸ pàg. 50

³⁵⁹ pàg. 54

³⁶⁰ pàg. 43

³⁶¹ pàg. 46

³⁶² pàg. 46

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

bles, mixta d'objecte i subjecte. **OBJ** és realitat elaborada, construïda, mixta d'intuïció i abstracció, constant, no variable, no subjectiva.

316.01.- Se solen confondre **PRÀ** i **FEN** sota la idea de realitat immediata, *sense data*, dades primàries. Però el **FEN** no és primari, conté un grau mitjà d'abstracció selectiva respecte del conjunt de la realitat primera i no té cap mena de profunditat de la que la **PRÀ** en gaudeix en grau mig. El **FEN** és essencialment variable, la **PRÀ**, no.

316.02.- Se solen confondre **SUB** i **FEN** sota la idea molt occidental i actual de què només som allò que veiem o fem. El **SUB** és la vivència pura, el **FEN** és la vivència de quelcom.

316.03.- Es confonen **FEN** i **OBJ**, perquè no es distingeix prou bé entre temps i espai, entre els aspectes variables de les coses i els seus aspectes constants.

316.04.- Es confonen **OBJ** i **TEO** en les actituds idealistes que prenen l'objecte per la seva forma o definició.

316.05.- Es confonen **FEN** i **TEO** en les actituds excessivament analítiques que substitueixen l'aspecte "resistent" del fenomen per la seva protocolització.

316.06.- Es confonen **SUB** i **TEO** quan es parla de subjecte transcendental i es titlla la raó de subjectiva.

316.07.- Es confonen **PRÀ** i **SUB** quan es priva d'autodeterminació al subjecte o d'espontaneïtat a la pràctica.

316.08.- Es confonen **PRÀ** i **NOÛ** si es creuen idèntics origen i fonament, simplicitat i unitat. El noumen és mancat d'aparença. La pràctica, d'abstracció.

316.09.- S'interfereixen **OBJ** i **NOÛ** en les metafísiques substancialistes del realisme.

316.10.- S'identifiquen fàcilment i equivocada **SUB** i **NOÛ**, a l'Índia, dins de la noció espiritual d'*Atman* que nega el lliure albir.

316.11.- Se superposen **NOÛ** i **TEO** a la Grècia hel·lenística, en la noció de *logos*.

316.12.- **PRÀ** i **MÓN** són identificades pels pragmàtics massa antropocèntrics.

316.13.- La confusió entre **OBJ** i **MÓN** apareix quan es perd de vista la base natural de l'artificialitat.

316.14.- **SUB** i **MÓN** se superposen en l'orgull de la voluntat de poder.

316.15.- **FEN** i **MÓN** són substituïbles en les ments afebrades dels teleaddictes, dels *mass media* addictes, dels "completament" informats.

- 316.16.- NOÛ i MÓN junts constitueixen el cel dels utòpics romàntics de totes les tradicions.
- 316.17.- TEO i MÓN barrejats són l'aliment de sectaris, fanàtics i doctrinaris.
- 316.18.- PRÀ i PLA confusos confonen l'origen humanitzat amb l'origen còsmic, però, paradoxalment, l'origen humà és concret i el còsmic, només el sabem semiabstracte.
- 316.19.- OBJ i PLA confusos indiquen la ignorància microfísica de la física clàssica.
- 316.20.- SUB i PLA són barrejats pels feliços, pels panxacontents, pels irresponsables.
- 316.21.- FEN i PLA són vistos sinònims pels ordenadors de l'inordenable.
- 316.22.- NOÛ i PLA són indistingibles pels indistingits.
- 316.23.- TEO i PLA s'agraden en la demència.

317.- És important, fins i tot dins del mateix model, considerar la relativització (010)³⁶³ dels vuit punts cardinals triats. Es podrien triar vuit altres qualsevol, també perpendiculars (independents) entre si com a fonamentals i els vuit proposats esdevindrien derivats.

Exemple en el mateix model: LÒG - MÍS, TÈC - MÍT, EST - ÈTI i PSÍ - IDE.

32.- Dialèctica de grau dos: La tríada.

Dels quatre espais bàsics {1}, presos dos a dos, es deriven sis espais secundaris

{21} Cernent - Parença ($k \times p$)

{22} Cernent - Tensió ($k \times t$)

{23} Cernent - Voltant ($k \times v$)

{24} Parença - Tensió ($p \times t$)

{25} Parença - Voltant ($p \times v$)

{26} Tensió - Voltant ($t \times v$)

de dues dimensions ($E_1 \times E_2$) limitades (quadrat)

$$E^2 = 0,318.309.886^2$$

E1

E2

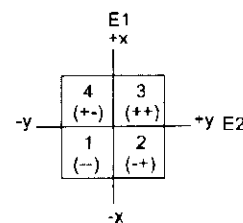
amb quatre (2^2) combinacions de dos sentits oposats, cadascuna

{2...1} (--)

{2...2} (-+)

{2...3} (++)

{2...4} (+-)

Segons condició dialèctica de circularitat (circumferència)

$$x^2 + y^2 - R^2 = 0$$

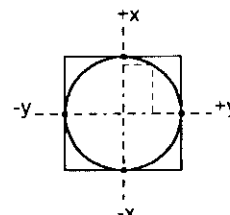
$$\rightarrow x = \pm \sqrt{R^2 - y^2}$$

$$\rightarrow x = R \cos \alpha$$

$$y = \pm \sqrt{R^2 - x^2}$$

$$y = R \sin \alpha$$

Es poden definir incomputables conceptes en la circumferència entremig de cada dos conceptes-clau de D-1. Només definirem (Z2) els que estan exactament a mig camí ($x = y$) entre els vuit conceptes-clau de D-1.

$$|K| = |I'| = |T'| = |V'|$$

$$\rightarrow 2x^2 = R^2 \rightarrow x = \pm \frac{R}{\sqrt{2}} = \pm 0,112.539.529$$

$$\rightarrow R \sin 45^\circ = R \cos 45^\circ = \pm 0,112.539.529$$

Esquema XVII: {2} Dialèctica 2

320.- La triada és l'autodesplegament simultani de dues diades, independents entre elles, amb la consegüent pèrdua d'entitat real-mental o ontològica de la Mònada total, en cada element.

320.0.- L'oposició és d'un sorprenent i poc filosofat **segon grau**: ja no entre extrems constants ans entre dimensions.

321.- La nova realitat -la triada- dibuixa una superfície plana limitada, quadrada, determinable amb només tres punts, tres conceptes, no alineats.

321.0.- Als polèmics nord-occidentals (**103**),³⁶⁴ més que amb triades, ens agrada de jugar amb oposicions franques, els quatre punts cardinals ($\pm x, \pm y$), dos a dos, o amb els vèrtexs: --, +, ++, +-,

322.- Topològicament té dues dimensions (Dm-2) que dibuixen un quadrat -placa vibrant-.

322.0.- El valor dels costats del quadrat és de $2 * \frac{1}{2}\pi = 1/\pi$.

322.1.- Dues dimensions i quatre sentits o punts cardinals, oposats dos a dos.

322.2.- Hi cabrà contemplar gradacions qualitatives en tots els sentits entre els quatre punts cardinals. Hi cabrà veure un nombre immensurable de possibles realitats mentals-reals intermèdies i interactives.

323.- Ontològicament caben moltes maneres de concebre-la linealment amb moltes més possibilitats que en **313**³⁶⁵ i superficialment com una oscil·lació vibratòria harmònica de plaques.

324.- Dialècticament és de grau dos (Di-2): dialèctica pròpia del producte cartesià a occident i de les triades ancestrals, primitives i orientals. Tant les sis puntes de l'estrella de Judà, com l'*Enèada* de Claudio Naranjo, com els vint *sefirot* de la Càbala, com la fascinació de les om-

³⁶⁴ pàg. 14

³⁶⁵ pàg. 81

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

bres xinesques, etc. treballen només amb dues dimensions, perquè tots els seus punts són coplanaris.

325.- En el model de quatre díades (315),³⁶⁶ es poden fer sis combinacions triàdiques, sis quadrats amb els seus corresponents quatre quadrants (segments o arcs de circumferència):

325.0.- **Cernent - Parença** (k * p) (335.0).³⁶⁷

325.00.- **REALITAT TRANSCENDENT** (-k * -p) (335.00).³⁶⁸

325.01.- **REALITAT MANIFESTA** (-k * +p) (335.01).³⁶⁹

325.02.- **MENT MANIFESTA** (+k * +p) (335.02).³⁷⁰

325.03.- **MENT TRANSCENDENT** (+k * -p) (335.03).³⁷¹

325.1.- **Cernent - Tensió** (k * t) (335.1).³⁷²

325.10.- **REALITAT VIVENCIAL** (-k * -t) (335.10).³⁷³

325.11.- **REALITAT EXTENSA** (-k * +t) (335.11).³⁷⁴

325.12.- **MENT EXTENSA** (+k * +t) (335.12).³⁷⁵

325.13.- **MENT VIVENCIAL** (+k * -t) (335.13).³⁷⁶

325.2.- **Cernent - Voltant** (k * v) (335.2).³⁷⁷

325.20.- **REALITAT PLÀSMICA** (-k * -v) (335.20).³⁷⁸

325.21.- **REALITAT MUNDANA** (-k * +v) (335.21).³⁷⁹

325.22.- **MENT MUNDANA** (+k * +v) (335.22).³⁸⁰

325.23.- **MENT PLÀSMICA** (+k * -v) (335.23).³⁸¹

³⁶⁶ pàg. 82

³⁶⁷ pàg. 94

³⁶⁸ pàg. 95

³⁶⁹ pàg. 95

³⁷⁰ pàg. 95

³⁷¹ pàg. 95

³⁷² pàg. 95

³⁷³ pàg. 95

³⁷⁴ pàg. 95

³⁷⁵ pàg. 95

³⁷⁶ pàg. 95

³⁷⁷ pàg. 96

³⁷⁸ pàg. 96

³⁷⁹ pàg. 96

³⁸⁰ pàg. 96

325.3.- **Parença - Tensió** (p * t) (335.3).³⁸²

325.30.- **TRANSCENDÈNCIA VIVENCIAL** (-p * -t) (335.30).³⁸³

325.31.- **TRANSCENDÈNCIA EXTENSA** (-p * +t) (335.31).³⁸⁴

325.32.- **MANIFESTACIÓ EXTENSA** (+p * +t) (335.32).³⁸⁵

325.33.- **MANIFESTACIÓ VIVENCIAL** (+p * -t) (335.33).³⁸⁶

325.4.- **Parença - Voltant** (p * v) (335.4).³⁸⁷

325.40.- **TRANSCENDÈNCIA PLÀSMICA** (-p * -v) (335.40).³⁸⁸

325.41.- **TRANSCENDÈNCIA MUNDANA** (-p * +v) (335.41).³⁸⁹

325.42.- **MANIFESTACIÓ MUNDANA** (+p * +v) (335.42).³⁹⁰

325.43.- **MANIFESTACIÓ PLÀSMICA** (+p * -v) (335.43).³⁹¹

325.5.- **Tensió - Voltant** (t * v) (335.5).³⁹²

325.50.- **VIVÈNCIA PLÀSMICA** (-t * -v) (335.50).³⁹³

325.51.- **VIVÈNCIA MUNDANA** (-t * +v) (335.51).³⁹⁴

325.52.- **EXTENSIÓ MUNDANA** (+t * +v) (335.52).³⁹⁵

325.53.- **EXTENSIÓ PLÀSMICA** (+t * -v) (335.53).³⁹⁶

³⁸¹ pàg. 96

³⁸² pàg. 96

³⁸³ pàg. 96

³⁸⁴ pàg. 96

³⁸⁵ pàg. 96

³⁸⁶ pàg. 96

³⁸⁷ pàg. 97

³⁸⁸ pàg. 97

³⁸⁹ pàg. 97

³⁹⁰ pàg. 97

³⁹¹ pàg. 97

³⁹² pàg. 97

³⁹³ pàg. 97

³⁹⁴ pàg. 97

³⁹⁵ pàg. 98

³⁹⁶ pàg. 98

330.- Ara té lloc una important bifurcació. S'abandona la via euclídia i es pren la via riemanniana. Reduïm un pensament emmarcat en un espai real-mental o ontològic de dues dimensions a un pensament en un espai real-mental o ontològic d'una dimensió, corbat i tancat (184-185)³⁹⁷ en un de dues dimensions.

330.0.- Ací ens convé no reduir la dimensió circular a dues dimensions rectilínies. Ens interessa que les coses referides a aquesta dimensió adquireixin topològicament (021.1)³⁹⁸ les sorprenents qualitats inherents a una dimensió circular, pròpia de geometries no euclídiies, en aquest cas de tipus riemanniana (de curvatura gaussiana positiva i constant) i d'aritmètiques corbes i tancades, com l'aritmètica angular.

330.1.- Fou cabdalment Bernhard Riemann, en 1851, qui en la seva tesi doctoral posà els primers fonaments de la topologia. A propòsit d'això diu A. D. Aleksandrov: *El concepte de curvatura d'un espai no està relacionat en absolut amb la idea que l'espai estigui submergit en un espai superior envoltant [rectilini, euclidià] on tingui, d'alguna manera, una certa curvatura. La curvatura es defineix dins de l'espai donat i expressa la seva diferència respecte a l'espai euclidià, en el sentit de les seves propietats geomètriques intrínseques. Això cal que quedi molt clar per tal de no relacionar el concepte d'espai corbat amb afers estranys. Quan es diu que l'espai real té curvatura, això significa solament que les seves propietats geomètriques són diferents de les de l'espai euclidià. Però això no significa en absolut que el nostre espai estigui immers en un altre espai en el que sigui, d'alguna manera, corb. Aital idea no té cap relació amb les aplicacions de la geometria riemanniana a l'espai real i pertany al camp de la fantasia especulativa.*³⁹⁹

330.2.- No segons llei hiperbòlica ($x * y = C$), amb fuga de variables a l'infinit lliure, però irresponsable, ans per llei circumferencial ($x^2 + y^2 = r^2$), amb el valor de les variables no superior a $\frac{1}{2}\pi$.

³⁹⁷ pàg. 38

³⁹⁸ pàg. 3

³⁹⁹ loc. cit. III, p.209

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

331.- Calia un espai bidimensional (32),⁴⁰⁰ una dialèctica de grau dos, per fer curvatura (184)⁴⁰¹ en l'espai real-mental o ontològic. Jo havia pensat el model abans corb que recte. Vaig treure les rectes -les dimensions cartesianes- de les circumferències. Ací ho he presentat al revés. He començat pel dret!

332.- Ara, dels sis quadrats (325),⁴⁰² només en restaran -segons navalla d'Occam- les corresponents sis circumferències inscrites.

332.0.- Cada circumferència restaria ben determinada per només tres punts no en línia recta -la triada-. Però als polèmics nord-occidentals (321.0)⁴⁰³ ens agrada més jugar amb quatre oposicions, dues a dues, que amb trimurtis o trinitats equilibrades.

332.1.- I cada variable restarà complementàriament lligada a l'altra, talment que quan ella creixi l'altra minvi i viceversa.

332.2.- Tota posició en l'espai bidimensional (32)⁴⁰⁴ diferent d'aquestes avisarà d'un desgavell a compensar si la tria del nostre model és bona.

332.3.- En la dimensió topològicament circular si es tracta de petites longituds tot sembla en dimensió recta o plana i frueix, en primera aproximació, de totes les propietats del conjunt aritmètic dels nombres reals i de la geometria euclídia.

332.4.- Però si comencem a considerar longituds que s'apropin a la de mitja circumferència, tant positiva com negativa, apareix el **punt antagònic** o oposat, a igual distància per les dues bandes d'un punt considerat.

332.5.- Apareixen, també, els **punts subantagònics**, els **punts de parts alíquotes**, resultat de les subdivisions iguals del tot.

332.6.- Obtenim la **longitud total màxima**, que pertorba les operacions clàssiques de suma, producte i potenciació, amb les seves inverses.

332.7.- Són, tots ells, punts i distàncies qualitativament -no quantitativament- singulars, que no apareixen en una dimensió euclídia i que ací ens interessen extraordinàriament perquè reflecteixen molt bé situacions de realitat mentalitzada contradictòria.

⁴⁰⁰ pàg. 86

⁴⁰¹ pàg. 38

⁴⁰² pàg. 88

⁴⁰³ pàg. 87

⁴⁰⁴ pàg. 86

333.- Resta així definit un camp o espai mental-real dinàmic, corb i tancat, d'una dimensió també **corba**.

333.0.- No som davant d'una **figura** corba de la geometria plana euclidiana. Som davant d'u espai corb d'una **dimensió** en la topologia o en la geometria riemanniana. Acabem de llançar els dos bastons cartesianes, les dues dimensions rectes i ortogonals, que han servit per a definir aquesta **circumferència màxima**.

333.1.- Haurem de familiaritzar-nos amb aquest nou concepte variable de la dialèctica de grau dos. Passem del segment oscil·lant $+x \leftrightarrow 0 \leftrightarrow -x$ (313)⁴⁰⁵ a l'òrbita circular oscil·lant $+x, 0 \leftrightarrow 0, +y \leftrightarrow -x, 0 \leftrightarrow 0, -y \leftrightarrow +x, 0$. És possible oscil·lar en dos sentits oposats ("*spin*" positiu o negatiu). I són possibles ones estacionàries quan dues oscil·lacions en sentit invers se superposen, amb la consegüent aparició de nodes i ventres.

333.10.- Podriem imaginar les òrbites el·líptiques intermèdies, entre el cercle i el segment, que volguéssim en les quals les variables x i y anessin creixent gradualment de 0 a r . Les còniques!

333.11.- Es tractaria d'un pèndol que, a més d'oscil·lar en un pla, rebria un impuls perpendicular al pla.

333.12.- Ací desapareix la contradicció dura entre X i $-X$. I es va passant d'una faisó insensible de l'una $(X, 0)$ a l'altra $(-X, 0)$ a través de y i $-y$ tot virant insensiblement i continuadament: contradicció dolça.

333.13.- Els parells d'oposats privilegiats $x/-x$ i $y/-y$ perden el privilegi enmig de la munió d'oposats pel diàmetre components de la circumferència. Les innombrables oposicions pel diàmetre en una circumferència son equipotents.

333.14.- Tots pensem tot corbant. Pensar corb és afegir noves dimensions col·laterals a la línia de pensament que es duu. Però Aristòtil i Euclides ens sotmeteren a l'imperi de la recta, de la linealitat (183).⁴⁰⁶

334.- El problema central de la dialèctica és la domesticació de la contradicció (18),⁴⁰⁷ quant de contradictori o de separat o de "no allò" és un concepte respecte d'un altre, quant de diferents -*dis-ferentes*- són. Altrament ens envaeix la confusió més espantosa. Fins a quin punt 4

⁴⁰⁵ pàg. 81

⁴⁰⁶ pàg. 37

⁴⁰⁷ pàg. 36

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

no és igual a $2 + 2$ o en quin grau “oposat”, “diferent”, “semblant”, “afi”, “igual” no són equivalents a “idèntic”.

334.0.- Cal, doncs, establir una mesura fiable entre els nuclis de dos conceptes puntuals atòmics qualsevol, llur **distància real-mental o ontològica (188)**.⁴⁰⁸

334.1.- En la dialèctica de grau u, preniem dos conceptes polars màximament separats, segons criteri filosòfic més o menys encertat (d'ací es derivarà la major o menor vàlua del model considerat), com a extrems del segment de longitud convencional $1/\pi$ **(312.0)**⁴⁰⁹ entre x i -x. A mig camí (*mesotes*) filosòfic, hi establim el 0 i, a dreta i esquerra, també segons analogia de proporció filosòfica, respectivament, els sentits positiu i negatiu.

334.2.- Ara, a l'estil platònic, donem el valor 1 a la longitud de qualsevol circumferència màxima ($C = 2\pi r = 1$) i, per tant, $r = \pm \frac{1}{2}\pi = \pm R_1 = \pm 0'159,154.943$ **(312.0)**.⁴¹⁰

334.3.- Els valors de les distàncies entre els conceptes puntuals seran les longituds d'arc de circumferència màxima que els separa segons posició establerta globalment, mesurades en graus (°) o en decimals de la unitat circumferencial triada ací convencionalment (°).

334.4.- Així la distància entre x i -x, màxima globalment entre dos conceptes, tot passant per y i -y és de 180° o de $0'5^\circ$. Mentre que en línia recta de dialèctica u és de $1/\pi$ ($= 0'318.309.886^\circ$), valor del diàmetre. Aquesta línia recta resta exclosa en dialèctica 2 **(332.2)**.⁴¹¹

335.- Per a què les circumferències restin més fixades -en comptes de quatre punts vuit punts-, ara farem una operació de subdivisió (Div-2) i hi intercalarem, a mig camí entre els vuit punts cardinals (**P1**) **(316)**,⁴¹² 24 punts secundaris nous (**P2**). Les coordenades de cada punt són iguals en valor absolut: $2x^2 = r^2 \rightarrow x = \pm r / \sqrt{2} \rightarrow \pm R_2 = \pm 0'112.539.529$. (Posarem entre parèntesis els símbols definits posteriorment).

335.0.- {21} **Cernent - Parença** ($k^2 + p^2 = r^2$) **(325.0)**.⁴¹³

⁴⁰⁸ pàg. 39

⁴⁰⁹ pàg. 81

⁴¹⁰ pàg. 81

⁴¹¹ pàg. 92

⁴¹² pàg. 83

⁴¹³ pàg. 88

335.00.- {211} **AMOR (AMO)** $(-K_2, -P_2)$ (207)⁴¹⁴: **concerniment desparent** o realitat transcendent (325.00)⁴¹⁵ o **PRÀ - NOÛ** $\uparrow$ o (**MÍS - ÈTI** $\rightarrow$) o (**COS - CAS** $\bowtie$).

335.01.- {212} **EXPERIÈNCIA (EXP)** $(-K_2, +P_2)$ (203)⁴¹⁶: **concerniment aparent** o realitat manifesta (325.01)⁴¹⁷ o **PRÀ - FEN** $\uparrow$ o (**PSÍ - TÈC** $\rightarrow$) o (**TRB - POL** $\bowtie$).

335.02.- {213} **ANÀLISI (ANÀ)** $(+K_2, +P_2)$ (255)⁴¹⁸: **discerniment aparent** o ment manifesta (325.02)⁴¹⁹ o **TEO - FEN** $\downarrow$ o (**EST - LÒG** $\rightarrow$) o (**PRB - PCS** $\bowtie$).

335.03.- {214} **SÍNTESI (SÍN)** $(+K_2, -P_2)$ (275)⁴²⁰: **discerniment desparent** o ment transcendent (325.03)⁴²¹ o **TEO - NOÛ** $\downarrow$ o (**MÍT - IDE** $\rightarrow$) o (**SLM - HAR** $\bowtie$).

335.1.- {22} **Cernent - Tensió** $(k^3 + t^2 = r^2)$ (325.1)⁴²²

335.10.- {221} **SENTIMENT (STM)** $(-K_2, -T_2)$ (205)⁴²³: **concerniment intens** o realitat vivencial (325.10)⁴²⁴ o **PRÀ - SUB** $\uparrow$ o (**MÍS - PSÍ** $\rightarrow$) o (**EBR -DSG** $\bowtie$) (infravivències).

335.11.- {222} **SIGNE (SGE)** $(-K_2, +T_2)$ (209)⁴²⁵: **concerniment extens** o realitat estructural (325.11)⁴²⁶ o **PRÀ - OBJ** $\uparrow$ o (**ÈTI - TÈC** $\rightarrow$) o (**PRD - ECN** $\bowtie$) (infraestructures marxianes).

335.12.- {223} **SIGNIFICAT (SGT)** $(+K_2, +T_2)$ (265)⁴²⁷: **discerniment extens** o ment estructural (325.12)⁴²⁸ o **TEO - OBJ** $\downarrow$ o (**IDE - LÒG** $\rightarrow$) o (**RAR - CNV** $\bowtie$) (superestructures marxianes).

335.13.- {224} **SENTIT (STT)** $(+K_2, -T_2)$ (257)⁴²⁹: **discerniment intens** o ment vivencial (325.13)⁴³⁰ o **TEO - SUB** $\downarrow$ o (**MÍT -EST** $\rightarrow$) o (**FOL -AST** $\bowtie$) (supervivències).

⁴¹⁴ pàg. 47

⁴¹⁵ pàg. 88

⁴¹⁶ pàg. 46

⁴¹⁷ pàg. 88

⁴¹⁸ pàg. 63

⁴¹⁹ pàg. 88

⁴²⁰ pàg. 68

⁴²¹ pàg. 88

⁴²² pàg. 88

⁴²³ pàg. 48

⁴²⁴ pàg. 88

⁴²⁵ pàg. 47

⁴²⁶ pàg. 88

⁴²⁷ pàg. 66

⁴²⁸ pàg. 88

⁴²⁹ pàg. 63

⁴³⁰ pàg. 88

335.2.- {23} **Cernent - Voltant** ($k^2 + v^2 = r^2$) (325.2).⁴³¹

335.20.- {231} **CAOS (CAO)** ($-K_2, -V_2$) (201)⁴³²: **concerniment involutiu** o realitat plàsmica (325.20)⁴³³ o **PRÀ - PLA** $\uparrow$ o (**PRD - EBR** $\rightarrow$) o (**MGM - TRB** $\curlywedge$) (“Gran Unificació”).

335.21.- {232} **COSMOS (COS)** ($+K_2, +V_2$) (201)⁴³⁴: **concerniment evolutiu** o realitat mundana (325.21)⁴³⁵ **PRÀ - MÓN** $\uparrow$ o (**DSG - OBL** $\rightarrow$) o (**RGN - POL** $\curlywedge$) (“Polis Ordenada”).

335.22.- {233} **COSMOVISIÓ (COV)** ($+K_2, +V_2$) (256)⁴³⁶: **discerniment evolutiu** o ment mundana (325.22)⁴³⁷ o **TEO - MÓN** $\downarrow$ o (**AST - CVN** $\rightarrow$) o (**HAR - PCS** $\curlywedge$) (“Terra sòlida”).

335.23.- {234} **CAOVISIÓ (CAV)** ($+K_2, -V_2$) (256)⁴³⁸: **discerniment involutiu** o ment plàsmica (325.23)⁴³⁹ o **TEO - PLA** $\downarrow$ o (**RAR - FOL** $\rightarrow$) o (**SBL - PRB** $\curlywedge$) (“Forat negre”).

335.3.- {24} **Parença - Tensió** ($p^2 + t^2 = r^2$) (325.3).⁴⁴⁰

335.30.- {241} **METAPSÍQUICA (MTP)** ($-P_2, -T_2$) (245)⁴⁴¹: **desparença intensa** o transcendència vivencial (325.30)⁴⁴² o **NOÛ - SUB** $\leftarrow$ o (**MÍS - MÍT** $\uparrow$) o (**LET - GEN** $\curlywedge$).

335.31.- {242} **METAFÍSICA (MTF)** ($-P_2, +T_2$) (235)⁴⁴³: **desparença extensa** o transcendència estructural (325.31)⁴⁴⁴ o **NOÛ - OBJ** $\rightarrow$ o (**ÈTI - IDE** $\uparrow$) o (**ORG - OGN** $\curlywedge$).

335.32.- {243} **CIÈNCIA (CIÈ)** ($+P_2, +T_2$) (225)⁴⁴⁵: **aparença extensa** o manifestació estructural (325.32)⁴⁴⁶ o **FEN - OBJ** $\rightarrow$ o (**TÈC - LÒG** $\uparrow$) o (**ONA - FUN** $\curlywedge$).

335.33.- {244} **ART (ART)** ($+P_2, -T_2$) (215)⁴⁴⁷: **aparença intensa** o manifestació vivencial (325.33)⁴⁴⁸ o **FEN - SUB** $\leftarrow$ o (**PSÍ - EST** $\uparrow$) o (**TRS - AGU** $\curlywedge$).

⁴³¹ pàg. 105

⁴³² pàg. 46

⁴³³ pàg. 105

⁴³⁴ pàg. 46

⁴³⁵ pàg. 105

⁴³⁶ pàg. 63

⁴³⁷ pàg. 88

⁴³⁸ pàg. 63

⁴³⁹ pàg. 88

⁴⁴⁰ pàg. 89

⁴⁴¹ pàg. 59

⁴⁴² pàg. 89

⁴⁴³ pàg. 56

⁴⁴⁴ pàg. 89

⁴⁴⁵ pàg. 53

⁴⁴⁶ pàg. 89

⁴⁴⁷ pàg. 51

335.4.- {25} **Parença - Voltant** ($p^2 + v^2 = r^2$) (325.4).⁴⁴⁹

335.40.- {251} **CONFINAMENT (CFN)** ($-P_2, -V_2$) (236)⁴⁵⁰: **desparença involutiva** o transcendència plàsmica (325.40)⁴⁵¹ o NOÏ - PLA $\supset$ o (MGM - SLM $\uparrow$) o (LET - ORG $\rightarrow$) (Confinament dels quarks, “Dionysos devorador”).

335.41.- {252} **COMUNIÓ (CMN)** ($-P_2, +V_2$) (236)⁴⁵²: **desparença evolutiva** o transcendència mundana (325.41)⁴⁵³ o NOÏ - MÓN $\supset$ o (RCN - HAR $\uparrow$) o (GEN - OGN $\rightarrow$) (Dramàtica).

335.42.- {253} **EXACTITUD (EXC)** ($+P_2, +V_2$) (216)⁴⁵⁴: **aparença evolutiva** o manifestació mundana (325.42)⁴⁵⁵ o FEN - MÓN $\Re$ o (POL - PRC $\uparrow$) o (AGU - FUN $\rightarrow$) (*ex actis*, A. Einstein).

335.43.- {254} **ATZAR (ATZ)** ($+P_2, -V_2$) (216)⁴⁵⁶: **aparença involutiva** o manifestació plàsmica (325.43)⁴⁵⁷ (N. Bohr) o FEN - PLA $\Re$ o (TRB - PRB $\uparrow$) o (TRS - ONA $\leftarrow$).

335.5.- {26} **Tensió - Voltant** ($t^2 + v^2 = r^2$) (325.5).⁴⁵⁸

335.50.- {261} **FELICITAT (FEL)** ($-T_2, -V_2$) (214)⁴⁵⁹: **intensió involutiva** o vivència plàsmica (325.50)⁴⁶⁰ o SUB - PLA $\leftarrow$ o (EBR - FOL $\uparrow$) o (LET - TRS $\supset$) (“Sentiment oceànic”).

335.51.- {262} **INTENCIÓ (INT)** ($-T_2, +V_2$) (214)⁴⁶¹: **intensió evolutiva** o vivència mundana (325.51)⁴⁶² o SUB - MÓN $\rightarrow$ o (DSG - AST $\uparrow$) o (AGU - GEN $\Re$) (negació de Buda).

⁴⁴⁸ pàg. 89

⁴⁴⁹ pàg. 89

⁴⁵⁰ pàg. 57

⁴⁵¹ pàg. 89

⁴⁵² pàg. 57

⁴⁵³ pàg. 89

⁴⁵⁴ pàg. 51

⁴⁵⁵ pàg. 89

⁴⁵⁶ pàg. 51

⁴⁵⁷ pàg. 89

⁴⁵⁸ pàg. 89

⁴⁵⁹ pàg. 50

⁴⁶⁰ pàg. 89

⁴⁶¹ pàg. 50

⁴⁶² pàg. 89

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

335.52.- {263} **AFINITAT (AFI)** (+T₂, +V₂) (226)⁴⁶³: **extensió evolutiva** o estructura mundana (325.52)⁴⁶⁴ o (**OBJ** - MÓN ← o (**OBL** - CNV ↑) o (**OGN** - FUN ↘) (atracció fatal, valència, estructures socials).

335.53.- {264} **BOSÓ (BOS)** (+T₂, -V₂) (226)⁴⁶⁵: **extensió involutiva** o estructura plàsmica (325.53)⁴⁶⁶ o **OBJ** - PLA → o (**PRD** - RAR ↑) o (**ORG** - ONA ↘ (interaccions quàntiques).

336.- Les sis circumferències màximes canòniques (332)⁴⁶⁷ esdevindran sis dimensions circulars en dialèctica dos, cadascuna amb els seus quatre punts cardinals (**P1**) (316)⁴⁶⁸ i, des d'ara (335),⁴⁶⁹ amb quatre punts secundaris més (**P2**) intercalats segons els sis axiomes següents (en realitat en són només tres qualssevol, la resta en són corolaris):

336.0.- Axioma 2-1. {21}: +K ↔ +P ↔ -K ↔ -P ↔ +K.

TEO - ANÀ - FEN - EXP - PRÀ - AMO - NOÏ - SÍN - TEO.

Cercle dels “mons”: -“mons ideals” - “mons presents” - “mons reals” - “els mons altres” -.

Abstracció / analítica / concreció / sintètica / abstracció.

336.1.- Axioma 2-2. {22}: +K ↔ +T ↔ -K ↔ -T ↔ +K.

TEO - SGT - OBJ - SGE - PRÀ - STM - SUB - STT - TEO.

Cercle dels éssers: - “éssers ideals” - “coses” - “éssers reals” - “persones” -.

Abstracció / estructura / concreció / vivència / abstracció.

336.2.- Axioma 2-3. {23}: +K ↔ +V ↔ -K ↔ -V ↔ +K.

TEO - COV - MÓN - COS - PRÀ - CAS - PLA - CAV - TEO.

Cercle de les realitats: - “abstractes” - “desplegades” - “concretes” - “replegades” -.

⁴⁶³ pàg. 54

⁴⁶⁴ pàg. 89

⁴⁶⁵ pàg. 54

⁴⁶⁶ pàg. 89

⁴⁶⁷ pàg. 92

⁴⁶⁸ pàg. 83

⁴⁶⁹ pàg. 94

Abstracció / macrofísica / concreció / microfísica / abstracció.

336.3.- Axioma 2-4. {24}: $+P \leftrightarrow +T \leftrightarrow -P \leftrightarrow -T \leftrightarrow +P$.

FEN - CIÈ - OBJ - MTF - NOÛ - MTP - SUB - ART - FEN.

Cercle dels coneixements: - “experimentals” - “objectius” - “místics” - “subjectius” -

Analítica / estructura / sintètica / vivència / analítica.

336.4.- Axioma 2-5. {25}: $+P \leftrightarrow +V \leftrightarrow -P \leftrightarrow -V \leftrightarrow +P$.

FEN - EXC - MÓN - CMN - NOÛ - CFN - PLA - ATZ - FEN.

Cercle descriptiu: - “quotidianeïtat” - “mundanitat” - “transcendència” - “confusió” -

Analítica / macrofísica / sintètica / vivència / analítica.

336.5.- Axioma 2-6. {26}: $+T \leftrightarrow +V \leftrightarrow -T \leftrightarrow -V \leftrightarrow +T$.

OBJ - AFI - MÓN - INT - SUB - FEL - PLA - BOS - OBJ.

Cercle dels estats: - “objectivitat” - “macrofísica” - “subjectivitat” - “microfísica” -

Estructura / macrofísica / vivència / microfísica / estructura.

337.- En aquests sis cercles no hi ha cap punt ni direcció privilegiats. No tenen interior ni exterior. Són espais topològics d'una dimensió corbats en un espai euclidià de dues.

34.- Dialèctica de grau tres: La tètrada.

Dels quatre espais bàsics {1}, presos tres a tres, es deriven quatre espais terciaris

{31} Cernent - Parença - Tensió ($k \times p \times t$)

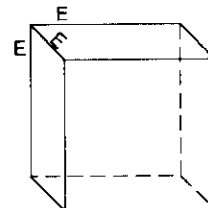
{32} Cernent - Parença - Voltant ($k \times p \times v$)

{33} Cernent - Tensió - Voltant ($k \times t \times v$)

{34} Parença - Tensió - Voltant ($p \times t \times v$)

de tres dimensions ($E_1 \times E_2 \times E_3$) limitades (cub regular)

$$E^3 = 0,318.309.886^3$$

amb vuit (2^3) combinacions de dos sentits oposats, cadascuna

{3...1} (---)

{3...5} (+--)

{3...2} (--+)

{3...6} (+-+)

{3...3} (-++)

{3...7} (+++)

{3...4} (-+-)

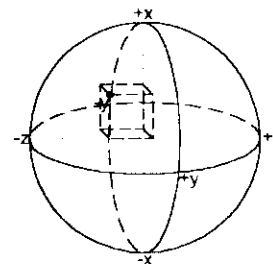
{3...8} (++-)

+x		+x	
8	7	6	5
(++-)	+y (+++)	(++-)	-y (---)
4	3	2	1
(-+-)	(-++)	(-+-)	(---)

Segons condició dialèctica de circularitat (superfície esfèrica)

$$\begin{aligned}
 x^2 + y^2 + z^2 - R^2 &= 0 \quad \rightarrow \quad x = \pm \sqrt{R^2 - y^2 - z^2} \quad y = \pm \sqrt{R^2 - x^2 - z^2} \\
 z &= \pm \sqrt{R^2 - y^2 - x^2} \\
 \rightarrow \quad z &= R \sin 35'264.39^\circ \quad y = R \cos 35' \dots \sin 45^\circ \\
 x &= R \cos 35' \dots \cos 45^\circ
 \end{aligned}$$

Els poden definir in comptables conceptes en la superfície esfèrica entremig de cada tres conceptes-clau de D-1. Només definirem (Z2) els que estan exactament a mig camí ($x = y = z$) entre els vuit conceptes-clau de D-1.

$$\begin{aligned}
 |K''| = |P''| = |T''| = |V''| \quad \rightarrow \quad 3x^2 = R^2 \rightarrow x = \pm \frac{R}{\sqrt{3}} = \pm 0,091.888,149 \\
 \rightarrow \quad R \sin 35'264.39 = \pm 0,091.888,149
 \end{aligned}$$

Esquema XIX: {3} Dialèctica 3

340.- La tètada és l'autodesplegament simultani de tres díades, independents entre elles, amb la consegüent pèrdua d'entitat real-mental o ontològica de la Mònada total, en cada element.

340.0.- L'oposició de **tercer grau** inclou les tres oposicions entre els extrems constants i l'oposició entre les tres dimensions. És un nivell de dialèctica més complicat i poc usat. No es refereix a les "quaternes" (harmòniques): quatre números en línia recta.

341.- La nova realitat -la tètada- dibuixa un espai euclidià ("pla") limitat, cúbic, determinable amb només quatre punts, no coplanaris.

341.0.- Als polèmics nord-occidentals (**103**),⁴⁷⁰ més que amb tètades, ens agrada de jugar amb oposicions franques, els sis punts cardinals ($\pm x$, $\pm y$, $\pm z$), o, tres a tres, els vèrtexs:

---, --+, -++, -+-, +--, ++-, +++, ++-.

342.- Topològicament té tres dimensions (Dm-3) que dibuixen un cub -volum vibrant-.

342.0.- El valor dels costats del cub és de $2 * \frac{1}{2}\pi = 1/\pi$.

342.1.- Té sis sentits o punts cardinals, oposats dos a dos.

342.2.- Hi cabrà contemplar gradacions qualitatives en tots els sentits entre els sis punts cardinals. Hi cabrà veure un nombre immensurable de possibles realitats mentals-reals intermèdies i interactives.

343.- Ontològicament caben moltes maneres de concebre aquest cub amb moltes més possibilitats (recti) i (curvi)lineals que en **313**⁴⁷¹ i **323**, amb moltes més possibilitats (recti) i (curvi)superficials que en **323**⁴⁷² i com a volum pot veure's com una oscil·lació vibratòria harmònica en un espai, com els crits dels dofins en el si del mar.

⁴⁷⁰ pàg. 14

⁴⁷¹ pàg. 81

⁴⁷² pàg. 87

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

344.- Dialècticament és de grau tres (Di-3), producte cartesià de tres factors a occident i poliedres i piràmides misteriques en altres indrets. Fascinació òptica i intel·lectual dels cristalls minerals i de les pedres precioses tallades, de l'orografia, el paisatge, les formes vegetals i animals, etc.

345.- En el model de quatre diades (315), es poden fer quatre combinacions tetràdiques, quatre cubs amb els seus corresponents vuit octants (triangles esfèrics).

345.0.- **Cernent - Parença - Tensió** ($k * p * t$).

345.00.- **REALITAT TRANSCENDENT VIVENCIAL** ($-k * -p * -t$).

345.01.- **REALITAT TRANSCENDENT EXTENSA** ($-k * -p * +t$).

345.02.- **REALITAT MANIFESTA EXTENSA** ($-k * +p * +t$).

345.03.- **REALITAT MANIFESTA VIVENCIAL** ($-k * +p * -t$).

345.04.- **MENT TRANSCENDENT VIVENCIAL** ($+k * -p * -t$).

345.05.- **MENT TRANSCENDENT EXTENSA** ($+k * -p * +t$).

345.06.- **MENT MANIFESTA EXTENSA** ($+k * +p * +t$).

345.07.- **MENT MANIFESTA VIVENCIAL** ($+k * +p * -t$).

345.1.- **Cernent - Parença - Voltant** ($k * p * v$).

345.10.- **REALITAT TRANSCENDENT PLÀSMICA** ($-k * -p * -v$).

345.11.- **REALITAT TRANSCENDENT MUNDANA** ($-k * -p * +v$).

345.12.- **REALITAT MANIFESTA MUNDANA** ($-k * +p * +v$).

345.13.- **REALITAT MANIFESTA PLÀSMICA** ($-k * +p * -v$).

345.14.- **MENT TRANSCENDENT PLÀSMICA** ($+k * -p * -v$).

345.15.- **MENT TRANSCENDENT MUNDANA** ($+k * -p * +v$).

345.16.- **MENT MANIFESTA MUNDANA** ($+k * +p * +v$).

345.17.- **MENT MANIFESTA PLÀSMICA** ($+k * +p * -v$).

345.2.- **Cernent - Tensió - Voltant** ($k * t * v$).

345.20.- **REALITAT VIVENCIAL PLÀSMICA** ($-k * -t * -v$).

345.21.- **REALITAT VIVENCIAL MUNDANA** ($-k * -t * +v$).

345.22.- **REALITAT EXTENSA MUNDANA** (-k * +t * +v).

345.23.- **REALITAT EXTENSA PLÀSMICA** (-k * +t * -v).

345.24.- **MENT VIVENCIAL PLÀSMICA** (+k * -t * -v).

345.25.- **MENT VIVENCIAL MUNDANA** (+k * -t * +v).

345.26.- **MENT EXTENSA MUNDANA** (+k * +t * +v).

345.27.- **MENT EXTENSA PLÀSMICA** (+k * -t * -v).

345.3.- **Parença - Tensió - Voltant** (p * t * v).

345.30.- **TRANSCENDÈNCIA VIVENCIAL PLÀSMICA** (-p * -t * -v).

345.31.- **TRANSCENDÈNCIA VIVENCIAL MUNDANA** (-p * -t * +v).

345.32.- **TRANSCENDÈNCIA EXTENSA MUNDANA** (-p * +t * +v).

345.33.- **TRANSCENDÈNCIA EXTENSA PLÀSMICA** (-p * +t * -v).

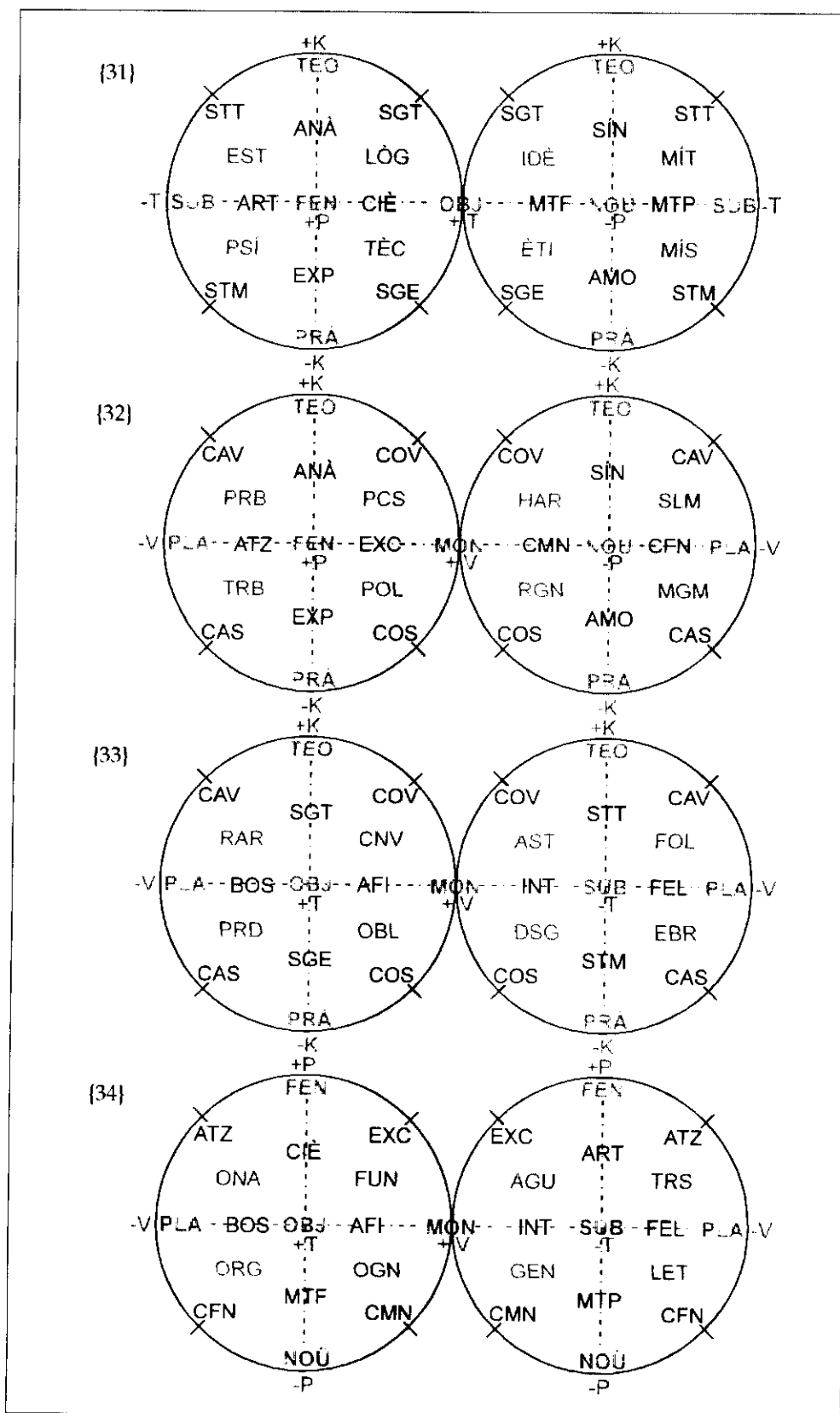
345.34.- **MANIFESTACIÓ VIVENCIAL PLÀSMICA** (+p * -t * -v).

345.35.- **MANIFESTACIÓ VIVENCIAL MUNDANA** (+p * -t * +v).

345.36.- **MANIFESTACIÓ EXTENSA MUNDANA** (+p * +t * +v).

345.37.- **MANIFESTACIÓ EXTENSA PLÀSMICA** (+p * +t * -v).

35.- Reducció a esfera (superfície esfèrica).

Esquema XX: Les quatre esferes canòniques de la D-3

350.- De nou abandonem la via euclídia i prenem la via riemanniana. Reduïm un pensament emmarcat en un espai real-mental o ontològic de tres dimensions a un pensament en un espai real-mental o ontològic de dues dimensions, corbat i tancat (184-185)⁴⁷³ en el si d'un de tres.

350.0.- No segons llei d'hiperboloide ($x * y * z = C$) (pseudoesfera), amb fuga de variables a l'infinit lliure, però irresponsable, ans per llei esfèrica ($x^2 + y^2 + z^2 = r^2$) amb el valor de les variables no superior a $\frac{1}{2}\pi$.

351.- Calia un espai tridimensional (34)⁴⁷⁴, una dialèctica de grau tres, per corbar (184)⁴⁷⁵ una superfície en l'espai real-mental o ontològic. No solament jo havia pensat el model abans corb que recte sinó que he treballat sempre, malgrat les extensions, amb l'esfera que descriurem en primer lloc. És la matriu de tota la resta, amb els consegüents debits terminològics que el lector, sens dubte, detectarà. (42)⁴⁷⁶

352.- Ara, dels quatre cubs (345)⁴⁷⁷, només en restaran -segons navalla d'Occam- les corresponent quatre esferes inscrites.

352.0.- Cada esfera restaria ben determinada per només quatre punts no en el mateix pla -la tètrada-. Però als polèmics nord-occidentals (321.0)⁴⁷⁸ ens agrada més de jugar amb sis oposicions, dues a dues, que amb piràmides de proporcions sorprenents.

352.1.- I cada variable restarà lligada a les altres dues, talment que si una o unes creixen les altres o l'altra minven i viceversa.

352.2.- Tota posició en l'espai tridimensional (34)⁴⁷⁹ diferent d'aquestes avisarà d'un desgavell a compensar, si la tria del nostre model és bona.

352.3.- En les dimensions topològicament esfèriques si es tracta de petites superfícies tot sembla pla i frueix, en primera aproximació, de totes les propietats del conjunt aritmètic de parells de nombres reals i de la geometria euclídia plana.

⁴⁷³ pàg. 38-38

⁴⁷⁴ pàg. 100

⁴⁷⁵ pàg. 38

⁴⁷⁶ pàg. 173 i ss.

⁴⁷⁷ pàg. 102

⁴⁷⁸ pàg. 87

⁴⁷⁹ pàg. 100

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

352.4.- Però si comencem a considerar superfícies que s'apropin a la mitja esfera, tant positiva com negativa, apareix el **punt antagònic** o oposat, a igual distància per totes bandes d'un punt considerat: **punts polars**.

352.5.- Apareixen els **punts subantagònics** o neutrals, que constitueixen un **equador**, els punts de distàncies alíquotes, que defineixen **poliedres regulars** amb divisió de l'esfera en àrees iguals.

352.6.- Apareixen els **cercles màxims** (els substituïts de les rectes en un espai corb) i l'invariant de la superfície total. Resten pertorbades totes les operacions aritmètiques de segon grau.

352.7.- Són, tots ells, punts, segments i àrees qualitativament -no quantitativament- singulars, que no apareixen en les dimensions euclídiades i que ací ens interessen extraordinàriament com a símbol de la ment real contradictòria.

353.- Resta així definit un camp o espai mental-real dinàmic, corb i tancat, de dues dimensions també **corbes**.

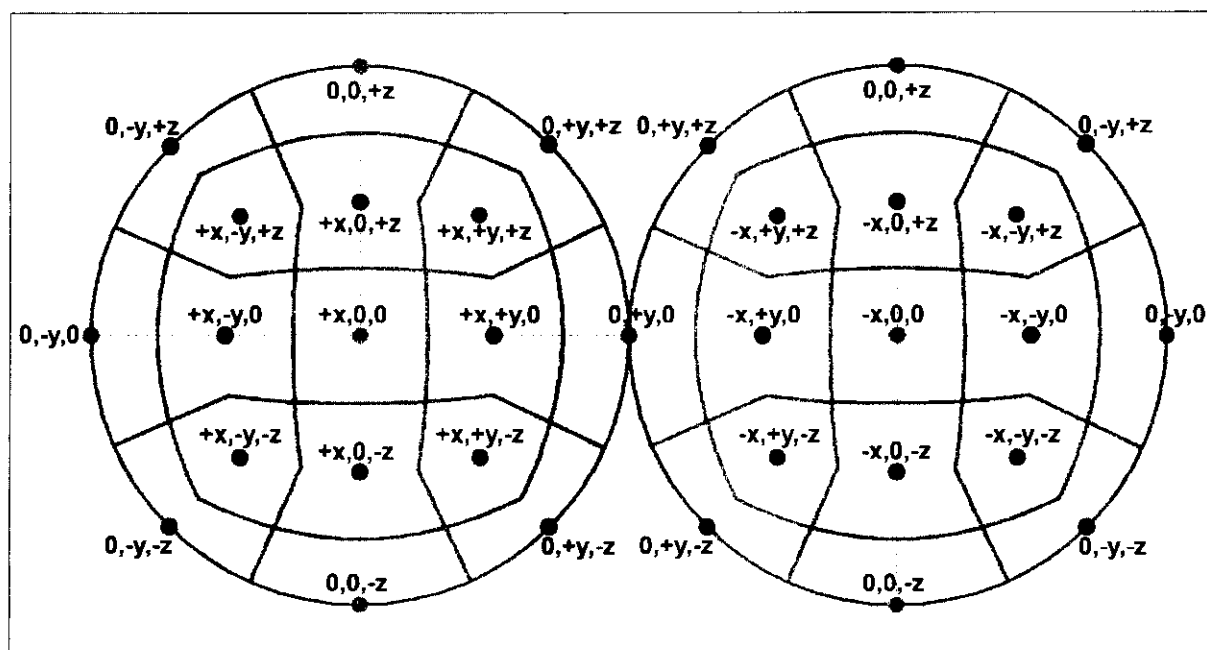
353.0.- No és **figura** corba de geometria euclídia tridimensional. És un espai corb de dues **dimensions** en topologia o en geometria riemanniana. Llancem lluny els tres **rígid**s (183.0)⁴⁸⁰ bastons cartesianes, les tres dimensions rectes i ortogonals, que han servit per a definir aquesta **esfera màxima**.

353.1.- Haurem de familiaritzar-nos amb aquest nou concepte variable de la dialèctica de grau tres. Passem del segment oscil·lant (313)⁴⁸¹, per l'òrbita circular oscil·lant (333.1),⁴⁸² fins arribar a l'oscil·lació superficial esfèrica, amb possible aparició de figures d'interferència:

⁴⁸⁰ pàg. 37

⁴⁸¹ pàg. 81

⁴⁸² pàg. 93

Esquema XXI: Oscil·lació superficial esfèrica

353.10.- Podríem imaginar les el·lipsoïdes intermèdies, entre l'esfera i el pla, que volguéssim, en les quals les variables x , y i z anessin creixent gradualment de 0 a r . Les conoides de revolució!

353.11.- Fóra com un cor bategant en l'espai en sistole i diàstole.

353.12.- Ací la contradicció, esdevinguda tova en **333.12**,⁴⁸³ encara pot ser superada dolçament per més possibilitats de camins segons la dimensió z .

353.13.- I els parells d'oposats privilegiats $x/-x$, $y/-y$ i $z/-z$ perden el privilegi engolits per la munió d'oposats pel diàmetre equipotents, components de l'esfera.

353.14.- Ens han educat en el pensament recte. Cal aprendre a corbar-lo. Però també ens han ensenyat a pensar linealment. Cal aprendre a desplegar el pensament en superfície, en arborescència, en reticle, en recursivitat, en anastomosi, etc. **(482.1)**⁴⁸⁴

⁴⁸³ pàg. 93

⁴⁸⁴ pàg. 242

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

354.- Dèiem, el problema central de la dialèctica és la mesura de la contradicció, que la domestica (18).⁴⁸⁵

354.0.- Cal, doncs, també, ací, establir la **distància real-mental** o ontològica (188)⁴⁸⁶ en l'esfera entre els nuclis de dos conceptes puntuals atòmics.

354.1.- El valor de la distància entre els nuclis dels conceptes puntuals serà la longitud d'arc de circumferència màxima que els separa segons posició establerta axiomàticament en la globalitat, mesurada en graus (°) o en decimals de la unitat circumferencial (°), triada ací convencionalment.

354.2.- Així la distància, de dialèctica tres esfèrica, entre els oposats x i $-x$, màxima globalment entre dos conceptes, tot passant per y i $-y$ o z i $-z$, és de 180° o de 0.5° . Mentre que en línia recta de dialèctica u és de $1/\pi$ ($=0.318.309.886^\circ$), valor del diàmetre de la **figura**. Aquesta línia recta resta exclosa en dialèctica 3 esfèrica (352.2).⁴⁸⁷

355.- Perquè les esferes restin més fixades als sis punts cardinals (P1) (316)⁴⁸⁸ més dotze de secundaris (P2) (335)⁴⁸⁹ (total 18) ara afegim, en una nova operació de subdivisió (Div-3), tot intercalant-lo en el baricentre de cada triangle esfèric format per tres punts cardinals veïns no alineats, un punt terciari (P3). En conjunt -quatre esferes amb vuit octants cadascuna - seran 32 punts terciaris. Les coordenades (x, y, z) de cada un d'ells són iguals en valor absolut: $3x^2 = r^2 \rightarrow x = \pm r / \sqrt{3} \rightarrow \pm R_3 = \pm 0.091.888.149$.

355.0.- {31} **Cernent - Parença - Tensió** ($k^2 + p^2 + t^2 = r^2$) (345.0).⁴⁹⁰

355.00.- {311} **MÍSTICA (MÍS)** ($-K_3, -P_3, -T_3$) (206)⁴⁹¹: **concerniment desparent intens** o realitat transcendent vivencial (345.00)⁴⁹² o **PRÀ - NOÛ - SUB** o **STM - AMO - MTP**.

355.01.- {312} **ÈTICA (ÈTI)** ($-K_3, -P_3, +T_3$) (208)⁴⁹³: **concerniment desparent extens** o realitat transcendent estructurada (345.01)⁴⁹⁴ o **PRÀ - NOÛ - OBJ** o **SGE - AMO - MTF**.

⁴⁸⁵ pàg. 36

⁴⁸⁶ pàg. 39

⁴⁸⁷ pàg. 105

⁴⁸⁸ pàg. 83

⁴⁸⁹ pàg. 94

⁴⁹⁰ pàg. 102

⁴⁹¹ pàg. 47

⁴⁹² pàg. 102

⁴⁹³ pàg. 48

⁴⁹⁴ pàg. 102

355.02.- {313} **TÈCNICA (TÈC)** $(-K_3, +P_3, +T_3)$ (202)⁴⁹⁵: concerniment aparent extens o realitat manifesta estructurada (345.02)⁴⁹⁶ o **PRÀ - FEN - OBJ** o **SGE - EXP - CIÈ**.

355.03.- {314} **PSÍQUICA (PSÍ)** $(-K_3, +P_3, -T_3)$ (204)⁴⁹⁷: concerniment aparent intens o realitat manifesta vivencial (345.03)⁴⁹⁸ o **PRÀ - FEN - SUB** o **STM - EXP - ART**.

355.04.- {315} **MÍTICA (MÍT)** $(+K_3, -P_3, -T_3)$ (281)⁴⁹⁹: discerniment desparent intens o ment transcendent vivencial (345.04)⁵⁰⁰ o **TEO - NOÛ - SUB** o **STT - SÍN - MTP**.

355.05.- {316} **IDEICA (IDE)** $(+K_3, -P_3, +T_3)$ (271)⁵⁰¹: discerniment desparent extens o ment transcendent estructurada (345.05)⁵⁰² o **TEO - NOÛ - OBJ** o **SGT - SÍN - MTF**.

355.06.- {317} **LÒGICA (LÒG)** $(+K_3, +P_3, +T_3)$ (261)⁵⁰³: discerniment aparent extens o ment manifesta estructurada (345.06)⁵⁰⁴ o **TEO - FEN - OBJ** o **SGT - ANÀ - CIÈ**.

355.07.- {318} **ESTÈTICA (EST)** $(+K_3, +P_3, -T_3)$ (251)⁵⁰⁵: discerniment aparent intens o ment manifesta vivencial (345.07)⁵⁰⁶ o **TEO - FEN - SUB** o **STT - FEN - ANÀ**.

355.1.- {32} **Cernent - Parença - Voltant** $(k^2 + p^2 + v^2 = r^2)$ (345.1)⁵⁰⁷

355.10.- {321} **MAGMA (MGM)** $(-K_3, -P_3, -V_3)$ (207)⁵⁰⁸: concerniment desparent involutiu o realitat transcendent plàsmica (345.10)⁵⁰⁹ o **PRÀ - NOÛ - PLA** o **AMO - CAS - CFN**.

355.11.- {322} **REGNE (RGN)** $(-K_3, -P_3, +V_3)$ (207): concerniment desparent evolutiu o realitat transcendent mundana (345.11)⁵¹⁰ o **PRÀ - NOÛ - MÓN** o **AMO - COS - CMN**.

355.12.- {323} **POLIDESA (POL)** $(-K_3, +P_3, +V_3)$ (203)⁵¹¹: concerniment aparent evolutiu o realitat manifesta mundana (345.12)⁵¹² o **PRÀ - FEN - MÓN** o **EXP - COS - EXC**.

⁴⁹⁵ pàg. 46

⁴⁹⁶ pàg. 102

⁴⁹⁷ pàg. 47

⁴⁹⁸ pàg. 102

⁴⁹⁹ pàg. 71

⁵⁰⁰ pàg. 102

⁵⁰¹ pàg. 68

⁵⁰² pàg. 102

⁵⁰³ pàg. 65

⁵⁰⁴ pàg. 102

⁵⁰⁵ pàg. 62

⁵⁰⁶ pàg. 102

⁵⁰⁷ pàg. 102

⁵⁰⁸ pàg. 47

⁵⁰⁹ pàg. 102

⁵¹⁰ pàg. 102

⁵¹¹ pàg. 46

⁵¹² pàg. 102

355.13.- {324} **TURBULÈNCIA (TRB)** $(-K_3, +P_3, -V_3)$ (203): **concerniment aparent involutiu** o realitat manifesta plàsmica (345.13)⁵¹³ o PRÀ - FEN - PLA o EXP - CAS - ATZ.

355.14.- {325} **SUBLIM (SLM)** $(+K_3, -P_3, -V_3)$ (275)⁵¹⁴: **discerniment desparent involutiu** o ment transcendent plàsmica (345.14)⁵¹⁵ o TEO - NOÛ - PLA o SÍN - CAV - CFN.

355.15.- {326} **HARMONIA (HAR)** $(+K_3, -P_3, +V_3)$ (275)⁵¹⁶: **discerniment desparent evolutiu** o ment transcendent mundana (345.15)⁵¹⁷ o TEO - NOÛ - MÓN o SÍN - COV - CMN.

355.16.- {327} **PRECISIÓ (PCS)** $(+K_3, +P_3, +V_3)$ (255)⁵¹⁸: **discerniment aparent evolutiu** o ment manifesta mundana (345.16)⁵¹⁹ o TEO - FEN - MÓN o PCS - COV - EXC.

355.17.- {328} **PROBABILITAT (PRB)** $(+K_3, +P_3, -V_3)$ (255)⁵²⁰: **discerniment aparent involutiu** o ment manifesta plàsmica (345.17)⁵²¹ o TEO - FEN - PLA o ANÀ - CAV - ATZ.

355.2.- {33} **Cernent - Tensió - Voltant** $(k^2 + t^2 + v^2 = r^2)$ (345.2).⁵²²

355.20.- {331} **EMBRIAGUESA (EBR)** $(-K_3, -T_3, -V_3)$ (205)⁵²³: **concerniment intens involutiu** o realitat vivencial plàsmica (345.20)⁵²⁴ o PRÀ - SUB - PLA o STM - CAS - FEL.

355.21.- {332} **DESIG (DSG)** $(-K_3, -T_3, +V_3)$ (205): **concerniment intens evolutiu** o realitat vivencial mundana (345.21)⁵²⁵ o PRÀ - SUB - MÓN o STM - COS - INT.

355.22.- {333} **OBLIGACIÓ (OBL)** $(-K_3, +T_3, +V_3)$ (209)⁵²⁶: **concerniment extens evolutiu** o realitat extensa mundana (345.22)⁵²⁷ o PRÀ - OBJ - MÓN o SGE - COS - AFL.

⁵¹³ pàg. 102

⁵¹⁴ pàg. 68

⁵¹⁵ pàg. 102

⁵¹⁶ pàg. 68

⁵¹⁷ pàg. 102

⁵¹⁸ pàg. 63

⁵¹⁹ pàg. 102

⁵²⁰ pàg. 63

⁵²¹ pàg. 102

⁵²² pàg. 102

⁵²³ pàg. 47

⁵²⁴ pàg. 102

⁵²⁵ pàg. 102

⁵²⁶ pàg. 48

355.23.- {334} **PRODIGI (PRD)** $(-K_3, +T_3, -V_3)$ (209): **concerniment extens involutiu** o realitat extensa plàsmica (345.23)⁵²⁸ o **PRÀ - OBJ - PLA** o **SGE - CAS - BOS**.

355.24.- {335} **FOLLIA (FOL)** $(+K_3, -T_3, -V_3)$ (257)⁵²⁹: **discerniment intens involutiu** o ment vivencial plàsmica (345.24)⁵³⁰ o **TEO - SUB - PLA** o **STT - CAV - FEL**.

355.25.- {336} **ASTÚCIA (AST)** $(+K_3, -T_3, +V_3)$ (257): **discerniment intens evolutiu** o ment vivencial mundana (345.25)⁵³¹ o **TEO - SUB - MÓN** o **STT - COV - INT**.

355.26.- {337} **CONVENCIO (CNV)** $(+K_3, +T_3, +V_3)$ (265)⁵³²: **discerniment extens evolutiu** o ment extensa mundana (345.26)⁵³³ o **TEO - OBJ - MÓN** o **SGT - COV - AFL**.

355.27.- {338} **RARESA (RAR)** $(+K_3, +T_3, -V_3)$ (265): **discerniment extens involutiu** o ment extensa plàsmica (345.27)⁵³⁴ o **TEO - OBJ - PLA** o **SGT - CAV - BOS**.

355.3.- {34} **Parença - Tensió - Voltant** $(p^2 + t^2 + v^2 = r^2)$ (345.3).⁵³⁵

355.30.- {341} **LETARGIA (LET)** $(-P_3, -T_3, -V_3)$ (245)⁵³⁶: **desparença intensa involutiva** o transcendència vivencial plàsmica (345.30)⁵³⁷ o **NOÛ - SUB - PLA** o **MTP - CFN - FEL**.

355.31.- {342} **GENI (GEN)** $(-P_3, -T_3, +V_3)$ (245): **desparença intensa evolutiva** o transcendència vivencial mundana (345.31)⁵³⁸ o **NOÛ - SUB - MÓN** o **MTP - CMN - INT**.

355.32.- {343} **ÒRGAN (OGN)** $(-P_3, +T_3, +V_3)$ (235)⁵³⁹: **desparença externa evolutiva** o transcendència extensa mundana (345.32)⁵⁴⁰ o **NOÛ - OBJ - MÓN** o **MTF - CMN - AFL**.

355.33.- {344} **ORGÓ (ORG)** $(-P_3, +T_3, -V_3)$ (235): **desparença extensa involutiva** o transcendència extensa plàsmica (345.33)⁵⁴¹ o **NOÛ - OBJ - PLA** o **MTF - CFN - PLA**.

⁵²⁷ pàg. 103

⁵²⁸ pàg. 103

⁵²⁹ pàg. 63

⁵³⁰ pàg. 103

⁵³¹ pàg. 103

⁵³² pàg. 66

⁵³³ pàg. 103

⁵³⁴ pàg. 103

⁵³⁵ pàg. 103

⁵³⁶ pàg. 59

⁵³⁷ pàg. 103

⁵³⁸ pàg. 103

⁵³⁹ pàg. 56

⁵⁴⁰ pàg. 103

⁵⁴¹ pàg. 103

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

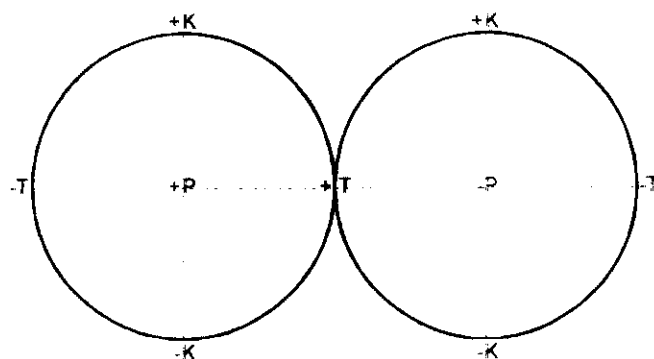
355.34.- {345} **TRÀNSIT (TRS)** (+P₃, -T₃, -V₃) (215)⁵⁴²: **aparença intensa involutiva** o manifestació vivencial plàsmica (345.34)⁵⁴³ o FEN - SUB - PLA o ART - ATZ - FEL.

355.35.- {346} **AGUDESÀ (AGU)** (+P₃, -T₃, +V₃) (215): **aparença intens evolutiva** o manifestació vivencial mundana (345.35)⁵⁴⁴ o FEN - SUB - MÓN o ART - EXC - INT.

355.36.- {347} **FUNCIO (FUN)** (+P₃, +T₃, +V₃) (225)⁵⁴⁵: **aparença extensa evolutiva** o manifestació extensa mundana (345.36)⁵⁴⁶ o FEN - OBJ - MÓN o CIÈ - EXC - AFI.

355.37.- {348} **ONA (ONA)** (+P₃, +T₃, -V₃) (225): **aparença extensa involutiva** o manifestació extensa plàsmica (345.37)⁵⁴⁷ o FEN - OBJ - PLA o CIÈ - ATZ - BOS.

356.- Cadascuna de les quatre esferes màximes canòniques (352)⁵⁴⁸ tindrà sis punts cardinals (P1) (316),⁵⁴⁹ dotze punts secundaris (P2) (335)⁵⁵⁰ i, des d'ara, vuit punts terciaris (P3) (355)⁵⁵¹ (en total vint-i-sis) distribuïts segons els quatre axiomes següents (en realitat en són només dos qualsevol, els altres dos en són corolaris):

356.0.- Axioma 3-1. {31} (aquest i els següents tres, representats segons dos hemisferis):

Esfera dels modes de coneixement i de tractament de la realitat-ment o ontològics, pont neutral entre PLA i MÓN: mode tècnic, mode ètic, mode místic, mode psíquic, mode lògic,

⁵⁴² pàg. 51

⁵⁴³ pàg. 103

⁵⁴⁴ pàg. 103

⁵⁴⁵ pàg. 53

⁵⁴⁶ pàg. 103

⁵⁴⁷ pàg. 103

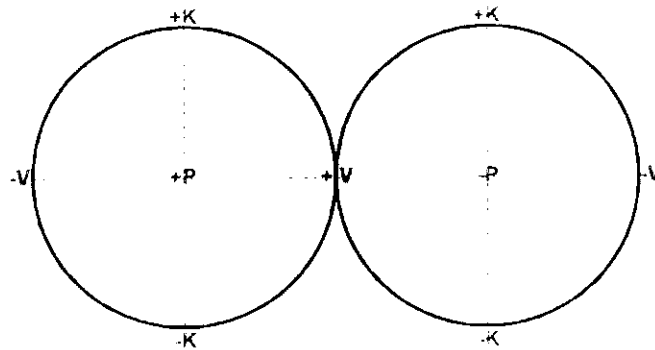
⁵⁴⁸ pàg. 105

⁵⁴⁹ pàg. 83

⁵⁵⁰ pàg. 94

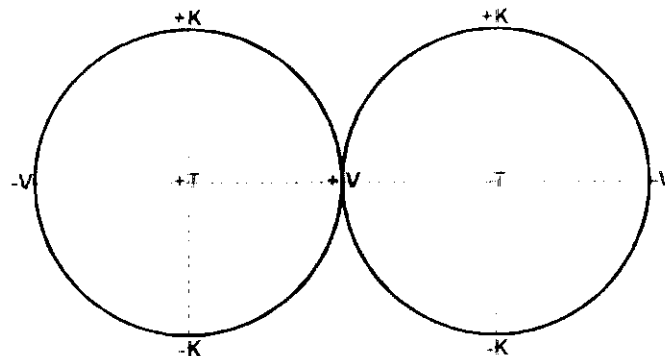
mode ideic, mode mític i mode estètic. Els seus vint-i-sis punts, a l'inici de l'exploració, serviren de matriu a partir de la qual anàrem explorant els desconeguts territoris del model complet hiperesfèric (2).⁵⁵²

356.1.- Axioma 3-2. {32}:

Esfera dels estils de la realitat-ment o ontològics, pont neutral entre SUB i OBJ: estil polit, estil reial, estil magmàtic, estil turbulent, estil precís, estil, harmònic, estil sublim i estil probable.

356.2.- Axioma 3-3. {33}:

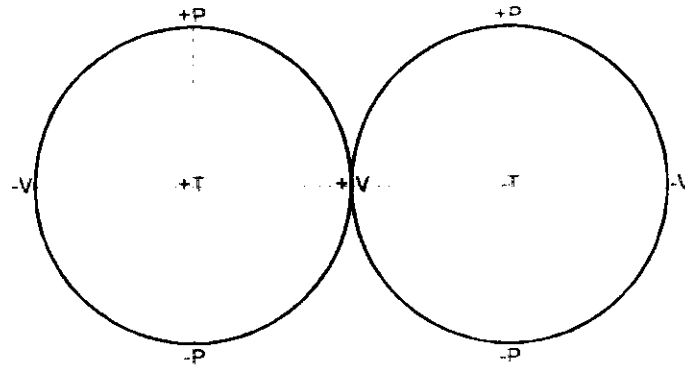

Esfera de les actituds o capteniments de la realitat-ment o ontològics, pont neutral entre FEN i NOÛ: capteniment obligat, desitjant, embriac, prodigiós, convencional, astut, foll i rar.

⁵⁵¹ pàg. 108

⁵⁵² pàg. 43

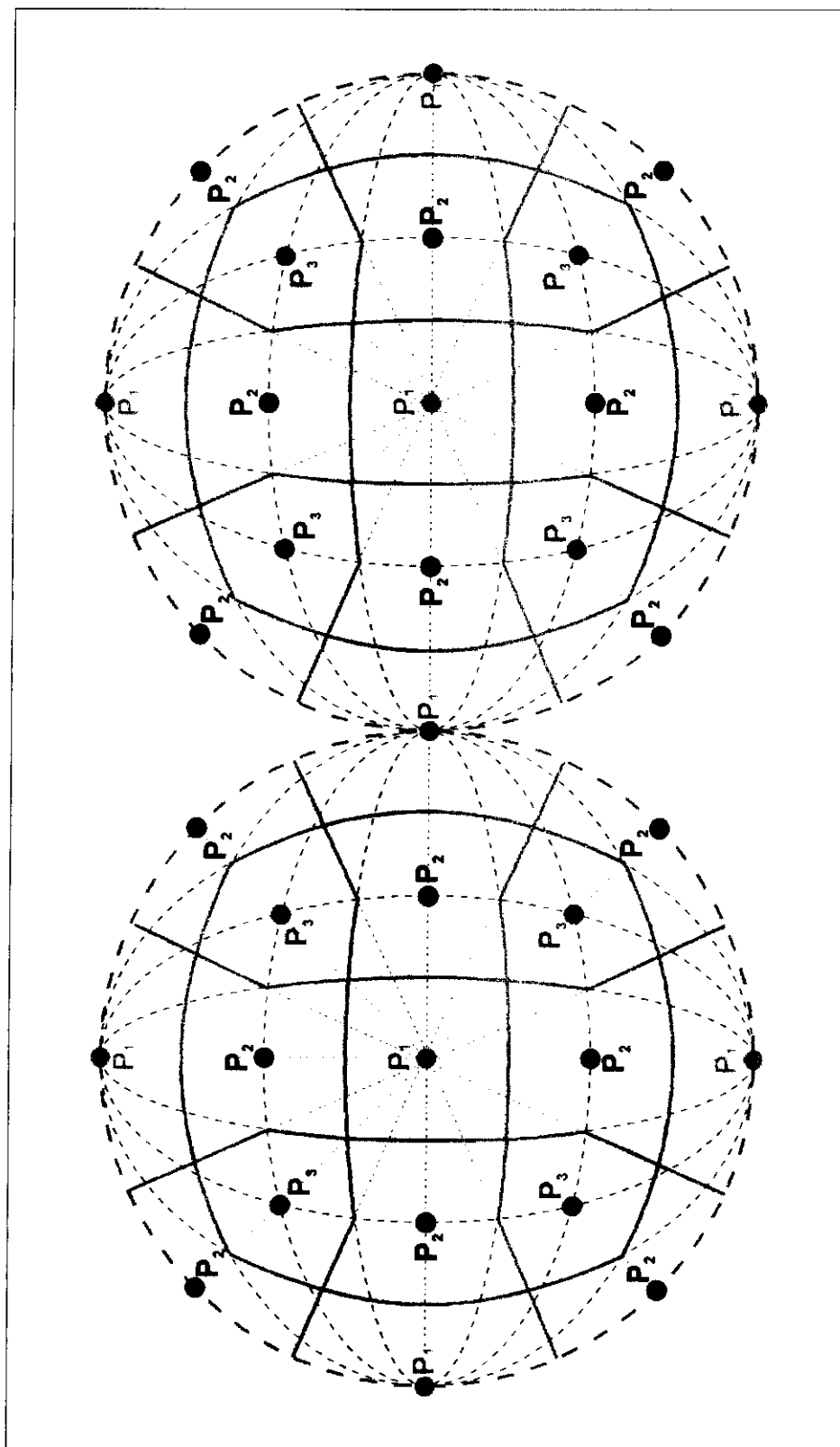
356.3.- Axioma 3-4 {34}:

Esfera dels modes de presentar-se la realitat-ment o ontològics: pont neutral entre TEO i PRÀ: mode orgànic, mode genial, mode letàrgic, mode orgònic, mode funcional, mode agut, mode extàtic i mode ondulatori.

357.- En aquestes quatre esferes no hi ha cap punt ni direcció privilegiats. No tenen interior ni exterior. Són espais topològics de dues dimensions corbades en un espai euclidià de tres.

36.- Les àrees.

Esquema XXII: Les vint-i-sis àrees

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

360.- En cadascun dels quatre espais (esferes) real-mentals de la dialèctica tres es poden determinar incomputables punts.

361.- Nosaltres, d'antuvi, hi hem determinat sis conceptes-punt cardinals (conceptes-clau) (P1), equidistants i equidistribuïts -constel·lació regular- per cada esfera.

361.0.- Cada punt és 100% en ell mateix (plena metaidentitat) i 0% en l'oposat (plena metaalteritat), cada punt ocupa un lloc definit en el conjunt (plena metatotalitat) i cada punt, assintòticament influeix en tots els altres punts (metaholicitat).

361.1.- En la circumferència màxima, a mig camí entre els dos pols oposats (equador), frontera de probabilitat, cada punt val 50% de cada extrem polar (analogia mitja), com el verd additiu té 50% de blau i 50% de groc.

361.2.- Talment que cada concepte cardinal valdrà 100% de si mateix, 0% del concepte del pol oposat i 50% dels quatre conceptes equatorials, oposats, ells mateixos, dos a dos.

361.3.- Cada concepte clau limita així, amb altres quatre.

362.- Si unim els sis conceptes-clau entre ells tindrem la **xarxa constel·lativa**.

363.- Si entremig de cadascun dels sis tracem la frontera equidistant, de probabilitat, resulten delimitades sis **àrees** -quadrats regulars iguals i esfèrics-, en cada esfera: un cub esfèric.

363.0.- Cada àrea té una sisena part de la superfície total.

363.1.- Tot i que cada punt influeix en els seus veïns, -la Lluna influeix en la superfície de la Terra en l'efecte "marea"- els punts del perímetre de les àrees representa la neutralització (50%) de la influència d'un punt sobre el seu veí, cabdalment perquè aquest li oposa una influència igual i contrària. Ingravidesa de la càpsula còsmica en el límit.

364.- En general amb cada concepte, sigui del nivell que sigui, s'ha d'acompanyar el valor de la potència d'influència que se li vol donar. El límit de les àrees d'influència entre Terra i Lluna és més a prop de la Lluna que de la Terra. Tot això és ben newtonià.

365.- Les sis àrees -així com la xarxa corresponent- de la constel·lació de P1, es poden subdividir (Div: 335, 355) quasifractalment si intercalem un nou punt en el mig dels segments i dels triangles que els uneixen i col·loquem nova frontera equidistant dels nous punts veïns.

365.0.- En neix una sèrie: Div-1: 6, Div-2: 26, Div-3: 98, Div-4: 386,...

365.00.- Div-1 dóna una partició de cub regular. Compleix 357.⁵⁵³

365.01.- Div-2 i següents ja no. El teorema d'Euler només permet cinc poliedres regulars: tetraedre, cub, octaedre, dodecaedre i icosaedre. El de 26 cares no pot ser regular de cap manera. Això obliga a privilegiar formalment uns punts (pols) sobre els altres ("equadors"). Tota solució és imperfecta.

365.010.- La solució divulgativa, la menys imparcial estableix una xarxa cartogràfica de meridians i paral·lels cada cop més junts. En anar subdividint hi ha més densitat de punts a l'entorn dels dos pols que en l'equador. Hem desenvolupat un programa informàtic en aquest sentit ("GLOBUS". © Lluís M. Xirinacs & Manuel Barberà, 1996).

365.010.0.- Amb l'afany de democratitzar l'accés a la filosofia, des de l'any 1988, anem impartint cursos d'explicació del model, especialment de l'esfera {31} (355.0,⁵⁵⁴ 356.0⁵⁵⁵).

365.010.1.- I, en la mateixa direcció, hem publicat dos jocs de cartes, un per a adults i un per a infants, amb les vint-i-sis àrees de {31}. Tenen aplicacions lúdiques, però també psicològiques, socials, polítiques, etc. Poden esdevenir materials de gabinets d'orientació filosòfica global.

365.011.- Ací preferim una opció més ajustada, la tripolar, amb tres parells de pols, els P1, els centres de les cares del cub esfèric. Les arestes del cub funcionen com a "equadors" parcials i els vèrtexs com a punts "equatorials" de cada tres pols. Els punts fractals resten més equidistribuïts. També, tot seguint aquesta línia, hem desenvolupat "GLOBUS", 1996.

⁵⁵³ pàg. 114

⁵⁵⁴ pàg. 108

⁵⁵⁵ pàg. 112

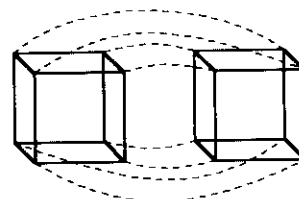
37.- Dialèctica de grau quatre: La pèntada.

Dels quatre espais bàsics {1}, presos tots quatre ensems, es deriva un únic espai quaternari final

{41} Cernent - Parença - Tensió - Voltant ($k \times p \times t \times v$)

de quatre dimensions ($E_1 \times E_2 \times E_3 \times E_4$) limitades (hipercub regular)

$$E^4 = 0,318.309^4$$

amb vuit (2^3) combinacions de dos sentits oposats, cadascuna

{411} (----)	{415} (-+--)	{419} (+---)	{41D} (+--+)
{412} (---+)	{416} (-++-)	{41A} (+--+)	{41E} (++--)
{413} (--++)	{417} (-+++)	{41B} (-++-)	{41F} (++++)
{414} (-+-)	{418} (-++-)	{41C} (+--+)	{410} (+++-)

		+x				+x				
		E		F		B		A		+V
		(++)		(++)		(++)		(++)		
		+y		+z		-y		-z		
		6		7		3		2		
		(-++)		(-++)		(-++)		(-++)		
		-x		-x		-x		-x		

		+x				+x				
		D		Ø		C		9		-V
		(++)		(++)		(++)		(++)		
		5		8		4		1		
		(-++)		(-++)		(-++)		(-++)		
		-x		-x		-x		-x		
		-z		-z		-z		-z		
		+z		+z		+z		+z		
		+y		+y		-y		-y		

Esquema XXIII: {4} Dialèctica 4 (1)

Segons condició dialèctica de circularitat (volum hiperesfèric)

$$x^2 + y^2 + z^2 + v^2 - R^2 = 0$$

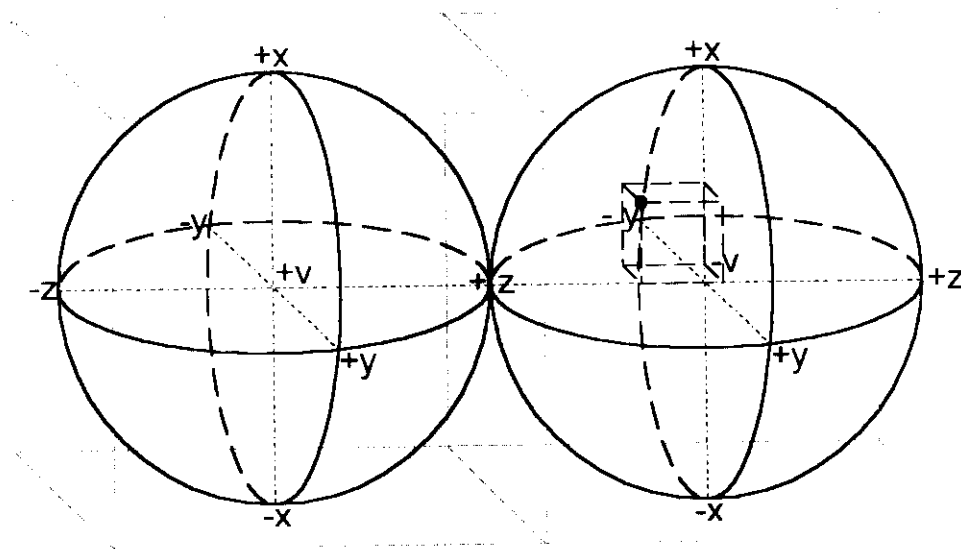
$$\begin{aligned} \rightarrow \quad x &= \pm \sqrt{R^2 - y^2 - z^2 - v^2} & y &= \pm \sqrt{R^2 - x^2 - z^2 - v^2} \\ z &= \pm \sqrt{R^2 - x^2 - y^2 - v^2} & v &= \pm \sqrt{R^2 - x^2 - y^2 - z^2} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \rightarrow \quad v &= R \sin 30^\circ, \quad z = R \cos 30^\circ \sin 35'264.39^\circ, \\ y &= \cos 30^\circ \cos 35^\circ \dots \sin 45^\circ, \quad x = R \cos 30^\circ \cos 35^\circ \dots \cos 45^\circ \end{aligned}$$

Es poden definir incomputables conceptes en l'espai tridimensional del volum hiperesfèric entremig de cada quatre dels vuit conceptes-clau de D-1 (**tetraedre regular esfèric**).

Només definirem (Z2) els que estan precisament a mig camí ($x = y = z = v$) entre els vuit conceptes-clau de D-1.

$$\begin{aligned} |K'''| = |L'''| = |I'''| = |V'''| & \rightarrow 4x^2 = R^2 \rightarrow x = \pm \frac{R}{2} = \pm 0,079.577.471 \\ & \rightarrow R \sin 30^\circ = \pm 0,079.577.471 \end{aligned}$$

Esquema XXIV: {4} Dialèctica 4 (2)

370.- La pèntada és l'autodesplegament simultani de les quatre diades, independents entre elles, amb la consegüent pèrdua de presència real-mental o ontològica de la Mònada total, en cada element. Però la pèntada, en el nostre model només n'hi ha una, és la sencera Mònada desplegada.

370.0- L'oposició de **quart grau** inclou les quatre oposicions dos a dos entre els extrems constants i l'oposició entre les quatre dimensions. És un nivell de dialèctica molt més complicat de ser seguit intuïtivament, difícil d'utilitzar, però tractable informàticament ("GLOBUS"). Minkowski i Einstein usen per a l'espai (E^3)-temps(E^1) "absolut" un artífici igual.

371.- La nova realitat -la pèntada- dibuixa un hiperespai euclidià ("pla") limitat, hipercúbic, determinable amb només cinc punts no coespacials.

371.0.- Als polèmics nord-occidentals (103),⁵⁵⁶ més que amb pèntades, ens agrada de jugar amb oposicions franques, els vuit punts cardinals ($\pm x, \pm y, \pm z, \pm v$) o, quatre a quatre, els vèrtexs: ----, ---+, --++, --+-, -+--, -+-+, -+++, -++-, +---, +++-, +-++, +-+-, ++--, ++-+, +++++, +++-,

372.- Topològicament té quatre dimensions ($Dm-4$) que dibuixen un hipercub -hipervolum vibrant-.

372.0.- El valor dels costats de l'hipercub és de $2 * \frac{1}{2}\pi = 1/\pi$.

372.1.- Té vuit sentits o punts cardinals, oposats dos a dos.

372.2.- Hi cabrà contemplar gradacions qualitatives en tots els sentits entre els vuit punts cardinals. Hi cabrà veure un nombre immensurable de possibles realitats mentals-reals intermèdies i interactives.

373.- Ontològicament caben moltes maneres de concebre aquest hipercub amb moltes més possibilitats (recti i curvi)lineals que en 313,⁵⁵⁷ 323 i 343, amb moltes més possibilitats (recti i

⁵⁵⁶ pàg. 14

⁵⁵⁷ pàg. 81

curvi)superficials que en 323⁵⁵⁸ i 343,⁵⁵⁹ amb moltes més possibilitats (recti i curvi)volúmiques que en 343 i com a hipervolum pot contemplar-se com una oscil·lació vibratòria harmònica en un hiperespai com els esdeveniments en l'espai-temps einstenià.

374.- Dialècticament és de grau quatre (Di-4), producte cartesià de quatre factors al límit de la fantasia humana del nostre temps, "la dimensió desconeguda". (Abans de Da Vinci encara era difícil la Di-3).

374.0.- Tanmateix per a un matemàtic no és cap problema qualsevol dimensió-N. El càlcul de les òrbites celestes astronòmiques requereix el maneig d'un grapat de dimensions. Els físics quàntics treballen avui amb 11 i 13 dimensions.

374.1.- Inconscientment usem continuament moltes dimensions. Una fitxa usa dues dimensions (files i columnes). Un fitxer n'usa tres. Una columna de fitxers, quatre. Un armari de fitxers, cinc. Una paraula de sis lletres és un resultat d'una combinatòria de sis dimensions iguals (l'alfabet), una per a cadascuna de les sis posicions de les lletres en aquella paraula. *Id.* per als nombres (dimensions iguals: els digits).

374.2.- No serà, doncs, un greu abús de demanar als filòsofs i a tothom que vulgui globalitzar que eixamplin el marc de les seves elucubracions a quatre dimensions. Normalment no es belluguen més enllà de dues.

375.- En el model de quatre díades (315),⁵⁶⁰ només es pot fer una combinació pentàdica: un hipercub amb els seus corresponents setze setzants (tetraedres hiperesfèrics).

375.0/1.- **Cernent - Parença - Tensió - Voltant** ($k * p * t * v$).

375.00.- **REALITAT TRANSCENDENT VIVENCIAL PLÀSMICA** ($-k * -p * -t * -v$).

375.01.- **REALITAT TRANSCENDENT VIVENCIAL MUNDANA** ($-k * -p * -t * +v$).

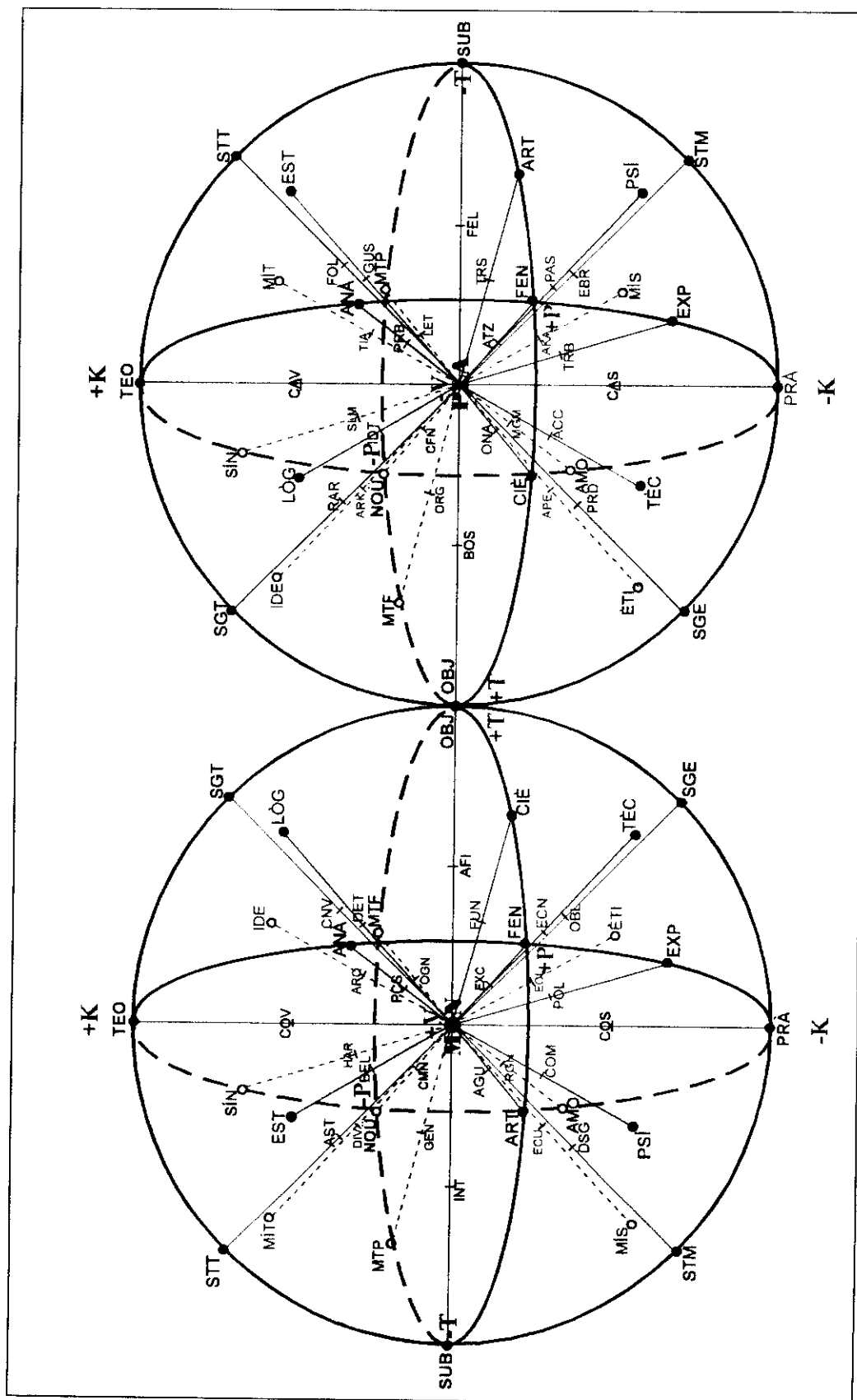
⁵⁵⁸ pàg. 87

⁵⁵⁹ pàg. 101

⁵⁶⁰ pàg. 82

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

- 375.02.- **REALITAT TRANSCENDENT EXTENSA MUNDANA** (-k * -p * +t * +v).
- 375.03.- **REALITAT TRANSCENDENT EXTENSA PLÀSMICA** (-k * -p * +t * -v).
- 375.04.- **REALITAT MANIFESTA VIVENCIAL PLÀSMICA** (-k * +p * -t * -v).
- 375.05.- **REALITAT MANIFESTA VIVENCIAL MUNDANA** (-k * +p * -t * +v).
- 375.06.- **REALITAT MANIFESTA EXTENSA MUNDANA** (-k * +p * +t * +v).
- 375.07.- **REALITAT MANIFESTA EXTENSA PLÀSMICA** (-k * +p * +t * -v).
-
- 375.08.- **MENT TRANSCENDENT VIVENCIAL PLÀSMICA** (+k * -p * -t + -v).
- 375.09.- **MENT TRANSCENDENT VIVENCIAL MUNDANA** (+k * -p * -t * +v).
- 375.10.- **MENT TRANSCENDENT EXTENSA MUNDANA** (+k * -p * +t * +v).
- 375.11.- **MENT TRANSCENDENT EXTENSA PLÀSMICA** (+k * -p * +t * -v).
- 375.12.- **MENT MANIFESTA VIVENCIAL PLÀSMICA** (+k * +p * -t * -v).
- 375.13.- **MENT MANIFESTA VIVENCIAL MUNDANA** (+k * +p * -t * +v).
- 375.14.- **MENT MANIFESTA EXTENSA MUNDANA** (+k * +p * +t + +v).
- 375.15.- **MENT MANIFESTA EXTENSA PLÀSMICA** (+k * +p * +t * -v).

38.- Reducció a hiperesfera (volum hiperesfèric).**Esquema XXV: La hiperesfera canònica de la D-4 polaritzada en MON-PLASMA**

380.- Una darrera vegada més abandonem la via euclídia i prenem la via riemanniana. Reduïm un pensament emmarcat en un espai real-mental o ontològic de quatre dimensions a un pensament en un espai real-mental o ontològic de tres dimensions, corbat i tancat (184-185)⁵⁶¹ en el si d'un de quatre.

380.0.- No segons llei d'hiperhiperboloide ($x * y * z * v = C$) (pseudo-hiperesfera), amb fuga de variables a l'infinit lliure, però irresponsable, ans per llei hiperesfèrica ($x^2 + y^2 + z^2 + v^2 = r^2$) amb el valor de les variables no superior a $\frac{1}{2}\pi$.

381.- Calia un espai tetradimensional (37),⁵⁶² una dialèctica de grau quatre, per corbar (184)⁵⁶³ i tancar (185)⁵⁶⁴ un volum en l'hiperespai real-mental o ontològic. Ara ja tenim el model complet, pensat abans com a camp corb, bastit en tres dimensions corbes, que no pas com a figura corbada en un espai quatridimensional.

382.- Ara, de l'hipercub (375),⁵⁶⁵ només en restarà -segons navalla d'Occam- la corresponent hiperesfera inscrita.

382.0.- Aquesta hiperesfera restaria ben determinada per només cinc punts, no en el mateix espai -la pèntada-. Però als polèmics nord-occidentals (321.0)⁵⁶⁶ ens agrada més de jugar amb vuit oposicions, dues a dues.

382.1.- I cada variable romandrà lligada a les altres tres, en creixement i decreixement, dues a dues o tres a una.

382.2.- Tota posició en l'espai tetradimensional, definit a 37,⁵⁶⁷ diferent d'aquestes avisarà d'un desgavell a compensar, si la tria del nostre model és bona.

382.3.- En les dimensions topològicament hiperesfèriques, si es tracta de petits volums tot sembla euclídia i sembla fruir de les propietats aritmètiques i geomètriques usuals.

382.4.- Però si comencem a considerar volums que s'apropin a la mitja hiperesfera, tan positiva com negativa, apareix el **punt antagònic** o oposat, a igual distància per totes bandes d'un punt considerat: **punts polars**.

⁵⁶¹ pàg. 38-38

⁵⁶² pàg. 117

⁵⁶³ pàg. 38

⁵⁶⁴ pàg. 38

⁵⁶⁵ pàg. 121

⁵⁶⁶ pàg. 87

⁵⁶⁷ pàg. 117

382.5.- Apareixen els **punts subantagònics** o neutrals, que constitueixen una **esfera equatorial** i els punts de distàncies aliquotes, que defineixen **hiperpoliedres regulars** amb divisió de la hiperesfera en cambres iguals.

382.6.- Hi trobem els **cercles màxims** (substituts de les rectes en l'espai corb) i l'invariant del volum total. Resten pertorbades totes les operacions aritmètiques de tercer grau.

382.60.- I s'hi donen les **esferes màximes** (substituts de les superfícies planes en un hiperespai corb).

382.7.- Són tots ells elements geomètrics qualitativament -no quantitativament- singulars, que no apareixen en les dimensions euclídiades i que ací ens interessen extraordinàriament com a símbol de la ment-real o ontològica contradictòria.

383.- Tenim així definit un camp o espai mental-real dinàmic, corb i tancat, de tres dimensions també **corbes**.

383.0.- No és **figura** corba de geometria euclídia quadridimensional. És un espai corb de tres **dimensions** en topologia o en geometria riemanniana. Llancem lluny els quatre **rígid** (183.0)⁵⁶⁸ bastons cartesianes, les quatre dimensions rectes i ortogonals, que han servit per a definir aquesta **hiperesfera màxima**.

383.1.- Haurem de familiaritzar-nos amb aquest nou concepte variable de la dialèctica de grau quatre. Passem del segment oscil·lant (313),⁵⁶⁹ per l'òrbita circular oscil·lant (333.1)⁵⁷⁰ i per l'oscil·lació superficial esfèrica (353.1),⁵⁷¹ fins a arribar a aquesta darrera possibilitat d'oscil·lació volumica hiperesfèrica.

⁵⁶⁸ pàg. 37

⁵⁶⁹ pàg. 81

⁵⁷⁰ pàg. 93

⁵⁷¹ pàg. 106

383.10.- Podríem imaginar les hiperel·lipsoïdes intermèdies entre la hiperesfera i l'espai euclidià, que volguéssim, en les quals les variables x , y , z i v anessin creixent gradualment de 0 a r . Les hiperconoides de revolució!

383.11.- ¿Sabriem veure-hi un cor quatridimensional bategant en l'hiperespai?

383.12.- Ací la contradicció, esdevinguda tova en 333.12⁵⁷² i superada en 353.12,⁵⁷³ encara és superada ara per més viaranyes fets possibles per la nova dimensió v .

383.14.- Cal aprendre a corbar el pensament i cal aprendre a desplegar-lo en dues (353.14)⁵⁷⁴ i tres dimensions.

384.- Per mesurar el grau de contradicció entre dos conceptes atòmics

384.0.- cal establir la **distància real-mental o ontològica** (188)⁵⁷⁵ en la hiperesfera entre els seus nuclis.

384.1.- També ací serà la longitud d'arc de circumferència màxima, en graus (°) o en decimals de la unitat circumferencial (°).

384.2.- Talment que la distància, en dialèctica quatre hiperesfèrica, entre oposats, p. e. x i $-x$, tot passant per y i $-y$, o per z i $-z$ o per v i $-v$, segueix essent de 180^0 o de 0.5° . Mentre que en línia recta de dialèctica u és de $1/\pi$, valor del diàmetre de la **figura**. Aquesta línia recta resta exclosa en dialèctica hiperesfèrica (382.2).⁵⁷⁶

385.- Finalment, per a què la hiperesfera resti més definida, a més dels seus vuit punts cardinals (P1) (316)⁵⁷⁷ (Div-1), més vint-i-quatre de secundaris (P2) (335)⁵⁷⁸ (Div-2), més trenta dos de terciaris (P3) (355)⁵⁷⁹ (Div-3), ara afegim, en una nova operació de subdivisió (Div-4), tot intercalant-lo en el baricentre de cada tetraedre hiperesfèric format per quatre punts cardinals veïns no coplanaris, un punt quaternari (P4). En conjunt seran setze punts quaternaris.

⁵⁷² pàg. 93

⁵⁷³ pàg. 107

⁵⁷⁴ pàg. 107

⁵⁷⁵ pàg. 39

⁵⁷⁶ pàg. 124

⁵⁷⁷ pàg. 83

⁵⁷⁸ pàg. 94

⁵⁷⁹ pàg. 108

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

Les coordenades (x, y, z, v) de cada un d'ells són iguals en valor absolut: $4x^2 = r^2 \rightarrow x = \pm r / \sqrt{4} = \pm r/2 \rightarrow \pm R_4 = \pm 0'079.577.471$.

385.0.- {41} **Cernent - Parença - Tensió - Voltant** ($k^2 + p^2 + t^2 + v^2 = r^2$) (375.0/1).⁵⁸⁰

385.00.- {411} **AKAIXA (AKA)** (-K₄, -P₄, -T₄, -V₄) (206)⁵⁸¹: **concerniment desparent intens involutiu** o realitat transcendent vivencial plàsmica o PRÀ - NOÛ - SUB - PLA o MÍS - EBR - MGM - LET.

385.01.- {412} **ECUMENE (ECU)** (-K₄, -P₄, -T₄, +V₄) (206): **concerniment desparent intens evolutiu** o realitat transcendent vivencial mundana o PRÀ - NOÛ - SUB - MÓN o MÍS - DSG - RGN - GEN.

385.02.- {413} **ECOLOGIA (ECL)** (-K₄, -P₄, +T₄, +V₄) (208)⁵⁸²: **concerniment desparent extens evolutiu** o realitat transcendent extensa mundana o PRÀ - NOÛ - OBJ - MÓN o ÈTI - OBL - RGN - OGN.

385.03.- {414} **ÀPEIRON (ÀPE)** (-K₄, -P₄, +T₄, -V₄) (208): **concerniment desparent extens involutiu** o realitat transcendent extensa plàsmica o PRÀ - NOÛ - OBJ - PLA o ÈTI - PRD - MGM - ORG.

385.04.- {415} **PASSIÓ (PAS)** (-K₄, +P₄, -T₄, -V₄) (204)⁵⁸³: **concerniment aparent intens involutiu** o realitat manifestada vivencial plàsmica o PRÀ - FEN - SUB - PLA o PSÍ - EBR - TRB - TRS.

385.05.- {416} **COMUNITAT (COM)** (-K₄, +P₄, -T₄, +V₄) (204): **concerniment aparent intens evolutiu** o realitat manifestada vivencial mundana o PRÀ - FEN - SUB - MÓN o PSÍ - DSG - POL - AGU.

385.06.- {417} **ECONOMIA (ECN)** (-K₄, +P₄, +T₄, +V₄) (202)⁵⁸⁴: **concerniment aparent extens evolutiu** o realitat manifestada extensa mundana o PRÀ - FEN - OBJ - MÓN o TÈC - OBL - POL - FUN.

385.07.- {418} **ACCIÓ (ACC)** (-K₄, +P₄, +T₄, -V₄) (202): **concerniment aparent extens involutiu** o realitat manifestada extensa plàsmica o PRÀ - FEN - OBJ - PLA o TÈC - PRD - TRB - ONA.

⁵⁸⁰ pàg. 121

⁵⁸¹ pàg. 47

⁵⁸² pàg. 48

⁵⁸³ pàg. 47

⁵⁸⁴ pàg. 46

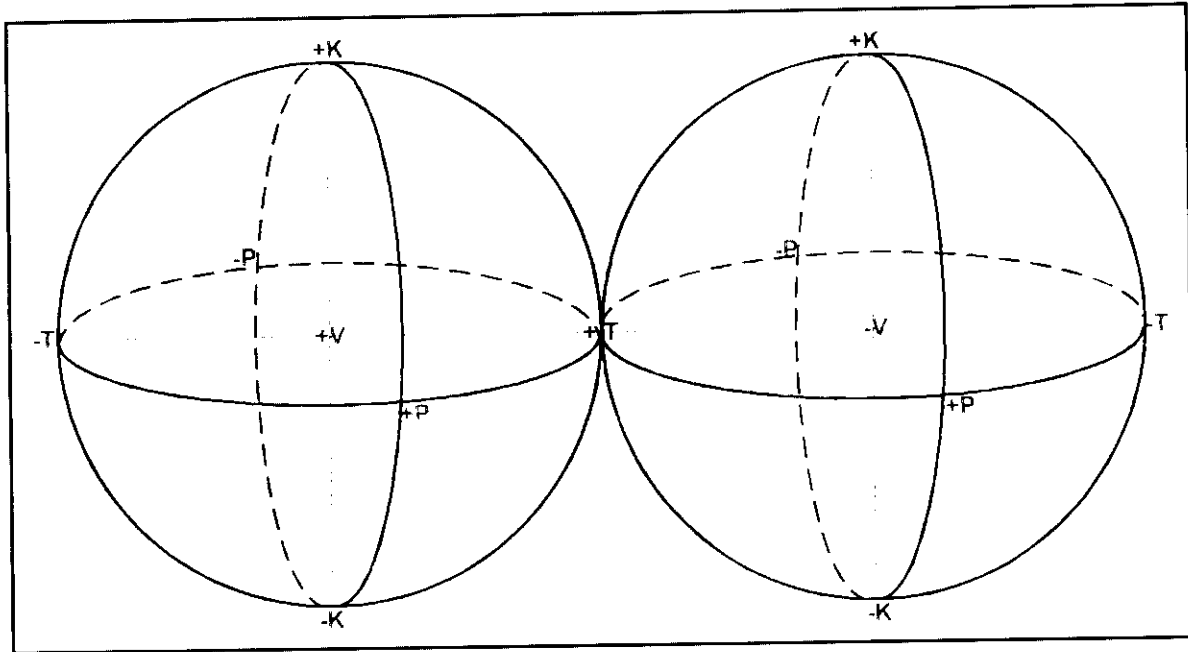
- 385.08.- {419} **TIAMAT (TIA)** (+K₄, -P₄, -T₄, -V₄) (281)⁵⁸⁵: **discerniment desparent intens involutiu** o ment transcendent vivencial plàsmica o TEO - NOÛ - SUB - PLA o MÍT - FOL - SLM - LET.
- 385.09.- {41A} **DIVINITAT (DIV)** (+K₄, -P₄, -T₄, +V₄) (281): **discerniment desparent intens evolutiu** o ment transcendent vivencial mundana o TEO - NOÛ - SUB - MÓN o MÍT - AST - HAR - GEN.
- 385.10.- {41B} **ARQUETIP (ARQ)** (+K₄, -P₄, +T₄, +V₄) (271)⁵⁸⁶: **discerniment desparent extens evolutiu** o ment transcendent extensa mundana o TEO - NOÛ - OBJ - MÓN o IDE - CNV - HAR - OGN.
- 385.11.- {41C} **ARKHÉ (ARK)** (+K₄, -P₄, +T₄, -V₄) (271): **discerniment desparent extens involutiu** o ment transcendent extensa plàsmica o TEO - NOÛ - OBJ - PLA o IDE - RAR - SLM - ORG.
- 385.12.- {41D} **GUST (GUS)** (+K₄, +P₄, -T₄, -V₄) (251)⁵⁸⁷: **discerniment aparent intens involutiu** o ment manifesta vivencial plàsmica o TEO - FEN - SUB - PLA o EST - FOL - PRB - TRS.
- 385.13.- {41E} **BELLESA (BEL)** (+K₄, +P₄, -T₄, +V₄) (251): **discerniment aparent intens evolutiu** o ment manifesta vivencial mundana o TEO - FEN - SUB - MÓN o EST - AST - PCS - AGU.
- 385.14.- {41F} **DETERMINACIÓ (DET)** (+K₄, +P₄, +T₄, +V₄) (261)⁵⁸⁸: **discerniment aparent extens evolutiu** o ment manifesta extensa mundana o TEO - FEN - OBJ - MÓN o LÒG - CNV - PCS - FUN.
- 385.15.- {41G} **INDETERMINACIÓ (IDT)** (+K₄, +P₄, +T₄, -V₄) (261): **discerniment aparent extens involutiu** o ment manifesta extensa plasmàtica o TEO - FEN - OBJ - PLA o LÒG - RAR - PRB - ONA.

⁵⁸⁵ pàg. 71⁵⁸⁶ pàg. 68⁵⁸⁷ pàg. 62⁵⁸⁸ pàg. 65

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

386.- La hiperesfera completa (382)⁵⁸⁹ tindrà vuit punts cardinals (P1) (316),⁵⁹⁰ vint-i-quatre punts secundaris (P2) (335),⁵⁹¹ trenta dos punts terciaris (P3) (355)⁵⁹² i setze punts quaternaris (P4) (385).⁵⁹³ En total vuitanta , distribuïts segons l'axioma següent:

386.0.- Axioma 4-1. {41}

Esquema XXVII: Axiomàtica del model global X

387.- Hem arribat a la hiperesfera del model global que inclou totes les modalitats anteriors. En aquesta hiperesfera no hi ha cap punt ni direcció, ni àrea, ni cambra privilegiats. No té exterior. És un espai topològic de tres dimensions corbades en un espai euclidià de quatre.

⁵⁸⁹ pàg. 124

⁵⁹⁰ pàg. 83

⁵⁹¹ pàg. 94

⁵⁹² pàg. 108

⁵⁹³ pàg. 127

39.- Les cambres.

390.- En aquest espai real-mental o ontològic de dialèctica quatre es poden determinar innombrables conceptes-punt.

391.- Nosaltres, d'antuvi, hi hem determinat els vuit conceptes-punt cardinals (conceptes clau) (P1), equidistants i equidistribuïts -constel·lació regular- per tota la hiperesfera. Units en línia recta configuren un hipercub.

391.0.- Cada un d'ells és 100% ell mateix (plena metaidentitat) i 0% l'oposat (plena metaalteritat), cada un ocupa un lloc definit en el conjunt (plena metatotalitat) i cada un, assintòticament influeix en tots els altres (metaholicitat).

391.1.- En l'esfera màxima, a mig camí entre dos pols oposats (esfera equatorial; **382.5⁵⁹⁴**), frontera de probabilitat, cada punt val 50% de cada extrem polar (analogia mitja).

391.2.- Talment que cada concepte cardinal valdrà 100% de si mateix, 0% del concepte del pol oposat i 50% dels sis conceptes equatorials. oposats, ells mateixos, dos a dos.

391.3.- Cada concepte cardinal limita, així, amb altres sis.

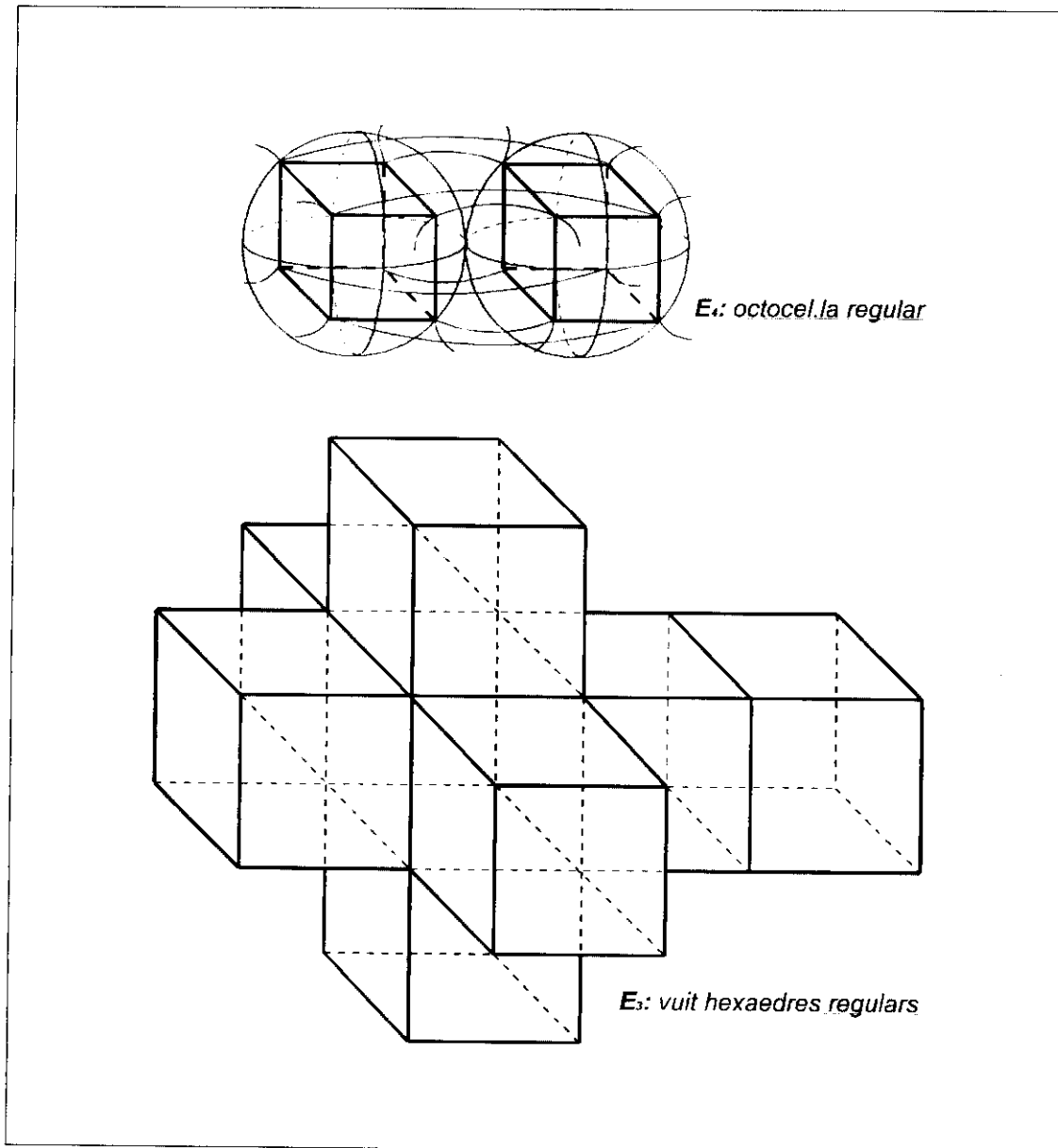
392.-Si unim els vuit conceptes-clau entre ells tindrem la **xarxa constel·lativa** completa.

393.- Si entremig de cadascun dels vuit tracem la superfície fronterera equidistant, de probabilitat, resulten delimitades vuit **cambres** - cubs regulars iguals i hiperesfèrics-, en la hiperesfera: un hipercub hiperesfèric.

393.0.- Cada cambra cúbica té una vuitena part del volum total.

393.1.- Tot i que cada punt influeix en els seus veïns, els punts dels vèrtexs, de les arestes o de les cares, de les cambres representen la neutralització (50%) de la influència d'un punt sobre el seu veí, cabdalment perquè aquest li oposa una influència igual i contrària.

⁵⁹⁴ pàg. 125

Esquema XXVIII: Els vuit cubs hiperesfèrics bàsics

394.- En general, amb cada concepte, sigui del nivell que sigui, s'ha d'acompanyar el valor de la **potència** d'influència que se li vol donar. La distància del límit de cambra és directament proporcional a la potència del nucli.

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

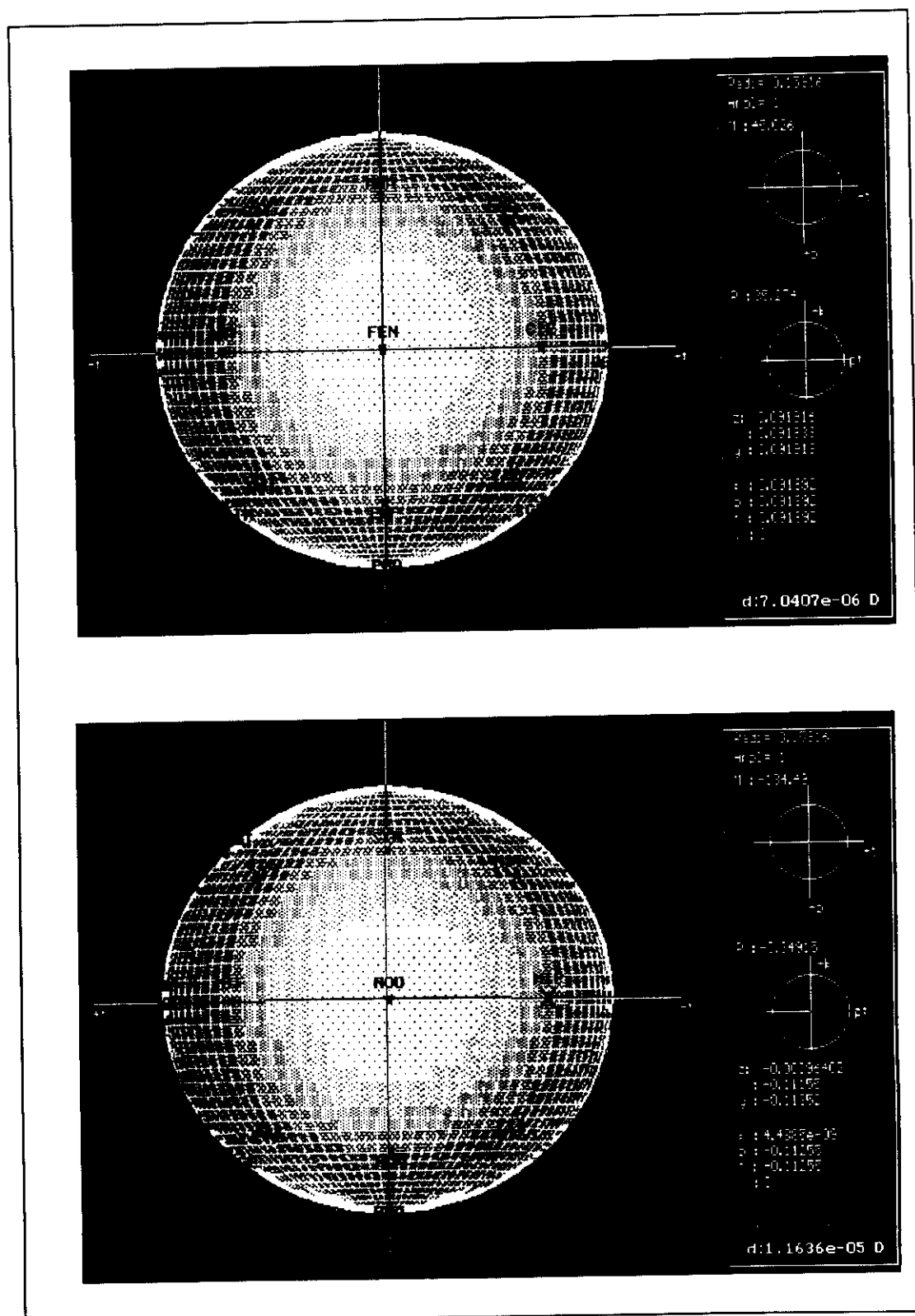
395.- Les vuit cambres cúbiques -així com la xarxa corresponent de la constel·lació de **P1**-, es poden subdividir (Div: 335, 355, 365) quasifractalment si intercalem un nou punt en el mig de les seves cares (**P2**), dels seus costats (**P3**) i dels seus vèrtexs (**P4**) i col·loquem nova frontera equidistant dels nous punts veïns.

395.0.- Si iterem aquesta operació n vegades en neix una sèrie: Div-1: 8, Div-2: 80, Div-3: 544,... Aquesta tesi ha aturat la seva investigació en la Div-2 de 80 conceptes nuclears bàsics, cadascun envoltat en una cambra que ve a ocupar $1/80$ de l'espai total.

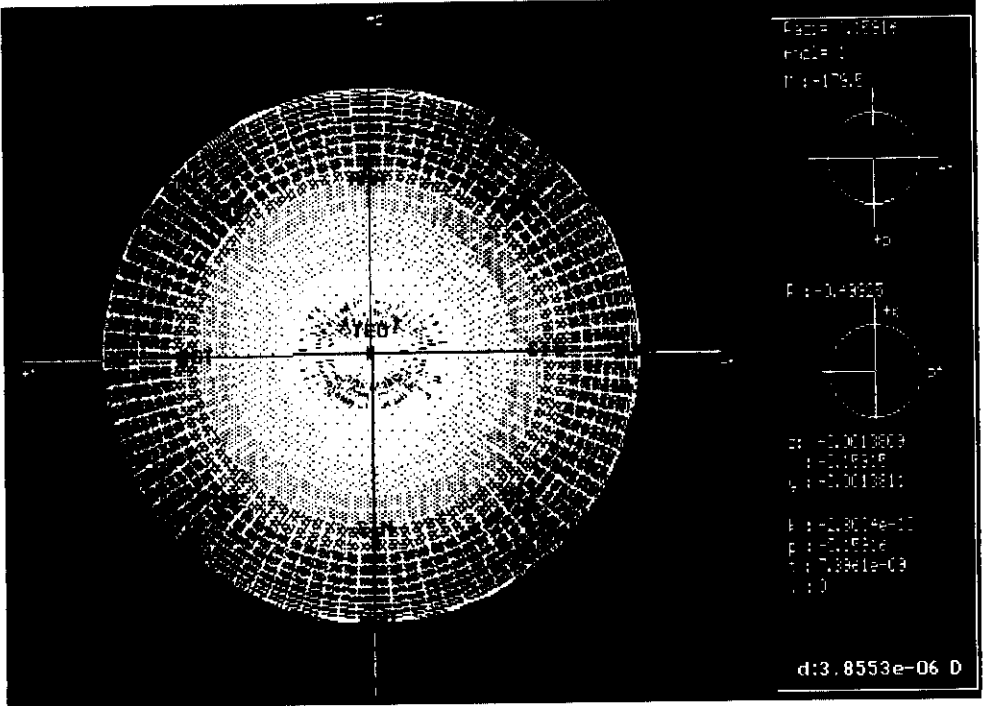
395.00.- Div-1 dona una partició d'hipercub regular . Compleix 387.

395.01.- Div-2 i següents ja no. La geometria no permet hiperpoliedres regulars de 80, 544,... cambres.. Això obliga a privilegiar formalment uns punts (pols) sobre els altres ("equadors"). Tota solució és imperfecta.

395.010.- La solució divulgativa treballa "cartogràficament" amb talls esfèrics de la hiperesfera cada cop més fins (programa informàtic:"GLOBUS").

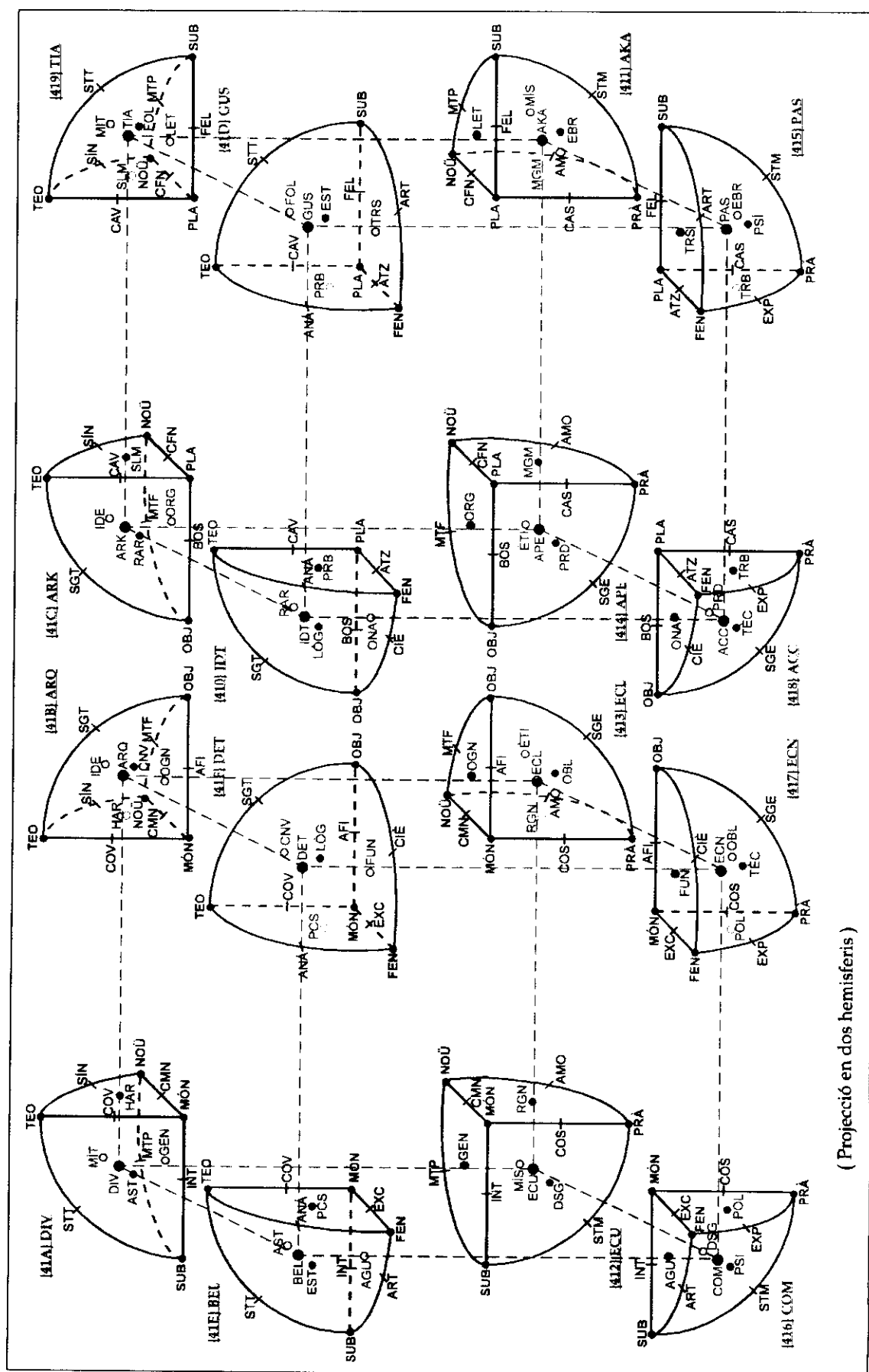
Esquema XXX: Tall esfèric de radi màxim (0,15916C) {31}. Damunt FEN (cursor en LÒG) i davall NOÛ (cursor en MTP) - segons programa "GLOBUS".

NOÛ) i davall PRA (cursor en PSÍ) - segons programa "GLOBUS" .

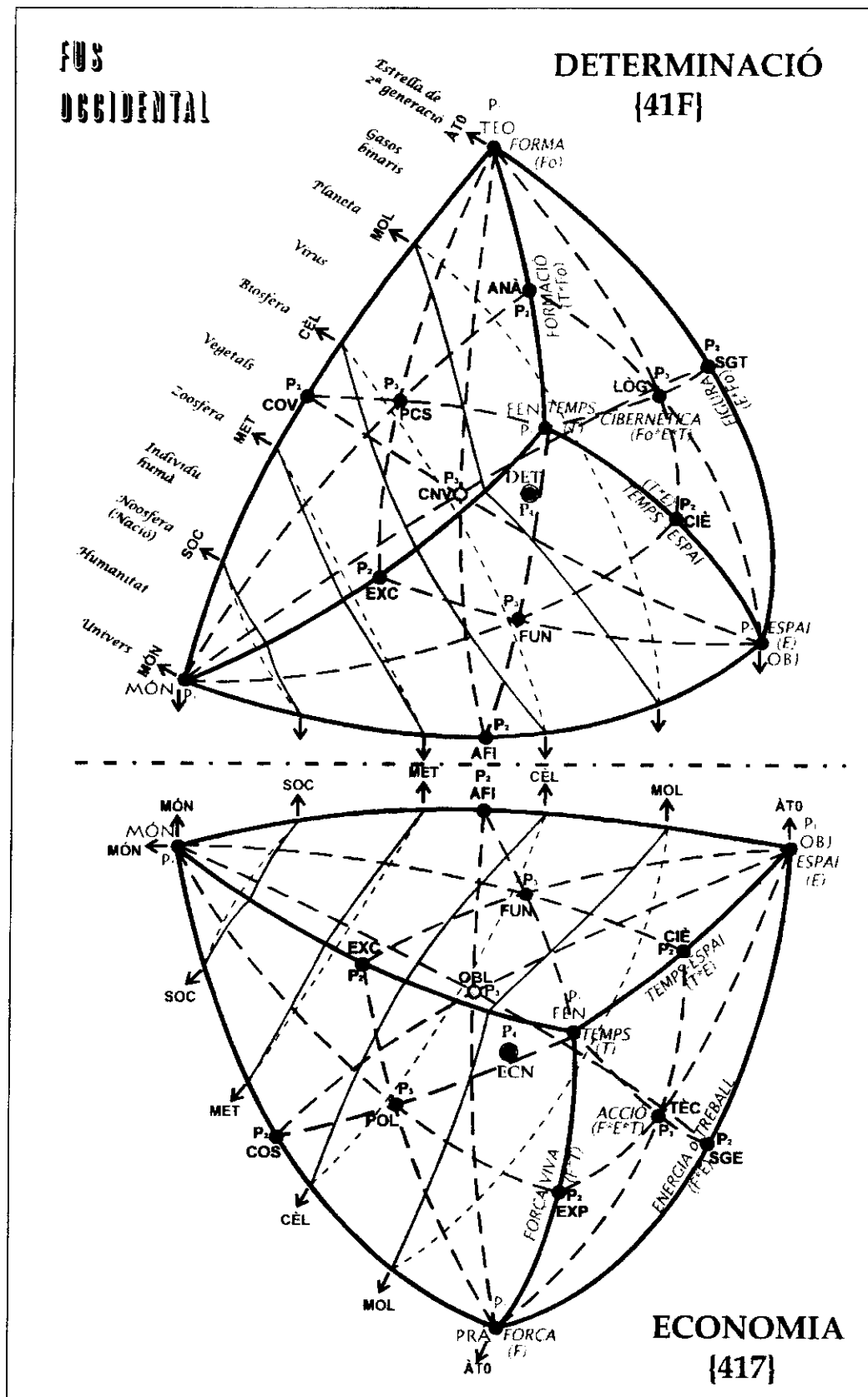
395.011.- Ací preferim una opció més ajustada, la tetrabipolar, amb quatre parells de pols, els **P1**, els centres de les cel·les cúbiques hiperesfèriques. Les cares de l'hipercub global funcionen com a superfícies “equatorials” parcials, les arestes com a línies “equatorials” parcials i els vèrtexs com a punts “equatorials” de cada quatre pols. Els punts fractals resten més equidistribuïts.

396.- Per raons didàctiques subdividim la hiperesfera, segons xarxa constel·lativa que uneix els vuit vèrtexs quatre a quatre no en el mateix “pla”, en setze grans **cambres moleculars**, setze tetraedres iguals, regulars hiperesfèrics, cada un caracteritzat per tenir en el seu centre un dels punts **P4** de dialèctica quatre (385),⁵⁹⁵ envoltat de catorze nuclis (4 **P1** en els vèrtexs, 6 **P2** en les arestes i 4 **P3** en les cares), gran regió categorial de la ment-realitat amb un nucli central, envoltat de catorze estrelles fixes en les parets del tetraedre en qüestió (cf. Esquema XXXII), catorze diferents direccions caracteritzables en un espai tridimensional corbat, gran eina d'anàlisi.

Esquema XXXII: Els setze tetraedres hiperesfèrics bàsics

Es pot assajar de transitar d'una cambra molecular a una altra de veïna per cada cara [4], per cada aresta [6], per cada vèrtex [4].

Esquema XXXIII: Exemple de dues "cambres gòtiques", tetraedres hiperesfèrics

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

396.0.- Cada cambra molecular, sobretot en el seu centre, es regeix per un principi diferent. Semblava a Aristòtil que el principi de no contradicció era el principi suprem. Tanmateix fins i tot l'obra sencera d'Aristòtil esdevindria intel·ligible si es volia aixopugar sota aquest únic principi. Ací oferim un petit tractat abreujat de principis teòrics clàssics (categorials) i pràctics inaugurats per Heidegger (existenciaris, etc.)

TEO (1.1. DISCERNIBLES, teòrics, generals, distints, categories, experimentals.	PRÀ (2. CONCRETS, indiscernibles, pràctics, generatius, indistints, sistenciaris, intuitius.
MÓN (1.1.1. MUNDANS, clars, certs, actuals.	MÓN (2.1. MUNDANS, clars, certs, actuals.
FEN (1.1.1.1. SEPARABLES, aparents, formals, analítics.	FEN (2.1.1. SEPARABLES, aparents, formals, analítics.
OBJ (1.1.1.1.1. NO CONTRADICTORI, extensiu, estructural, esperat.	OBJ (2.1.1.1. NO CONTRADICTORI, extensiu, estructural, esperat.
DET (LÒG) PRINCIPÍ DE DETERMINACIÓ: IDENTITAT CLARA	ECN (TÈC) PRINCIPÍ ECONÒMIC: HABILITAT CLARA
"Cada part abstracta és actualment (ella mateixa i no una altra)".	"Això és actualment (això i no una altra cosa)".
SUB (1.1.1.2. CONTRADICTORI, intensiu, vivencial, sorprenent.	SUB (2.1.1.2. CONTRADICTORI, intensiu, vivencial, sorprenent.
BEL (EST) PRINCIPÍ DE BELLESA: ALTERITAT CLARA	COM (PSÍ) PRINCIPÍ COMUNITARI: JOC CLAR
"Cada gràcia abstracta viu actualment (una altra i no ella mateixa)".	"Aquest viu actualment (l'altre i no ell mateix)".
NOÚ (1.1.2. INSEPARABLES, fonamentals, transcendents, sintètics.	NOÚ (2.1.2. INSEPARABLES, fonamentals, transcendents, sintètics.
OBJ (1.1.2.1. NO CONTRADICTORI, extensiu, estructural, esperat.	OBJ (2.1.2.1. NO CONTRADICTORI, extensiu, estructural, esperat.
ARQ (IDE) PRINCIPÍ ARQUETÍPIC: UNIVERSALITAT CLARA	ECL (ÈTI) PRINCIPÍ ECOLÒGIC: NECESSITAT CLARA
"El tot abstracte (sistema) és actualment (la suma de totes les seves parts i relacions)".	"El tot concret és actualment (la suma de les seves parts i interaccions (organisme))".
SUB (1.1.2.2. CONTRADICTORI, intensiu, vivencial, sorprenent.	SUB (2.1.2.2. CONTRADICTORI, intensiu, vivencial, sorprenent.
DIV (MÍT) PRINCIPÍ DIVÍ: HOLICITAT CLARA	ECU (MÍS) PRINCIPÍ ECUMÈNIC: ENCISAMENT CLAR
"La Gràcia abstracta viu actualment (cada gràcia i les relacions entre elles)".	"La Persona total concreta ("Ei", "Gaia", "la Maria universal", "Cav Missic de Crist", etc.) viu actualment (cadasci i les seves interaccions)".
PLA (1.2. PLÀSMICS, fosc, insert, virtuals, potencials.	PLA (2.2. PLÀSMICS, fosc, insert, virtuals, potencials.
FEN (1.2.1. SEPARABLES, aparents, formals, analítics.	FEN (2.2.1. SEPARABLES, aparents, formals, analítics.
OBJ (1.2.1.1. NO CONTRADICTORI, extensiu, estructural, esperat.	OBJ (2.2.1.1. NO CONTRADICTORI, extensiu, estructural, esperat.
IDT (LÒG) PRINCIPÍ D'INDETERMINACIÓ: IDENTITAT FOSCA	ACC (TÈC) PRINCIPÍ D'ACCIÓ: HABILITAT FOSCA
"Cada part abstracta és virtualment (ella mateixa i no una altra)".	"Això és virtualment (això i no una altra cosa)".
SUB (1.2.1.2. CONTRADICTORI, intensiu, vivencial, sorprenent.	SUB (2.2.1.2. CONTRADICTORI, intensiu, vivencial, sorprenent.
GUS (EST) PRINCIPÍ DEL GUST: ALTERITAT FOSCA	PAS (PSÍ) PRINCIPÍ PASSIÓ: JOC FOSC
"Cada gràcia abstracta viu virtualment (una altra i no ella mateixa)".	"Aquest viu virtualment (l'altre i no ell mateix)".
NOÚ (1.2.2. INSEPARABLES, fonamentals, transcendents, sintètics.	NOÚ (2.2.2. INSEPARABLES, fonamentals, transcendents, sintètics.
OBJ (1.2.2.1. NO CONTRADICTORI, extensiu, estructural, esperat.	OBJ (2.2.2.1. NO CONTRADICTORI, extensiu, estructural, esperat.
ARK (IDE) PRINCIPÍ ARCAIC: UNIVERSALITAT FOSCA	ÀPE (ÈTI) PRINCIPÍ D'ÀPEIRON: NECESSITAT FOSCA
"El tot abstracte és virtualment (la suma de totes les seves parts i relacions)".	"El tot concret és virtualment (la suma de les seves parts i interaccions)".
SUB (1.2.2.2. CONTRADICTORI, intensiu, vivencial, sorprenent.	SUB (2.2.2.2. CONTRADICTORI, intensiu, vivencial, sorprenent.
TIA (MÍT) PRINCIPÍ DE TIAMAT: HOLICITAT FOSCA	AKA (MÍS) PRINCIPÍ AKÀIXIC: ENCISAMENT FOSC
"La Gràcia abstracta viu virtualment (cada gràcia i les relacions entre elles)".	"La Persona total concreta viu virtualment (cadasci i les seves interaccions)".

Esquema XXXIV: Principis

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

TERME	SÍMBOI	DIMENSIONS	ANTITERME
111. PRÀCTICA	(PRA)	-k, 0, 0, 0	TEORIA
112. TEORIA	(TEO)	-k, 0, 0, 0	PRÀCTICA
121. NOÛMEN	(NOÛ)	0, -p, 0, 0	FENOMEN
122. FENOMEN	(FEN)	0, -p, 0, 0	NOÛMEN
131. SUBJECTE	(SUB)	0, 0, -t, 0	OBJECTE
132. OBJECTE	(OBJ)	0, 0, -t, 0	SUBJECTE
141. PLASMA	(PLA)	0, 0, 0, -v	MON
142. MON	(MON)	0, 0, 0, -v	PLASMA
211. AMOR	(AMO)	-k, -p, 0, 0	ANÀLISI
212. EXPERIÈNCIA	(EXP)	-k, -p, 0, 0	SÍNTESI
213. ANÀLISI	(ANA)	+k, +p, 0, 0	AMOR
214. SÍNTESI	(SIN)	+k, +p, 0, 0	EXPERIÈNCIA
221. SENTIMENT	(STM)	-k, 0, -t, 0	SIGNIFICAT
222. SIGNE	(SGE)	-k, 0, -t, 0	SENTIT
223. SIGNIFICAT	(SGT)	+k, 0, +t, 0	SENTIMENT
224. SENTIT	(STI)	+k, 0, +t, 0	SIGNE
231. CAOS	(CAS)	-k, 0, 0, -v	COSMOVISIÓ
232. COSMOS	(COS)	-k, 0, 0, -v	CAQVISIÓ
233. COSMOVISIÓ	(COV)	+k, 0, 0, +v	CAOS
234. CAQVISIÓ	(CAV)	+k, 0, 0, +v	COSMOS
241. METAPSÍQUICA	(MTP)	0, -p, -t, 0	CIÈNCIA
242. METAFÍSICA	(MIF)	0, -p, -t, 0	ART
243. CIÈNCIA	(CIE)	0, +p, +t, 0	METAPSÍQUICA
244. ART	(ART)	0, +p, +t, 0	METAFÍSICA
251. CONFINAMENT	(CFN)	0, -p, 0, -v	EXACTITUD
252. COMUNIÓ	(CMN)	0, -p, 0, -v	ATZAR
253. EXACTITUD	(EXC)	0, +p, 0, +v	CONFINAMENT
254. ATZAR	(ATZ)	0, +p, 0, +v	COMUNIÓ
261. FELICITAT	(FEL)	0, 0, -t, -v	AFINITAT
262. INTENCIÓ	(INT)	0, 0, -t, -v	BOSÓ
263. AFINITAT	(AFI)	0, 0, +t, +v	FELICITAT
264. BOSÓ	(BOS)	0, 0, +t, +v	INTENCIÓ
311. MÍSTICA	(MIS)	-k, -p, -t, 0	Lògica
312. ÈTICA	(ETI)	-k, -p, -t, 0	ESTÈTICA
313. TÈCNICA	(TEC)	-k, -p, -t, 0	MITÀICA
314. PSÍQUICA	(PSI)	-k, -p, -t, 0	IDÈICA
315. MITÀICA	(MIT)	+k, -p, -t, 0	TÈCNICA
316. IDÈICA	(IDE)	+k, -p, -t, 0	PSÍQUICA
317. Lògica	(LOG)	-k, +p, -t, 0	MÍSTICA
318. ESTÈTICA	(EST)	+k, +p, -t, 0	ÈTICA
321. MAGMA	(MGMA)	-k, -p, 0, -v	PRECISIÓ
322. REGNE	(RGNE)	-k, -p, 0, -v	PROBABILITAT
323. POLIDESA	(POL)	-k, -p, 0, -v	SUBLIM
324. TURBULENCIA	(TRB)	-k, -p, 0, -v	HARMONIA
325. SUBIMITAT	(SLM)	+k, -p, 0, -v	POLIDESA
326. HARMONIA	(HAR)	+k, -p, 0, -v	TURBULENCIA
327. PRECISIÓ	(PXS)	+k, -p, 0, -v	MAGMA
328. PROBABILITAT	(PRB)	+k, -p, 0, -v	REGNE
331. EMBRIAGUESA	(EBR)	-k, 0, -t, -v	CONVENCIÓ
332. DESIG	(DSG)	-k, 0, -t, -v	RARESA
333. OBLIGACIÓ	(OBL)	-k, 0, -t, -v	FOLLIA
334. PRODIGI	(PRD)	-k, 0, -t, -v	ASTÚCIA
335. FOLLIA	(FOL)	+k, 0, -t, -v	OBLIGACIÓ
336. ASTÚCIA	(AST)	+k, 0, -t, -v	PRODIGI
337. CONVENCIÓ	(CNV)	+k, 0, -t, -v	EMBRIAGUESA
338. RARESA	(RAR)	+k, 0, -t, -v	DESIG
341. LETARGIA	(LET)	0, -p, -t, -v	FUNCIÓ
342. GENI	(GEN)	0, -p, -t, -v	QNA
343. ORGAN	(ORG)	0, -p, -t, -v	TRANSIT
344. ORGÓ	(ORG)	0, -p, -t, -v	AGUDESA
345. TRANSIT	(TRS)	0, +p, -t, -v	ORGAN
346. AGUDESA	(AGU)	0, +p, -t, -v	ORGÓ
347. FUNCIÓ	(FUN)	0, +p, -t, -v	LETARGIA
348. QNA	(QNA)	0, +p, -t, -v	GENI
411. AKAIXA	(AKA)	-k, -p, -t, -v	DETERMINACIÓ
412. ECUMENE	(ECU)	-k, -p, -t, -v	INDETERMINACIÓ
413. ECOLOGIA	(ECL)	-k, -p, -t, -v	GUST
414. APEIRON	(APE)	-k, -p, -t, -v	BELLESA
415. PASSIÓ	(PAS)	-k, +p, -t, -v	ARQUETIP
416. COMUNITAT	(COM)	-k, +p, -t, -v	ARKHÉ
417. ECONOMIA	(ECN)	-k, +p, -t, -v	TIAMAT
418. ACCIÓ	(ACC)	-k, +p, -t, -v	DIVINITAT
419. TIAMAT	(TIA)	+k, -p, -t, -v	ECONOMIA
41A. DIVINITAT	(DIV)	+k, -p, -t, -v	ACCIÓ
41B. ARQUETIP	(ARO)	+k, -p, -t, -v	PASSIÓ
41C. ARKHÉ	(ARK)	+k, -p, -t, -v	COMUNITAT
41D. GUST	(GUS)	+k, +p, -t, -v	ECOLOGIA
41E. BELLESA	(BEL)	+k, +p, -t, -v	APEIRON
41F. DETERMINACIÓ	(DET)	+k, +p, -t, -v	AKAIXA
41G. INDETERMINACIÓ	(IDT)	+k, +p, -t, -v	ECUMENE

P₁ = 0,159.154.943

P₂ = 0,112.539.529

P₃ = 0,091.888.149

P₄ = 0,079.577.471

Esquema XXXV: Els vuitanta termes: símbol, dimensions i antiterme

397.-ÍNDEX ANALÍTIC DE LES VUITANTA CATEGORIES DEL MODEL AMB NEBULOSA DE CONCEPTES AFINS. (Cfr. 476)⁵⁹⁶

La numeració decimal de l'esquerra es refereix als números entre claus {} del text.

Ací no es busca la profunda diferència especialitzada de conceptes aparentment afins ans la profunda afinitat genealògica de conceptes aparentment diferents.

{0}. - DIALECTICA ZERO.

{01}. - MÒNADA, (Plotí). *Hènada* (Procle). Realitat total / nihilisme. Neutralitat. Realitat mental / ment real. *Homo mensura* (Protàgores). Afirmació / negació. Tot / no-res (Joan de la Creu, Heidegger). Realitat / irrealitat. Dogmatisme / escepticisme.

{1}. - DIALECTICA PRIMERA. 8 punts primers: P1. ($k = p = t = v = 0'159.154.943^{\circ}$).

{11}. - (k) Cernent.

{111}. - (-000) PRÀCTICA (PRÀ) (201,⁵⁹⁷ 315.00⁵⁹⁸). **Concerniment: cernent replegat.** Concreció, *synolos* (grec.) Naturalesa, *fysis* (grec.). Realitat-1: realitat en si, *sat* (hind.). Matèria, *hylé* (Arist.). Força, *dýnamis* (Arist.) inercial o gravitatòria. Resistència. Inescrutabilitat de la referència (Quine). Autenticitat, *Eigentlichkeit* (Heidegger). Anarquia (Proudhon, Bakunin, Koprotkin). Evidència. Intuïció, *nóesis*, *Anschauung* (Kant). Infància/vellesa. Educació, formació↑, *Bildung*. Indiscernibilitat. Espontaneïtat, primarietat, salvatgia. Ingenuïtat, *Naivität* (Kant). 1ª i 2ª innocència. *Praxis* (Marx). Naixement. Mort. Resurrecció (Adorno). Causa material concreta. Pragmàtica pura.

⁵⁹⁶ pàg. 221

⁵⁹⁷ pàg. 46

⁵⁹⁸ pàg. 82

{112}.- (+000) **TEORIA (TEO)** (256,⁵⁹⁹ 315.01⁶⁰⁰). **Discerniment: cernent desplegat.** Abstracció, afairesis (Plató, Arist.). Ment. Realitat-2: ment en si, *cit* (hind.). Subjecte transcendental. Forma, *morfé, eidos* (Arist.). Secundarietat. Causa formal abstracta. Especulació. Màgia general. Filosofia. Globalitat. Integració, integracionisme (Ferrater Mora). Arquia. Estat (Plató, Aristòtil, Hobbes, Rousseau, Kant, Hegel). *Episteme* (grec.). Enteniment: *Vers-tand* (Kant). Discerniment i discreció. Cultura. No només científica (teorema) o ideològica (teoria), ans també estètica (teatre) i mitològica (teúrgia). Llenguatge.

{12}.- (p) Parença.

{121}.- (0-00) **NOÛMEN (NOÛ)** (236,⁶⁰¹ 315.10⁶⁰²). **Desparença: parent replegat.** Transcendència. Causa eficient transcendent. Déu. Teisme (Kant). Ontoteologia (Heidegger). *Brahman* (hindu.). Eternitat, “*tota simul*”. Misteri de la vida. Unitat. Monisme, *advaita* (sanscr.). *Nirvana* (bud.). Processó (crist.). Creació (crist.). Emanació (Plotí, gnòst., Escot Eriúgena, Avicibró). Conversió (Escot Eriúgena). Contemplació, *samadhi* (Raja-Ioga). Ànima del món (Plató,...). Esperit Sant (crist.). Asseïtat (escol.). *Causa sui* (Alfarabi, Descartes, Spinoza, Hegel). *Deus sive natura* (Spinoza). Categoria màxima. Absolut (Descartes → OBJ, Hegel → SUB), la “pau perpètua” de Kant. Etern retorn (*Kalpas* del budisme, Avicenna, Averrois, *deificatio* d’Escot Eriúgena, *die ewige Wiederkunft* de Nietzsche). Metahistòria (Odo Casel). Anihilació (Rudof Otto).

{122}.- (0+00) **FENOMEN (FEN)** (216,⁶⁰³ 315.11⁶⁰⁴). **Aparença: parent desplegat.** Esdeveniment. Fluència, *samsara* (hind.), *panta rei* (Heràclit), *werden*. Ostensiu, *deiktikós* (grec.). *Haecceitas* (J.Duns Escot). Multiplicitat. Acte. Acte locucionari ↑ i il·locucionari ↓ (Austin). Moviment. Dualitat, *dvaita* (sanscr.). Diacronia. Esdevenir. Temps físic, *khronos*(gr.). Quan,

⁵⁹⁹ pàg. 63

⁶⁰⁰ pàg. 82

⁶⁰¹ pàg. 57

⁶⁰² pàg. 82

⁶⁰³ pàg. 51

⁶⁰⁴ pàg. 83

poté (Arist.). Història. Anècdota. *Maia* (hindu.). Aparença. Manifestació. Causa formal aparent. Expressions constativa ↑ i executiva ↓ (Austin). Dada. Superfície. *Eidos* platonià (segons M. Marzoa). Immanència. Present puntual. Ara. Instant. Pluralitat. Conflicte. Salt, *Springet* (Kierkegaard). Canvi, *heterotes* (Plotí). *Diatribé*. Diàleg. Intercanvi. Mercat. Relació, *pròs tí* (Arist.). Interacció. Intersubjectivitat. *Ercheinung* (Kant). Descobriment (Reichenbach). Fets atòmics (Wittgenstein).

{13}.- (t) Tensió.

{131}.- (00-0) SUBJECTE (SUB) (214,⁶⁰⁵ 315.20⁶⁰⁶). **Intensió: tens replegat.** Vivència. *Erlebnis*. Vida, *bios* (gr.) Moviment continu, *endelékheia* (Plató). Agent. Jo. L'U, l'Únic, *der Einzige* (Stirner, M.). *Atman* (sànscri.). *Subjectum* (llat.), *hypokeímenon* (gr.). Lloc dels *qualia*. Interior, intimitat. Solipsisme. Concentració, *dharana* (Raja-Ioga.). Emancipació. Independència. Autoposició. Autodeterminació. Autonomia. Causa final intencional. Deliberació, *boúleusis* (Arist.). *Liberum arbitrium* (Agustí). Elecció, *proairesis* (Arist.). Angoixa, *Angst* (Schelling, Kierkegaard, Heidegger, Sartre). Suïcidi. Intensió. Present ample. *Coincidentia oppositorum* (Nicolau de Cusa).

{132}.- (00+0) OBJECTE (OBJ) (226,⁶⁰⁷ 315.21⁶⁰⁸). **Extensió: tens desplegat.** Estructura, *Gestalt*. Causa material estructural. Cohesió. Complex. Xarxa. Trama. Textura., text (Gadamer). Reticle. Espai físic. On, *ubi* (llatí), *poû* (Arist). Situació, posició, *situs* (llatí), *keísthai* (Arist.). Lloc, *topos* (Arist). Camp. Constant. Sincronia. Heteronomia. Alienació (Hegel, Marx). Institució. Constitució. Cos. Cosa. Corpuscle. Element, *stoikheion* (grec.). Extensió. Lloc dels *quanta*. Exterior, publicitat. Fenomen (Kant).

⁶⁰⁵ pàg. 50

⁶⁰⁶ pàg. 83

⁶⁰⁷ pàg. 54

⁶⁰⁸ pàg. 83

{14}.- (v) Voltant.

{141}.- (000-) **PLASMA (PLA)** (200,⁶⁰⁹ 315.30⁶¹⁰). **Involucionat: voltant replegat.** Radicalitat. Alfa i omega. Principi i fi. Big-bang. / ¿Big-Crunsh? Virtualitat. *Implicatio, complicatio* (Nicolau de Cusa). Opacitat. Fonament. Lloc “ciclònic”. Compressió. Forat blanc → / Forat negre ←. Evolució → / Involució ←. Llum. Emergència (J.S.Mill, C.Lloyd Morgan, S. Alexander) Etern retorn (Heràclit, G. Gamow). Genuïtat. Originalitat. Causa eficient física. Escatologia. Potència. Interior “ple” de les partícules reals. Allò que omple la buidor bàsica.

{142}.- (000+) **MÓN (MÓN)** (200,⁶¹¹ 315.31⁶¹²). **Evolucionat: voltant desplegat.** Plenitud. *pléroma* (gnòstic.), *purxa* (sànscri.). Actualitat al mig de la història general. *Explicatio* (Nicolàs de Cusa). “L’altura dels temps” (Ortega i G.). Transparència. Desenvolupament. Lloc “anticiclònic”. Expansió. Elaboració. Maduració. Acte, *enérgeia* (Arist.). Perfecció, *entelekheia* (Arist.). Futur. Causa final utòpica.

{2}.- DIALÈCTICA SEGONA. 24 punts segons: **P2**. ($k' = p' = t' = v' = 0'112.539.529^{\circ}$).

{21}.- (k') Cernent - (p') Parènça.

{211}.- (--00) **AMOR (AMO)** (207,⁶¹³ 335.00⁶¹⁴), *puruixa* (hind). **Realitat transcendent: concerniment desparent.** Bé / Mal. Bé comú. Bona voluntat (Kant). El Pare (crist.). Pietat, *éleos* (grec. clàss.). Compassió, *karuna* (sànscri.: Ioga Sutres I-33 i pali: budisme mahayana). *Filotes* (Empèdocles). *To agathón* (Plató). *Càritas* (paulina). Fraternitat. *Élan vital* (Bergson).

⁶⁰⁹ pàg. 43

⁶¹⁰ pàg. 83

⁶¹¹ pàg. 43

⁶¹² pàg. 83

⁶¹³ pàg. 47

⁶¹⁴ pàg. 95

{212}.- (-+00) **EXPERIÈNCIA (EXP)** (203,⁶¹⁵ 335.01⁶¹⁶). **Realitat manifesta: concerniment aparent.** Concurrencia. Possessió, condició física, trobar-se, *habitus*, *èkhein* (Arist.). Existència, *existenziell* (Heidegger). *Prakriti* (hind.). Empíria. Experiència pura, *reine Erfahrung* (Avenarius). *Noesis* (Husserl). *Txarbaka* (hind.). Heterogeneïtat. Circumstància (Ortega i Gasset). Acte perlocucionari (Austin). Capacitat. Força de treball. Impuls físic. Conducta, *behaviour*. Competència. Competició. Pugna. *Neikos* (Empèdocles). Versen sobre ella els judicis sintètics *a posteriori* i l'Estètica de Kant. *Lebenswelt* (Husserl).

{213}.- (++00) **ANÀLISI (ANÀ)** (255,⁶¹⁷ 335.02⁶¹⁸). **Ment manifesta: discerniment aparent.** Crítica. Dissonància. Trencament. Disputa. Erística. Aproximació. Explicació. *Apófansis* (Arist.). Exposició. Descripció. Fisiognomia. Temps cronològic. Verb. Narració. Discurs (Foucault). Semblança. Homogeneïtat. Analogia. Dicotomia. Divisió, *diairesis*. Increment / decrement. Dissecció. Discriminació. Comparació. Retòrica. Gramàtica. Llenguatge universal (Chomsky). Versen sobre els judicis analítics *a priori* i l'Analítica de Kant. Regles de correspondència.

{214}.- (+-00) **SÍNTESI (SÍN)** (275,⁶¹⁹ 335.03⁶²⁰). **Ment transcendent: discerniment desparent.** Saviesa. Oracle, profecia. Dita, màxima, adagi, aforisme, proverbi. Gènere sapiencial. *Nyana yoga* (hind.). Teosofia. "I" (conjunció copulativa). Versen sobre ella els judicis sintètics *a priori* i la Dialèctica de Kant. Dialèctica, superació, *Aufhebung* (Hegel) Mestre, *guru*, pitonissa, hierofant, *keryx*, *kérygma*. Escriptures i doctrines sagrades. *Docta ignorantia* (Agustí, Bonaventura, Nicolàs de Cusa). Tricotomia. Trinitat. Trimurti. Verb, *Logos* (crist.).

⁶¹⁵ pàg. 46

⁶¹⁶ pàg. 95

⁶¹⁷ pàg. 63

⁶¹⁸ pàg. 95

⁶¹⁹ pàg. 68

⁶²⁰ pàg. 95

{22} .- (k') Cernent - (t') Tensió.

{221} .- (-0-0) **SENTIMENT (STM)** (205,⁶²¹ 335.10⁶²²). **Realitat vivencial: concerniment intens.** Força interior. Tremp, *Stimmung* (Heidegger) .To vital. *Kundalini* (hindu.). Libido, angouxa (Freud). Orgasme (W. Reich). Emocions bàsiques. Exaltació / depressió. Naixement i mort místics. Reencarnació. *Rebirthing*.

{222} .- (-0+0) **SIGNE (SGE)** (209,⁶²³ 335.11⁶²⁴). **Realitat estructural: concerniment extens.** Valor (M. Scheler). Infraestructura. Força de la cosa per a la ment (signe, **SGE**¹: «aquell home...»). Senyal, ús del senyal (signe del signe, **SGE**²: ...és Joan Querol»). Esment del senyal (signe del signe del signe, **SGE**³: ...es diu “Joan Querol”»). Semiòtica. Símbol. Síntoma. Empremta, petja. Treball acumulat. Costum. Hàbit. Virtut, *areté* (gr.). Prudència ↑, *sofia* (Plató). Justícia →, *dikaia* (Plató). Fortalesa ↓, *andreia* (Plató). Temprança ←, *sofrosyne* (Plató). Energia física. Valoració-assenyalament. Tradició. Testimoni. Significant. Extensió. Denotació. Referència, *Bedeutung* (Frege). *Dasein* (Jaspers). Existenciari, *existenzial* (Heidegger). Correferència (Ferrater Mora) . Context (Gadamer). Objecte dignitatiu (Meinong). Naixement i mort físics.

{223} .- (+0+0) **SIGNIFICAT (SGT)** (265,⁶²⁵ 335.12⁶²⁶). **Ment estructural: discerniment extens.** *Sinn* (Frege). Veritat / error. Raó, *Vernunft* (Kant) . Superestructura. Geometria. Dret. Definició. Comprensió. Connotació. *Denotatum*. *Designatum*. Figura. Esquema. Diagrama. Taula. Sistema de coordenades. Espai geomètric. Dimensions. Organigrama. Constel·lació (Adorno). Constructe. Simetria. Teoria de conjunts homogenis (Cantor). Sistema. *Darsana* (hind.). Sympèctica (Francesc Pujols). Programa. Ideologia. Teologia. Semàntica. Coherència. Consistència. Compossibilitat (Leibniz). Compatibilitat. Completud. Decibilitat. Imperatiu. Norma. Preceptiva. Moral. Codi. Reglament. Estatut. Taxonomia. Classificació.

⁶²¹ pàg. 47

⁶²² pàg. 95

⁶²³ pàg. 48

⁶²⁴ pàg. 95

⁶²⁵ pàg. 66

⁶²⁶ pàg. 95

Classes d'equivalència. Univocitat. Sinònim. Interpretació, exègesi, hermenèutica al peu de la lletra. Ciència deòntica o normativa.

{224}.- (+0-0) **SENTIT (STT)** (257,⁶²⁷ 335.13⁶²⁸). **Ment vivencial: discerniment intens.** Gràcia. Intel·ligència. Veracitat / mentida. Idiolecte. Paradoxa, paralogisme, aporia, antinòmia (Zenó d'Elea, Kant, Russell,...). Irracionalitat. *Non sens* Equivocitat. Humor. Interpretació, exègesi o hermenèutica al peu de l'esperit. Principi de participació (Lévy-Bruhl).

{23}.- (k') Cernent - (v') Voltant.

{231}.- (-00-) **CAOS (CAS)** (201, 335.20). **Realitat plàsmica: concerniment involutiu.** Microcosmos. Univers plegat. Matriu universal. Aigües primordials. Tenebra.. Abisme, la Terra (Heidegger). Revolució. Catàstrofe. "L'altre món".

{232}.- (-00+) **COSMOS (COS)** (201,⁶²⁹ 335.21⁶³⁰). **Realitat mundana: concerniment evolutiu.** Macrocosmos. Univers desplegat. La creació. Les criatures, el Món (Heidegger). "Aquest món".

{233}.- (+00+) **COSMOVISIÓ (COV)** (256,⁶³¹ 335.22⁶³²). **Ment mundana: discerniment evolutiu.** Paradigma. (T. Khun). Model global. Patró general. Tall epistemològic (G. Bachelard). Concepció del món, *Weltanschauung* (Dilthey).

{234}.- (+00-) **CAOVISIÓ (CAV)** (256,⁶³³ 335.23⁶³⁴). **Ment plàsmica: discerniment involutiu.** Enigma. Gnosi. Esoterisme. Ocultisme. Hermetisme.

⁶²⁷ pàg. 63

⁶²⁸ pàg. 95

⁶²⁹ pàg. 46

⁶³⁰ pàg. 96

⁶³¹ pàg. 63

⁶³² pàg. 96

⁶³³ pàg. 63

{24}.- (p') Parença - (t') Tensió.

{241}.- (0--0) **METAPSÍQUICA (MTP)** (245,⁶³⁵ 335.30⁶³⁶). **Transcendència vivencial**
Esperit, *Geist* (Hegel) . Ànima (Plató, Arist.). Persona (*suppositum*) , *hypóstasis* (críst). Sub-
 sistència (Occam). Consciència (Hegel). Inconscient (Freud). Superconscient (J. i A. Huxley).
 Transconscient (L. A. Schökel). Èxtasi. Meditació, *dhyana* (Raja-Ioga). Il·luminació. Nom
 propi. Llibertat. Holicitat (Ken Wilber). Immortalitat.

{242}.- (0+0) **METAFÍSICA (MTF)** (235,⁶³⁷ 335.31⁶³⁸). **Transcendència estructural:**
desparença extensa. Creença, fe, *Glauben* (Kant). Ontologia. El ser dels ents. Essència,
ousia (Arist) . Particular, singular, *to kath'hékaston* (Arist). Substància individual, *ousia prote*
 (Arist). Quidditat.Espècie. Participació, *métexis* (Plató). Eidètica (Husserl). *Adaequatio*
 (escol., Spinoza). Principi de necessitat universal (Spinoza). Judicis apodíctics (Kant). Àtom.
 Individu. Totalització. Holisme. Cosa en si, *Ding an sich* (Kant). Realisme.

{243}.- (0++0) **CIÈNCIA (CIÈ)** (225,⁶³⁹ 335.32⁶⁴⁰). **Manifestació estructural: aparença**
extensa. Coneixement, *Erkenntnis* (Kant) / reconeixement. Il·lustració, *Aufklärung*. Verifi-
 cació/falsació, corroboració (Popper). Ciència experimental. Mesura, mètrica. Variable.
 Magnitud. Màquina lògica. Computadora. *Characteristica Universalis* (Leibniz). Vigília.
 Accident, *symbehekós* (Arist). Judicis assertòrics (Kant). Regularitat. Llei. Prospectiva. De-
 mostració, prova física, argumentació. Fórmula física. Constància de la derivada. Física teòri-
 ca. Ciència unificada (Leibniz, Neurath, Cercle de Viena). Construcció. Criteris de demarcació
 i d'avaluació. Interdisciplinarietat. Cisma. Secta.

⁶³⁴ pàg. 96

⁶³⁵ pàg. 59

⁶³⁶ pàg. 96

⁶³⁷ pàg. 56

⁶³⁸ pàg. 96

⁶³⁹ pàg. 53

⁶⁴⁰ pàg. 96

{244}.- (0+-0) **ART (ART)** (215,⁶⁴¹ 335.33⁶⁴²). **Manifestació vivencial: aparença intensa.** Creació. Poesia. Tacte. Encert. "Ull clínic". Alteració, *anderswerden* (Hegel). Somni, *Traum* (Nietz.). No només les belles arts, també en són: l'educació, la medicina, la política, la cura d'ànimes, la judicatura, el periodisme, etc. Màscara, *persona comica et tragica* (llat.), *próso-pon* (grec).

{25}.- (k') Parença - (v') Voltant.

{251}.- (0-0-) **CONFINAMENT (CFN)** (236,⁶⁴³ 335.40⁶⁴⁴). **Transcendència plàsmica: desprença involutiva.** Tancament. Implosió, remolí (Descartes, *spin*). Quark. Subleptó. Clausura, reclusió. Membrana. Agorafòbia. Heràclit el fosc. L'encobriment del ser (Heidegger). No trivialitat. La filosofia és fosca. Dificultat. Destí, *eimarméne*, *fatum*.

{252}.- (0-0+) **COMUNIÓ (COM)** (236,⁶⁴⁵ 335.41⁶⁴⁶). **Transcendència mundana: desprença evolutiva.** Obertura. Lliurament, donació de si. Magnanimitat. Explosió. Compartir, donar/rebre. Comunicació. Claustrofòbia. La patència del ser (Heidegger)

{253}.- (0+0+) **EXACTITUD (EXC)** (216,⁶⁴⁷ 335.42⁶⁴⁸). **Manifestació mundana: aparença evolutiva.** Acribologia. *Ex actis*. Ocasí. Neguentropia. Informació. Conformitat. Confirmació. Comprovació. Contrastació (Carnap, Popper). Validació. Acreditació. Justificació (Reichenbach). Puntualitat. Document, monument. Distinció fenomènica↓. Diferència↑. Classe social (Marx).

⁶⁴¹ pàg. 51

⁶⁴² pàg. 96

⁶⁴³ pàg. 57

⁶⁴⁴ pàg. 97

⁶⁴⁵ pàg. 57

⁶⁴⁶ pàg. 97

⁶⁴⁷ pàg. 51

⁶⁴⁸ pàg. 97

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

{254}.- (0+0-) **ATZAR (ATZ)** (216,⁶⁴⁹ 335.43⁶⁵⁰). **Manifestació plàsmica: aparença involutiva.** Amfibologia. confusió, embull, vaguetat. Entropia. Soroll (en la informació). *Exiguuum clinamen* (Lucreci). Caos estocàstic, caos quàntic, caos degut a la llibertat. Tiquisme, *týkhe* (gr.) (Bergson, James, Peirce).

{26}.- (t') Tensió - (v') Voltant.

{261}.- (00--) **FELICITAT (FEL)** (214,⁶⁵¹ 335.50⁶⁵²), *ananda* (hind.). **Vivència plàsmica: intensió involutiva.** Confiança/desconfiança. Bonhomia. Encantament. Por, fascinació (Rudolf Otto). Goig/terror (Nietz.), temor pànic, temor de Déu. Alegria, *Freude* (Schiller-Beethoven), *eudaimonia* (Plató, hel·len.), *laetitia* (Descartes, Spinoza), joia/tristesia.

{262}.- (00+) **INTENCIÓ (INT)** (214,⁶⁵³ 335.51⁶⁵⁴). **Vivència mundana: intensió involutiva.** Cura, epiméleia (Sòcrates). Preocupació (Evangeli). Inquietud del cor (Agustí). Propòsit. Interès. Motivació. Suggerió. Esperança. "Examen de consciència" (cristian. medieval). Intencionalitat (estoïc., Brentano). Eclecticisme. Selecció. "Art de viure" o "estètica de l'existència" (M. Foucault). Atenció (Husserl). Observació. Vigilància, *téresis* (Arist.). Sol·licituds, *Sorge* (Heidegger). *Relevanz* (Schutz, Alfred). Reflexió. Teoria adverbial de la percepció (R.M.Chisholm).

{263}.- (00++) **AFINITAT (AFI)** (226,⁶⁵⁵ 335.52⁶⁵⁶). **Estructura mundana: extensió evolutiva.** Extensió externa (escol.). Enllaç. Unió. Mescla, *míxis* (Arist.) Nexe, *symploké* (Arist.). Engalzament. Lligam. Juntura. Articulació. Art. Armadura. Armari. Arma. Muntatge. Coordinació. Composició. Anatomia. Morfologia. Connectives. Disjunció. Subordinació.

⁶⁴⁹ pàg. 51

⁶⁵⁰ pàg. 97

⁶⁵¹ pàg. 50

⁶⁵² pàg. 97

⁶⁵³ pàg. 50

⁶⁵⁴ pàg. 97

⁶⁵⁵ pàg. 54

⁶⁵⁶ pàg. 98

Parataxi. Hipotaxi. Aparellament. Mascle/femella. València. Atracció mecànica. Parentiu. Fidelitat. Ajustament. Afinació. Conseqüència. Efecte. Exclusió (Pauli).

{264}.- (00+-) **BOSÓ (BOS)** (226,⁶⁵⁷ 335.53⁶⁵⁸). **Estructura plàsmica: extensió involutiva.** Condensació (Bose-Einstein). Extensió interna. "Àtom" *Kanada (Vaixeixika)*, jainisme, Demòcrit, Leucip, Epicur, Lucreci). Mònades (Leibniz). *Quantum* (Planck). Inclusió (Bose). Fusió. Làser.

{3}.- DIALECTICA TERCERA. 32 punts tercers: **P3**. ($k'' = p'' = t'' = v'' = 0'091.888.149^\circ$).

{31}.- (k'') Cernent - (p'') Parentça - (t'') Tensió.

{311}.- (---0) **MÍSTICA (MÍS)** (206,⁶⁵⁹ 355.00⁶⁶⁰). **Realitat transcendent vivencial: concerniment desparent intens.** Daimon (Sòcrates). Orfisme. Misteri (G. Marcel). Musa. Experiència interior. Impuls dionisiac (Nietz.). Misteris iniciàtics. Indicibilitat. Inefabilitat. Sacralitat, *hierós*. *Sadhana* (hindu.). Mistagògies. *Mysterienlehre* (Odo Casel).

{312}.- (--+0) **ÈTICA (ÈTI)** (208,⁶⁶¹ 355.01⁶⁶²). **Realitat transcendent estructurada: concerniment desparent extens.** Necessitat. Ent, *on* (grec.). Deure. Instint. Conservació. Referència. Correferència (Ferrater Mora). Memòria. Patrimoni. Protecció, tutela, tutoria. Dret natural. Jusnaturalisme. Corresponsabilitat. Fatalitat, *dharma* (hindu.), *moira* (Grec.). Nom indèxic.

⁶⁵⁷ pàg. 54

⁶⁵⁸ pàg. 98

⁶⁵⁹ pàg. 47

⁶⁶⁰ pàg. 108

⁶⁶¹ pàg. 48

⁶⁶² pàg. 108

{313}.- (-++0) **TÈCNICA (TÈC)** (202,⁶⁶³ 355.02⁶⁶⁴). **Realitat manifesta estructurada: concerniment aparent extens.** Física. Tenir. Possessió. Utilitat. Professionalitat. *Tekhne* (Gr. clàss.). Procediment. Mètode. Màquina. Eina. Experiment. Qualitat, *poiôn* (Arist.) . Objecte desideratiu final o instrumental (Meinong). Repetició.

{314}.- (-+-0) **PSÍQUICA (PSÍ)** (204,⁶⁶⁵ 355.03⁶⁶⁶). **Realitat manifesta vivencial: concerniment aparent intens.** Sensibilitat (Kant). *Psikhe* (Gr. clàss.), *Eros* (Plató). Afecte, *affectio* (escol.). Sensacions. Percepció. Imatges, Pensaments. Decisions. Accions. Etc. Educació. Art maièutica (Sòcrates). Introspecció. Joc.

{315}.- (+--0) **MÍTICA (MÍT)** (281,⁶⁶⁷ 355.04⁶⁶⁸). **Ment transcendent vivencial: discerniment desparent intens.** Deliri. Heroicitat. Epopeia. Litúrgia. Jerarquia. Celebració. Festa. Carnaval. Do de llengües, *glossolàlia* (Pau de Tars). L'imaginari. Vidència. Visió (Swedenborg). Contacte entre esperits (Kant). Contrarietat. Oposició. Tragèdia (Nietzsche).

{316}.- (+-+0) **IDEICA (IDE)** (271,⁶⁶⁹ 355.05⁶⁷⁰). **Ment transcendent estructurada: discerniment desparent extens.** Concepte. Ésser o ser, *einai* (grec.). Idea. Noció. Pensament. General. Gènere. Grup. Classe lògica. Abducció (Peirce). Conjunt. Dogma. Tesi / hipòtesi (suposició). Conjectura. Opinió - *doxa*. Tema. Nom. Terme. Representació. Predicat. Predicable (Porfiri). Postulat. Categoria. Importància. Rellevància. Condició. Futurable. Possibilitat. Qüestió. Teleologia. Finalitat. Motiu. Objectiu. Perspectiva. Criteri. Idealisme. Fonamentalisme. Principi de raó suficient (Leibniz). Nom comú. Universal, *to kathólon* (Arist). Estàndard. Termes categoremàtics.

⁶⁶³ pàg. 46

⁶⁶⁴ pàg. 109

⁶⁶⁵ pàg. 47

⁶⁶⁶ pàg. 109

⁶⁶⁷ pàg. 71

⁶⁶⁸ pàg. 109

⁶⁶⁹ pàg. 68

⁶⁷⁰ pàg. 109

{317}.- (+++0) **LÒGICA (LÒG)** (261,⁶⁷¹ 355.06⁶⁷²). **Ment manifesta estructurada: discerniment aparent extens.** Matemàtica. Aritmètica (Peano). Nom estàndard. Sintaxi. Judici. Frase. Oració. Proposició. Enunciat. Sentència. Asserció. Sistema formal. Regla lògica. Axiomàtica. Formalisme. Reglamentació. Administració. Formulari. Fórmula. Càlcul. Quantitat, *posón* (Arist.). Algoritme (Leibniz). Argument formal. Prova formal, *élenkhos* (grec.). Ciència formal. Raciocini. Inducció. Deducció. Derivació. *Diánoia*. Inferència. Principi de bivalència (Lukasiewicz). Equivalència. Igualtat. Isomorfisme. Termes sincategoremàtics.

{318}.- (++-0) **ESTÈTICA (EST)** (251,⁶⁷³ 355.07⁶⁷⁴). **Ment manifesta vivencial: discerniment aparent intens.** Simulacre. Ídols, *eidola* (F. Bacon). Prejudici. Miratge. Fantasia. Il·lusió. Imaginació. Fal·làcia. Imitació, *mimesis*. Fabulació (Bergson). Associació (Hume, *Gestalt*). Còpula. Ficció. Sofisma. Comèdia. Ironia (Sòcrates). Metàfora. Al·lucinació. Somnis. Actitud apol·línia (Nietz.). Polaritat. Bipolaritat. Confluència (Ferrater Mora). Principi de complementarietat (N. Bohr).

{32}.- (k'') Cernent - (p'') Parença - (v'') Voltant.

{321}.- (--0-) **MAGMA (MGM)** (207,⁶⁷⁵ 355.10⁶⁷⁶). **Realitat transcendent plàsmica: concerniment desparent involutiu.** Ctònic. Plutònic. "Volcànic". *Hades* (gr. class.). *Xeol* (bíblic). Ebullició. Infern. Avern.

{322}.- (--0+) **REGNE (RGN)** (207,⁶⁷⁷ 355.11⁶⁷⁸). **Realitat transcendent mundana: concerniment desparent evolutiu.** Paradís terrenal. Cel a la terra. *Civitas Dei terrena* (Agustí d'Hipona). Edèn. Casa d'exiliats, *paroikia*. Niu. Cau. Llar. Fogar. Pàtria. Terra promesa. Utopia realitzada. Comunitat d'amor.

⁶⁷¹ pàg. 65

⁶⁷² pàg. 109

⁶⁷³ pàg. 62

⁶⁷⁴ pàg. 109

⁶⁷⁵ pàg. 47

⁶⁷⁶ pàg. 109

⁶⁷⁷ pàg. 47

⁶⁷⁸ pàg. 109

{323}.- (-+0+) POLIDESA (POL) (203,⁶⁷⁹ 355.12⁶⁸⁰). **Realitat manifesta mundana: discerniment aparent evolutiu.** Habilitat. Rigor tècnic. Ben fer. Tenir a mà. Manualitat. Manufactura. Pulcritud. Mirament. Consideració. Cortesia. Cosmètica. Maquillatge. Fatxenda. *Existenz* (Jaspers). *Dasein* (Heidegger). Deconstrucció (Derrida).

{324}.- (-+0-) TURBULÈNCIA (TRB) (203,⁶⁸¹ 355.13⁶⁸²). **Realitat manifesta plàsmica: concerniment aparent involutiu.** Agitació. Pressa. Tumult. Baralla. Aldarull. Torbació. Pertorbació. Disturbi. Destorb. Crisi. Neptú.

{325}.- (+-0-) SUBLIMITAT (SLM) (275,⁶⁸³ 355.14⁶⁸⁴). **Ment transcendent plàsmica: discerniment desparent involutiu.** Glòria. Fama. Altesa. Excel·lència. Excelsitud. Olimp. *Walhalla*. Magnificència. Sobirania. Superioritat. Supèrbia. Orgull. Júpiter - Zeus. Preeminència. "El tercer cel", Santetat. Doctrina esotèrica. *Corpus Hermeticum*.

{326}.- (+-0+) HARMONIA (HAR) (275,⁶⁸⁵ 355.15⁶⁸⁶). **Ment transcendent mundana: discerniment desparent evolutiu.** Perfecció. *harmonia* (Pitàgores, Leibniz). Cel. Empiri. *Civitas Dei coelestis* (Agustí d'Hipona). Equilibri. Utopia ideal. Urà. Doctrina exotèrica.

{327}.- (++0+) PRECISIÓ (PCS) (255,⁶⁸⁷ 355.16⁶⁸⁸). **Ment manifesta mundana: discerniment aparent evolutiu.** Matisació. Modificació. Mode. Compte. Computació. Informàtica. Nitidesa. Teoria de tipus. Anticipació, *prolepsis* (estoics, epicuris).

⁶⁷⁹ pàg. 46

⁶⁸⁰ pàg. 109

⁶⁸¹ pàg. 46

⁶⁸² pàg. 110

⁶⁸³ pàg. 68

⁶⁸⁴ pàg. 110

⁶⁸⁵ pàg. 68

⁶⁸⁶ pàg. 110

⁶⁸⁷ pàg. 63

⁶⁸⁸ pàg. 110

{328}.- (++0-) **PROBABILITAT (PRB)** (255,⁶⁸⁹ 355.17⁶⁹⁰). **Ment manifesta plàsmica: discerniment aparent involutiu.** Contingència. Eventualitat. Estimació. Versemblança. En versen els judicis problemàtics o contingents (Kant). Atzar degut a la ignorància. Promig. Mitjana. Lleis probabilístiques.

{33}.- (k'') Cernent - (t'') Tensió - (v'') Voltant.

{331}.- (-0--) **EMBRIAGUESA (EBR)** (205,⁶⁹¹ 355.20⁶⁹²). **Realitat vivencial plàsmica: concerniment intens involutiu.** Entusiasme. "Sentiment oceànic". Ebrietat. Excés, *hýbris* (gr.). Rauxa. Inconscient (Freud). Atordiment. *Rausch* (Nietz.)

{332}.- (-0+) **DESIG (DSG)** (205,⁶⁹³ 355.21⁶⁹⁴). (Buda). **Realitat vivencial mundana: concerniment intens evolutiu.** Voluntat. Sentiment mundà. Afany. Appetit, *órexis* (Arist.). Anhel. Pruija.

{333}.- (-0++) **OBLIGACIÓ (OBL)** (209,⁶⁹⁵ 355.22⁶⁹⁶). **Realitat extensa mundana: concerniment extens evolutiu.** Coacció. Coerció. Imposició. Religió. Exigència. *Karma* (hind.) Objecte desideratiu d'obligació (Meinong)

{334}.- (-0+-) **PRODIGI (PRD)** (209,⁶⁹⁷ 355.23⁶⁹⁸). **Realitat extensa plàsmica: concerniment extens involutiu.** Poders. Meravella. Miracle. Admiració, *thauma* (Gr. class.). Taumaturgia. Naufragi, *Scheitern* (Jaspers). Fracàs, *échec* (Sartre).

⁶⁸⁹ pàg. 63

⁶⁹⁰ pàg. 110

⁶⁹¹ pàg. 47

⁶⁹² pàg. 110

⁶⁹³ pàg. 47

⁶⁹⁴ pàg. 110

⁶⁹⁵ pàg. 48

⁶⁹⁶ pàg. 110

⁶⁹⁷ pàg. 48

⁶⁹⁸ pàg. 111

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

{335}.- (+0--) FOLLIA (FOL) (257,⁶⁹⁹ 355.24⁷⁰⁰). **Ment vivencial plàsmica: discerniment intens involutiu.** Mania, *manía* (Plató). Bogeria (Foucault), *moria* (Erasmus). Extravagància. Absurd (Kierkegaard, Sartre, Camus, Beckett, etc.).

{336}.- (+0+) ASTÚCIA (AST) (257,⁷⁰¹ 355.25⁷⁰²). **Ment vivencial mundana: discerniment intens evolutiu.** Prudència, *frónesis* (Plató). Sagacitat. Enginy. Arts. “Mà esquerra”. Diplomàcia. Picardia. Capacitat de maniobra. *Die List der Vernunft* (Hegel).

{337}.- (+0++) CONVENCIO (CNV) (265⁷⁰³, 355.26⁷⁰⁴). **Ment extensa mundana: discerniment extens evolutiu.** Capteniment. Sistemàticitat. Normalitat. Sobrietat. Concordat. Pacte. Conveni. Sindicació. Congrés. Acord. Tracte. Concert. Convenciment. Persuasió. Conveniència. Transacció. Conjunció. Sintagma. Compromís. Aliança. “Interessos creats”. Convencionalisme (Duhem-Quine, Lakatos, Feyerabend, Kuhn). Continu (Leibniz, Newton).

{338}.- (+0+-) RARESA (RAR) (265,⁷⁰⁵ 355.27⁷⁰⁶). **Ment extensa plàsmica: discerniment extens involutiu.** Anomalia. Anormalitat. Irregularitat. Sorpresa. Estranyesa (Quark). Barbaritat. Una sola vegada, *ápax legómena* (g. class.). Excentricitat. Marginalitat. Reminiscència, *anámnesis* (Plató).

⁶⁹⁹ pàg. 63
⁷⁰⁰ pàg. 111
⁷⁰¹ pàg. 63
⁷⁰² pàg. 111
⁷⁰³ pàg. 66
⁷⁰⁴ pàg. 111
⁷⁰⁵ pàg. 66
⁷⁰⁶ pàg. 111

{34}.- (p'') Parença - (t'') Tensió - (v'') Voltant.

{341}.- (0---) **LETARGIA (LET)** (245,⁷⁰⁷ 355.30⁷⁰⁸). **Transcendència vivencial plàsmica: desparença intensa involutiva.** Ataraxia (estoics). Aponia (epicuris). Pau d'esperit. Impassibilitat. Estat inert. Indiferència (Kant, Schelling), adiafora (estoics). Catalèpsia. Son. Hipnosi. Narcosi. Entumiment. Geni adormit. Deixondiment

{342}.- (0--+) **GENI (GEN)** (245,⁷⁰⁹ 355.31⁷¹⁰). **Transcendència vivencial mundana: desparença intensa evolutiva.** Talent. Personalitat. Generativitat. Singularitat. Personalitat Elf.

{343}.- (0-++) **ÒRGAN (OGN)** (235,⁷¹¹ 355.32⁷¹²), zoé (gr.). **Transcendència extensa mundana: desparença extensa evolutiva.** Autoconstruït. Autopoietic (Luhman). Compromís ontològic (Quine). Organisme. Organització. Estructuralisme.

{344}.- (0+--) **ORGÓ (ORG)** (235,⁷¹³ 355.33⁷¹⁴). **Transcendència extensa plàsmica: desparença extensa involutiva.** Autoconstructor. Autogeneració. Llavor. Homeomeries (Anaxàgoras). Ou. Embrió. Germen. Causa. Origen. Autopoiesi (Luhman). Prana (hind.). Energia orgònica (W. Reich). Genètica. Generació. Genealogia (Nietzsche).

{345}.- (0+--) **TRÀNSIT (TRS)** (215,⁷¹⁵ 355.34⁷¹⁶). **Manifestació vivencial plàsmica: aparença intensa involutiva.** Paroxisme. Mèdiu. Accés. Histèria. Eufòria. Inspiració.

⁷⁰⁷ pàg. 59

⁷⁰⁸ pàg. 111

⁷⁰⁹ pàg. 59

⁷¹⁰ pàg. 111

⁷¹¹ pàg. 56

⁷¹² pàg. 111

⁷¹³ pàg. 56

⁷¹⁴ pàg. 111

⁷¹⁵ pàg. 51

⁷¹⁶ pàg. 112

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

{346}.- (0+-+) AGUDESÀ (AGU) (215,⁷¹⁷ 355.35⁷¹⁸). **Manifestació vivencial mundana: aparença intensa evolutiva.** Perspicàcia. Clarividència. Llestesa. Vivacitat. Alerta. Acuitat. Penetració. Subtileza. Finor. Minuciositat.

{347}.- (0+++) **FUNCIO** (FUN) (225,⁷¹⁹ 355.36⁷²⁰). **Manifestació extensa mundana: aparença extensa evolutiva.** Macrofísica. Biologia. Previsió. Funcionalitat. Funcionament. Fisiologia. Llei macrofísica o determinista. Sanció.

{348}.- (0++-) **ONA** (ONA) (225,⁷²¹ 355.37⁷²²). **Manifestació extensa plàsmica: aparença extensa involutiva.** Microfísica. (Equació d'ona de Schrödinger, fórmula del camp unitari). Ona de probabilitat. Imprevisió. Llei estadística.

{4}.- DIALÈCTICA QUARTA. 16 punts quarts: **P4**. ($k''' = p''' = t''' = v''' = 0'079.577.471^{\circ}$).

{41}.- (k''') Cernent - (p''') Parenta - (t''') Tensió - (v''') Voltant.

{411}.- (----) **AKAIXA** (AKA) (206,⁷²³ 385.00⁷²⁴). **Realitat transcendent vivencial plàsmica: concerniment desparent intens involutiu.** Abandó. Matèria causal (budisme teravada). Mística de la matèria. Mística plàsmica.

{412}.- (---+) **ECUMENE** (ECU) (206⁷²⁵, 385.01⁷²⁶). **Realitat transcendent vivencial mundana: concerniment desparent intens evolutiu.** Universalitat concreta. Simbiosi. Altru-

⁷¹⁷ pàg. 51

⁷¹⁸ pàg. 112

⁷¹⁹ pàg. 53

⁷²⁰ pàg. 112

⁷²¹ pàg. 53

⁷²² pàg. 112

⁷²³ pàg. 47

⁷²⁴ pàg. 128

isme (Comte, Spencer). Comunió dels sants (críst.). Cos místic de Crist (paul.). Espiritisme. Mística mundana. *Fraternité* (Revol. Fr.). Tolerància. Consens. *Consensus gentium* (Arist.).

{413}.- (--++) ECOLOGIA (ECL) (208,⁷²⁷ 385.02⁷²⁸). **Realitat transcendent extensa mundana: concerniment desparent extens evolutiu.** Solidaritat. Univers conjuntat. Justesa. Responsabilitat. Reciclatge. Retroacció. *Feed-back*. Impenetrabilitat fermiònica. Ètica mundana.

{414}.- (--+-) ÀPEIRON (ÀPE) (208,⁷²⁹ 385.03⁷³⁰) (Anaximandre, Demòcrit, Plató, Epicur). **Realitat transcendent extensa plàsmica: concerniment desparent extens involutiu.** Anòmia. (Guyau). "Tot us és permès" (Pau). "Tot lliga amb tot". Prostitució universal (A. Breton). No violència, *ahimsa* (sànsr.). Home de frontera. Amoralitat (Nietz.). Penetrabilitat bosònica. Ètica plàsmica.

{415}.- (-+--) PASSIÓ (PAS) (204,⁷³¹ 385.04⁷³²), *pathos* (grec. class.), *páskhein* (Arist.). **Realitat manifestada vivencial plàsmica: concerniment aparent intens involutiu.** Emoció. Ira. Plaer / dolor. Concupiscència. Agitació còsmica de base. Patiment. Apassionament. Empatia. Simpatia / antipatia. Endopatia, *Einfühlung* (R. Vischer, T. Lipps). Passivitat. Psíquica plàsmica.

{416}.- (-+--) COMUNITAT (COM) (204,⁷³³ 385.05⁷³⁴). **Realitat manifestada vivencial mundana: concerniment aparent intens evolutiu.** Convivència. Col·lectivitat. Col·legi.

⁷²⁵ pàg. 47

⁷²⁶ pàg. 128

⁷²⁷ pàg. 48

⁷²⁸ pàg. 128

⁷²⁹ pàg. 48

⁷³⁰ pàg. 128

⁷³¹ pàg. 47

⁷³² pàg. 128

⁷³³ pàg. 47

⁷³⁴ pàg. 128

3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Exposició sistemàtica.

Societat. Poble. Informació, opinió, decisió, voluntat, acció públiques. Ajuntament. Germania.
Confraria. Psíquica mundana.

{417}.- (-+++) **ECONOMIA (ECN)** (202,⁷³⁵ 385.06⁷³⁶). **Realitat manifestada extensa mundana: concerniment aparent extens evolutiu.** Empresa. Mínim esforç (Avenarius). Producció, *poiesis* (Arist.). Contracte social (Rousseau). Ofici. Mecànica. Fabricació. Tècnica mundana.

{418}.- (-++-) **ACCIÓ (ACC)** (202,⁷³⁷ 385.07⁷³⁸), *poiein* (Arist.). **Realitat manifestada extensa plàsmica: concerniment aparent extens involutiu.** Profetisme. *Praxis* (Arist.). Empenta. Iniciativa. Activitat. Agència. Sonambulisme. Automatisme. Panenergetisme. Màxim esforç. Acció absoluta, *Tathandlung* (Fichte), *hazaña* (Ortega i Gasset), *jikaku* (Nixida Kitaro). Tècnica plàsmica.

{419}.- (+---) **TIAMAT (TIA)** (281,⁷³⁹ 385.08⁷⁴⁰). **Ment transcendent vivencial plàsmica: discerniment desparent intens involutiu.** Mare universal ideal. Principi femení. Confiança cega. “Les aigües primordials” (Babilònia). No preocupació. Providència. Mítica plàsmica. Consciència pura o transcendental, *epokhé* (Husserl), *Ausschaltung* (Husserl).

{41A}.- (++-+) **DIVINITAT (DIV)** (281,⁷⁴¹ 385.09⁷⁴²). **Ment transcendent vivencial mundana: discerniment desparent intens evolutiu.** Demiürg. Sant, numinós (Rudolf Otto). Déus. Àngels. Principi masculí. Superhome. Vida sobrenatural. Gràcia de Déu. Home de déu. Teogonia. Teofania. Revelació. Carisma. Divisme. Heroi. Mítica mundana. Deisme (Kant).

⁷³⁵ pàg. 46

⁷³⁶ pàg. 128

⁷³⁷ pàg. 46

⁷³⁸ pàg. 128

⁷³⁹ pàg. 71

⁷⁴⁰ pàg. 129

⁷⁴¹ pàg. 71

⁷⁴² pàg. 129

{41B}.- (+-++) **ARQUETIP (ARQ)** (271,⁷⁴³ 385.10⁷⁴⁴) (Plató, K. Jung). **Ment transcendent extensa mundana: discerniment desparent extens evolutiu.** Cosmologia. Cercle, circularitat (Ploti, Procle, Escot Eriúgena, Nicolàs de Cusa, Hegel, E. d'Ors, H. Leisegang). *Mandala* (hinduisme). Esfera. *I-Txing*. Càbala. *Organon* (Arist.). *Ars* (R. Llull). Predestinació. *Mathesis* (Descartes, Leibniz). *Novum organon* (F. Bacon). Arquitectònica (Leibniz, Lambert, Kant, Peirce). Tectologia (Bogdanov). Camp morfogenètic (Sheldrake). Ordre explicat (D. Bohm). Ideica mundana. Exemple. Model. *Pattern*.

{41C}.- (+-+-) **ARKHÉ (ARK)** (271,⁷⁴⁵ 385.11⁷⁴⁶). **Ment transcendent extensa plàsmica: discerniment desparent extens involutiu.** Cosmogonia. Elements fonamentals (pre-socr.), *bhutas* (hind.), *xandhas* (bud.), *yin yang* (xin.) . Quintaessència. Arcà. Misteri de fe. Primers principis (Spencer). Causa última. Facultat. Idea innata. Innatisme. Veritats eternes. Ciència infusa. Etimologia. Arqueologia, episteme (Foucault). Variables ocultes (Einstein). "Pasta subquàntica" (física quànt.). Ordre implicat (D. Bohm). Ideica plàsmica.

{41D}.- (++--) **GUST (GUS)** (251,⁷⁴⁷ 385.12⁷⁴⁸). **Ment manifesta vivencial plàsmica: discerniment aparent intens involutiu.** Caprici. Antull. Preferència / Repugnància (Scheler). Nàusea (Sartre). Atracció estètica. Fal·lera. Hedonisme. Gurmanderia. Sensualisme. Erotisme. Refinament. Desimboltura. Sibaritisme.. Estètica plàsmica

{41E}.- (+++) **BELLESA (BEL)** (251,⁷⁴⁹ 385.13⁷⁵⁰) (*Hippias Major* de Plató, M. Scheler, N. Hartmann). **Ment manifesta vivencial mundana: discerniment aparent extens evolutiu.** Elegància. Esclat. Classe estètica. Estil. Port. Distinció estètica. Proporció. Ornament. Decoració. Estètica mundana.

⁷⁴³ pàg. 68

⁷⁴⁴ pàg. 129

⁷⁴⁵ pàg. 68

⁷⁴⁶ pàg. 129

⁷⁴⁷ pàg. 62

⁷⁴⁸ pàg. 129

⁷⁴⁹ pàg. 62

⁷⁵⁰ pàg. 129

{41F}.- (++++) **DETERMINACIÓ (DET)** (261,⁷⁵¹ 385.14⁷⁵²). **Ment manifesta extensa mundana: discerniment aparent extens evolutiu.** Claredat. Distinció lògica. Certesa. Tautologia. Principis d'identitat, de no contradicció i de terç exclòs. Seguretat. Computabilitat. Numerabilitat. Ordre. Automació. Implicació. Previsibilitat. Predicció. Predeterminació. Autocontrol. Cibernètica. Cientifisme. Epifenomen. Reduccionisme. Condicionat. Cognoscible (Spencer). Límit.

{41G}.- (+++-) **INDETERMINACIÓ (IDT)** (261,⁷⁵³ 385.15⁷⁵⁴) (Heisenberg). **Ment manifesta extens plàsmica: discerniment aparent extens involutiu.** Borrositat. Implícit. Desordre. Incertesa. Principis de no identitat, de contradicció i de terç inclòs (Stefan Lupasco). Infinit. Infinitèssim. Il·limitat. Indefinició. Imprevisibilitat. Incondicionat. Incognoscible (Spencer). Dubte *Epokhé* (Nova Acadèmia). Interpretació de Copenhaguen.

⁷⁵¹ pàg. 65

⁷⁵² pàg. 129

⁷⁵³ pàg. 65

⁷⁵⁴ pàg. 129

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Algunes aplicacions.

40.- Globalística aplicada.

400.- Reunim ací advertències disperses. És **un** model, no **el** model (01).⁷⁵⁵ Per usar i llençar. Transformable, reformable, substituïble, ampliable, deduïble. Hipotètic. Pretensions de globalitat. Ingènuament precisat per a què pugui ésser comparat i criticat amb precisió (46).⁷⁵⁶ Apte, de moment, per a consideracions molt generals. No apte per a resoldre casos d'especialistes. Capaç, a la llarga, d'integrar noves dimensions replegades (com les dels camps d'interacció feble i forta en física de partícules) o desplegades (com les tres de l'espai i la del temps en cosmologia).

401.- No es tracta del disseny d'un nou sistema filosòfic, tot i que implica fortes dosis i opcions de filosofia, ans del marc, el camp, el *topos*, la "pissarra" on dibuixar els diferents sistemes globalitzadors de la història i de l'oferta actual. Anàlogament a allò que un piano és a les diferents composicions que s'hi poden executar. Un diccionari de filosofia estructurat (47).⁷⁵⁷ Feina d'artesà, constructor i afinador de "pianos" més que no genial músic compositor o intèrpret. Dissenayar mapes més que no viatjar o explorar intrèpidament la geografia real (17).⁷⁵⁸ Cresques Abraham més que no Cristòfol Colom. Però, sense els mapes... tot i equivocats, no hagués estat gens fàcil la gesta colombina. Colom fou un gran consumidor de mapes... i els mapes milloraren molt per les excursions colombines.

402.- I per tant, model útil, si esdevé útil, per dur a la butxaca i consultar per a no perdre el nord en la vida... si és bo. En els aspectes més globals. En aquest sentit serà interessant el veredict del tribunal de la tesi doctoral. Exemple: El diccionari de filosofia de J. Ferrater

⁷⁵⁵ pàg. 2

⁷⁵⁶ pàg. 195

⁷⁵⁷ pàg. 214

⁷⁵⁸ pàg. 34

Mora, més modest en les seves intencions (no és estructurat, és alfabètic), sense pretendre resoldre cap problema filosòfic s'ha demostrat acadèmicament molt útil per centrar temes, per subministrar informació tant temàtica com històrica. (Tots els atlas moderns tenen índex alfabètics. El Ferrater Mora (462.30-31)⁷⁵⁹ és un índex alfabètic de la geografia i història filosòfiques, sense l'atlas corresponent). Així i tot figura en totes les nostres biblioteques filosòfiques. S'ha demostrat realment útil ¿Portarà a la butxaca, la gent, aquest nostre mapa-guia global per projectar els itineraris mentals-reals que els exigeix la seva vida?

403.- Els primers atlas geogràfics de la humanitat foren molt defectuosos. Feien sovint equivocar els navegants. Però calia començar, fos com fos...

404.- El nostre, admet versions senzilles aptes per a tothom (42)⁷⁶⁰ i versions molt sofisticades -a tractar informàticament- per a navegacions "aèries o interplanetàries" (3,⁷⁶¹ 44⁷⁶²). Ací hem començat a intentar resoldre problemes difícils de fons. Les aplicacions només hi seran insinuades.

405.- Més endavant, amb les bases assentades, no serà difícil preparar un material per a possibles Gabinetes d'Orientació Filosòfica adreçats a la revisió de les cosmovisions individuals i col·lectives. Aptes per a qualsevol persona o grup social. En comptes de les quaranta vuit cartes del test de Lipót Szondi podem disposar de vuitanta i aconseguir una radiografia o diagnòstic força clars dels equilibris i dels desequilibris del client i podem traçar una via de complementació de mancances força definida tant per auto perfeccionament com per a adequades *joint venture*.

406.- Pel fet de ser "trans-", facilita també el diàleg "inter-": intergeneracional, interjeràrquic, interclassista, interètnic, intercivilitzatori, interdisciplinari, interprofessional, interreligiós i amb la marginalitat o l'alternativitat.

⁷⁵⁹ pàg. 198

⁷⁶⁰ pàg. 173

⁷⁶¹ pàg. 76

⁷⁶² pàg. 187

407.- Optimitza l'ús de les contradiccions. Obre un camí per a què les oposicions no necessàriament s'hagin de negar i sumen en comptes de restar. Integra les contradiccions psicològiques, socials, polítiques, econòmico-ecològiques, etc. Marca molts camins per passar d'una realitat a la seva oposada.

41.- Ciència contemporània i orient.

410.- La ciència que, en els segles XVIII-XIX semblava que s'ho havia de menjar tot, des de l'inici del segle XX ha explotat per la base.

410.0.- Havia anat aprofundint el pou de la realitat física (cf. Esquema II, pàg. 44).

	FEN - CIÈ - OBJ - MTF
MÓN	home ↓
	animal ↓
AFI	vegetal ↓
	mineral ↓
OBJ	àtom ↓
	nucli ↓
BOS	hadró ↓
	leptó ↓
PLA	fotó ↓

Sempre amb una gran fe en el propi mètode galileà - cartesià - newtonià.

410.00.- Abans de Maxwell els camps es tractaven com si només fossin espai inert.

410.01.- Les interaccions són encara tractades com si fossin partícules.

410.1.- La ciència clàssica, la macrofísica, segueix valent, però només com a parcel·la científica mundana (**MÓN 315.31**⁷⁶³) de la ment real.

411.- En bona part la cosmologia relativista, la cosmologia i, sobretot, la física quàntica, la microfísica, han vingut a ocupar una altra parcel·la científica, aquesta vegada plasmàtica (**PLA, 315.30**)⁷⁶⁴ de la ment real,

⁷⁶³ pàg. 83

⁷⁶⁴ pàg. 83

411.0.- que, com deia Stefan Lupasco, es regeix per altres principis que els de la física tradicional. (**MÓN** - 180°/0'5° - **PLA**).

411.1.- No és ací el lloc de llistar les diferències. Són prou conegudes.

411.2.- Tanmateix, munió de noves categories, convenientment estructurades, -noves tecles per a nova música- han envaït el nostre model, provinents de la física nova actual: **PLASMA**, **CAOS**, **CAOVISIÓ**, **CONFINAMENT**, **ATZAR**, **BOSÓ**, **PROBABILITAT**, **TURBULENCIA**, **RARESA**, **ONA**, **INDETERMINACIÓ**.

411.3.- Podem veure, en l'interior de l'esfera massissa (hemihiperesferi) centrada en **PLA**, una sèrie d'esferes concèntriques (**esferes - paral·lels**) de radi creixent (cf. Esquema II, pàg. 44):

$r_0 = 0^\circ$	Big-bang, plasma original	(PLA)
$r_1 = 0'05^\circ$	Ones electromagnètiques o fotons	(FOT)
$r_2 = 0'10^\circ$	Leptons i quarks	(LEP)
$r_3 = 0'15^\circ$	Hadrons: Mesons i barions	(HAD)
$r_4 = 0'20^\circ$	Nuclis atòmics	(NUC)
$r_5 = 0'25^\circ$	Àtoms o elements químics	(ÀTO): frontera amb

411.4.- l'esfera simètrica centrada en **MÓN**, que pot dur en el seu interior unes altres esferes concèntriques amb els seus corresponents radis:

$r_5 = 0'25^\circ$	Àtoms o elements químics	(ÀTO)
$r_6 = 0'30^\circ$	Molècules o compostos químics	(MOL)
$r_7 = 0'35^\circ$	Cèl·lules o elements vivents	(CÈL)
$r_8 = 0'40^\circ$	Metazous, pluricel·lulars	
	o compostos vivents	(MET)
$r_9 = 0'45^\circ$	Societats o col·lectius	(SOC)
$r_{10} = 0'50^\circ$	Univers món	(MÓN),

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. *Algunes aplicacions.*

412.- amb gran sorpresa dels mateixos interessats. Aquests nous físics, químics (química quàntica), biòlegs (biologia quàntica), psicòlegs, sociòlegs esdevenen, a més, místics.

412.0.- Torna a interessar la semàntica al costat de la sintàctica, la pragmàtica al costat de la semàntica, els *qualia* al costat dels *quanta*, les vivències, la llibertat al costat de l'atzar i de la necessitat, la consciència al costat de la ciència, Lull al costat de Descartes...

413.- Goso suggerir una hipòtesi aventurada, tot i que basada en propostes científiques actuals. El principi d'indeterminació de Heisenberg fa impossible tota determinació de la magnitud física *acció* ([força] * [espai] * [temps]) en quantitats inferiors a la constant de Planck o *quantum* elemental d'acció (h_0). Cada fotó és de l'ordre (o múltiple exacte) d'un *quantum* d'acció (**FOT**) (h_1). Els fotons són bosons, són interpenetrables.

413.0.- Però la física quàntica considera els primers fermions, els electrons, segons aquest mateix ordre de magnitud, talment que els electrons individuals són internament indeterminables (estat plàsmic) (**LEP**) (h_2): indeterminació quàntica intraelectrònica. En aquest nivell i en els següents els bosons, responsables del lligam interior dels subfermions, *bosonitzen* l'interior de cada fermió.

413.1.- La física de partícules afirma que, en l'interior dels hadrons, els quarks confinats no hi són individualitzats, hi ha una indeterminació quàntica intrahadrònica integrada (h_3), de grau superior a l'elemental (**HAD**).

413.2.- La física nuclear afirma la mateixa cosa dels hadrons que componen els nuclis atòmics. Tampoc hi són individualitzadament. S'individualitzen en trencar-se el nucli per la desintegració nuclear. Apareix, doncs també ací, una indeterminació quàntica intranuclear integrada (h_4), de grau superior a l'anterior (**NUC**).

413.3.- La química quàntica, des de Niels Bohr, afirma que en l'escorça electrònica dels àtoms els electrons no hi són individualitzadament ni tracen òrbites definides localment. Substitueixen la noció d'òrbita per la d'**orbital** (òrbita de probabilitat). I si els electrons són més d'un, mentre no surtin de l'àtom, no es poden individualitzar en l'escorça atòmica. Tota ella és un orbital conjunt, una acció d'indeterminació quàntica intraatòmica integrada (h_5), de grau superior a l'anterior (**ÀTO**).

413.4.- La mateixa química quàntica afirma que el núvol electrònic conjunt format entre dos o més nuclis en la composició molecular no conté electrons individualitzats, mentre no es destrueixi. Formen un superorbital conjunt, una acció d'indeterminació quàntica intramolecular integrada (h_6), de grau superior a l'anterior (**MOL**).

413.5.- La biologia quàntica, molt més endarrerida, no pot precisar encara quines "estructures" seves són indeterministes (h_7). L'interior de les dues espirals de l'ADN genètic? Però: a) les mutacions genètiques són sotmeses a lleis estrictament probabilístiques perquè la incidència de la radiació per produir-les és indeterminista (**413**)⁷⁶⁵ i b) la cèl·lula és formada de molècules la individualitat de les quals té una arrel indeterminista (**413.4**)⁷⁶⁶ (**CÈL**)

413.6.- Finalment, neuròlegs actuals afirmen que en els centres nerviosos i, especialment en el cervell humà, s'han detectat fenòmens microfísics, com l'efecte túnel i altres que permeten suposar l'existència d'un camp quàntic intraanimal indeterminista integrador de les neurones (h_8) que explicaria, per exemple la deslocalització de certes memòries (**MET**).

413.7.- Conjecturem un grau encara superior (**SOC**) d'indeterminació quàntica intrasocial integrat (h_9).

413.70.- El caient aventurat de la nostra hipòtesi rau en considerar que una cosa és l'atzar del desordre pur, que és altament entròpic i infecund, i una altra cosa és l'indeterminisme quàntic que dóna fecundíssimament totes les grans macroestructures de l'univers. La nostra hipòtesi diu que aquest darrer amaga la consciència (**MÍS - PSÍ**), més enllà del 90° o $0,25^\circ$ del pla físic (**TÈC**) .

413.8.- Així la consciència no fóra un do espiritual, baixat del cel, afegit al fang material del cos humà. Ni un epifenomen o "emergència" sorprenent de la matèria. Les estructures materials (**OBJ**) i les vivències espirituals (**SUB**) existrien des de l'origen en la forma corporal o corpuscular i en el cor conscient i lliure de cada individu (indivisible sense negar-lo), sigui societat, home, animal, planta, protista, molècula, àtom, partícula pesada o lleugera o fotó. Seriem ensems materialistes (l'esperit ve d' "a baix") i espiritualistes (l'esperit arriba fins a "baix") .

⁷⁶⁵ pàg. 170

⁷⁶⁶ pàg. 171

413.80.- De consciència ja no només en tindrà l'home. No es tracta d'antropomorfitzar-ho tot, ans que la realitat sencera és autoconscient (**030ss**,⁷⁶⁷ **303**⁷⁶⁸), és mental. L'*ontos* és *logal*.

413.9.- I no n'hi hauria prou, per avançar en l'evolució, com postulava Teilhard de Chardin, amb complicar l'organització estructural en l'escala dels éssers: "L'univers avança tot complicant-se". Caldria, a més, que aquesta complicació fos de tal forma que permetés la integració quàntica en el nou nivell dels elements ja intraintegrats quànticament del nivell immediat inferior. Creiem que això explica la "solidesa" de l'edifici de la història natural i la feblesa dels edificis socials de la història humana. "els ajuntaments només vetllen les estructures (**OBJ**): pressuposts, reglaments, asfaltats, enllumenats, obres públiques, etc.". Qui té cura de l'ànima de la ciutat (*epiméleia*)? (**SUB**), com diria Sòcrates.

413.90.- La història de l'univers, per avançar, a més de complicació estructural, ha de menester consciència, que es manifestaria per la presència d'una **integració quàntica superior**.

414.- El model obre diverses vies per anar de **MÓN** a **PLASMA**:

414.0.- La científica contemporània "occidental" va centrada en **MÓN** (macrofísica) - **FUN** (funcions físiques diferencials) - **CIE** - **ONA** (equació d'ona de Schrödinger) - **PLA** (microfísica).

414.1.- Aquella que els físics seguidors de la "interpretació de Copenhaguen", els anomenats per Raymond Ruyer "Gnòstics de Princeton", els que ara es van anomenant de la *New Age*, i que potser posà més clarament per escrit Fritzjof Capra en *El Tao de la Física*, via mística, oposada, en el model, a l'anterior: **MÓN** (macrofísica) - **GEN** (hinduisme) - **MTP** (budisme, zen) - **LET** (taoisme) - **PLA** (microfísica).

414.2.- Basarab Nicolescu, deixeble de S. Lupasco, professor de física teòrica en el CNRS de París i president del *Centre International de Recherches et Études Transdisciplinaires*, demana *passarel·les*, en la nostra cultura, entre subjecte i objecte. En el nostre model, tot passant per **MÓN** i per **PLASMA** trobem el cercle màxim: **OBJ** - **AFI** - **MÓN** - **INT** - **SUB** - **FEL** - **PLA** - **BOS** - **OBJ**. Entre objecte i món hi ha les afinitats. Entre subjecte i món, la intencio-

⁷⁶⁷ pàg. 6

⁷⁶⁸ pàg. 78

nalitat. Entre subjecte i plasma, la felicitat. I entre plasma i objecte o corpuscle, l'estat bosònic de la matèria (*Bose-Einstein condensation* (BEC)). Respondrà això a la *passarel·la* amb les condicions precises que demanava Nicolaeescu?

415.-En general el model posa en ample contacte -diverses vies- dues regions tradicionalment molt separades: la ciència occidental i la mística oriental. La tradició occidental de la ciència passava a l'art i fins, a partir d'aquest, havia arribat a la mística, però era una mística humanística, mundana. La tradició oriental, des de la seva mítica materialista (*tai-txi, akaixa, tantra, brahman*) i a través de la mística mundana o humanista (*Brahma, Vixnú, Xiva, Ixvara, Kri-xna*) desenvolupà un art frondós i fins i tot rudiments de ciència. Ací tanquem filosòficament - *philosophy East & West*- un cercle que de fet, una mica per tot arreu, s'està tancant en molts altres camps:

Camp neutral antic.	Camp neutral ciència occidental.	Camp neutral nou.	Camp més propi de la mística oriental.	Camp neutral antic.
MÓN	ECN - TÈC - ACC	PLA	TIA - MÍT - DIV	MÓN
MÓN	ARQ - IDE - ARK	PLA	PAS - PSÍ - COM	MÓN
MÓN	CNV - SGT - RAR	PLA	EBR - STM - DSG	MÓN
MÓN	AFI - OBJ - BOS	PLA	FEL - SUB - INT	MÓN
MÓN	OBL - SGE - PRD	PLA	FOL - STT - AST	MÓN
MÓN	EXC - FEN - ATZ	PLA	CFN - NOÏ - CMN	MÓN
MÓN	POL - EXP - TRB	PLA	SLM - SÍN - HAR	MÓN
MÓN	PCS - ANÀ - PRB	PLA	MGM - AMO - RGN	MÓN

42.- Ars brevis. (cf. apèndix 1: *Curs general de mentalitat global. Primera part*). (351,⁷⁶⁹
356.0)⁷⁷⁰

420.- Ramon Llull, tant bon punt hagué creat la seva *Ars magna*, cuità a explicar-la a les universitats europees més prestigioses del seu temps. La decepció vingué del fet que la seva complexitat feia difícil la seva comprensió i el seu ús. En feu una de *brevis*. Que és la coneguda.

420.0.- A nosaltres ens ha passat el contrari. La *brevis* fou la matriu de la *magna*. Del cub filosòfic de 1951, descrit en 173,⁷⁷¹ en sortí el **model genèric** {31} (355.0, 356.0)⁷⁷².

420.1.- D'aquest, de 26 categories, tot estenent-lo a esquerra -amb 26 noves categories- en direcció a MÓN i a dreta -també amb 26 noves categories- en direcció a PLASMA, en resultarà el **model global** {41} (38)⁷⁷³ de 80 categories..

421.- El **model genèric** explicat generativament planteja -segons una hipòtesi discutible (118.0)⁷⁷⁴- un origen (PRÀ), un expandiment educatiu infantil en diferents direccions segons les diferents civilitzacions, una adolescència segons l'equador subjectivo (SUB) - fenomènic (FEN) - objectivo (OBJ) - noümenic (NOÜ), una maduració més o menys globalitzadora (TEO), una acció adulta de retorn a l'equador anterior des de la visió global (només governen bé la complexitat de la vida els bons filòsofs globalitzadors segons Plató) i finalment una ancianitat de retorn a la PRÀ amb la collita de tota una vida.

421.0.- L'origen i el final: la PRÀCTICA (civilitzacions meridionals) (315.00).⁷⁷⁵

421.1.- ANALÍTICA D'ESTRUCTURES (civilitzacions occidentals) (315.11 a 315.21).⁷⁷⁶

421.2.- ANALÍTICA DE VIVÈNCIES (civilitzacions del proper orient) (315.11 a 315.20).

421.3.- SINTÈTICA D'ESTRUCTURES (civilitzacions de l'extrem orient i occident -Pacífic) (315.10 a 315.21).

⁷⁶⁹ pàg. 105

⁷⁷⁰ pàg. 112

⁷⁷¹ pàg. 35

⁷⁷² pàg. 108

⁷⁷³ pàg. 122

⁷⁷⁴ pàg. 18

⁷⁷⁵ pàg. 82

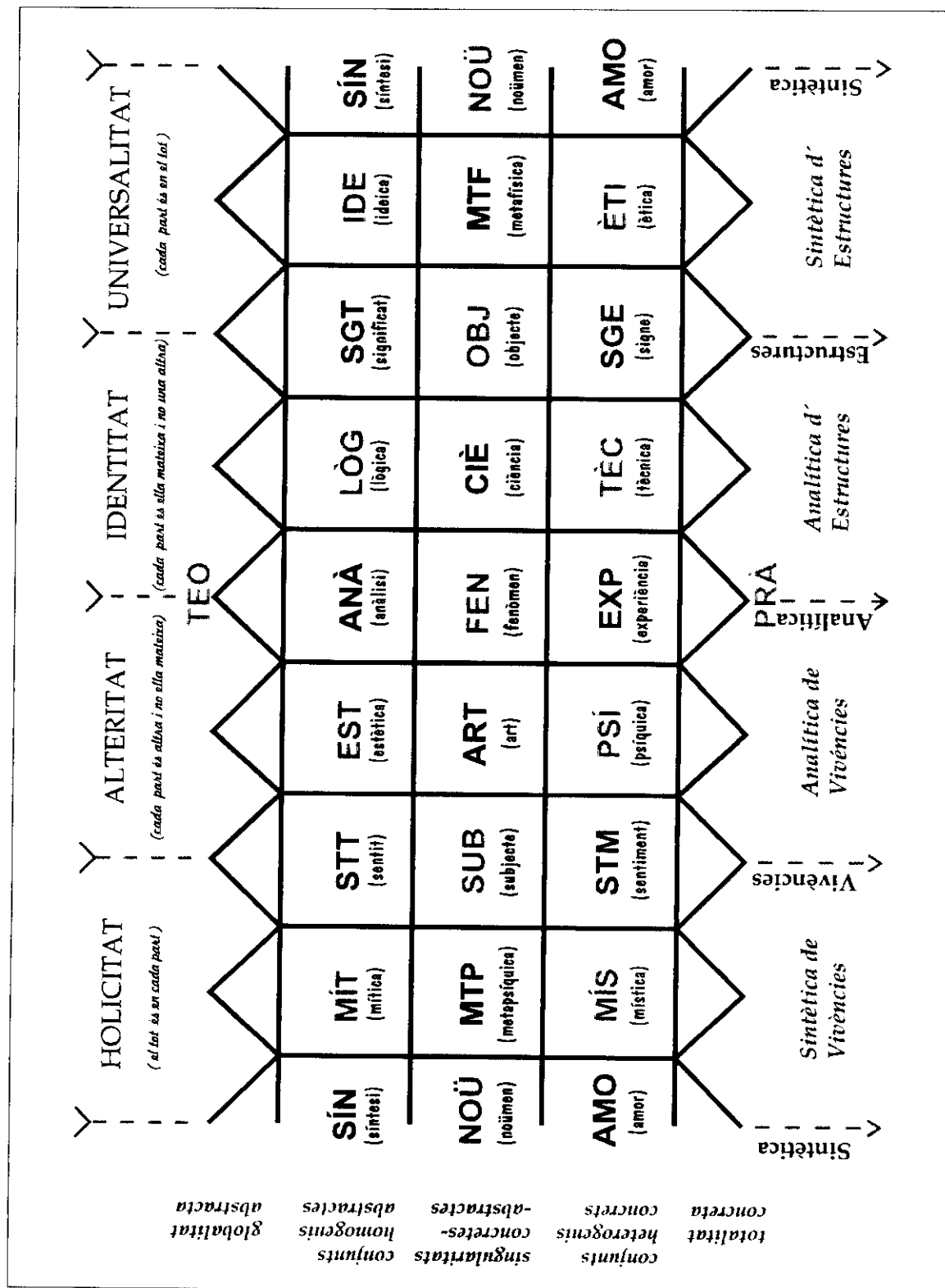
⁷⁷⁶ pàg. 83

421.4.- SINTÈTICA DE VIVÈNCIES (civilitzacions orientals) (315.10 a 315.20).

421.5.- La culminació educativa i inici de l'acció adulta: maduresa (TEORIA).

422.- Tot i que cada categoria atòmica té el seu valor propi, la seva autoidentitat, cal també considerar-la immersa en el model conjunt, on participa d'una gradació qualitativa segons la seva posició relativa en el tot del model. És una altra manera d'identificar-la. Per a usuaris no massa precisos ni tècnics (395.01 i ss)⁷⁷⁷ el conjunt del model es pot considerar dividit en meridians i paral·lels segons el següent esquema:

⁷⁷⁷ pàg. 134 i ss.

Esquema XXXVI: Principis i transversals

422.0.- Meridians: Dividim l'equador en vuit parts iguals. Quatre de bàsiques (P1: FEN, OBJ, NOÛ, SUB). I quatre d'intercalades (Div-2) derivades: (P2: CIÈ, MTF, MTP, ART), governades per quatre dobles (pràctic/teòric) principis fonamentals (396.0).⁷⁷⁸ El significat del nom del meridià només és vàlid al 100% al mig (subratllat). En els extrems s'invalida (0%).

422.00.- **Analítica** (0°, ±1°): PRÀ - EXP - FEN - ANÀ - TEO.

422.01.- **Analítica d'estructures** (+0°125°, -0°875°): PRÀ - TÈC - CIÈ - LÒG - TEO. Principi d'habilitat (TÈC) / identitat (LÒG): "Cada part és ella mateixa".

422.02.- **Estructures** (+0°25°, -0°75°): PRÀ - SGE - OBJ - SGT - TEO.

422.03.- **Sintètica d'estructures** (+0°375°, -0°625°): PRÀ - ÈTI - MTF - IDE - TEO. Principi de necessitat (ÈTI) / universalitat (IDE): "Cada part és en el tot".

422.04.- **Sintètica** (0°5°): PRÀ - AMO - NOÛ - SÍN - TEO.

422.05.- **Sintètica de vivències** (+0°625°, -0°375°): PRÀ - MÍS - MTP - MÍT - TEO. Principi d'encisament (MÍS) / holicitat (MÍT): "El tot és en cada part".

422.06.- **Vivències** (+0°75°, -0°25°): PRÀ - STM - SUB - STT - TEO.

422.07.- **Analítica de vivències** (+0°875°, -0°125°): PRÀ - PSÍ - ART - EST - TEO. Principi de joc (PSÍ) / alteritat (EST): "Cada part és en les altres parts".

422.1.- Paral·lels (aproximadament segons 395.01 ss).⁷⁷⁹ Dividim cada meridià com en el globus terraquí en "pol sud", "tròpic de Capricorn", "equador", "tròpic de Càncer" i "pol nord". Per simplificar no subdividim segons paral·lels intermedis.

422.10.- **Pol sud** (-0°25°): PRÀ. Totalitat concreta.

422.11.- **Capricorn** (~-0°125°): EXP - TÈC - SGE - ÈTI - AMO - MÍS - STM - PSÍ - EXP. Conjunts heterogenis concrets.

422.12.- **Equador** (0°): FEN - CIÈ - OBJ - MTF - NOÛ - MTP - SUB - ART - FEN.

Singularitats concretes-abstractes.

⁷⁷⁸ pàg. 140

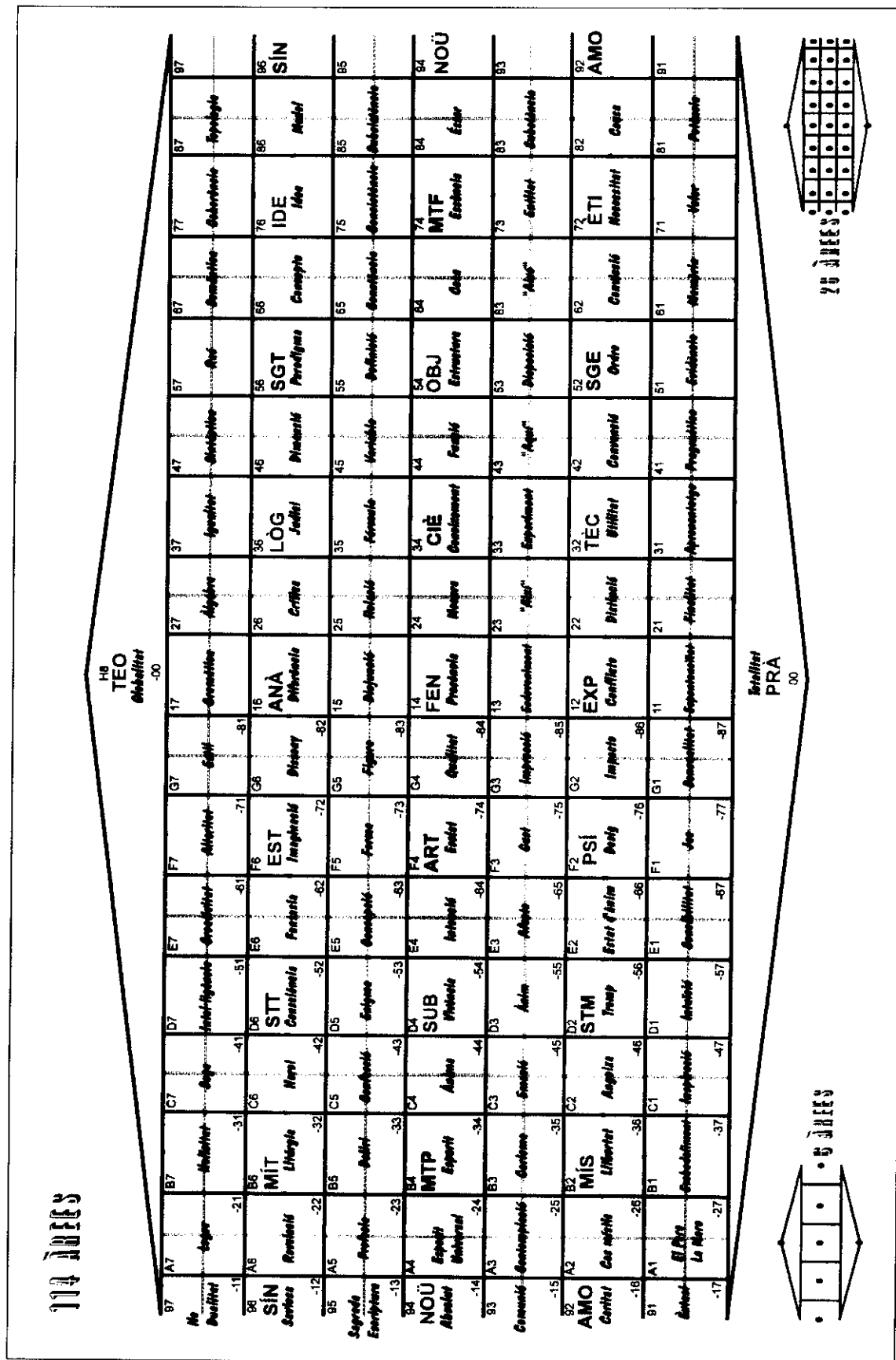
⁷⁷⁹ pàg. 134

422.13.- **Càncer** ($\sim +0'125^\circ$): ANÀ - LÒG - SGT - IDE - SÍN - MÍT - STT - EST - ANÀ.

Conjunts homogenis abstractes.

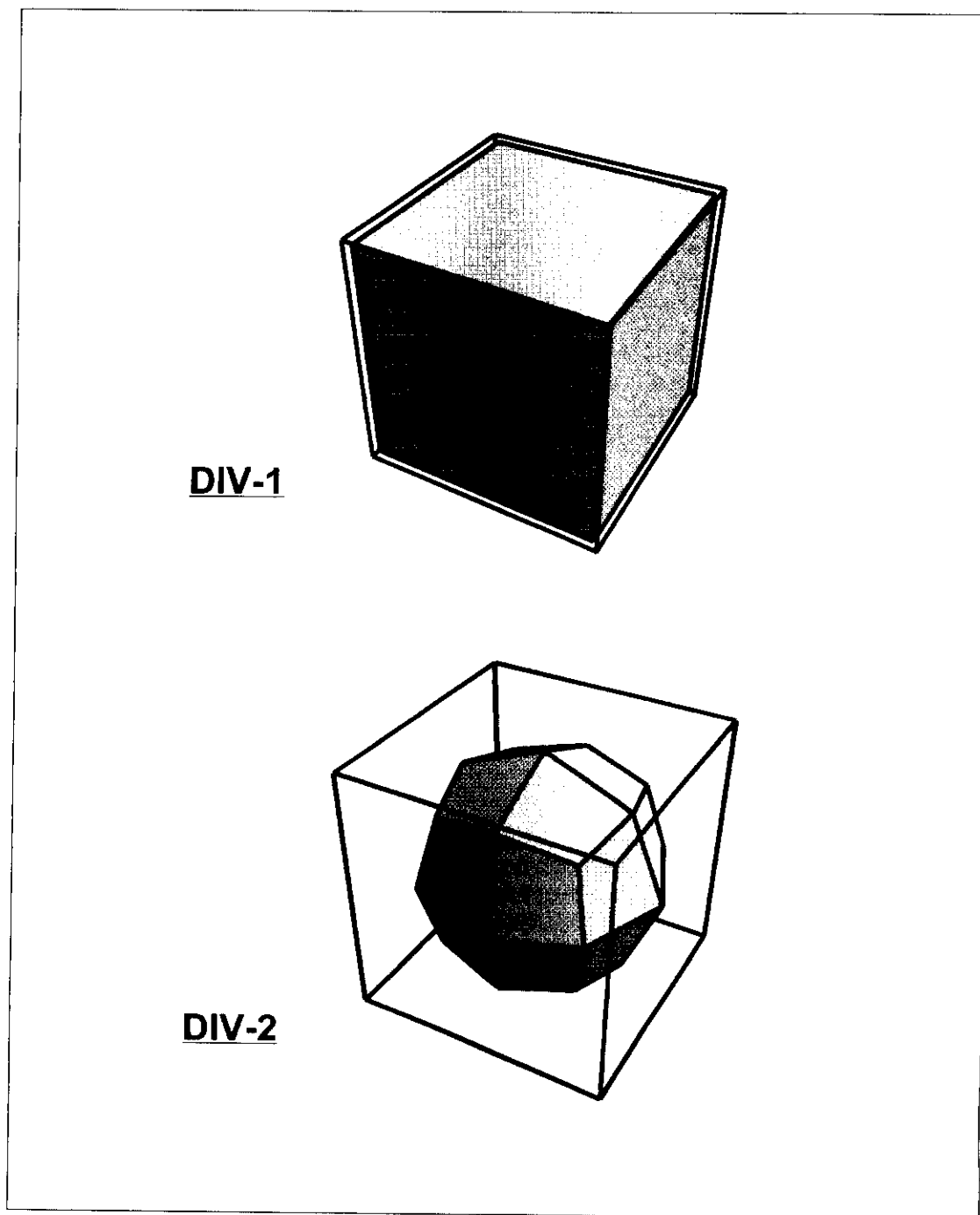
422.14.- **Pol nord** ($+0'25^\circ$): TFO. Globalitat abstracta.

423.- En resum, el model esfèric de Dialèctica-3, bàsicament amb 6 P1, (Div-1) amb 6 àrees, es pot subdividir en 26 àrees (Div-2) i es pot tornar a subdividir (Div-3), etc., quasifractalment.

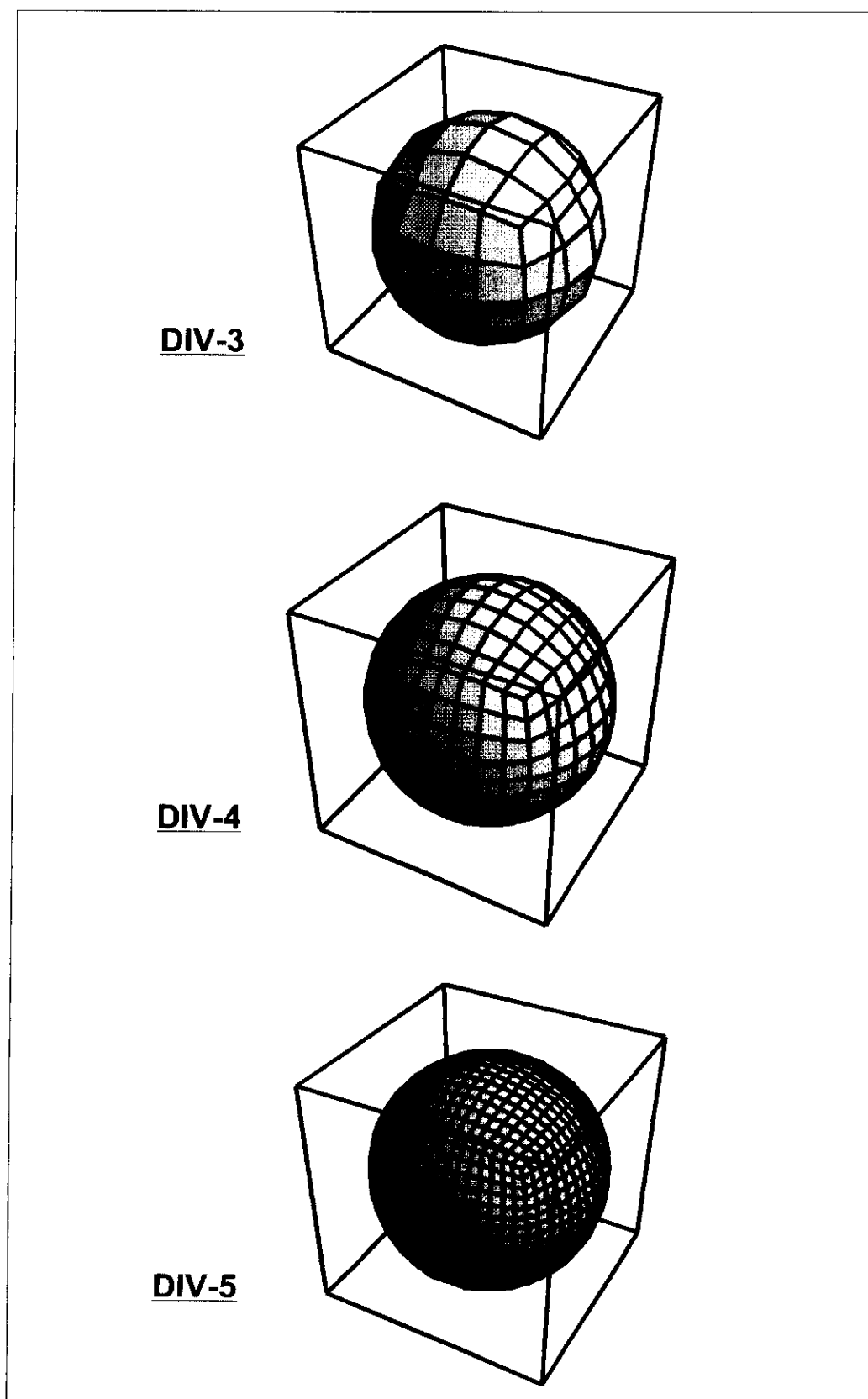
Esquema XXXVII: Divisió 1,2 i 3 de la superfície esfèrica

424.- El programa de “Trigonometria Hiperesfèrica amb Mathematica” de Joel Garcia (074)⁷⁸⁰ permet n divisions. N’oferirem cinc de la superfície esfèrica.

**Esquema XXXVIII: Divisions 1 i 2 de la superfície esfèrica, segons programa de
“Trigonometria Hiperesfèrica”**

⁷⁸⁰ pàg. 11

Esquema XXXIX: Divisions 3, 4 i 5 de la superfície esfèrica, segons programa de
"Trigonometria Hiperesfèrica"

43.- Ontologies regionals especials.

430.- Poden ser de moltes maneres. Ací oferirem exemples de talls i subtalls concèntrics de la hiperesfera (**esferes - paral·lels**) tot fent de **pols: nord el MÓN i sud el PLA** en la línia de 411.3/4.

431.- L'INDIVIDU ANIMAL ($r_8 = 0'4^\circ$): **Metazous**, pluricel·lulars o compostos vivents (**MET**).

431.0.- No solament suposo ans també intueixo que cadascú té la seva vida. Jo tinc la meua. Tots hem nascut (**Pol sud**) (**422.10**)⁷⁸¹ (**PRÀ**).

431.1.- Tots venim d'infants (**Capricorni**) (**422.11**),⁷⁸²

431.10.- juguem i omplim el nostre psiquisme d'imatges, conceptes, afectes, dissenys, eleccions, decisions... (**PSÍ**),

431.11.- aprenem amb salut a retenir els esfínters, a caminar, a parlar, a llegir, a escriure, a comptar...(**TÈC**),

431.12.- valorem la importància i necessitat d'unes coses i unes altres (**ÈTI**),

431.13.- i ens embadalim encisats pel miracle de la vida (**MÍS**).

431.2.- Entrem en l'adolescència difícil (**Equador**) (**422.12**),⁷⁸³

431.20.- ens neix l'art d'ésser nosaltres mateixos enmig dels condicionaments (**ART**),

431.21.- ens neix la fisiologia turbulenta (**CIÈ**),

431.22.- descobrim la unitat estructurada del nostre cos (**MTF**),

431.23.- i la singularitat de la nostra ànima en front dels altres (**MTP**).

431.3.- Assolim la joventut intrèpida (**Càncer**) (**422.13**),⁷⁸⁴

431.30.- cultivem molt críticament el sentit de la nostra vida (**EST**),

⁷⁸¹ pàg. 177

⁷⁸² pàg. 177

⁷⁸³ pàg. 177

⁷⁸⁴ pàg. 178

431.31.- la coherència de la nostra persona (**LÒG**),

431.32.- ens deixem bressar acríticament per les creences establertes (**IDE**),

431.33.- i per les utopies, ideals i somnis nostres (**MÍT**).

431.4.- I coronem la nostra maduració amb una visió globalitzadora de l'ésser humà (**Pol nord**) (**422.14**)⁷⁸⁵ (**TEO**). Si hem arribat a coronar l'edifici personal, en la vida adulta esdevindrem encertats, valents, feliços i retornarem -en l'ancianitat- a una segona infància feta de senzillesa.

431.5.- Tot plegat cal que s'acompleixi subsidiàriament en cada un dels subnivells:

431.50.- vegetatiu ($r_{75} = 0'375^{\circ}$),

431.51.- de l'excitabilitat directa de la pell i el múscle ($r_{76} = 0'380^{\circ}$),

431.52.- somàtic, ganglionar i dels plexes ($r_{77} = 0'385^{\circ}$),

431.53.- neurovegetatiu o del simpàtic ($r_{78} = 0'390^{\circ}$),

431.54.- medul·lar, dels reflexos dels vertebrats ($r_{79} = 0'395^{\circ}$),

431.55.- romboencefàlic i mesencefàlic, del cervell reptilià ($r_{80} = 0'4^{\circ}$),

431.56.- diencefàlic (percepció tal·làmica), del cervell aviar ($r_{81} = 0'405^{\circ}$),

431.57.- límbic instintiu, del cervell mamíferià ($r_{82} = 0'410^{\circ}$),

431.58.- pàleo- i neoencefàlic del cervell simiesc ($r_{83} = 0'415^{\circ}$),

431.59.- dels lòbuls frontals propi dels humans ($r_{84} = 0'420^{\circ}$).

431.6.- Així es poden distingir en el nivell metazoic deu esferes concèntriques (**431.5**)⁷⁸⁶ i transversalment cadascuna amb les seves corresponents vint-i-sis àrees (**431.0-4**)⁷⁸⁷

432.- LA SOCIETAT HUMANA ($r_9 = 0'45^{\circ}$) (**SOC**).

432.0.- Cal que una societat global humana arrenqui de la vitalitat espontània del poble, que sigui popular, *poplica*, pública (**Pol sud**) (**422.10**)⁷⁸⁸ (**PRÀ**).

432.1.- La font sempre naixent d'una societat viva (**Capricorni**) (**422.11**)⁷⁸⁹

⁷⁸⁵ pàg. 178

⁷⁸⁶ pàg. 183

⁷⁸⁷ pàg. 182-183

⁷⁸⁸ pàg. 177

⁷⁸⁹ pàg. 177

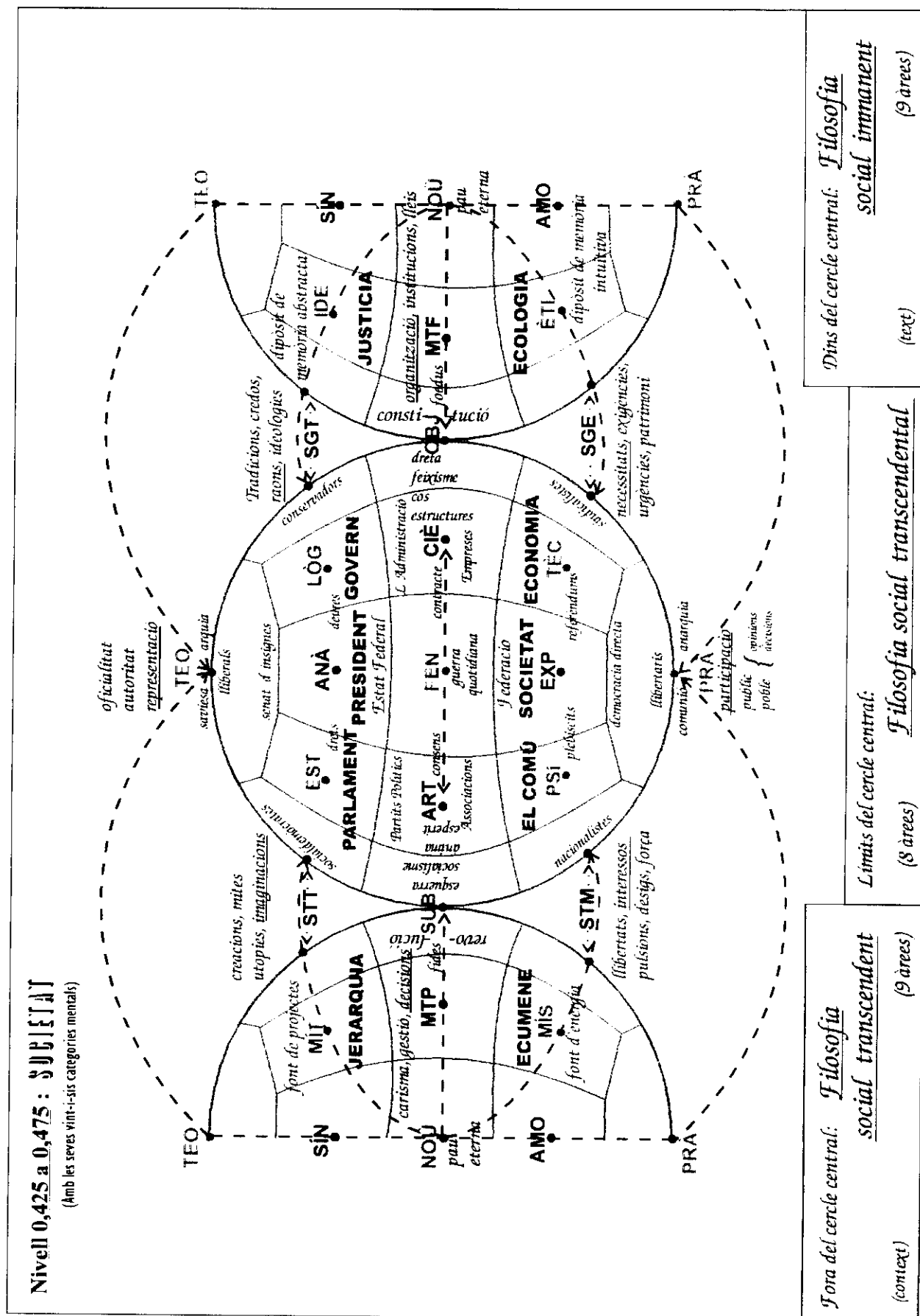
4.- *ART DE MENTALITZAR REALITAT. Algunes aplicacions.*

- 432.10.- s'agleva en comunitat natural, fraternal amb les altres comunitats (**MÍS**),
- 432.11.- s'expressa en assemblea oberta, igualitària, sobirana. on es disposa d'informació adequada, on es forma l'opinió pública, que els *media* tindran cura de recollir, on es decideix la voluntat pública, que els representants polítics tindran cura de servir (**PSÍ**),
- 432.12.- se sosté mitjançant una economia exigent, controlada per una moneda exigent, un mercat clar i una societat transparent (**TÈC**),
- 432.13.- respecta les seves institucions internes, els altres i l'univers sencer (**ÈTI**).
- 432.2.- La societat jovenivola, dinàmica i creativa expandeix la seva cultura en tota mena de col·lectius (**Equador**) (**422.12**)⁷⁹⁰
- 432.20.- en llibertat i contradicció, autodeterminadament (**MTP**),
- 432.21.- en responsabilitat i serenitat, raonadament (**MTF**),
- 432.22.- en confiança i consens (igual sentiment), entranyablement (**ART**),
- 432.23.- en la disciplina dels pactes (iguals clàusules), rigorosament (**CIÈ**).
- 432.3.- La societat madura cal que sigui oficialment representada, donada la complexitat de la vida moderna (**Càncer**) (**422.13**)⁷⁹¹
- 432.30.- per legisladors elegits pel poble i obedients a la voluntat pública (Estat) (**EST**),
- 432.31.- per governants competents i obedients a les lleis (Estat) (**LÒG**),
- 432.32.- per jutges independents, imparcials i servidors del dret (Justícia) (**IDF**),
- 432.33.- per homes exemplars, veu de l'ànima col·lectiva (Esperit) (**MÍT**).
- 432.4.- Un home -monarquia no hereditària el president elegit (Estat) ho harmonitzarà tot dialècticament sense tocar cap "instrument", cedirà el seu lloc a un altre cada quatre anys i, com tots els altres representants oficials, en acabar el mandat, serà jutjat segons les seves obres (**Pol nord**) (**422.14**)⁷⁹² (**TEO**). Les societats bàsiques o troncal·ls cauen perquè no compleixen tots aquests requisits. El conjunt esdevé inestable.

⁷⁹⁰ pàg. 177

⁷⁹¹ pàg. 178

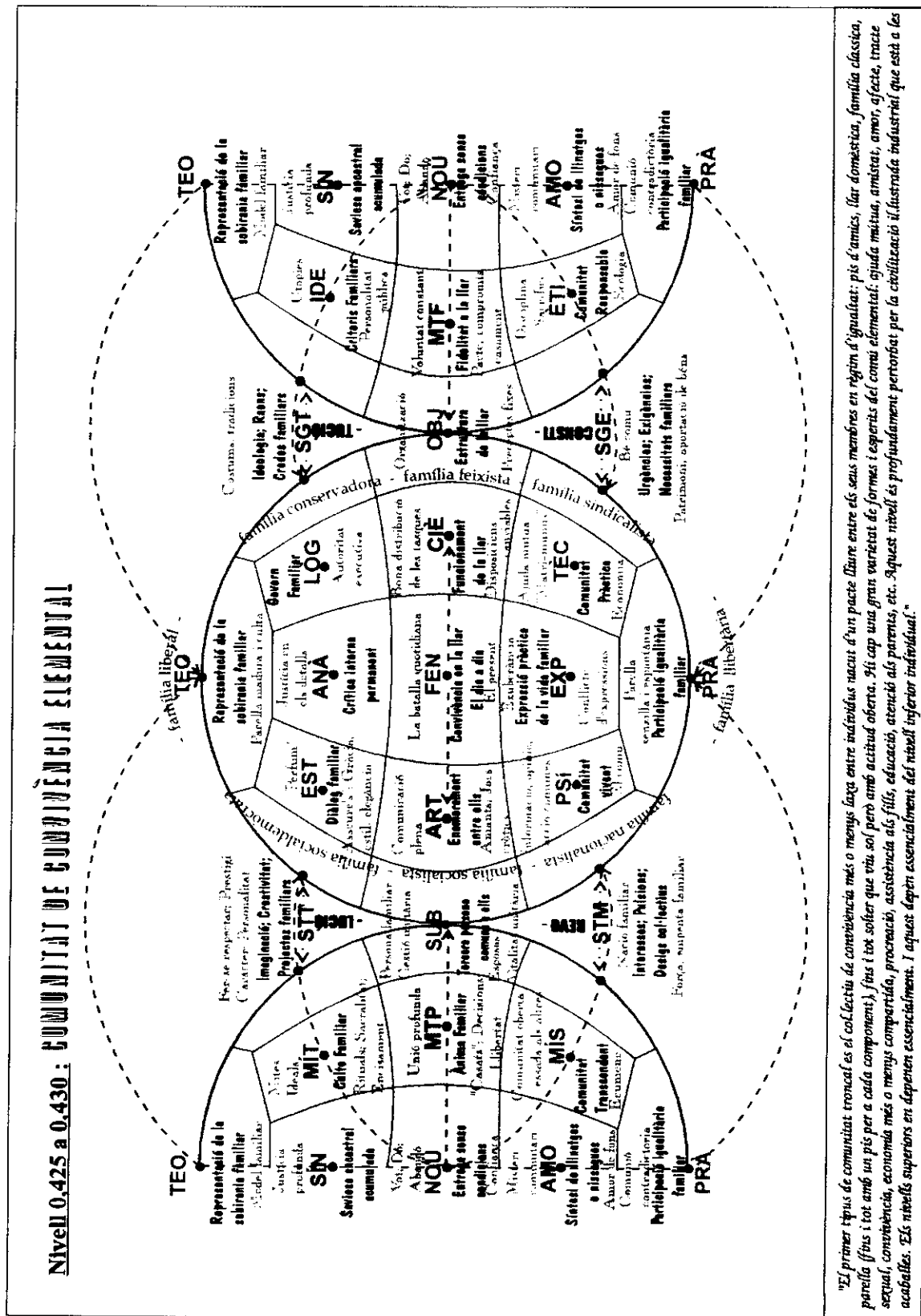
⁷⁹² pàg. 178

Esquema XL: Societat

432.5.- Tot això cal que s'acompleixi subsidiàriament en cadascun dels subnivells:

432.50.- familiar o de convivència ($r_{85} = 0'425^e$),

Esquema XLI: Comunitat elemental de convivència

432.51.- de barri o veïnal ($r_{86} = 0'430^{\circ}$),

432.52.- municipal o de ciutadania ($r_{87} = 0'435^{\circ}$),

432.53.- comarcal o mercant de consum ($r_{88} = 0'440^{\circ}$),

432.54.- regional o administratiu ($r_{89} = 0'445^{\circ}$),

432.55.- de país, de costums i dret comuns ($r_{90} = 0'450^{\circ}$),

432.56.- nacional, lingüístic ($r_{91} = 0'455^{\circ}$),

432.57.- de confederacions i unions lliures entre nacions ($r_{92} = 0'460^{\circ}$),

432.58.- de grans tradicions i civilitzacions històriques ($r_{93} = 0'465^{\circ}$),

432.59.- de la humanitat sencera ($r_{94} = 0'470^{\circ}$).

432.6.- Talment que es poden distingir en el nivell social deu esferes concèntriques (**432.5**)⁷⁹³ i transversalment cadascuna amb les seves vint-i-sis àrees (**432.0-4**).⁷⁹⁴

⁷⁹³ pàg. 186

⁷⁹⁴ pàg. 183

44.-Una perspectiva ontològica pragmàtica global. (Cf. apèndix 2: *Curs general de mentalitat global. Segona part*).

440.- Cal que un piano tingui afinades les vuitanta vuit tecles. Tanmateix una sonata per a piano -tot i que ho pot fer- no convoca totes les tecles del piano en la seva partitura. Un piano permet compondre en totes les tonalitats. Cada tonalitat és una perspectiva un *modus res considerandi*. Una sonata de piano es desplega només segons una tonalitat determinada. Es pot ser global sense estar a tot arreu. Es pot ser global tot i que només mirem el conjunt des d'un angle particular.

440.0.- Bo i inventat el piano passà temps fins que no eixiren grans compositors d'aquell nou instrument. Era un artefacte massa complicat. També aquest model global és complicat. Entendre'l ja costa prou i requereix temps i ofici. Usar-lo simplificadament -esfera de 26 àrees (42)-⁷⁹⁵, segons el manual annex, és possible en poc temps d'aprenentatge. Usar la hiperesfera amb 80 cambres i talls de deu nivells i cent subnivells és difícil. Recomano a qui no domini l'apartat (3)⁷⁹⁶ de no prendre en consideració aquest apartat (44).⁷⁹⁷

441.- Ara desplegarem una visió de l'univers -tan vàlida com qualsevol altra-, global, però perspectivista, segons el punt de mira dominant al nord positivista (antiidealista) d'occident tot i que oberta a les altres cultures (amb el corresponent programa informàtic de suport). És una partitura, un ús particular de les "tecles" del "piano".

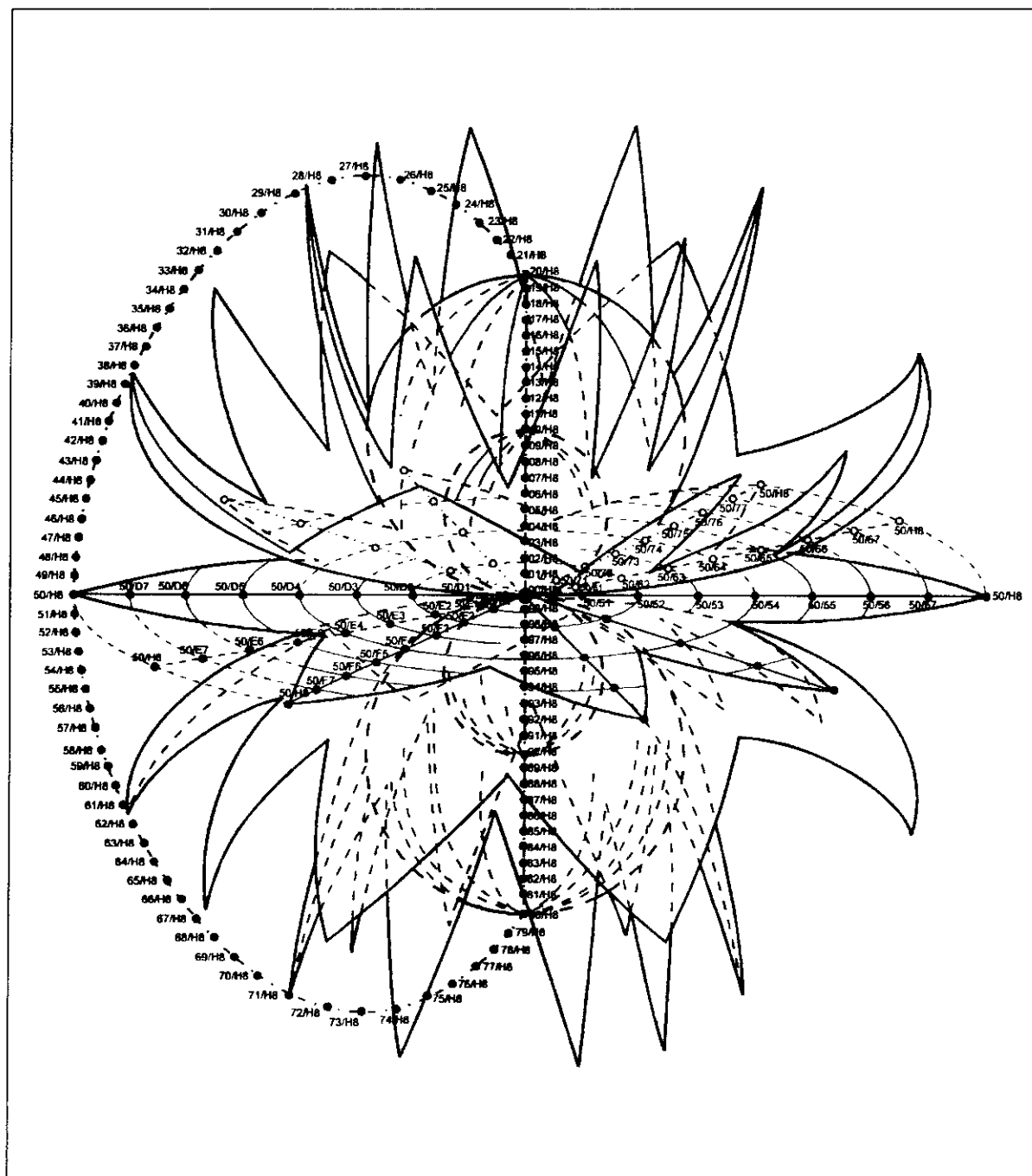
442.- Axioma (punt de vista, perspectiva) fonamental particular materialista / espiritualista antiidealista, a l'estil de Feuerbach: "Tot neix de la realitat en si, de la pràctica (PRÀ), del concret (-k) i tot hi retorna". Com deia, dogmàticament, Edward Gordon Craig, "l'única teoria possible és després de la pràctica". O Marx: "La *praxis* dicta la teoria".

⁷⁹⁵ pàg. 173

⁷⁹⁶ pàg. 76

⁷⁹⁷ pàg. 187

443.- D'una poncella (PRÀ: singularitat inicial i final), closa d'antuvi, s'obre el nenúfar universal en successives capes: deu (411.3-4),⁷⁹⁸ cent, ...

Esquema XLII: La hiperesfera en forma de nenúfar

443.0.- Esferes en forma de vano o de nenúfar: resultat de tallar la hiperesfera per espais euclidians que passen pel punt $PR\hat{A}$. Són esferes tangents entre elles en el punt $PR\hat{A}$, que es van obrint com una ponzella sobre l'eix k , de zero a $+k$, alhora que es corben en l'espai quatridimensional i retornen per $-k$ a zero. Segueixen l'equació d'aquesta hiperesfera (cf. 380.0):

$$(k - r^2) + p^2 + t^2 + v^2 = r^2$$

443.1.- Per simplificar, cada capa és estudiada segons les 26 categories de la maqueta {31} (355.0,⁷⁹⁹ 356.0),⁸⁰⁰ sense perjudici de poder-les relacionar amb les 80 categories bàsiques del model complet.

443.2.- El final de la historia natural coincidiria amb el principi. No es pot negar que en el model tecnològic de desenvolupament actual, la societat, en allò que té de més característic, la informació, les decisions i les ordres humanes, és cada cop més electrònica i optònica. Tanmateix encara no hem sabut arribar a crear o trobar el centre pràctic intuïtiu, total, concret, integrat, la “segona innocència” de la humanitat ja no partida en classes ($PR\hat{A}$), al bell mig de la nostra societat, l’“era de la llibertat” de què parlava Marx (compari's amb 413.7⁸⁰¹ i vegi's la diferència).

444.- No cal dir que es podria fer una versió inversa del model, de perspectiva idealista, on al principi i al final hi hauria amb diferents matisos, el *logos* platònic o la Idea hegeliana.

⁷⁹⁹ pàg. 108

⁸⁰⁰ pàg. 112

⁸⁰¹ pàg. 171

45.- Una ontologia de la regió del sagrat.

450.- Del nucli del territori sagrat en diem **METAPSÍQUICA (MTP)**, en oposició de 90° o 0°25° amb **METAFÍSICA (MTF)**.

450.0.- En podríem dir Ànima, per distingir-la -45°- del Jo (SUB).

450.1.- També en podem dir Esperit, en oposició de 135° amb Estructura o Matèria (OBJ).

450.2.- O també, Consciència, en la màxima oposició de 180° amb **CIÈNCIA (CIÈ)**.

451.- Permet, com totes les categories, molta riquesa d'aurèola, in comptables direccions en tres dimensions corbes (cf. **24 i 28**).⁸⁰²

451.0.- La direcció seguida per la majoria de les grans tradicions, totemitzacions primitives, misteris iniciàtics del Mediterrani oriental, *ioga-sutres*, *sadhanes* a l'Índia, càbala jueva, catecumenat, ascètica i mística cristianes, etc., estableix un camí de perfecció o una muntanya santa a pujar que

451.0.- parteix d'aquest món (**ANÀ-SGT / FEN-OBJ / EXP-SGE**)

451.1.- i que, a través de l'ascètica, del deseiximent de les coses, dels sentits, dels desigs, de l'autodisciplina, de la negació o de la mort de si mateix (**ANÀ/FEN/EXP → EST/ART/PSÍ → STT/SUB/STM**)

451.2.- i de la mística, de l'abandó, de la nit de l'esperit, de la concentració, de la meditació, de la contemplació i adoració, del lliurament total a la transcendència (**STT/SUB/STM → MÍT/MTP/MÍS → SÍN/NOÛ/AMO**),

451.3.- arriba a la unió o fusió amb l'Esperit.

⁸⁰² pàg. 58 i 70

451.4.-

	ANTIC EGIPTE	NOSTRE MODEL	CÀBALA JUEVA	ESOTERISME TRADICIONAL	XAKRES DEL KRYA IOGA
- COS FÍSIC:	Khat	FEN	Regne	Pla físic (Sthula)	Muladhara (base)
	Sahu	EST	Victòria	Pla astral (Kama)	Svadisthana (sexe)
	Ka	ART	Esplendor	Pla mental (Manas)	
		PSÍ	Fonament		Manipura (digestió)
- COS MIG:	Ab	STT	Bellesa		
	Remt	SUB	Amor	Pla intuïtiu (Buddhi)	Anahata (cor)
	Kaibit	STM	Fortalesa		
- COS SUBTIL:	Khu	MTP	Intel·ligència	Pla espiritual (Nirvana)	Vixuddha (larinx)
	Ba	SÍN	Saviesa	Pla monàdic (Anutadaka)	Ajna (base cervell)
	Ahk	NOÛ	Corona	Pla divi (Adi)	Sahasrara (cim cervell)

452.- En moltes tradicions la divinitat, l'Absolut, base de la sacralitat.

452.0.- és triple:

452.00.- la matriu bàsica: el Pare/Mare, *Tiamat*, *Osiris*, *Brahma*, *Sat* (AMO),

452.01.- la vitalitat transcendent: l'Esperit, *Isis*, *Shiva*, *Ananda* (NOÛ),

452.02.- i el model exemplar: el Fill, el Verb, *logos*, *Horus*, *Vixnú*, *Cit*, (SÍN), que se sol encarnar en el món (SUB-FEN-OBJ)

452.1.- i és més (MTP) o menys (MTF) personalitzada:

452.10.- *Deus sive Natura*, ontoteologia de molts filòsofs i fins teòlegs occidentals o

452.11.- *brahman* neutre impersonal / *Brahma* personal hindú, etc.

453.- Caldria descriure les manifestacions històriques del sagrat a nivell

- 453.0.- humà individual (431.59)⁸⁰³: es podria dir que cada individu humà té connexió amb l'Absolut -via **MTF** (Hegel,...) o via **MTP** (Eckhart,...)- talment que cal que creï la seva pròpia religió singular, l'ensenyament tradicional de la via ascètico-mística n'és un exemple;
- 453.1.- familiar (432.50)⁸⁰⁴: cada família hauria de trobar el seu camí espiritual; en són exemples la celebració familiar de la Pasqua jueva o el rés del Rosari en la família cristiana;
- 453.2.- de barri (432.51)⁸⁰⁵, de municipi (432.52)⁸⁰⁶: cadascuna de les comunitats socials troncal ha de tenir cura de la salut de la seva ànima -*epimeleia* socràtica- no només dels seus pressuposts d'obres públiques; en són exemple les processons tradicionals ara secularitzades amb desfilades i manifestacions o concentracions commemoratives;
- 453.3.- comarcal, regional, de país, nacional (432.53/56)⁸⁰⁷: cada nació ha de menester fil directe amb la transcendència, altrament no assolirà equilibri (meta)estable (413.9),⁸⁰⁸ auto-poietic; n'és un exemple fort i absent d'altres Escriptures sagrades, l'ascètica (quaranta anys de desert, deportació a Babilònia, arrasament de Jerusalem per Titus) i mística (Ex 24, 9-11; Num 11, 24-25; I R 19, 18-24, etc.) col·lectives, la iniciació de tot un poble (Num 11, 30; Jl 3, 1-2; Ac 2, 17-18) paradigmàtic en la història bíblica de Moisès a Crist;
- 453.4.- i mundial i còsmic (452.57-59)⁸⁰⁹: l'univers sencer cal que neixi, creixi, mori i ressusciti, com vol Theodor Adorno: aquesta és la proposta del cristianisme depurat de judaïtzants, d'integristes medievals i de fonamentalismes actuals; però no només del cristianisme, ans de tota tradició profunda alimentadora d'ecumenisme.
- 453.5.- ser universalista o, fins i tot, nacionalista sense haver implementat les etapes anteriors subsidiàriament és fer volar coloms.

454.- Si el procés iniciàtic va del profà (**CIÈ-FEN**) cap al sagrat (**MTP-NOÛ**) en cada persona individual o social, hi ha un procés invers de retorn del sagrat al profà, sovint oblidat o obstaculitzat per les tradicions esdevingudes centres de poder. Ens referim al profetisme (**NOÛ** → **MTF**), encara testimoni proper a la sacralitat, i al compromís temporal o encarnació

⁸⁰³ pàg. 183

⁸⁰⁴ pàg. 187

⁸⁰⁵ pàg. 187

⁸⁰⁶ pàg. 187

⁸⁰⁷ pàg. 187

⁸⁰⁸ pàg. 172

⁸⁰⁹ pàg.

en el món, més proper a la profanitat (**MTF** → **OBI**). “Jerusalem, que mates els profetes...”,
“els sants van a l’infern”.

456.- Dintre de la mateixa regió sagrada, els orientals miren més al **PLASMA** i els occidentals al **MÓN**, aquells al que fou més enllà del temps i ens manté ara, aquests al que ja és ara en llavor i, més enllà del temps serà en plenitud,

456.0.- el subnatural sagrat: **LET** (somnia), **FOL** (paroxisme), **TIA** (desvari) , **EBR** (orgia), **CFN** (eremitisme), **MGM** (fusió), **TRS** (èxtasi), etc.

456.1.- el supernal sagrat: **GEN** (carisma), **AST** (predestinació), **DIV** (glorificació), **DSG** (superació, mèrit), **CMN** (cenobitisme), **RGN** (organicitat) , **AGU** (santedat), etc.

46.- Són comparables els sistemes filosòfics?

460.- La mateixa pregunta es podria fer sobre la relació entre els paradigmes culturals, entre les diferents tradicions sagrades, entre les grans civilitzacions. Hi ha qui opina que es comuniquen i hi ha qui opina que no.

460.0.- La creença en la incomunicació es funda en el popular *traduttore traditore* i en la filosofia d'inspiració duhem-quineana (Lakatos, Feyerabend, Khun) del totalisme (ells en diuen holisme) terminològic. Cada sistema individual, cada llengua, cada cultura, tradició o civilització ha generat constel·lacions terminològiques i modes sintàctics originals que formen un tot, dins del qual cada terme val per referència a la posició relativa que ocupa en la constel·lació, a més de fundar-se en les experiències singulars de la pròpia història. I això és cert.

460.1.- La creença en la comunicabilitat dels universos culturals es funda en la suposició d'estructures biològiques comunes a tots els homes, i en el mestissatge experimental històric, físic i cultural, fruit dels contactes, de les comunicacions, del comerç, dels viatges, de les migracions i de les conquestes, que poden fundar "idees eternes" (platòniques), "idees innates" (Descartes, Malebranche, Leibniz), "*a priori* transcendentals" (Kant), "consciència històrica" (Gadamer), "competències gramaticals" (Chomsky), etc.

460.2.- Les discussions sobre aquest tema sempre es fan difícils perquè pràcticament ningú no sustenta una posició pura. El més probable és que hi hagi empirismes i formalismes, singularitats i universalitats i tota classe de posicions intermèdies familiars, regionals, nacionals, civilitzatòries, etc. I, com sempre, la vera saviesa consistirà a estudiar amb cura quan és sí, quan és no i en quina mida.

460.3.- La vista és un fet físic de quasi tota la humanitat que funda evidències, idees, cosmovisions universals. La destrat és un fet tècnic propi de quasi totes les cultures humanes que funda formes de caçar, de talar boscs, de construir estables, cases, barques amb característiques genèriques comunes a tots els humans. Igual podríem dir de l'aritmètica, de la pintura, etc. Hi ha cançons angleses o passos de dansa russos, traduïdes i adaptats respectivament de fa temps a l'ús del *folklore* basc. El poble les canta i els dansa enfervorit tot pensant que expressen l'esperit més genuí de la seva terra. Però, en general, aquestes fagocitosis van acom-

panyades de canvis realment genuïns: *Ludovicus* → *Koldovika*, *signum* → seny, fundició del ferro → forja catalana, *eidos* platònic → *Idee* hegeliana...

460.4.- Amb totes les limitacions i defectes inherents, tasca nostra és de dur a terme la construcció d'una "pissarra" global on, de diferents maneres, els sistemes i les cultures més variats hi trobin acomodament, com en el mateix piano s'interpreta música medieval, barroca, romàntica, *jazz*, espirituals negres... És cert, tanmateix, que una fuga de Bach és millor en clavecí i el *jazz* en saxo. Caldrà, doncs, un gran amor a les singularitats en l'ús d'un model global determinat. Però això no treu el fet d'intentar passarel·les mínimament traïdorenques. "Cultura de membranes", "homes de frontera", "*ponti-fices*".

460.40 Per mantenir la diferència i alhora la necessària comunicació entre el món viu i el món molecular, la naturalesa crea les membranes, que ensems tanquen i obren, comunicant selectivament l'interior i l'exterior de la cèl·lula. L'evolució desenvolupa així una rica i complexa "cultura de membranes". Manté les portes tancades als verins però deixa entrar els aliments; controla la concentració d'ions, expulsa les deixalles o catabolits. Modula tensióelèctrica superficial, genera emisaris defensius, extensions caminadores, boques, ulls, etc. La vera intel·ligència dels organismes vivents rau sobretot en llurs sofisticades fronteres amb l'exterior. No oblidem que tot el sistema nerviós dels animals és teixit epitelial invaginat.

461.- Un intent de resposta superadora d'aquesta polèmica el fa l'equip d'investigació "*Kosmoi, Arkhai, Logoi*" (K.A.L.), de la Facultat de Filosofia de la Universitat de Barcelona, que dirigeix el Professor Francesc Fortuny, al qual he estat adscrit com a becari.

461.0.- Interpreto que considera el fet que tota filosofia es pot reduir a una llarga meditació sobre uns pocs conceptes-clau, que en part romanen constants i en part van canviant de significat, a través dels segles i els llocs.

461.1.- Aquests conceptes-clau, lligats entre ells en diferents constel·lacions, configuren sistemes filosòfics que tracten d'explicar un moment social en globalitat. Normalment *a parte post*.

461.2.- El dinamisme de la societat deixa aviat obsolet el sistema imperant. Cal, doncs, resignificar els conceptes-clau i reconstruir una nova constel·lació. On tanmateix quelcom es conserva d'abans en els termes i en el conjunt. *Et sic de caeteris*.

461.3.- El Professor Ramon Valls, antic numerari del K.A.L., creu que hi ha lliscaments disruptius (Plató, Descartes, Kant) i lliscaments sintetitzadors (Aristòtil, Leibniz, Hegel).

461.4.- En tot cas el fil conductor pot ser lineal o dialèctic. “Una de les formes de seguir és perseguir” (Ortega i Gasset). Sempre es pot trobar una continuïtat, tot i que pugui ser *a sensu contrario*, i una innovació, tot i que previsible.

462.- Aquesta tesi vol reunir confinament (CFN) i comunió (CMN) en el mateix model.

462.0.- D’una banda vol ser una constel·lació dialèctica, un transsistema paratàctic, un tall més -un d’actual- de la llarga seqüència històrica del pensament filosòfic, adaptada a les necessitats planetàries i, fins i tot, còsmiques de la humanitat del tombant que mira cap al tercer . Descriptiu i prospectiu.

462.1.- De l’altra, i amb més intenció, vol ser més fons, “pissarra”, camp potencial, “piano temperat” (les categories) i “violí continu” (el fons hiperesfèric) -sempre hipotètic i tot el provisional que calgui-, que no forma, figura, “partitura”, cos sistemàtic enfront dels altres abundants cossos sistemàtics.

462.2.- Tot i que sempre hi ha una perversa complicitat, un bucle estrany, entre fons i forma, com ho palesaren J.S.Bach en música, la *Gestalt* en psicologia , M.C.Escher en dibuix i K. Gödel en lògica; una pissarra no és res més que la figura d’un rectangle privilegiada on es representaran les altres figures..

462.3.- La seva intenció globalitzadora no és sincrètica, és controladament selectiva, i, més que eclèctica, se sent caracteritzada pel mètode i punt de vista filosòfic de Josep Ferrater Mora, anomenat per ell integracionisme, tot i que ell va poc més enllà d’allò que nosaltres anomenem dialèctica-1 (31).⁸¹⁰

462.30.- En l’article “*integracionisme*”, del seu *Diccionari de Filosofia*, Ferrater integra per separat, dos a dos, com fem nosaltres en dialèctica-1, els següents parells d’oposats:

462.300.- nominalisme (TEO) i realisme (PRÀ),

462.301.- ser o noümen (NOÛ) i esdevenir o fenomen (FEN),

462.302.- vitalisme (SUB) i mecanicisme (OBJ) i

⁸¹⁰ pàg. 79

462.303.- pragmàtica (TÈC) i sintàctica (LÒG).

462.31.- Només al final demana -no construeix- la integració total dels grups ontològics entreverats que formarien un esquema conceptual ontològic o teoria filosòfica. El nostre treball es podria considerar una continuació i desenvolupament de les investigacions de Ferrater Mora que es poden trobar en els seus llibres i en les entrades del *Diccionari*: “integracionismo”, “situar”, “grupos ontológicos”, “haberes”, “presencia”, “confluencia”, “intrascendencia” i una vintena més de referències citades en l’entrada “Ferrater Mora, J.”.

462.4.- Ens preocupa més la posició relativa de tot amb tot que l’ajustament minuciós i rigorós de cada detall amb cada detall. Sempre hi haurà soroll de fons, -el significat de les paraules balla com el moviment brownià de les molècules-, però intentem un model baix en decibels.

462.5.- Al llarg de molts anys, hem anat emprant un *modus operandi* que podríem anomenar de “sacsejament”: En un mateix calaix -cambra- hi posem temes afins, en principi desordenats (403).⁸¹¹ I, en palesar-se atraccions o repulsions d’uns temes amb els altres, es van col·locant cada cop més ajustadament els uns respecte dels altres, mitjançant correccions successives, com les llimadures de ferro en un camp magnètic, fins a establir una estructura, sempre aproximativa, més fina.. L’índex analític d’afins a les vuitanta categories (397)⁸¹² no s’ha de veure com quelcom de definitiu. És una primera classificació. Treballs posteriors, cambra a cambra, aniran ajustant el núvol de paraules afins a cada categoria; el núvol es transformarà en constel·lació local precisa i respectuosa del medi ambient filosòfic conjunt.

462.50.- Sempre hem maldat per anar del general al particular, com a mètode oposat i **complementari** de l’usual mètode de la modernitat que va del particular a l’universal. 462.51.- A mida que avançàvem en la precisió de temes cada cop més particulars, el ball de significants anava fugint del territori més general. Els significants més generals s’anaven consolidant. Fa anys que no toquem els noms dels **PI** (TEO, PRÀ, FEN, NOÛ, OBJ, SUB, PLA). Darre-rament, només hem substituït **VIDA** per **MÓN**, del qual **VIDA** només és un estrat.

462.6.- Dels anys 1990 a 1995 ens hem sotmès disciplinadament a fer tota la carrera de filosofia, curs per curs, assignatura per assignatura, examen per examen, per posar a prova el model. Hem fet tota la llicenciatura amb la idea del model global com a projecte de tesi doctoral des de l’inici, sense esmentar-la mai directament al professorat, però fent-ne ús continuat.

⁸¹¹ pàg. 166

⁸¹² pàg. 143

462.60.- ¿Hi trobarien cabuda, en una pissarra universal, com els elements químics en la taula periòdica de Mendeleiev, tots els sistemes generats pels filòsofs i altres pensadors i savis al llarg de la història de la sofia i de la filosofia? ¿Es podrien interrelacionar o comparar en un mateix convencional banc de proves?

462.61.- És evident que aquest banc, respon a la visió actual (1996) i localitzada ací (Mediterrani occidental) de les coses, l'única possible per a mi (10),⁸¹³ talment que la visió de les coses pretèrites sempre es fa des d'ara i la visió de les coses distants es fa des d'ací. Dispossem del material-testimoni (SGE) d'altres llocs i temps -informacions, documents (*doceo*), monuments (*moneo*)-, però en ells mateixos són muts o millor, interpel·ladors no interpretats. Si ens parlen sempre és hermenèuticament, segons la nostra interpretació.

462.7.- Aquest banc de proves, aquesta "pissarra", aquest camp onto-lògic o real-mental, on les comparacions i el diàleg es fan possibles, tot i que inevitablement condicionat pels axiomes convencionals de l'estructura de cada model (300,⁸¹⁴ 315,⁸¹⁵ 336,⁸¹⁶ 356,⁸¹⁷ 386⁸¹⁸), és provat abreujadament ell mateix (el banc de proves), en aquest apartat, a cinc nivells: 1) conceptes, 2) frases comunes (404),⁸¹⁹ 3) comentari de texts, 4) temes monogràfics, 5) sistemes filosòfics o civilitzacionals. Els exemples són innumerables. Ens cenyirem a un per nivell.

⁸¹³ pàg. 14

⁸¹⁴ pàg. 78

⁸¹⁵ pàg. 82

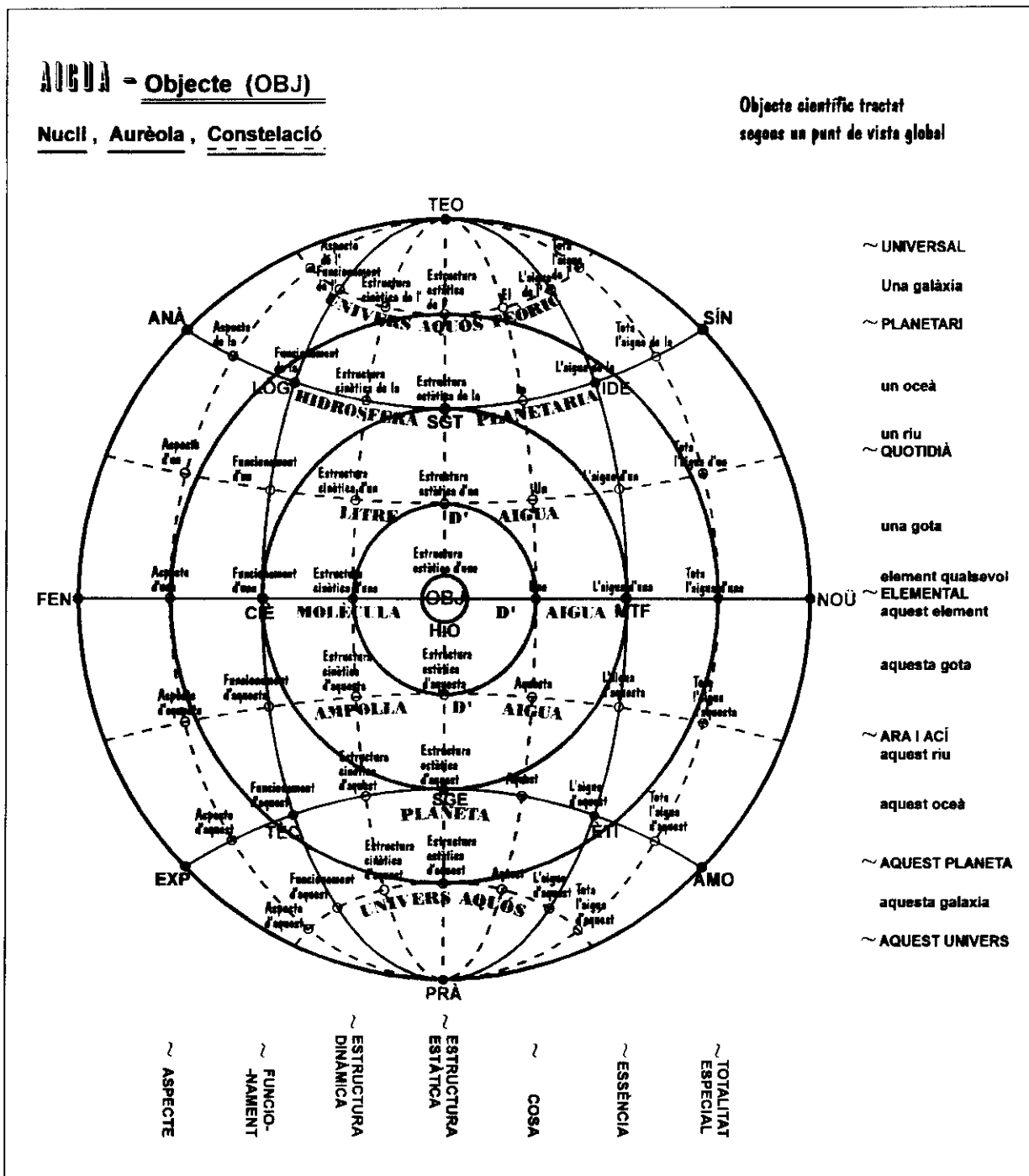
⁸¹⁶ pàg. 98

⁸¹⁷ pàg. 112

⁸¹⁸ pàg. 130

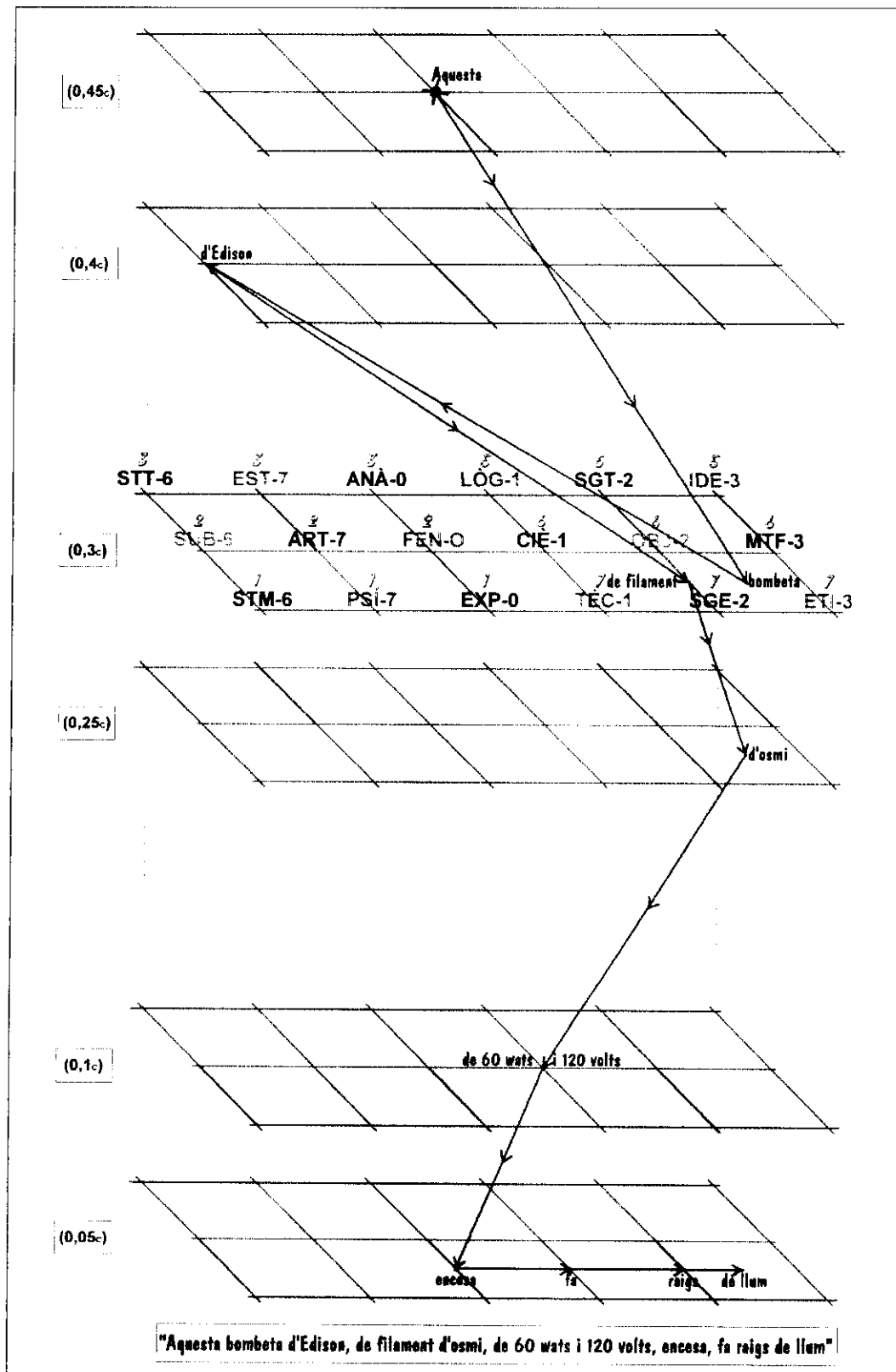
⁸¹⁹ pàg. 166

463.- Exemple de concepte: "Aigua".

Esquema XLIII: Un objecte: L'aigua

464.- Exemple de frase comuna: "Aquesta bombeta, d'Edison, de filament d'osmi de 60 wats i 120 volts, encesa, fa raigs de llum":

Esquema XLIV: Una frase

464.0.- Aquesta: 0'45° **EXC**, bombeta: 0'3° **OGN**, d'Edison: 0'4° **INT**, de filament 0'3° **OBJ**, d'osmi: 0'25° **MTF**, de 60 watts i 120 volts: 0'1° **ONA**, encesa: 0'05° **ATZ**, fa: 0'05° **ACC**, raigs: 0'05° **BOS**, de llum: 0'05° **ORG**. (411.3/4).⁸²⁰

465.- Exemple de comentari de text: Primer paràgraf de la introducció “A la recerca del ser”, paràgraf primer: “La idea de fenomen”, de *L'Être et le Néant*, de J.P. Sartre (traducció catalana d'Ignasi Roviró Alemany, estiu, 1996). També podríem prendre en consideració un text de física quàntica, un text literari, un text sagrat, etc.

465.00.- Ja en la primera línia observem incongruències flagrants. “El pensament modern ha realitzat un progrés (?) considerable tot reduint l'existent a la sèrie d'aparicions que el manifesten”. Les aparicions - L'existent. Malgrat la postulació de les reduccions modernes, Sartre, com St. Pere, fa tres traïcions successives: es veu obligat a esmentar, emprant dues paraules diferents, l'**existent (OBJ-CIÈ)** com a altra cosa que les seves **aparicions (FEN)** en dues paraules. També es veu obligat a distingir les **aparicions (FEN)** de llur **sèrie (ANÀ, dimensió teòrica (TEO)) (422.13)**.⁸²¹ I, a més, tot reblant i reforçant a contrarcor la primera incongruència, es veu obligat a parlar d'*ex-sistència*. Hi ha la “*ex*” (aparició) (**FEN**) i “*sistència*” (ser, fons, fonament) (**NOÛ**)

465.01.- “Amb això s'intentava suprimir un cert nombre de dualismes que eren un embaràs per a la filosofia i es reemplacen pel monisme del fenomen”. És diferent (a) optar per la síntesi dialèctica de fenomen i noümen que (b) optar per la negació del noümen (NOÛ) i l'afirmació monista i dogmàtica, típica dels comunistes antimarxistes, del fenomen (**FEN**). Això darrer (**2**)⁸²² és el que fa Sartre.

465.02.- “És cert que s'ha deslliurat, en primer lloc, d'aquest dualisme que oposa, en l'existent, l'interior a l'exterior”. Així ho diu, però de fet no s'ha deslliurat del dualisme. Ha optat (en **464.01**⁸²³ b) per un dels seus extrems, el fenomen (**FEN**), com a fenomen, l'exterior. Sartre és existencialista, no insistencialista. En la “pissarra” del nostre model ocupa la part “anterior” i nega la “posterior”.

⁸²⁰ pàg. 169

⁸²¹ pàg. 178

⁸²² pàg. 43

⁸²³ pàg. 202

465.03.- “No hi ha una exterioritat de l’existent, si per això s’entén una pell superficial que dissimularia a la mirada la veritable natura de l’objecte”(OB.I). Nega clarament el fenomen com a terme oposat al noumen (contra 464.02). Sempre per la via objectiva. On és el subjecte? I el plasma?

465.04.- “I aquesta veritable natura, al seu torn, si ha de ser la realitat secreta de la cosa, que es pot pressentir o suposar però que mai no es pot assolir perquè és “interior” a l’objecte considerat, tampoc existeix” (coherent amb 464.01 b).

465.05.- “Les aparicions que manifesten l’existent no són ni exteriors ni interiors: una i altra valen el mateix, una i altra remetent a altres aparicions i cap d’elles és privilegiada”. Una vegada més, intent de síntesi contra 464.01 i segons 464.02.⁸²⁴ Però cau en la necessitat de diferenciar l’existent (no seria més aviat insistent?) de les seves aparicions. Com no seran exteriors les ad-paricions en front de les des-paricions? Es pot parlar d’ad-paricions (+p) si neguem les des-paricions (-p)?.

465.06.- “La força, per exemple, no és pas un *conatus* metafísic, d’espècie desconeguda, que s’emascararia rere els seus efectes (acceleracions, desviacions, etc.): ella és el conjunt dels seus efectes. De forma semblant el corrent elèctric no té un revers secret: no és altra cosa que el conjunt de les accions físico-químiques (electrolítiques, incandescència d’un filament de carboni, desplaçament de l’agulla del galvanòmetre, etc.) que el manifesten”. Com vol negar el noumen substancial i no pot negar una certa dualitat, recorre a una altra dimensió, la teòrica: força és el conjunt, corrent elèctric és el conjunt. Operació abstractiva o teoritzant (TEO) de la nostra ment que sintetitza, a la seva manera, molts fenòmens singulars. Pur nominalisme.

465.07.- “Cap d’aquestes accions no són suficients per revelar-lo. Però tampoc assenyala res que sigui *rere seu*: s’assenyala a si mateix i a la sèrie total”. Cap acció no és suficient: reconeixement que hi ha quelcom que depassa l’existent singular. Però, incongruentment, no hi ha res rera seu. Depassa, però no hi ha res més enllà! S’assenyala a si mateix. El senyal no és el si mateix! I la sèrie total, tampoc!

465.08.- “D’això se’n segueix, evidentment, que el dualisme del ser i de l’aparèixer no sabria trobar el dret de ciutadania en filosofia”. Afirmar el mateix que en 465.02/05/08, en contra de 465.01/03/04/07 i al marge de 465.00/06/07.⁸²⁵

⁸²⁴ pàg. 202

⁸²⁵ pàg. 203 i ss.

465.09.- “L’aparença remet a la sèrie total de les aparences i no a un ser real que hauria drenat per a si el *ser* de l’existent”. Nega la posició dogmàtica monística noümenica, però no resol el problema, el deriva. El treu de l’oposició FEN-NOÛ i el posa en l’oposició PRÀ-TEO. Total, no resol res.

465.10.- “I l’aparença (FEN), al seu torn, no és pas una manifestació inconsistent d’aquest ser”, d’acord amb 465.01/03/04/07 i, incongruentment, en contra de 465.02/05/08.

465.11.- “Durant el temps en què s’ha pogut creure en realitats noümeniques (NOÛ), hom ha presentat l’aparença com a negatiu pur. Era <<el que no és el ser>>; no tenia altre ser que el de la il·lusió i l’error. Però aquest mateix ser era manllevat, d’aspecte fals, i la dificultat més gran que hom podia trobar era la de mantenir suficientment la cohesió i l’existència de l’aparença perquè no es reabsorbís per si mateixa al si del ser no-fenomènic” En la línia dogmàtica de negació de l’extrem noümenic del dualisme de 465.01/04/07/09/10.⁸²⁶

465.12.- “Però, si ja ens hem (desenganyat), després del que Nietzsche anomenava <<la il·lusió dels rere-mons>> i si ja no creiem en el ser-de rere-l’aparença, aquest s’esdevé, al contrari, plena positivitat; la seva essència és un <<parèixer>> que ja no s’oposa al ser, sinó que al contrari n’és la mesura. Car el ser d’un existent és, precisament, el que *sembla*”. Torna a negar el darrere. Però li cal distingir entre el ser (NOÛ) i l’existent (FEN), entre el ser (NOÛ) i la seva mesura (CIÈ).

465.13.- “Així arribem a la idea de *fenomen* (FEN), tal i com es pot trobar, per exemple, en la <<Fenomenologia>> de Husserl o de Heidegger, el fenomen o el relatiu-absolut. El fenomen roman relatiu, car l’<<aparèixer>> suposa per essència algú (nova dimensió SUB) a qui aparèixer”. Una nova afirmació del fenomen tot negant el noümen.

465.14.- “Però no té la doble relativitat de l’*Erscheinung* kantiana. No indica, per sobre l’espatlla, un ser veritable que seria, ell, l’absolut. El que el fenomen és, ho és absolutament, car es desvela tal i *com és*”. Una vegada més l’afirmació dogmàtica del fenomen. Però, una vegada més la necessitat de distingir entre l’“és” (NOÛ) i el “com” (FEN).

465.15.- “El fenomen pot ser estudiat i descrit en tant que tal, car és *absolutament indicatiu d’ell-mateix*”. Hipòstasi del fenomen! Sempre ens cal adorar quelcom. Tanmateix és bona la recuperació de la autoidentitat del fenomen en un món on les presses, la banalitat de la vida,

⁸²⁶ pàg. 203 i ss.

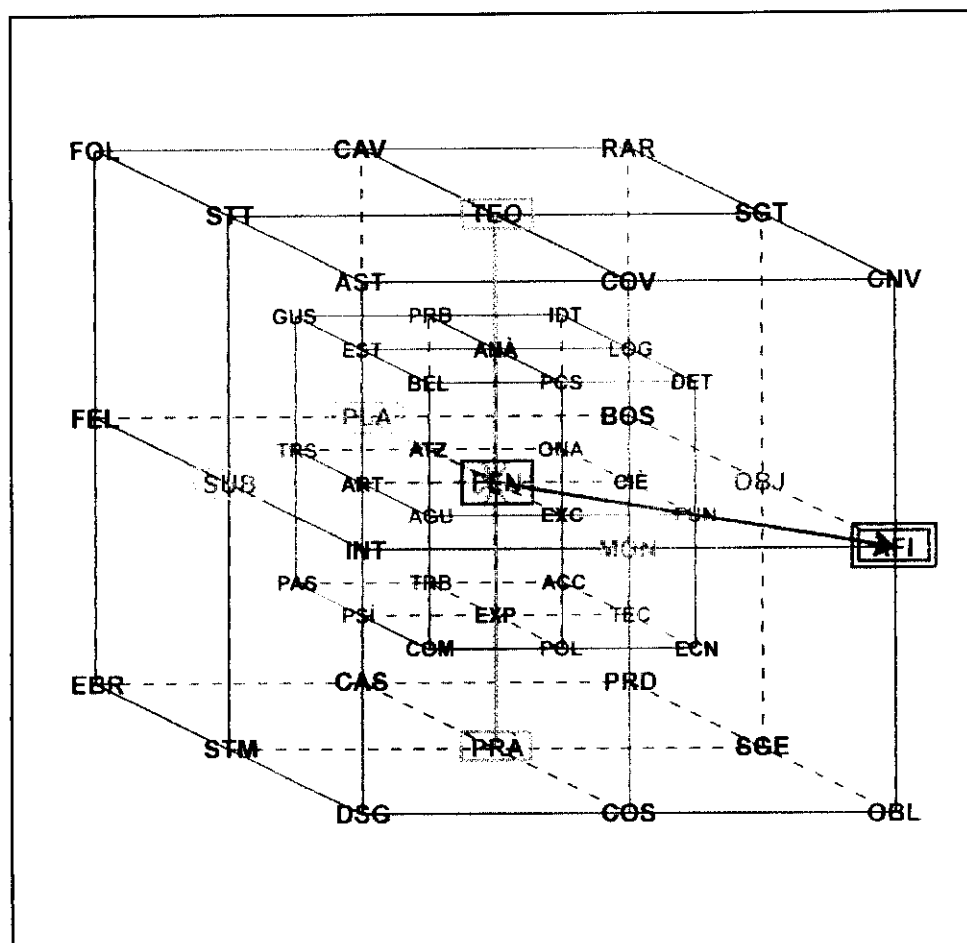
les sol·licituds quotidianes ens fan impossible l'experiència directa i valorada del present. És, doncs, bona posició per allò que afirma i dolenta pel que nega.

465.150.- Segons el nostre model, en parlar tant de "el" fenomen, Sartre ens fa sospitar que descuradament cau en l'objectivisme. "El fenomen... és *absolutament indicatiu d'ell-mateix*". En el nostre model això és **SIGNE (SGE) (422.02)**,⁸²⁷ si és desplegat estructuralment i **ÈTICA (ÈTI) (422.03)**,⁸²⁸ si és replegat sintèticament.

465.16.- Així aniríem seguint...

466.- Exemples de tema monogràfic:

466.0.- Teoria del coneixement (un primer tema monogràfic):

Esquema XLV: Teoria del coneixement

⁸²⁷ pàg. 177

⁸²⁸ pàg. 177

Caldria parar esment en tots els eixos perpendiculars -independents- (símbols senyalats), que permet el model, amb tots els camins intermedis (dependents dels anteriors) i com això deixa sense contingut innumerables controvèrsies del passat.

466.00.- Eix 1: La capacitat de coneixement (sentits, diencèfal, escorça cerebral, etc) amb les seves corresponents sensibilitat (TRS), densitat (STD), funcionament (ONA), confusió inevitable (TML) i probabilitat (PRB) subconscients (PLA).

466.01.- Eix 2: La decisió (ART) sensible (TRS) de voler (PSÍ) conèixer quelcom (AGU) imaginat (EST) per part del subjecte (SUB).

466.02.- Eix 3: L'experiència (EXP) possible (TÈC), viscuda (PSÍ), barreja de foscors (TML) i claredats (POL) de la realitat bruta (PRÀ).

466.03.- Eix 4: La gramàtica (ANÀ) preceptiva (LÒG) i figurativa (EST), més o menys (PRB) precisa (PCS) amb les seves categories (TEO).

466.04.- Resultant: **OBJECTE MUNDÀ** (AFI) que d'ara endavant funcionarà (FUN) amb una definició (SGT) convinguda (CNV) i un nom (SGE) codificat (OBL).

466.05.- Els eixos 1 i 2 són, respectivament, la causa eficient i final del coneixement de l'objecte mundà, els dos vectors que incideixen perpendicularment en FEN i que en produeixen la suma vectorial. Constitueixen el coneixedor.

466.06.- Els eixos 3 i 4 són, respectivament, la causa material i formal del coneixement de l'objecte mundà, els dos vectors contraposats que marquen el FEN. Funden el conegut.

466.07.- Tradicionalment s'afrontaven ser real i coneixedor subjectiu, en línia recta. En el nostre model, el ser real és la PRÀ, perpendicular al SUB cognoscent. Hi intervenen també perpendicularment la potència PLA, i les categories TEO. Calen, doncs, quatre dimensions independents mínimes. N'és una similitud la formació de la imatge en l'espectroscòpia. La realitat (la flama) envia les seves informacions independentment de la capacitat cognoscitiva i de la recerca subjectiva. També hi conflueix independentment i en oposició a la realitat, el criteri de mesura (el colimador amb la reixeta mètrica). L'objecte mundà (**AFI**) no és el real (PRÀ), és el resultat de les quatre causes (material: EXP; formal: ANÀ; eficient: STD; final: ART).

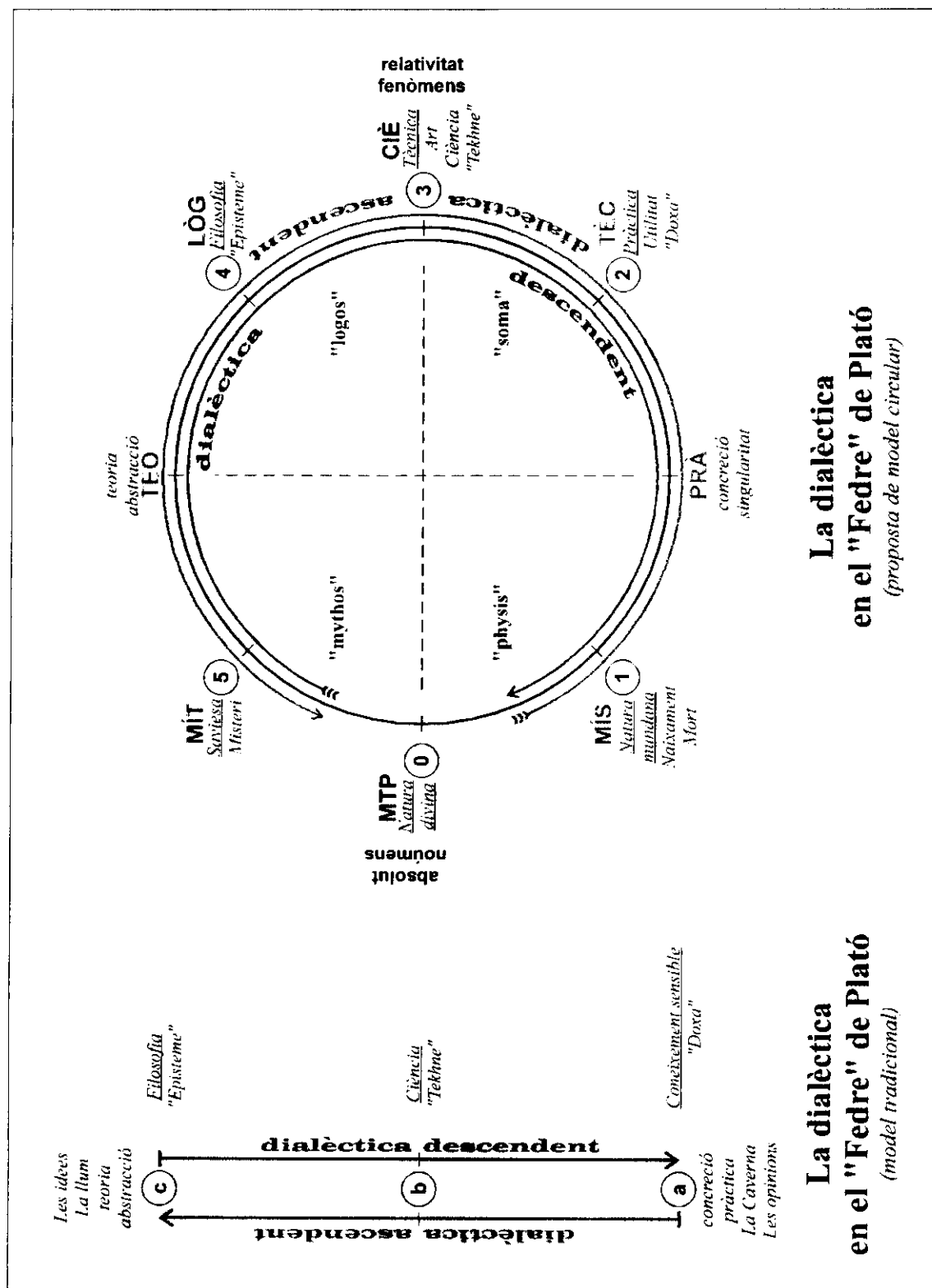
466.1.- L'àmbit i els límits de la ciència (un segon tema monogràfic):

208

Si prenem les definicions de diccionari i si subdividim l'*ars brevis* quatre vegades (Div-4), tot prescindint per simplificar de la dimensió v , obtenim el quadre evolutiu analític de l'aparició de la ciència a partir de l'artesanía gremial de l'edat mitjana (TÈC), tot passant per la mètrica (Galileu) i funcionalitat (Descartes) de l'edat moderna (CIÈ) i culminant en l'axiomatització de les matemàtiques (Morgan, Moore, Peano, Russell, Hilbert, etc.) al final del segle XIX i principis del XX. També queda relativament situat el "xarmpió" ideològic del científisme també de finals del segle XIX i principis del XX (Laplace, Comte, Marx, *Wieners* etc.).

467.- Exemples de sistemes filosòfics o civilitzacionals:

467.0.- La dialèctica en el *Fèdre* de Plató:

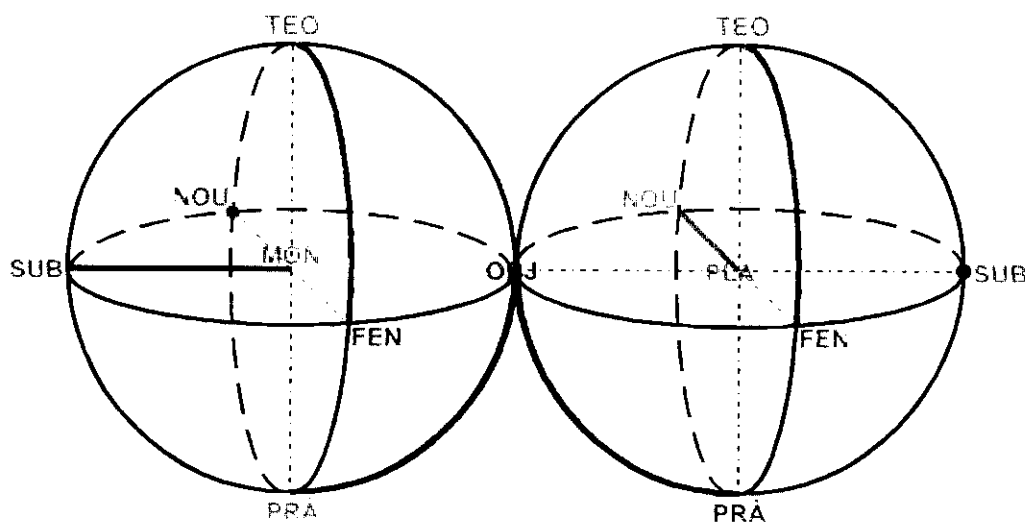

Esquema XLVII: La dialèctica al Fedre de Plató

467.1.- Estudi de les quatre causes d'Aristòtil:

ESTUDI DE LES QUATRE CAUSES [3] D'ARISTÒTIL

<u>CAUSA MATERIAL</u>	$\left\{ \begin{array}{ll} \text{concreta} & \{111\} \text{ PRA} \\ \text{estructural} & \{132\} \text{ OBJ} \end{array} \right\}$	$90^\circ ; 0,25_0$
<u>CAUSA FORMAL</u>	$\left\{ \begin{array}{ll} \text{abstracta} & \{112\} \text{ TEO} \\ \text{aparent} & \{122\} \text{ FEN} \end{array} \right\}$	$90^\circ ; 0,25_0$
<u>CAUSA EFICIENT</u>	$\left\{ \begin{array}{ll} \text{immanent} & \{141\} \text{ PLA} \\ \text{transcendent} & \{121\} \text{ NOU} \end{array} \right\}$	$90^\circ ; 0,25_0$
<u>CAUSA FINAL</u>	$\left\{ \begin{array}{ll} \text{intencional} & \{131\} \text{ SUB} \\ \text{utòpica} & \{142\} \text{ MON} \end{array} \right\}$	$90^\circ ; 0,25_0$

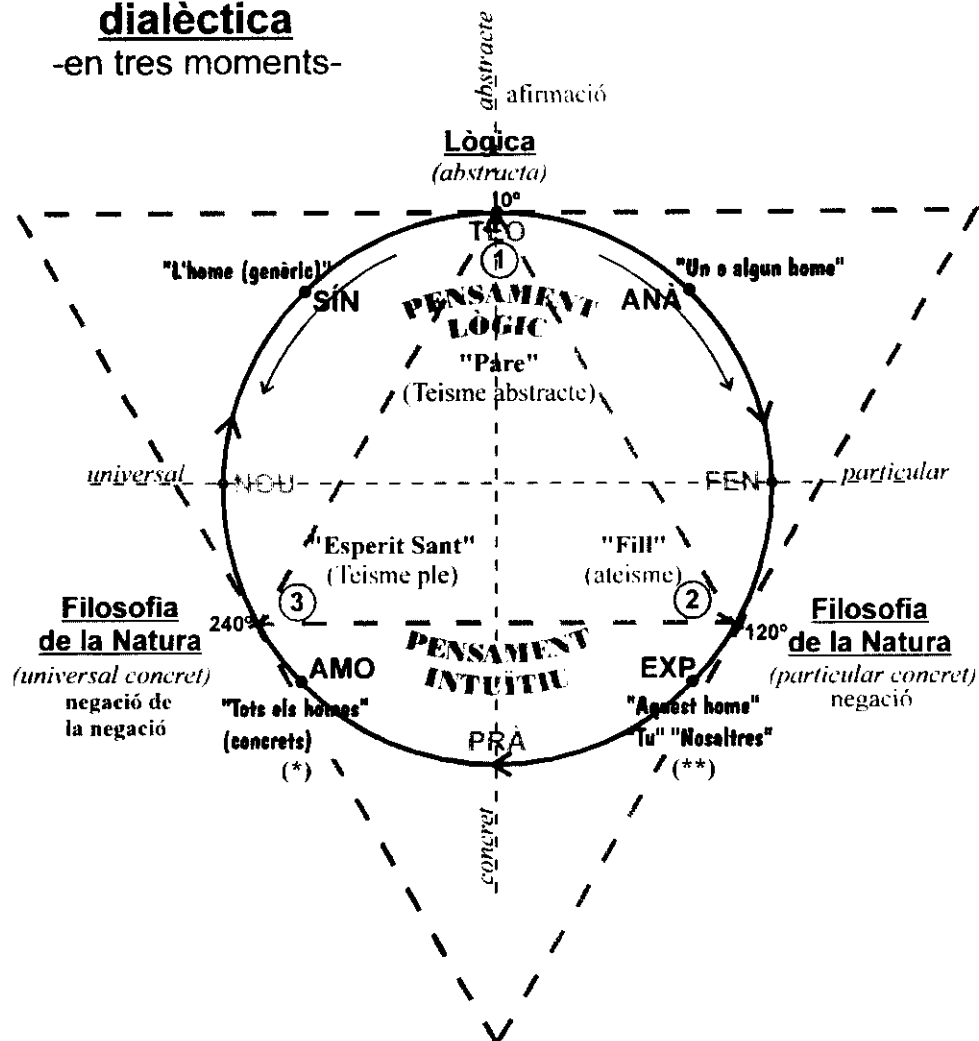

Esquema XLVIII: Estudi de les quatre causes d'Aristòtil (8)

467.3.- La dialèctica hegeliana:

→ **Lògica** (pensament)**dialèctica**

-en tres moments-

NOTES:(**) - Situació històrica concreta de cada persona o grup humà. El món dels sentits.(*) - "*Alle menschen werden brüder*" (Schiller-Beethoven) -ideal de tota autèntica revolució-

- Potència de la negació: 1/3 del total.

- L'eix anteroposterior suprimit és **OBJ-SUB** . Filosofia de la identitat.- La interpretació de l' "**universal concret**" en aquest esquema fa justícia a

Esquema L: Lògica dialèctica de Hegel

47.- Terminologia. Lexicon. Enciclopèdia hòlica.

470.- La cosa (OBJ) , l'ontos (PRÀ) és signe de si mateixa (SGE). El terme (SGE →) és signe d'una altra cosa, sigui convencionalment (TÈC), sigui naturalment (ÈTI), etc. Ja hem dit en diferents llocs:

470.0.- Que cada terme (**metallenguatge**) és un node en un camp ontològic o real-mental finit d'interferències (ones entretingudes), ("estrella lluminosa"); el ventre, entre node i node, és un misteri que recull la part principal de la realitat -va sans dire- ("matèria fosca").

470.1.- Que cada terme duu una càrrega experimental històrico-semàntico-pragmàtica objectiva (SGE), estudiable científicament.

470.2.- Que cada terme duu una càrrega experimental històrico-biogràfica individual o de grup subjectiva (STM) experimentable artísticament.

470.3.- Que cada terme és usat per cada subjecte d'una faisó creativa (STT) endevinable artísticament.

470.4.- Que cada terme respon a una definició acceptada (SGT) segons diccionari.

471.- Els conceptes s'expressen amb símbols, paraules, termes, els significats amb significants i al·ludeixen a coses, realitats, referències, com ens digueren Frege, Saussure, Chomsky,... Ací distingim, com a mínim, sis aspectes pel que fa a la terminologia:

471.0.- SIGNIFICANT (SGE → SGT), continent físic, senyal, signe, paraula, terme, que és predominantment objectiu i material i és tema de la semiòtica.

471.1.- FORMA (SGT → LÒG), continent mental, relació, símbol, expressió, que és predominantment objectiva i mental lògic i és tema de la sintaxi, de la hipotaxi i de la parataxi;

471.2.- SIGNIFICAT (SGT → IDE), contingut mental, "sentit", concepte, definició, que és predominantment objectiu i mental metafísic i és tema de la semàntica històrica (etimològica) i sincrònica (sociolingüística);

471.3.- REFERÈNCIA (SGE), contingut físic, designat, referit, realitat directament manifestada en l'experiència o referida indirectament pel significant, predominantment objectiva i material i tema de la pragmàtica objectiva.

471.4.- SENTIT (STT), intel·lecció, enginy, "espurna", contingut o interpretació singular a nivell individual o col·lectiu, idiolecte, que és predominantment subjectiu i mental i és tema de la poètica.

471.5.- SENTIMENT (STM), experiència, valoració, emoció, evocacions, vibració, copsat pel psiquisme individual o col·lectiu, predominantment subjectiu i material-instintiu, tema de la pragmàtica subjectiva.

472.- Les definicions lògiques poden ser inductives, deductives, constel·latives, sintàctiques, hipotàctiques o paratàctiques.

472.0.- Les nostres són bàsicament paratàctiques o constel·latives en cada nivell de divisió, en categories cada vegada més fines, del model global. Volem fer "pissarra", no "dibuixos" ni "funcions" en una pissarra implícita.

472.00.- Disposem d'un art o una tècnica de fer definicions paratàctiques molt rigoroses de cada concepte del model. Tant més quan més s'augmenti la finor de les categories intercalades en successives divisions.

472.1.- Tot nucli es defineix pels nuclis veïns.

472.10.- El rigor de la definició depèn de la proximitat dels veïns triats per a la definició.

472.11.- També depèn del número de dimensions que travessen el nucli a definir i que es prenen en consideració.

472.12.- Si una definició només considera nuclis veïns en una sola direcció és una definició direccionada. Eina molt útil. Es pot precisar l'angle format per diferents definicions direccionades d'un mateix concepte.

472.2.- Però totes les definicions són bàsicament hipotàctiques o deduïdes dels vuit conceptes fonamentals o dels sis encara més radicals que els construeixen (2 sentits ($\pm$) i 4 direccions) com s'ha vist en l'apartat 3 d'aquesta tesi.

472.3.- I com tota la constel·lació de conceptes s'alimenta inevitablement del significat de les paraules extretes del patrimoni del llenguatge usual informatiu (neguentròpic, epistèmic) i alhora borrós (entròpic, dòxic),

472.4.- tot s'explica per tot totalitzadament, com vol Quine, -cercle viciós o virtuós?- i, fins i tot, els vuit conceptes fonamentals -que, d'altra banda, constel·lativament considerats, no són més valuosos que els altres- poden ser definits pels seus veïns segons significat usual, matisat per llur posició tècnica en el model.

473.- Posem, per exemple, les definicions direccionades possibles del concepte PRÀCTICA, tal com l'entendem en el model (201,⁸²⁹ 212,⁸³⁰ 222,⁸³¹ 232,⁸³² 242,⁸³³ 315.00⁸³⁴), totes amb fins matisos -precisables amb tot rigor- que les diferencien. Quin diccionari en podria fornir tantes i tan rigorosament matisables?:

473.0.- Definicions unidimensionals:

473.00.- Segmentals:

473.000.- Màximament cenyides en DIV-2: ambdós conceptes distanciats 90°, 0'25" entre ells i les definicions ortogonals entre elles:

473.000.1.- "Senyal de sentiment". "Sentiment assenyalat"...

473.000.2.- "Experiència amorosa". "Amor experimentat"...

473.000.3.- "Cosmos caòtic". "Caos còsmic"...

473.001.- Mig cenyides: conceptes distanciats en 110°, 0'35":

473.001.0.- "Embriaguesa obligada". "Obligació embriagadora"...

473.001.1.- "Desig prodigiós". "Prodigi desitjat"...

⁸²⁹ pàg. 46

⁸³⁰ pàg. 50

⁸³¹ pàg. 53

⁸³² pàg. 56

⁸³³ pàg. 59

⁸³⁴ pàg. 82

473.001.2.- “Regne turbulent”. “Turbulència que regna”...

473.001.3.- “Polidesa magmàtica”. “Magma polit”...

473.001.4.- “Tècnica mística”. “Mística tècnica”...

473.001.5.- “Psíquica ètica”. “Ètica psíquica”...

473.002.- Poc cenyides: conceptes distanciats en 120° , $0'333''$:

473.002.0.- “Acció ecumènica”. “Ecumenisme actiu”.

473.002.1.- “Apassionament ecològic”. “Ecologia apassionada”...

473.002.2.- “Nirvana (“akaixa”) econòmic”. “Economia material mística” (“akaixa”).

473.002.3.- “Anòmia (“àpeiron”) comunitària”. “Comunitat anòmica”.

473.1.- Definicions bidimensionals. (A partir d’ací només posarem algunes de les moltes possibles en DIV-2 i no permutarem les funcions sintàctiques de substantiu i adjectiu per brevetat):

473.10.- Triangulars:

473.100.- Màximament cenyides [8 possibles] :

473.100.0.- “Ebrietat còsmica prodigiosa”...

473.100.1.- “Desig caòtic obligat”...

473.100.2.- “Psiquisme tècnic i amorós”...

473.100.3.- “Senyal ensems místic i psíquic”...

...

473.101.- Mig cenyides [8] :

473.101.0.- “Regne d’activitat passional”...

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Algunes aplicacions.

473.101.1.- “Ecologia i ecumenisme turbulents”...

...

473.102.- Poc cenyides [8]:

473.102.0.- “Psiquisme anòmic polit”...

473.102.1.- “Comunitat ètica i magmàtica”...

...

473.11.- Quadrades:

473.110.- Màximament cenyides [3]:

473.110.0.- “Sentiment caòtic i còsmic assenyalat”...

473.110.1.- “Sentiment experimental amorós assenyalat”...

...

473.111.- Mig cenyides [3]:

473.111.0.- “Psiquisme tècnic, ètic i místic”...

473.111.1.- “Regne màgmic de polidesa i turbulència”...

...

473.112.- Poc cenyides [6]:

473.112.0.- “Activitat anòmica comunitària i ecumènica”...

...

473.12.- Octogonals:

473.120.- Màximament cenyides [3]:

473.120.0.- “Sentiment místic, amorós, ètic, assenyalat, tècnic, experimental i psíquic”...

...

473.2.- Definicions tridimensionals:

473.20.- Tetraèdriques [48]:

473.200.- “Caos polit, ecologista i ecumènic”...

473.201.- “Cosmos passional, prodigiós i magmàtic”...

473.202.- “Amor turbulent, psiucic i econòmic”...

...

473.21.- Hexaèdriques [2]:

...

473.22.- Octaèdriques [2]:

473.220.- Potser la millor: “Caos-cosmos sentit amorosament i expressat en signes”.

...

473.23.- N’hi ha també dues d’hexadecaèdriques possibles.

...

474.- Els vuitanta termes canònics emprats en la nostra exposició d’una banda subministren sentit i significat manllevats de la realitat subjectiva i objectiva i, d’altra, són disciplinats, són obligats a situar-se en punts precisos de la constel·lació global, amb la qual cosa guanyen un plus de contingut en el nostre llenguatge tècnic i en perden del llenguatge usual. Tant de bo que arribessin a coincidir els dos llenguatges per correcció mútua! No és el cas de PRÀCTICA, que en el llenguatge usual equival a la nostra TÈCNICA i que en el nostre llenguatge (defs. de 473)⁸³⁵ és la realitat bruta sense mentalització, l’*ontos*.

⁸³⁵ pàg. 216

475.- La tesi podria considerar-se com l'inici del llarg camí filològic que mena a la construcció d'una Enciclopèdia Universal, on tots els termes, segons cada accepció, estiguin relacionats amb tots els altres termes i d'una faïso precisa o amb un grau de borrositat acotat.

475.0.- La primera aproximació, ja iniciada en aquesta tesi, és de preparar un *Lexicon* amb els vuitanta primers conceptes globals amb:

475.00.- La tècnica del model: nom, símbol, dimensions, coordenades, conceptes afins, neutrals, allunyats i oposat (antiterme) i llurs distàncies, direccions i configuració.

475.01.- La definició bàsica i les derivades dels termes afins: n-dimensionals, amb llur grau de rigor i amb llur configuració.

475.02.- La recerca en el llenguatge usual: afins usuals, semàntica històrica i sociolingüística del terme (tasca que ja està fent el grup filosòfic d'investigació K.A.L. de la Universitat de Barcelona), definicions afins usuals, comparació amb les definicions del mateix terme en els diccionaris i amb el seu ús literari, etc.

475.1.- A continuació inserim un primer índex general alfabètic, que no posem al final de l'obra com se sol fer, pel seu possible valor filosòfic. Inclou:

475.10.- Noms propis de persones individuals o col·lectives (en cursiva i subratllats).

475.11.- Les vuitanta categories del model (en majúscules, negreta i color)

475.12.- Les variables del model (en majúscules i cursiva)

475.13.- Noms en idiomes estrangers (en cursiva)

475.14.- Noms afins especials, molt propers a les vuitanta categories, ressonants amb elles, tot formant com "estrelles dobles", el significat de les quals és en llur "centre de gravetat". (Cf. 397)⁸³⁶

475.15.- La resta dels noms afins, sobre els quals s'ha realitzat la tasca filosòfica d'establir llur relació tècnico-semàntica amb una i només amb una de les vuitanta categories.

⁸³⁶ pàg. 143

476.- ÍNDEX ALFABÈTIC DELS CONCEPTES CONSTANTS I VARIABLES I DELS NOMS PROPIS RELACIONATS AMB EL MODEL.

(La numeració es refereix als números entre claus {} del text).

Abandó 411	Administració 317	Ajustament 263
Abducció 316	Admiració 334	AKAIXA 411
Absurd 335	Adormit, geni 341	Aldarull 324
Abisme 231	<i>Adorno</i> 111, 223	Alegria 261
Absolut 121	<i>Advaita</i> 121	Alerta 346
Absoluta, acció 418	Adverbial de la percepció,	<i>Alexander, S.</i> 141
<u>Abstracció</u> 112	teoria 262	Alfa 141
Acadèmia, nova 410	<i>Afaresis</i> 112	Alfarabi 121
Accés 345	Afany 332	Algoritme 317
Accident 243	Afecte 314	Aliança 337
ACCIÓ 418	<i>Affectio</i> 314	Alienació 132
Acció absoluta 418	Afinació 263	Al·lucinació 318
Accions 314	AFINITAT 263	Alteració 244
Acció pública 416	Afirmació 01	Altesa 325
Acord 337	Aforisme 214	Altruisme 412
Acreditació 253	<i>Agathón</i> 211	Altura dels temps 142
<u>Acribologia</u> 253	Agència 418	<u>Amfibologia</u> 254
Acte 122	Agent 131	AMOR 211
Acte (<i>Arist.</i>) 142	<u>Agitació</u> 324	Amoralitat 414
Acte il·locucionari 122	Agitació còsmica de base	Amor, comunitat d' 322
Acte locucionari 122	415	ANÀLISI 213
Acte perlocucionari 212	Agorafòbia 251	Analítica 213
Actitud apol·línia 318	AGUDESA 346	Analítics, judicis 213
Activitat 418	<i>Agustí d'Hipona</i> 131, 214,	Analogia 213
Actualitat 142	262, 322, 326	<i>Anàmnesis</i> 338
Acuïtat 346	<i>Ahimsa</i> 414	<i>Ananda</i> 261
Acumulat, treball 222	Aigües primordials 231	Anarquia 111
Adagi 214	Aigües primordials", "les	Anatomia 263
<i>Adaequatio</i> 242	419	<i>Anaxàgores</i> 344
<i>Adiaforà</i> 341	Ajuntament 416	<i>Anaximandre</i> 414

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. *Algunes aplicacions.*

<i>Anderswerden</i> 244	Aproximació 213	<i>Ataraxia</i> 341
<i>Andreia</i> 222	Ara 122	Atenció 262
Anècdota 122	<i>Arbitrium</i> (v. <i>Liberum arbitrium</i>)	<i>Atman</i> 131
Àngels 41A	Arcà 41C	Àtom 242
Angoixa 221	<i>Areté</i> 222	“Àtom” 264
<i>Angst</i> 131	Argumentació 243	Atòmics (fets) 122
Anhel 332	Argument formal 317	Atrodiment 331
Anihilació 121	<i>Aristòtil</i> 111, 112, 122, 313, 317, 131, 132, 142, 212, 213, 241, 242, 243, 262, 263, 313, 316, 317, 332, 412, 417, 415, 418, 41B	Atracció estètica 41D
Ànima 241	Aritmètica 317	Atracció mecànica 263
Ànima del món 121	ARKHÉ 41C	ATZAR 254
<i>Anomalia</i> 338	Arma 263	Atzar degut a la ignorància 328
<i>Anòmia</i> 414	Armadura 263	<i>Aufhebung</i> 214
Anormalitat 338	Armari 263	<i>Aufklärung</i> 243
<i>Anschauung</i> 111	Arqueologia 41C	<i>Ausschaltung</i> 419
“Anticiclònic” 142	ARQUETIP 41B	<i>Austin</i> 122, 212
Anticipació 327	Arquia 112	Autenticitat 111
Antinòmia 224	Arquitectònica 41B	<i>Autoconstructor</i> 344
Antipatia 415	<i>Ars</i> 41B	<i>Autoconstruït</i> 343
Antull 41D	ART 244	Autocontrol 41F
Aparellament 263	Art, artefacte 263	Autodeterminació 131
Aparença 122	“Art de viure” 262	Autogeneració 344
Apassionament 415	Articulació 263	Automació 41F
<i>Ápax legómena</i> 338	Art maièutica 314	Automatisme 418
ÀPEIRON 414	Arts 336	Autonomia 131
Apetit 332	Asseïtat 121	Autopoïesi 344
Apodíctics, judicis 242	Assenyament 222	Autopoiètic 343
<i>Apófansis</i> 213	Asserció 317	Autoposició 131
Apol·línia, actitud 318	Assertòrics, judicis 243	<i>Avenarius</i> 212, 417
<i>Aponia</i> 341	Associació 318	Avern 321
Aporia 224	ASTÚCIA 336	<i>Averroïs</i> 121
<i>A posteriori</i> , judicis 212		<i>Avicenna</i> 121
<i>A priori</i> , judicis analítics 213		Axiomàtica 317
<i>A priori</i> , judicis sintètics 214		Babilònia 419

Bachelard, Gaston 233Bacon, F. 318, 41BBakunin 111

Baralla 324

Barbaritat 338

Base, agitació còsmica de
415Bé 211Beckett 335

Bé comú 211

Bedeutung 222Beethoven 261*Behaviour* 212**BELLESA** 41E

Belles arts 244

Ben fer 323

Bergson, Henri 211, 254,
318*Bhutas* 41C

Biblia 321

Big-bang 141

Big-crunch 141

Bildung 111

Biologia 347

Bios 131

Bipolaritat 318

Bivalència 317

Bogdanov 41B

Bogeria 335

Bohm, D. 41B, 41CBohr, N. 318

Bonaventura 214

Bona voluntat 211

Bonhomia 261

Borrositat 410Bose 264, 414**BOSÓ** 264

Bosònica, penetrabilitat 414

Boileusis 131*Brahman* 121Brentano 262Breton, André 414Buda, budisme 121, 332,

41C

Budisme Mahayana 211Budisme Teravada 411

Buidor 141

Càbala 41B

Càlcul 317

Camp 132

Camp morfogenètic 41B

Camp unitari, fórmula del
348Camus 335Cantor 223

Canvi 122

CAOS 231

Caos degut a la llibertat 254

Caos estocàstic 254

Caos quàntic 254

CAOVISIÓ 234

Capacitat 212

Capacitat de maniobra 336

Caprici 41DCapteniment 337

Carisma 41A

Càritas 211Carnap 253

Carnaval 313

Casa d'exiliats 322

Casel, Odo 121, 311

Catalèpsia 341

Catàstrofe 231

Categoremàtics, termes 316

Categoria 316

Categoria màxima 121

Cau 322

Causa 344

Causa eficient física 141

Causa eficient transcendent
121

Causa final intencional 131

Causa final utòpica 142

Causa formal abstracta 112

Causa formal aparent 122

Causal, matèria 411

Causa material concreta 111

Causa material estructural
132*Causa sui* 121

Causa última 41C

Cega, confiança 419

Cel 326

Cel a la terra 322

Celebració 315

Cel", "el tercer 325

Cercle, circularitat 41B

Cercle de Viena 243*CERNENT* 11, 21, 22, 23,
31, 32, 33, 41

Certesa 41F

Characteristica Universalis
243Chisholm, R.M. 262Chomsky 213

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Algunes aplicacions.

Cibernètica 41F	Comèdia 318	<u>Concreta, universalitat</u> 412
"Ciclònic" 141	Comparació 213	Concupiscència 415
CIÈNCIA 243	Compartir 252	<u>Concurrencia</u> 212
Ciència deontica 223	Compassió 211	Condensació de Bose-
Ciència experimental 243	Compatibilitat 223	Einstein 264
Ciència formal 317	Competència 212	Condicció 316
Ciència infusa 41C	Competició 212	Condicció física 212
Ciència normativa 223	Complementarietat, principi	Condicionat 41F
Ciència unificada 243	de 318	Conducta 212
Cientifisme 41F	Completud 223	<u>Coneixement</u> 243
Circumstància 212	Complex 132	<u>Confiança</u> 261
Cisma 243	<i>Complicatio</i> 141	Confiança cega 419
<i>Cit</i> 112	Composició 263	CONFINAMENT 251
<i>Civitas Dei coelestis</i> 326	Compossibilitat 223	Confirmació 253
<i>Civitas Dei terrena</i> 322	Comprensió 223	Conflicte 122
<u>Claredat</u> 41F	Compressió 141	Confluència 318
Clarividència 346	Compromís 337	Conformitat 253
Classe estètica 41E	Compromís ontològic 343	Confraria 416
Classe lògica 316	Comprovació 253	Confusió 254
Classes d'equivalència 223	Computabilitat 41F	Congrés 337
Classe social 253	Compte 327	Conjectura 316
Classificació 223	Computadora 243	Conjunció 337
Claustrofòbia 252	Comte 412	Conjunció copulativa 214
Clausura 251	Comú, nom 316	Conjunt 316
<i>Clinamen. exiguum</i> 254	Comunicació 252	Conjuntat, univers 413
<u>Coacció</u> 333	COMUNITAT 416	Connectives 263
Codi 223	Comunitat d'amor 322	Connotació 223
Coerció 333	COMUNIÓ 252	Consciència 241
Cognoscible 41F	Comunió dels sants 412	Consciència", "examen de
Coherència 223	Concentració 131	262
Cohesió 132	Concepció del món 233	Consciència pura 419
<i>Coincidentia opposito-</i>	<u>Concepte</u> 316	Consciència transcendental
<i>rum</i> 131	Concert 337	419
Col·lectivitat 416	Concordat 337	Consens 412
Col·legi 416	<u>Concreció</u> 111	<i>Consensus gentium</i> 412

Conseqüència 263	Copenhaguen, interpretació 410	Criteris de demarcació 243
Conservació 312	Còpula 318	Criteris d'avaluació 243
Consideració 323	Cor, inquietud del 262	<u>Crítica</u> 213
Consistència 223	Corpuscle 132	Cronològic, temps 213
Constància de la derivada 243	<i>Corpus hermeticum</i> 325	<u>Ctònic</u> 321
Constant 132	Correferència 312	Cultura 112
Constativa, expressió 122	Correspondència, regles de 213	<u>Cura</u> 262
Constel·lació 223	Corresponsabilitat 312	Cura d'ànimes 244
Constitució 132	Corroboració 243	<i>Cusa, Nicolàs de</i> 131, 141, 142, 214, 41B
Construcció 243	Cortesia 323	Dada 122
Constructe 223	Cos 132	<i>Daimon</i> 311
Contacte entre esperits 315	Cosa 132	<i>Darsana</i> 223
Contemplació 121	Cosa en si 242	<i>Dasein</i> (Heidegger) 323
Context 222	Cosmètica 323	<i>Dasein</i> (Jaspers) 222
<u>Contingència</u> 328	Còsmica de base, agitació 415	Decibilitat 223
Contingents, judicis problemàtics o 328	Cos místic de Crist 412	Decisions 314
Continu 337	<u>Cosmogonia</u> 41C	Decisió pública 416
Contracte (social) 417	<u>Cosmologia</u> 41B	Deconstrucció 323
Contradicció, principi de 410	COSMOS 232	Decoració 41E
Contradicció, principi de no 41F	COSMOVISIÓ 233	Decrement 213
Contrastació 253	Costum 222	Dedució 317
Contrarietat 315	Creació de l'univers 121	Definició 223
Convenciment 337	Creació creada, la 232	<i>Deificatio</i> 121
CONVENCIÓ 337	<u>Creació</u> , creativitat 244	<i>Deiktikós</i> 122
Convencionalisme 337	Criatures 232	Deisme 41A
Conveni 337	<u>Greença</u> 242	Deixondiment 341
Conveniència 337	Crisi 324	Deliberació 131
Conversió 121	Crist, cos místic de 412	<u>Deliri</u> 315
<u>Convivència</u> 416	<i>Cristianisme</i> 121, 211, 214, 241, 412	Demarcació, criteris de 243
Coordenades, sistema de 223	Cristianisme medieval 262	<u>Demiürg</u> 41A
Coordinació 263	Criteri 316	<i>Demòcrit</i> 264, 414
		Demostració 243
		Denotació 222
		<i>Denotatum</i> 223

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. *Algunes aplicacions.*

Deontica, ciència 223	<i>Dhyana</i> 241	Doctrina esotèrica 325
Depressió 221	Diacronia 122	Doctrina exotètica 326
Derivació 317	Diagrama 223	Doctrines sagrades 214
Derivada, constància de la 243	<i>Diairesis</i> 213	Document 253
<i>Derrida</i> 323	Dialèctica 214	Do de llengües 315
<i>Descartes</i> 121, 251, 261, 41B	Diàleg 122	Dogma 316
Descobriment 122	<i>Diánoia</i> 317	Dogmatisme 01
Desconfiança 261	<i>Diatribé</i> 122	Dolor 415
Descripció 213	Dicotomia 213	Donació de si 252
Desenvolupament 142	Diferència 253	Donar 252
Desideratiu d'obligació, objecte 333	Dificultat 251	<i>Doxa</i> , opinió - 316
Desideratiu final, objecte 313	Dignitatiu, objecte 222	Dret 223
Desideratiu instrumental, objecte 313	<i>Dikaia</i> 222	Dret natural 312
DESIG 332	<i>Dilthey</i> 233	Dualisme 122
<i>Designatum</i> 223	Dimensions 223	Dubte 410
Desimboltura 41D	<i>Ding an sich</i> 242	<i>Duhem</i> 337
Desordre 410	Dionisiac, impuls 311	<i>Duns Escot</i> , J. 122
Destí 251	Diplomàcia 336	<i>Dvaita</i> 122
Destorb 324	Discerniment 112	<i>Dýnamis</i> 111
DETERMINACIÓ 41F	Discreció 112	Ebrietat 331
Determinista, llei 347	Discriminació 213	Ebullició 321
Deure 312	Discurs 213	<i>Échec</i> 334
Déu 121	Disjunció 263	Eclecticisme 262
Déu, gràcia de 41A	Disputa 213	ECOLOGIA 413
Déu, home de 41A	Dissecció 213	ECONOMIA 417
Déus 41A	Dissonància 213	ECUMENE 412
<i>Deus sive natura</i> 121	Distinció estètica 41E	Edèn 322
Esdevenir 122	Distinció fenomènica 253	Educació 314
<i>Dharana</i> 131	Distinció lògica 41F	Educació (educador) 244
<i>Dharma</i> 312	Disturbi 324	Educació (educand) 111
	Dita 214	Efecte 263
	DIVINITAT 41A	Eidètic 242
	Divisió 213	<i>Eídola</i> 318
	Divisme 41A	<i>Éidos</i> (Arist.) 112
	<i>Docta ignorantia</i> 214	

<i>Eidos</i> (platonià, segons Marzoa) 122	Encantament 261	Equivocitat 224
<i>Eigenlichkeit</i> 111	Encert 244	Erasmus 335
<i>Eimarméne</i> 251	Encobriment del ser 251	<i>Erfahrung, reine</i> 212
Eina 313	<i>Endelékheia</i> 131	Erística 213
<i>Einai</i> 316	Endopatia 415	<i>Erkenntnis</i> 243
<i>Einfühlung</i> 415	<i>Énergeia</i> 142	<i>Erlebnis</i> 131
<i>Einstein</i> 264, 41C	Energia física 222	<i>Eros</i> 314
<i>Einzig, der</i> 131	Energia orgònica 344	Erotisme 41D
<i>Êkhein</i> 212	Engalzament 263	<i>Erscheinung</i> 122
<i>Élan vital</i> 211	Enginy 336	Error 223
Elecció 131	<u>Enigma</u> 234	Escatologia 141
<u>Elegància</u> 41E	Enllaç 263	Escepticisme 01
Element 132	<i>Entelékheia</i> 142	Esclat 41E
Elements fonamentals 41C	Enteniment 112	<u>Escolàstica</u> 121, 242, 263, 314
<i>Êlenkhos</i> 317	Ent 312	<i>Escot Eriúgena</i> 121, 41B
<i>Éleos</i> 211	Ents, el ser dels 242	<i>Escot, J. Duns</i> 122
Elf 342	Entropia 254	Esriptures sagrades 214
Elaboració 142	Entumiment 341	<u>Esdeveniment</u> 122
"El tercer cel" 325	<u>Entusiasme</u> 331	Esforç, màxim 418
Emanació 121	Enunciat 317	Esforç, mínim 417
Emancipació 131	<u>Epicureisme</u> 264, 327, 341, 414	Esment del senyal 222
EMBRIAGUESA 331	Epifenomen 41F	Esotèrica, doctrina 325
Embrió 344	<i>Epiméleia</i> 262	Esoterisme 234
Embull 254	Episteme 41C	Espai físic 132
Emergència 141	<i>Episteme</i> 112	Espai geomètric 223
<u>Emoció</u> 415	Epistemològic, tall 233	Espècie 242
Emocions bàsiques 221	<i>Epokhé</i> (Husserl) 419	Especulació 112
Empatia 415	<i>Epokhé</i> (Nova Acadèmia) 410	Esperança 262
<u>Empèdocles</u> 211, 212	Epopeia 315	<u>Esperit</u> 241
Empenta 418	Equació d'ona de Schrödinger 348	Esperit Sant 121
Empiri 326	Equilibri 326	Esperits, contacte entre 315
Empíria 212	Equivalència 317	Esperit, pau d' 341
Empremta 222		Espiritisme 412
<u>Empresa</u> 417		Espontaneïtat 111

Esquema 223	Evolució 141	Experimental, ciència 243
Essència 242	<i>Ewige Wiederkunft, die</i> 121	Explicació 213
Ésser 316	<i>Ex actis</i> 253	<i>Explicatio</i> 142
Estadística, llei 348	EXACTITUD 253	Explosió 252
Estàndard 316	Exaltació 221	Exposició 213
Estàndard, nom 317	“Examen de consciència”	Expressió constativa 122
Estat 112	262	Expressió executiva 122
Estat inert 341	Excel·lència 325	Èxtasi 241
Estatut 223	Excelsitud 325	Extensió 132
ESTÈTICA 318	Excentricitat 338	<u>Extensió externa</u> 263
Estètica, classe 41C	Excés 331	<u>Extensió interna</u> 264
“Estètica de l’existència”	Exclòs, principi de terç 41F	Exterior 132
262	Exclusió 263	Extravagància 335
Estètica, distinció 41E	Executiva, expressió 122	Fabulació 318
Estètica plàsmica 41E	Exègesi al peu de la lletra	Fabricació 417
Estètica plàsmica 41D	223	Facultat 41C
Estimació 328	Exègesi al peu de l’esperit	Fal·làcia 318
<i>Estoïcisme</i> 262, 327, 341	224	Fal·lera 41D
Estranyesa 338	Exemple 41B	Falsació 243
<u>Estructura</u> 132	Exigència 333	Fama 325
Estructuralisme 343	<i>Exiguum clinamen</i> 254	Fantasia 318
Eternes, veritats 41C	Exiliats, casa d’ 322	Fascinació 261
Eternitat 121	Existència 212	Fatalitat 312
Etern retorn (budisme) 121	Existència”, “estètica de l’	<i>Fatum</i> 251
Etern retorn (Heràclit) 141	262	Fatxenda 323
ÈTICA 312	Existencial 212	<i>Feed-back</i> 413
Ètica mundana 413	Existenciari 222	FELICITAT 261
Ètica plàsmica 414	<i>Existenz</i> 323	Femella 263
Etimologia 41C	<i>Existenzial</i> 212	Femení, principi 419
<i>Eudaimonía</i> 261	<i>Existenziell</i> 222	Fe 242
Eufòria 345	Exotèrica, doctrina 236	Fe, misteri de 41C
Avaluació, criteris d’ 243	Expansió 142	FENOMEN 122
Evangelí 262	EXPERIÈNCIA 212	Fenomen 132
Eventualitat 328	Experiència interior 311	Fer, ben 323
Evidència 111	Experiment 313	Fermi 243, 413

Fermiònica, impenetrabilitat 413
Ferrater Mora 112, 312, 318
 Festa 315
 Fets atòmics 122
Feyerabend 337
 Fi 141
 Ficció 318
Fichte 418
 Fidelitat 263
 Figura 223
 Filosofia 112
 Filosofia, foscó de la 251
Filotes 211
 Finalitat 316
 Finor 346
Física 313
 Física energia 222
 Física, mort 222
 Física, prova 243
 Física quàntica 41C
 Física teòrica 243
 Físic, impuls 212
 Físic, naixement 222
 Fisiognomia 213
 Fisiologia 347
 Fluència 122
 Fogar 322
FOLIA 335
 Fonament 141
 Fonamentalisme 316
 Forat blanc 141
 Forat negre 141
 Força 111

Força de la cosa 222
 Força de treball 212
 Força gravitatòria 111
 Força inercial 111
Força interior 221
 Forma 112
 Formació 111
 Formal, ciència 317
 Formalisme 317
 Formal, argument 317
 Formal, prova 317
 Formal, sistema 317
 Fórmula 317
 Fórmula del camp unitari 348
 Fórmula física 243
 Formulari 317
 Fortalesa 222
 Foscó de la filosofia 251
Foucault, M. 213, 262, 335, 41C
 Fracàs 334
 Frase 317
 Fraternitat 211
Fraternité 412
Frege 222, 223
Freud 221, 241, 331
Freude 261
Frónesis 222
 Frontera, home de 414
FUNCIO 347
 Funcionalitat 347
 Funcionament 347
 Fusió 264
 Futur 142

Futurable 316
Fýsis 111
Gadamer 132, 222
Gamow, G. 141
Geist 241
 Genealogia 344
 Generació 344
 General 316
 Generativitat 342
 Gènere 316
 Gènere sapiencial 214
 Genètica 344
GENI 342
 Geni adormit 341
 Genuïnitat 141
 Geometria 223
 Geomètric, espai 223
 Germania 416
 Germen 344
Gestalt, associació 318
Gestalt, estructura 132
Glauben 242
 Globalitat 112
Glòria 325
Glossolàlia 315
 Gnosi 234
 Gnosticisme 121, 142
 Goig 261
Gràcia 224
 Gràcia de Déu 41A
 Gramàtica 213
 Gravitatòria, força 111
Grècia clàssica 111, 122, 131, 132, 211, 222, 241, 244, 254, 312, 313, 314,

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. *Algunes aplicacions.*

316, 317, 321, 331, 334, 338, 343, 415	Heteronomia 132	IDEICA 316
Grup 316	<i>Heterotes</i> 122	Ideica mundana 41B
Gurmanderia 41D	Hierofant 214	Ideica plàsmica 41C
<i>Guru</i> 214	<i>Hierós</i> 311	Identitat, principi d' 41F
GUST 41D	<i>Hinduisme</i> 112, 121, 122, 211, 212, 214, 221, 223, 261, 311, 312, 333, 344, 41B, 41C	Identitat, principi de no 410
<i>Guyau</i> 414	Hipnosi 341	Ideologia 223
Habilitat 323	Hipotaxi 263	Idiolecte 224
Hàbit 222	Hipòtesi 316	Ídols 318
<i>Habitus</i> 212	Histèria 345	<i>Ignorantia. docta</i> 214
<i>Hades</i> 321	Història 122	Igualtat 317
<i>Haecceitas</i> 122	Història general 142	Il·limitat 410
HARMONIA 326	<i>Hobbes</i> 112	Il·locucionari, acte 122
<i>harmonia</i> 326	Holicitat 241	Il·luminació 241
<i>Hazaña</i> 418	Holisme 242	Il·lusió 318
Hedonisme 41D	Home de Déu 41A	Il·lustració 243
<i>Hegel</i> 112, 121, 132, 214, 241, 244, 336, 41B	Home de frontera 414	Imaginació 318
<i>Heidegger</i> 01, 111, 121, 131, 212, 221, 222, 251, 252, 262, 323	Homeomeries 344	Imaginari 315
<i>Heisenberg</i> 410	<i>Homo mensura</i> 01	Imatge 314
<i>Hel·lenisme</i> 261	<i>Hume</i> 318	Imitació 318
<i>Hénada</i> 01	Homogeneïtat 213	Immanència 122
<i>Heràclit el Fosc</i> 122, 141, 251.	Humor 224	Immortalitat 241
Hermenèutica al peu de la lletra 223	<i>Husserl</i> 212, 242, 262, 419	Impassibilitat 341
Hermenèutica al peu de l'esperit 224	<i>Huxley, j. i A.</i> 241	Impenetrabilitat fermiònica 413
<i>Hermeticum. Corpus</i> 325	<i>Hýbris</i> 331	Imperatiu 223
Hermetisme 234	<i>Hylè</i> 111	Implicació 41F
Heroi 41A	<i>Hypokeimenon</i> 131	Implicat, ordre 41C
Heroïcitat 315	<i>Hypóstasis</i> 241	<i>Implicatio</i> 141
Heterogeneïtat 212	"I" (conj. cop.) 214	Implicit 410
	Idea 316	Importància 316
	Idea innata 41C	Implosió 251
	Idealisme 316	Imposició 333
	<u>Ideal, mare universal</u> 419	Imprevisibilitat 410
		Imprevisió 348
		Impuls dionisiac 311

Impuls físic 212	Iniciativa 418	Ioga Sutres 211
Incertesa 410	Innata, idea 41C	Ira 415
Inclòs, principi de terç 410	Innatisme 41C.	Ironia 318
Inclusió 264	Innocència 111	Irracionalitat 224
Incognoscible 410	Inquietud del cor 262	Irrealitat 01
Incondicionat 410	Inspiració 345	Irregularitat 338
Inconscient 331	Instant 122	Isomorfisme 317
Increment 213	Instint 312	<i>I-Txing</i> 41B
Indefinició 410	Institució 132	<u>Jainisme</u> 264
Independència 131	Integració, integracionisme	<u>James, William</u> 254
INDETERMINACIÓ 410	112	<u>Jaspers</u> 222, 323, 334
Indèxic, nom 312	Intel·ligència 224	Jerarquia 315
Indicible 311	INTENCIÓ 262	<i>Jikaku</i> 418
Indiferència 341	Intencionalitat 262	Jo 131
Individu 242	Intensió 131	<u>Joan de la Creu</u> 01
Inducció 317	Interacció 122	Joc 314
Indiscernibilitat 111	Interdisciplinarietat 243	Joia 261
Inefabilitat 311	Interès 262	Judicatura 244
Inercial, força 111	“Interessos creats” 337	Judici 317
Inert, estat 341	Intercanvi 122	Judicis analítics <i>a priori</i> 213
Inescrutabilitat de la referència 111	Interior 131	Judicis apodíctics 242
Infància 111	Interior, experiència 311	Judicis assertòrics 243
Inferència 317	Interior “ple” de les particulars reals 141	Judicis problemàtics o contingents 328
Infern 321	Interpretació al peu de la lletra 223	Judicis sintètics <i>a priori</i> 214
Infinit 410	Interpretació al peu de l'esperit 224	Judicis sintètics <i>a posteriori</i> 212
Infinitèssim 410	Interpretació de Copenhaguen 410	<u>Jung, Karl</u> 41B
Infusa, ciència 41C	Intersubjectivitat 122	Juntura 263
Informació 253	Intimitat 131	Júpiter 325
Informació pública 416	Introspecció 314	Jusnaturalisme 312
Informació, soroll en 254	Intuïció 111	Justesa 413
Informàtica 327	Involució 141	Justícia 222
Infraestructura 222		Justificació 253
Ingenuïtat 111		<i>Kalpas</i> 121
Iniciàtics, misteris 311		

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. *Algunes aplicacions.*

<i>Kanada (Vaixeixika)</i> 264	<i>Llatí</i> 132, 241, 244	Magnitud 243
<i>Kant</i> 111, 112, 121, 122, 132, 211, 212, 213, 223, 224, 242, 243, 314, 315, 328, 341, 41A, 41B	Llavor 344	<i>Maia</i> 122
<i>Karma</i> 333	Llei 243	Maièutica, art 314
<i>Karuna</i> 211	Llei determinista 347	Mal 211
<i>Kath'hékaston, to</i> 242	Llei estadística 348	<i>Mandala</i> 41B
<i>Kathólon, to</i> 316	Llei macrofísica 347	<i>Mania</i> 335
<i>Keîsthai</i> 132	Lleis probabilístiques 328	<i>Mania</i> 335
<i>Kérygma</i> 214	Llenguatge 112	Manifestació 122
<i>Kerix</i> 214	Llenguatge comú universal 213	Maniobra, capacitat de 336
<i>Khrónos</i> 122	Llengües, do de 315	Manualitat 323
<i>Kuhn, T.</i> , 233, 337	Llestesa 316	Manufectura 323
<i>Kierkegaard</i> 112, 131, 335	Llibertat 241	Maquillatge 323
<i>Koprotkin</i> 111	Lligam 263	Màquina 313
<i>Kundalini</i> 221	Lliurament 252	Màquina lògica 243
<i>Lambert</i> 41B	Lloc 132	<i>Marcel, G.</i> 311
<i>Laetitia</i> 261	<i>Lloyd Morgan, C.</i> 141	<i>Mare universal ideal</i> 419
<i>Lakatos</i> 337	<i>Llull, Ramon</i> 41B	Marginalitat 338
Làser 264	Llum 141	<i>Martinez Marzosa</i> 122
<i>Lebenswelt</i> 212	Locucionari, acte 122	<i>Marx</i> 111, 132, 253
<i>Leibniz</i> 223, 243, 264, 316, 317, 326, 337, 41B	LÒGICA 317	Màscara 244
<i>Leisegang, H.</i> 41B	<i>Logos</i> 214	Masclé 263
LETARGIA 341	<i>Lucreci</i> 254, 264	Masculí, principi 419
<i>Leucip</i> 264	<i>Luhmann</i> 343, 344	<i>Matemàtica</i> 317
<i>Lévi-Bruhl</i> 224	<i>Lukasiewicz</i> 317	Matèria 111
<i>Liberum Arbitrium</i> 131	<i>Lupasco, S.</i> 410	Matèria causal 411
Libido 221	Mà, tenir a 323	Matèria, mística de la 411
Limit 41F	<i>Macrocosmos</i> 232	<i>Mathesis</i> 41B
<i>List der Vernunft, die</i> 336	<i>Macrofísica</i> 347	<i>Matisació</i> 327
<i>Lipps, T.</i> 415	Maduració 142	Matriu universal 231
Litúrgia 315	“Mà esquerra” 336	Màxima 214
Llar 322	Màgia general 112	Màxim esforç 418
	MAGMA 321	Mecànica 417
	Magnanimitat 252	Medicina 244
	Magnificència 325	Meditació 241
		Mèdium 345

Meinong 222, 313, 333
 Membrana 251
 Memòria 312
Mensura, homo 01
 Ment 112
 Mental, realitat 01
 Ment en si 112
 Ment real 01
 Mentida 224
 Meravella 334
 Mercat 122
 Mescla 263
 Mestre 214
 Mesura 243
METAFÍSICA 242
 Metàfora 318
 Metahistòria 121
METAPSÍQUICA 241
Métexis 242
 Mètode 313
 Mètrica 243
Microcosmos 231
Microfísica 348
Mill, J.S. 141
Mimesis 318
 Mínim esforç 417
 Minuciositat 346
 Miracle 334
 Mirament 323
 Miratge 318
 Mistagògies 311
 Misteri 311
 Misteri de fe 41C
 Misteri de la vida 121
 Misteris iniciàtics 311

MÍSTICA 311
 Mística de la matèria 411
 Mística, mort 221
 Mística mundana 412
 Mística plàsmica
 Mistic de Crist, cos 412
 Mistic naixement 221
MÍTICA 315
 Mítica mundana 41A
 Mítica plàsmica 419
 Mitjana 328
Mixis 263
 Mode 327
 Model 41B
 Model global 233
 Modificació 327
Moirà 312
MÓN 142
 • Mòn", "aquest 232
 • Mòn", "l'altre 231
MÒNADA 01
 Mònades 264
 Mòn, concepció del 233
 Monisme 121
 Monument 253
 Moral 223
Morfè 112
 Morfogenètic, camp 41B
 Morfologia 263
Moria 335
 Mort 111
 Mort física 222
 Mort mística 221
 Motiu 316
 Motivació 262

Moviment 122
 Multiplicitat 122
 Mundana, estètica 41E
 Mundana, ètica 413
 Mundana, ideica 41B
 Mundana, mística 412
 Mundana, mítica 41A
 Mundana, psíquica 416
 Mundana, tècnica 417
 Muntatge 263
 Musa 311
Mysterienlehre 311
Naivität 111
 Naixement 111
 Naixement físic 222
 Naixement místic 221
 Narcosi 341
 Narració 213
Natura, Deus sive 121
 Natural, dret 312
 Naturalesa 111
 Naufragi 334
 Nàusea 41D
Necessitat 312
 Necessitat universal, principi de 242
 Negació 01
 Neguentropia 253
Neikos 212
 Neptú 324
Neurath 243
 Neutralitat 01
Newton 337
 Nexa 263

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. *Algunes aplicacions.*

<i>Nicolàs de Cusa</i> 131, 141, 142, 41B	Objecte desideratiu final 313	<i>Órexis</i> 332
<i>Nietzsche</i> 141, 244, 261, 311, 315, 318, 331, 344, 414	Objecte desideratiu instrumental 313	Orfisme 311
Nihilisme 01	Objecte desideratiu d'obligació 333	ÒRGAN 343
<i>Nirvana</i> 121	Objecte dignitatiu 222	Organigrama 223
Nitidesa 327	Objectiu 316	Organisme 343
Niu 322	OBLIGACIÓ 333	<i>Organon</i> 41B
<i>Nixida Kitaro</i> 418	Observació 262	<i>Organon, novum</i> 41B
Noció 316	Ocasió 253	Orgasme 221
No contradicció, principi de 41F	<i>Occam</i> 241	ORGÓ 344
<i>Noesis</i> 212	Ocultes, variables 41C	Orgònica, energia 344
No identitat, principi 410	Ocultisme 234	Orgull 325
Nom 316	Ofici 417	Origen 344
Nom comú 316	Olimp 325	Originalitat 141
Nom estàndard 317	Omega 141	Omament 41E
Nom índex 312	On (lloc) 132	<i>Ors, Eugeni d'</i> 41B
Nom propi 241	<i>On</i> (ent) 312	<i>Ortega i Gasset</i> 142, 212, 418
<i>Non sens</i> 224	ONA 348	Ostensiu 122
No preocupació 419	Ona de probabilitat 348	<i>Otto, Rudolf</i> 121, 261, 41A
No-res 01	Ona de Schrödinger, equació d' 348	Ou 344
Norma 223	Ontologia 242	<i>Ousia</i> 242
Normalitat 337	Ontològic, compromís 343	<i>Ousia próte</i> 242
Normativa, ciència 223	Ontoteologia 121	Pacte 337
NOÛMEN 121	Opacitat 141	Pali 211
Nova Acadèmia 410	Opinió - <i>doxa</i> 316	Panenergetisme 418
No violència 414	Opinió pública 416	Pànic (temor) 261
<i>Novum organon</i> 41B	Oposició 315	<i>Panta rei</i> 122
Numerabilitat 41F	<i>Oppositorum, coincidentia</i>	Paradigma 233
Numinós 41A	<i>Oració</i> 317	Paradis terrenal 322
<i>Nyana Yoga</i> 214	Oracle 214	Paradoxa 224
Obertura 252	Ordre 41F	Paralogisme 224
OBJECTE 132	Ordre explicat 41B	Parataxi 263
	Ordre implicat 41C	Pare, El 211
		PARENÇA 12, 21, 24, 25, 31, 32, 34, 41

Parentiu 263	<i>Persona comica et tragica</i>	<i>Poiein</i> 418
<i>Paroikia</i> 322	244	<i>Poiesis</i> 417
<u>Paroxisme</u> 345	<i>Persona (suppositum)</i> 241	<i>Poiôn</i> 313
Participació (Plató) 242	Personalitat 342	Polaritat 318
Participació, principi de 224	Perspectiva 316	POLIDESA 323
Particular 242	Perspicàcia 346	Política 244
Partícules 141	Persuasió 337	<u>Popper</u> 243, 253
<i>Páskhein</i> 415	Pertorbació 324	Por 261
PASSIÓ 415	Petja 222	<u>Porfiri</u> 316
“Pasta subquàntica” 41C	Picardia 336	Port 41E
Patència del ser 252	Pietat 211	Posició 132
<i>Pathos</i> 415	<u>Pitàgoras</u> 326	<i>Posón</i> 317
Pàtria 322	Pitonissa 214	Possessió 313
Patrimoni 312	Plaer 415	Possibilitat 316
Patró general 233	<u>Planck</u> 264	Postulat 316
<i>Pattern</i> 41B	PLASMA 141	<i>Poté</i> 122
Pau d’esperit 341	Plàsmica, estètica 41D	Potència 141
<u>Pau de Tars</u> 211, 315, 414	Plàsmica, ètica 414	<i>Poû (on, ubi)</i> 132
<u>Pauli</u> 263	Plàsmica, ideica 41C	PRÀCTICA 111
<u>Paulinisme</u> 412	Plàsmica, mística 411	Pragmàtica pura 111
Pau perpètua 121	Plàsmica mítica 419	<i>Prakriti</i> 212
<u>Peano</u> 317	Plàsmica, psíquica 415	<i>Prana</i> 344
<u>Peirce</u> 254, 316, 41B	Plàsmica, tècnica 418	<i>Praxis</i> (Arist.) 418
Penetrabilitat bosònica 414	<u>Plató</u> 112, 121, 122, 131,	<i>Praxis</i> (Marx) 111
Penetració 346	211, 222, 241, 242, 261,	Preceptiva 223
Pensament 316	314, 335, 336, 338, 414,	PRECISIÓ 327
Pensaments 314	41B	Predeterminació 41F
Percepció 314	<u>Plenitud</u> 142	Predestinació 41B
Percepció, teoria adverbial	<i>Pléroma</i> 142	Predicat 316
de la 262	<u>Ploti</u> 01, 121, 122, 41B	Predicable 316
<u>Perfecció</u> 326	Pluralitat 122	Predicció 41F
Periodisme 244	Plutònic 321	Preeminència 325
Perlocucionari, acte 212	Poble 416	Preferència 41D
Permès”, “tot us és 414	<u>Poders</u> 334	Prejudici 318
	Poesia 244	Preocupació 262

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. *Algunes aplicacions.*

Preocupació, no 419	Problemàtics o contingents, judicis 328	Psíquica mundana 416
Present ample 131	Procediment 313	Psíquica plàsmica 415
Present puntual 122	Processó 121	Pública, acció 416
Pressa 324	<i>Procle</i> 01, 41B	Pública, decisió 416
Previsibilitat 41F	PRODICI 334	Pública, opinió 416
Previsió 347	Producció 417	Pública, voluntat 416
Primarietat 111	Profecia 214	Publicitat 132
Primera, substància 242	Professionalitat 313	Pugna 212
Primers principis 41C	<i>Profetisme</i> 418	<i>Pujols, Francesc</i> 223
Primordials, aigües 231	Programa 223	Pulcritud 323
Primordials", "les aigües 419	<i>Prolepsis</i> 327	Puntualitat 253
Principi (α) 141	Promesa, terra 322	Pura, consciència 419
Principi de bivalència 317	Promig 328	<i>Puruixa</i> 211
Principi de complementarie- tat 318	Propi, nom 241	<i>Purxa</i> 142
Principi de contradicció 410	Proporció 41C	<i>Qualia</i> 131
Principi de necessitat univer- sal 242	Proposició 317	Qualitat 313
Principi de no contradicció 41F	Propòsit 262	Quan 112
Principi de no identitat 410	<i>Prósopon</i> 244	<i>Quanta</i> 132
Principi de participació 224	Prospectiva 243	Quàntica, física 41C
Principi de raó suficient 316	<i>Pròs ti</i> 122	Quantitat 317
Principi de terç exclòs 41F	Prostitució universal 414	<i>Quantum</i> 264
Principi de terç inclòs 410	<i>Protàgoras</i> 01	Quark 251
Principi d'identitat 41F	Protecció 312	Qüestió 316
Principi femení 419	<i>Prôte, ousia</i> 242	Quidditat 242
Principi masculí 419	<i>Proudhon</i> 111	<i>Quine</i> 111, 337, 343
Principis, primers 41C	Prova física 243	Quintaessència 41C
<i>Proairesis</i> 131	Prova formal 317	Raciocini 317
Probabilitat, lleis 328	Proverbi 214	Radicalitat 141
PROBABILITAT 328	Providència 419	<i>Raja - Yoga</i> 121, 131
Probabilitat, ona de 348	Prudència (<i>frónesis</i>) 336	Raó 223
	Prudència (<i>sofia</i>) 222	Raó suficient, principi de 316
	Pruïja 332	RARESA 338
	<i>Psykhe</i> 314	<i>Rausch</i> 331
	PSÍQUICA 314	Rauxa 331

Realisme 242	Reminiscència 338	Sat 111
Realitat 01	Remolí 251	<i>Scheitern</i> 334
Real, ment 01	Repetició 313	<i>Scheler, M.</i> 222, 41D
Realitat-2, de la ment 112	Representació 316	<i>Schelling</i> 341
Realitat-1, en si 111	Repugnància 41D	<i>Schiller</i> 261
Realitat mental 01	Resistència 111	<i>Schokel, J.A.</i> 241
Realitat total 01	Responsabilitat 413	Schrödinger, equació d'ona 348
Realitzada, utopia 322	Resurrecció 111	<i>Schutz, A.</i> 262
<i>Rebirthing</i> 221	Reticle 132	Secta 243
Rebre 252	Retòrica 213	Secundarietat 112
Reciclatge 413	Retorn, etern (budisme) 121	Semblança 213
Reclusió 251	Retorn, etern (Heràclit) 141	Semiòtica 222
Reconeixement 243	Retroacció 413	Seguretat 41F
Reduccionisme 41F	Revelació 41A	Selecció 262
Reencarnació 221	Revolució 231	Semàntica 223
Referència 312	<i>Revolució francesa</i> 211, 412	Sensacions 314
Referència, inescrutabilitat de la 111	Rigor tècnic 323	<i>Sensibilitat</i> 314
Refinament 41C	<i>Rousseau</i> 112, 417	Sensualisme 41D
Reflexió 262	<i>Russell, B.</i> 224	Sentència 317
Regla lògica 317.	Sacralitat 311	SENTIMENT 221
Reglament 223	<i>Sādhana</i> 311	Sentiment mundà 332
Reglamentació 317	Sagacitat 336	"Sentiment oceànic" 331
Regles de correspondència 213	Salt 112	SENTIT 224
REGNE 322	Salvatgia 111	Senyal 222
Regularitat 243	<i>Samadhi</i> 121	Ser 316
<i>Rei, panta</i> 122	<i>Samsara</i> 122	Ser dels ents 242
<i>Reich, W.</i> 221, 344	Sanció 347	Ser, encobriment del 251
<i>Reichenbach</i> 122, 253	<i>Sànscrit</i> 121, 122, 141, 142, 211, 414	Ser, patència del 252
<i>Reine Erfahrung</i> 212	Sant 41A	<i>Sheldrake</i> 41B
Relació 122	Santedat 325	Sibaritisme 41D
<i>Relevanz</i> 262	Sants, comunió dels 412	SIGNE 222
Religió 333	Sapiencial 214	Significant 222
Rellevància 316	<i>Saviesa</i> 214	SIGNIFICAT 223
	<i>Sartre</i> 131, 334, 335, 41D	Simbiosi 412

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. *Algunes aplicacions.*

Símbol 222	<i>Sofrosýne</i> 222	Superestructura 223
Simetria 223	<u>Solidaritat</u> 413	Superfície 122
Simpatia 415	Solipsisme 131	Superhome 41A
Simptoma 222	Sol·licituds 262	Superioritat 325
<u>Simulacre</u> 318	Somni 244	<i>Suppositum</i> 241
Sincategoremàtics, termes 317	Somnis 318	Suposició 316
Sincronia 132	Son 341	<u>Swedenborg</u> 315
Sindicació 337	<i>Sorge</i> 262	<i>Symbehekós</i> 243
Singular 242	Soroll (en informació) 254	Sympèctica 223
Singularitat 342	Sorpresa 338	<i>Symploké</i> 263
<i>Sinn</i> 223	<u>Spencer</u> 410, 412, 41C, 41F	<i>Synolos</i> 111
Sinònim 223	<i>Spin</i> 251	Tacte 244
Sintagma 337	<u>Spinoza</u> 121, 242, 261	<u>Talent</u> 342
Sintaxi 317	<i>Springet</i> 112	Tall epistemològic 233
SÍNTESI 214	<i>Stimmung</i> 221	<u>Tancament</u> 251
Sintètics <i>a posteriori</i> , judicis 212	<u>Striner. Max</u> 131	<i>Tathandlung</i> 418
Sintètics <i>a priori</i> , judicis 214	<i>Stoikheion</i> 132	Taula 223
Sistema 223	Subconscient 241	Taumatúrgia 334
Sistema de coordenades 223	SUBJECTE 131	Tautologia 41F
Sistema formal 317	Subjecte transcendental 112	Taxonomia 223
Sistematicitat 337	<i>Subjectum</i> 131	Teatre 112
Situació 132	Subleptó 251	TÈCNICA 313
<i>Situs</i> 132	SUBLIMITAT 325	Tècnica mundana 417
Sobirania 325	Subordinació 263	Tècnica plàsmica 418
Sobrenatural, vida 41A	Subquàntica", "pasta 41C	Tècnic, rigor 323
Sobrietat 337	Subsistència 241	Tectologia 41B
Social, classe 253	Substància primera 242	Teisme 121
Social, contracte 417	Subtileza 346	<i>Tekhne</i> 313
Societat 416	Suficient, principi de raó 316	Teleologia 316
<u>Sòcrates</u> 262, 311, 314, 318	Suggestió 262	Tema 316
<i>Sofia</i> 222	Suïcidi 131	Temor de Déu 261
Sofisma 318	Superació 214	Temor pànic 261
	Supèrbia 325	Temprança 222
	Superconscient 241	Temps cronològic 213
		Temps físic 122

Temps", "l'altura dels 142	TIAMAT 419	Tumult 324
Tenebra 231	Tipus, teoria de 327	TURBULÈNCIA 324
Tenir 313	Tiquisme 254	Tutela 312
Tenir a mà 323	Tolerància 412	Tutoria 312
TENSIÓ 13, 22, 24, 26, 31, 33, 34, 41	<i>Topos</i> 132	<i>Txarbaka</i> 212
Teofania 41A	Torb, torbació 324	<i>Týkhe</i> 254
Teogonia 41A	Tot 01	U, l' 131
Teologia 223	Totalització 242	<i>Ubi</i> 132
Teorema 112	Total, realitat 01	"Ull clínic" 244
TEORIA 112	"Tot lliga amb tot" 414	Ultima, causa 41C
Teoria adverbial de la percepció 262	"Tot us és permès" 414	Una sola vegada 338
Teoria de conjunts homogenis 223	Tot", "tot lliga amb 414	Únic, l' 131
Teoria de tipus 327	To vital 221	Unificada, ciència 243
Teosofia 214	Tracte 337	Unió 263
<u>Teravada, budisme</u> 411	Tradició 222	Unitari, fórmula del camp 348
Terç exclòs, principi de 41F	Tragèdia 315	Unitat 121
Terç inclòs, principi de 410	Trama 132	Universal 316
<i>Téresis</i> 262	Transacció 337	<u>Universal ideal, mare</u> 419
Terme 316	<u>Transcendència</u> 121	<u>Universalitat concreta</u> 412
Termes categoremàtics 316	Transcendental, consciència 419	Universal, principi de necessitat 242
Termes sincategoremàtics 317	Transconscient 241	Universal, prostitució 414
Terra 231	TRÀNSIT 345	Univers conjuntat 413
Terra, cel a la 322	Transparència 142	Univers desplegat 232
Terra promesa 322	<i>Traum</i> 244	Univers plegat 231
Terror 261	Treball acumulat 222	Univocitat 223
Tesi 316	Treball, força de 212	Urà 326
Testimoni 222	Tremp 221	Ús del senyal 222
Teúrgia 112	Tricotomia 214	Utilitat 313
Text 132	Trencament 223	Utopia ideal 326
Textura 132	Trimurti 214	Utopia realitzada 322
<i>Thauma</i> 334	Trinitat 214	Vaguetat 254
	Tristesa 261	<i>Vaixeixika (Kanada)</i> 264
	Trivialitat (no) 251	València 263
	Trobar-se 212	

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Algunes aplicacions.

Validació 253	Viena, cercle de 243	Voluntat pública 416
<u>Valor</u> , valoració 222	Vigilància 242	<i>Walhalla</i> 325
Variable 243	Vigília 243	<i>Weltanschauung</i> 233
Variables ocultes 41C	Violència, no 414	<i>Werden</i> 122
Vellesa 111	Virtualitat 141	<i>Wiederkunft, die ewige</i> 121
Veracitat 224	Virtut 222	<u>Wilber, Ken</u> 241
Verb 213	<u>Vischer, R.</u> 415	<u>Wittgenstein</u> 122
Verb, El 214	Visió 315	<i>Xandhas</i> 41C
Verificació 243	Viure", "art de 262	Xarxa 132
<u>Veritat</u> 223	Vivavitat 346	<i>Xeol</i> 321
Veritats eternes 41C	<u>Vivència</u> 131	xinesa, cultura 41C
<i>Vernunft</i> 223	"Volcànic" 321	<i>Yin Yang</i> 41C
Versemblança 327	<i>VOLTANT</i> 14, 23, 25, 26,	<u>Zenó d'Elea</u> 224
<i>Verstand</i> 112	32, 33, 34, 41	Zeus 325
Vida sobrenatural 41A	<u>Voluntat</u> 332	
Vidència 315	Voluntat, bona 211	

48.- Hipertext global.

480.- Revolució en la sintaxi. Aci encetem un camí de sintaxi no lineal. Els llenguatges naturals no estan fets només de vocabulari amb les seves definicions (14,⁸³⁷ 47⁸³⁸). El moviment ontològic o de la realitat mental s'expressa mitjançant proposicions vectorials (15,⁸³⁹ 48⁸⁴⁰), objecte de la sintàctica: el fet de dibuixar figures sobre el canemàs de la pissarra. I els vectors proposicionals es tracen tradicionalment sobre un fons més o menys continu unidimensional a salts quàntics -dulcificats pels sintagmes- entre les estrelles d'una constel·lació (2,⁸⁴¹ 3⁸⁴²), objecte de la paratàctica, el canemàs, també tradicionalment unidimensional.

481.- Cal culminar, d'antuvi, la feina gegantina d'aclarir filosòficament totes les funcions bàsiques de la morfologia gramatical: adjectius, adverbis, preposicions, conjuncions,... (sintagmes, hipotagmes, paratagmes), singular i plural, masculí, femení i neutre, persones, temps, modes,... feina ja iniciada pels grecs i de llarga tradició.

482.- I cal anar dissenyant una nova sintaxi, l'hipertext, extensible en espais de més dimensions que la merament lineal de la tradició.

482.0.- Fem correspondre la forma pura apofàntica aristotèlica de la proposició gramatical amb un vector, forma pura del càlcul vectorial.

482.00.- El subjecte sintàctic es correspon amb la cua de la fletxa, situada en un nucli qualsevol del model.

482.01.- El verb sintàctic, amb la canya de la fletxa, que transita entre nuclis si es tracta d'un verb atributiu i que travessa un nucli si es tracta d'un verb predicatiu.

482.02.- El predicat sintàctic postverbal es correspon amb la punta de la fletxa, situada en un altre nucli del model.

⁸³⁷ pàg. 25

⁸³⁸ pàg. 214

⁸³⁹ pàg. 29

⁸⁴⁰ pàg. 240

⁸⁴¹ pàg. 43

⁸⁴² pàg. 76

482.03.- No cal dir que caben totes les complicacions: sintagmes compostos, coordinacions paratàctiques, subordinacions hipotàctiques, oracions de relatiu, àrees confuses -"Què vols?" equival a "Tu vols què?"-, etc.

482.04.- Tampoc cal detallar els innombrables gèneres literaris que la fletxa proposicional, posada en i entre les diferents cambres del model, farà possibles.

482.1.- Però la constitució, com a fons, d'un espai multidimensional, en el nostre cas, de tres dimensions amb capacitat de girar en quatre, permet figures noves:

482.10.- Bifurcacions, trifurcacions, etc.: quan d'un mateix subjecte surt més d'un predicat.

(353.14)⁸⁴³

482.11.- Anastomosis: quan més d'un subjecte conflueix en el mateix predicat.

482.12.- I, no cal dir-ho, tota classe de figures: radiacions, arborescències, discursos paral·lels, convergents o divergents, xarxes creuades, bucles, fins i tot, retroactius o cibernètics, etc. I totes aquestes filigranes són dibuixades no en el buit, ans en un espai "mil·limetrat" on cada moviment representa un canvi qualitatiu precisat per la xarxa constel·lativa del model global triat com a "pissarra".

482.13.- S'han acabat els complicats recursos de l'escriptura lineal per superar la unidimensionalitat inexorable: parèntesis, guionets, subordinacions, notes a peu de plana, referències a figures, a bibliografia, cites, numeració de paràgrafs per a referenciar-los, etc.

482.14.- Cal, però, el suport de la nova tecnologia informàtica.

482.15.- També es pot establir una dinàmica de proposicions-vectors: interaccions, interferències, etc. De fet, molt probablement, en el camp elèctric de la nostra escorça cerebral les coses esdevenen així. Els pensaments interaccionen, s'interfereixen, etc.

482.2.- Si, a més, en el nostre model introduïm la curvatura i el tancament de l'espai ontològic, aleshores, al límit de 180^0 o de $0^{\circ}5'$, fem possibles proposicions en les que subjecte i predicat siguin radicalment oposats, amb totes les seves conseqüències.

483.- Si Hölderlin, en l'*Hyperion*, fou, potser, el primer autor a introduir el lector actiu dins de l'obra, amb l'hipertext globalitzat, aquest fet arriba a plenitud. Qui fabrica una pissarra no ho fa dibuixant totes les figures possibles. L'autor d'un hipertext no recorre tots els trajectes

possibles. Cada trajecte esdevé una obra diferent “escrita” pel lector responsable del trajecte triat. Apareix, doncs, nítida la figura del lector-autor.

484.- Ara entendrà el pacient lector d’aquesta emmaranyada tesi el perquè

484.0.- de l’adopció del gènere aforístic o proverbial, usat per antecessors tan il·lustres com Heràclit, Nietzsche o Wittgenstein:

484.00.- S’atomitzen les frases complicades, a l’estil de les lèxies de Roland Barthes,

484.000.- i així es fa més visible l’estructura del discurs;

484.001.- i així són citables amb major precisió.

484.01.- Es numeren les frases atomitzades. El neoleibnizià Kurt Gödel ja avisà de la importància de l’arismetització de la sintaxi.

484.1.- de l’intercalat d’expressions numèriques continuades que es refereixen a altres enuncis de l’obra. Normalment, aquestes referències creuades es serialitzen al final de l’obra en l’anomenat índex analític. L’imperi de la (recti)linealitat (183.0)⁸⁴⁴ dona com a privilegiada l’autopista establerta en el cos del text. Les excursions suggerides en l’índex analític són laterals, secundàries. M’encantaria que el lector d’aquesta tesi no seguis l’ordre lineal de l’escrit, ans es perdés en l’embrolla de citacions creuades del nostre discurs, tot seguint la recerca de la felicitat en el seguiment de l’imperi del gust.

49.- Una màquina de traduir llibres qualitativament i d'escriure nous llibres.

(Cf. apèndix 3: Cent passes per a una via d'humanitat).

490.- Al final d'aquesta tesi vull fer un breu comentari de text al primer punt d'una crítica, adreçada a una exposició succinta del meu model ("MODEL X"), feta pel Dr. Francesc Fortuny, director del grup d'investigació K.A.L.(075)⁸⁴⁵ de la Universitat de Barcelona, i titulada: *"Sobre l'epistemologia i el "MODEL X".* (L'original, en espanyol; la traducció és meva).

490.0.- *"És ver i, per consegüent, és fals".*

490.00.- *"Només pot ser ver allò que és apofàntic, però tot allò que és apofàntic en algun aspecte és falsable (és fals fora d'uns determinats límits). Certament tot acte de parla és ver i "falsable", sortir del silenci és veritatejar falsar".* Entesa l'afirmació en sentit feble no té lloc a dubtes. Aquesta meva, com qualsevol altra expressió d'intenció filosòfica tradicional, pretén veritat i s'exposa a ser falsa. En sentit fort,

490.000.- és vera dins els límits de la seva axiomàtica (veritat formal), com a llenguatge convencional;

490.001.- no és ni vera ni falsa, com a mer joc que és, independent de la seva utilitat; en el millor dels casos una simulació de la realitat;

490.002.- és falsa, com a representació de la realitat; en el millor dels casos, una caricatura;

490.003.- és parcialment vera o falsa de conveniència, si s'avera o no mapa, model, hipòtesi útil per navegar a través de la realitat i en tant que funcioni o no.

490.01.- *"El problema en crear un "model" és acotar i reduir al màxim els efectes de la mera "modelització".*

490.010.- *"El mer proferir "paraules" és crear "objectes", a la mínima distracció.*

- *"numen est nomen".* Això és tan veritat que no crec possible evitar-ho. Fóra una feina prometeica. Tot apo-fenomen té noumen. Uns més que altres. El fenomen pur és un

limit. Tota paraula té idea. La solució no rau a evitar-la, esdevé una feina impossible, ans a prendre'n consciència. A declarar a duanes (la crítica) el que i el quant d'ideologia duc amagat a la maleta. Els burots diligents ja faran el descompte! Diu feliçment W. V. O. Quine: "La ciència és una prolongació del sentit comú que rau en inflar l'ontologia per tal de simplificar la teoria... Les qüestions ontològiques van aparellades amb les científico-naturals"⁸⁴⁶

- la Lògica actual és pseudo-formal, per una càrrega excessiva d'ontologia explícita en les connectives, implícita en els arguments i el càlcul, fraudulenta en l'optimisme "traductiu" o "interpretatiu". També això és cert i cal, en la mateixa línia d'abans, aclarir l'inevitable ontologia oculta (481)⁸⁴⁷ en la Lògica i en la Gramàtica, com propicia el "model X". Tant per cent d'ontologia: en NOÛ ~100%, en IDE ~75%, en SGT ~50%, en LÒG ~25%, en FEN ~0%.

- la Història de la Filosofia és la "Història de les des-objectivacions", la cada cop més radical i estesa aplicació de la "teologia negativa". Ací és planteja la complexa qüestió de què és Filosofia i la seva Història. No sé si el meu text és filosòfic o no. El que sé del cert és que és una objectivització perquè els crítics l'esquarterin, la desobjectivitzin, com fa el Dr. Fortuny, la de-construeixin. Si algú no objectivés, qui desobjectivitzaria? Si algú no fes texts, qui els comentaria? Jo ofereixo un model carregat d'ideologia explícita en les categories triades, semiexplícita en llur situació respectiva i implícita en l'aparell lògico-matemàtic subjacent, que, d'altra banda, és descrit rigorosament, en vista a facilitar la seva anàlisi crítica, l'escorcoll duaner. Si no agrada a altres ideologies, que en facin un del seu gust amb el mateix grau de transparència fiscal i els podrem comparar.

490.011.- "La mera planitud i seqüencialitat de l'escriptura ha contribuït:

490.011.0.- "a llastar imaginativament als pensadors-historiadors que acaben produint "discursos plans" en llur activitat professional (com la boina celtibera ha endurit les cleses, segons la metàfora usual). La metàfora sobre l'aplanament de la ment duu al tema de la curvatura, amplament tractat en la nostra tesi de la qual és condició constitutiva. En el "model X" no hi ha ni una sola recta, ni un sol pla! Reconeixem, tanmateix que per a no complicar

⁸⁴⁶ Art. "Dos dogmes de l'empirisme" (1953), a Luis Ml. Valdés Villanueva (ed.), *La búsqueda del significado*, Tecnos, Madrid, 1995, p. 242

⁸⁴⁷ pàg. 241

excessivament el model hem triat una curvatura regular. Altres vindran que plantegin models més complexos, amb mitjans informàtics més sofisticats, més adaptats a la realitat. Un *body*!

490.011.1.- *“La seqüencialitat dels signes ha predisposat cap a l’algoritmació lògica, el pseudo-deductivisme, la pseudo-musicalitat, l’oblit del “tot” significant i la pragmàtica del “tot discursiu” (en l’acció una falsedat pot ser vera i útil: e.gr.: un argument **ad absurdum**) a favor del “pas dis-cursiu”*”. També en aquest aspecte el “model X” ha palesat la no linealitat de què en fa gala (48)⁸⁴⁸ i la prioritat concedida al tot -globalitat- sobre l’analítica del pas a pas. A més, cal dir que en una pissarra es pot dibuixar el que es vulgui, tant una corba matemàtica algoritmitzable com una silueta gràcil no algoritmitzable. Però qui fa la pissarra és sobre tot un tècnic. En canvi, qui en fa ús pot ser només artista.

490.012.- *“La mera topologització axiològica o quantificadora converteix el “model” en una màquina d’escriure llibres, en una màquina pseudo-tractadora, en comptes de ser un **artifici per a l’anàlisi de texts**”*. Certament, el model serveix per fer traduccions mecàniques (491)⁸⁴⁹ i per escriure llibres mecànicament (492),⁸⁵⁰ però també per a fer anàlisis de texts (465)⁸⁵¹ i altres moltes coses...si s’usa no com una màquina ans com un instrument per a l’art. Però, fins i tot usat com una màquina, la mecanicitat va del model al resultat, no del no model, que és el subjecte modelador -en aquest cas, l’autor de la tesi- o d’un altre model al model, i del model a un altre model. Eina i resultat estan en relació dialèctica, en *feed-back* permanent. La crítica s’adreça equivocadament a una noció de model “etern” de regust medieval -Sant Francesc d’Assís, model de pobresa-, caducada en els nostres temps de models de cotxes o de modes en continu canvi. Ací en presentem “un”, no “el” model (01).⁸⁵²

490.1.- Al capdavant d’aquest comentari de text, voldria fer una pregunta al seu autor: ¿amb quin criteri se situen els elements del text a analitzar en la superfície de l’*espai newtonià esfèric*, dins del qual s’inscriurà la figura genètica del text, talment que es visualitzi punt a punt el procés significatiu del tot del discurs? ¿Serà una distribució caòtica ininterpretable o una distribució amb alguna forma de càrrega ideològica, per mínima que sigui, **quod erat evitandum**?

⁸⁴⁸ pàg. 240

⁸⁴⁹ pàg. 247

⁸⁵⁰ pàg. 247

⁸⁵¹ pàg. 203

⁸⁵² pàg. 2

491.- Exemple de traducció qualitativa: Recordo que, de jove, vaig fer un exercici singular: vaig extreure el vocabulari metafísic (**MTF**), els principals conceptes, del llibret de Martin Heidegger *Was ist Metaphysik?*, on sorprenentment fonamenta la metafísica en el no-res, en comptes de fonamentar-la en l'ésser, i, segons el meu model, tal com el tenia de desenvolupat aleshores, vaig fer-hi correspondre, paraula a paraula, un vocabulari geomètricament simètric especular en el terreny místic o metapsíquic (**MTP**). Tot seguit vaig substituir les velles paraules per les noves. I vaig llegir el text resultant. Semblava un text de St. Joan de la Creu, extret de la *Pujada al Mont Carmel*. "Perquè hem vaig posar en el no-res, heus ací que ho vaig trobar tot"!

492.- Un llibret fet a màquina: He triat un exemple entre molts possibles. Un llibret "produït" quasi automàticament pel model. Ruboritzo declarar que ens referim a un recull de cent aforismes amb el contingut fet "a màquina". A l'estil de l'*Ars Magna* de Ramon Llull, presentada com una "màquina de convertir infidels" automàticament, cosa que ha convertit el seu autor en Sant Patró del ram dels informàtics. Obreta, la nostra, situada a mig trajecte entre el *Cami* d'Escrivà de Balaguer i el *Llibre Roig* de Mao?

492.0.- Escrit tot seguint el model reduït, la nostra *Ars brevis* o *compendiosa* (42),⁸⁵³ aspecte parcial {31} de 355.0,⁸⁵⁴ segons s'indica a l'esquema inicial del recull.

492.1.- Només hi són considerats els nivells 0'42°, l'individual (431),⁸⁵⁵ en la primera part i de 0'43° a 0'47°, els socials (432).⁸⁵⁶

492.2.- No és una partitura creativa singular. Recorre, com una escala cromàtica, totes les tecles d'una determinada regió del piano.

⁸⁵³ pàg. 173

⁸⁵⁴ pàg. 108

⁸⁵⁵ pàg. 182

⁸⁵⁶ pàg. 183

4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. Algunes aplicacions.

492.3.- Això no escandalitza a qui consideri que el treball no maquinal, verament humà, no està en el llibret de les *Cent Passes*, ans en la construcció laboriosa (1⁸⁵⁷ i 3⁸⁵⁸) i intensament viscuda (2)⁸⁵⁹ del model conjunt. Fins i tot la llei més mecànica de la ciència física és obra del més autèntic art en les vicissituds de la seva invenció.

492.4.- Acabo, doncs, paradoxalment, aquesta tesi tan intencionadament humana i tan aparentment mecànica amb un recull de paraules, les *Cent Passes*, aparentment molt humanes i intencionadament molt mecàniques.

493.- *Morendo...*

494.- (Ara el tecleig monòton i insistent de l'afinador, que vol deixar el piano, tan laboriosament construït, a punt, ha esdevingut un lleu murmuri quasi imperceptible).

495.- ...”Es pot parlar de tot,

496.- les caixes d'eines de llenguatge canvien amb cada realitat parlada,

497.- però no tot resta dit pel sol fet de parlar-ne;

498.- allò, que, quan es parla, resta sense dir, és la font fecunda de tot allò que es diu,

499.- si se sap callar i fer cantar l'inefable”.

⁸⁵⁷ pàg. 14

⁸⁵⁸ pàg. 76

⁸⁵⁹ pàg. 43

ÍNDEX GENERAL

0.- UN MODEL GLOBAL DE LA REALITAT.	1
00.- Model.	1
01.- Un.	2
02.- Global.	3
03.- De la realitat.	6
04.- Estructura del treball.	7
05.- Mètode global.	9
06.- Bibliografia.	10
07.- Instrumentació.	11
08.- Algunes apreciacions alienes.	13
1.- ART DE TROBAR REALITAT. <u>La gestació.</u>	14
10.- Punt de partida.	14
11.- Cap a la matriu-llavor.	17
12.- Matriu-llavor triada.	20
13.- Desplegament educatiu.	23
14.- Concepte viu.	25
15.- Judici viu.	30
16.- Eina útil (Una primera aplicació).	32
17.- "Imago mundi" (Una segona aplicació).	35
18.- La contradicció domesticada.	37
19.- Els camins del món.	41
2.- ART DE TROBAR REALITAT. <u>La maduració.</u>	43
20.- Totalitat - PRÀCTICA - Educació.	43
21.- Passió - PSÍQUICA - Societat.	49
22.- Acció - TÈCNICA.- Utilitat / Economia.	52
23.- Natura - ÈTICA - Ecologia.	55
24.- Esperit - MÍSTICA - Ecumene.	58

25.- Gust - ESTÈTICA - Art / Legislació.	61
26.- Dubte - LÒGICA - Ciència / Govern.	64
27.- Principis - IDEICA - Sistemes / Justícia.	67
28.- Creença - MÍTICA - Sacralitat.	70
29.- Enigma - TEORIA - Filosofia /Globalitat.	73
3.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. <u>Exposició sistemàtica.</u>	76
30.- Dialèctica de grau zero: La mònada.	78
31.- Dialèctica de grau u: La diada.	79
32.- Dialèctica de grau dos: La tríada.	86
33.- Reducció a circumferència.	90
34.- Dialèctica de grau tres: La tètada.	100
35.- Reducció a esfera (superfície esfèrica).	104
36.- Les àrees.	115
37.- Dialèctica de grau quatre: La pèntada.	118
38.- Reducció a hiperesfera (volum hiperesfèric).	123
39.- Les cambres.	131
4.- ART DE MENTALITZAR REALITAT. <u>Algunes aplicacions.</u>	165
40.- Globalística aplicada.	165
41.- Ciència contemporània i orient.	168
42.- Ars brevis.	174
43.- Ontologies regionals especials.	182
44.- Una perspectiva ontològica pragmàtica global.	188
45.- Una ontologia de la regió del sagrat.	192
46.- Són comparables els sistemes filosòfics?	196
47.- Terminologia. Lexicon. Enciclopèdia hòlica.	214
48.- Hipertext global.	241
49.- Una màquina de traduir llibres qualitativament i d'escriure nous llibres.	244

ÍNDEX D'ESQUEMES

Esquema I: Art de trobar realitat: La maduració	43
Esquema II: Els deu nivells de l'UNVI a MON, subdividits en 100 subnivells	44
Esquema III: Totalitat-PRÀCTICA-Educació	45
Esquema IV: Passió-PSÍQUICA-Societat	49
Esquema V: Acció-TÈCNICA-Utilitat Economia	52
Esquema VI: Natura-ÈTICA-Ecologia	55
Esquema VII: Esperit-MÍSTICA-Ecumene	58
Esquema VIII: Gust-ESTÈTICA-Art Legislació	61
Esquema IX: Dubte-LÒGICA-Ciència Govern	64
Esquema X: Principis-IDÈLICA-Sistemes Justícia	67
Esquema XI: Creença-MÍTICA-Sacralitat	70
Esquema XII: Enigma-TEORIA-Filosofia Globalitat	73
Esquema XIII: Art sistemàtica de mentalitzar realitat	76
Esquema XIV: Projeccions de Globus E^N a E^{N-1}	77
Esquema XV: {1} Dialèctica 1	79
Esquema XVI: {1} Dialèctica 1: etimologies i afinitats	80
Esquema XVII: {2} Dialèctica 2	86
Esquema XVIII: Els sis cercles canònics de la D-2	90
Esquema XIX: {3} Dialèctica 3	100
Esquema XX: Les quatre esferes canòniques de la D-3	104
Esquema XXI: Oscil·lació superficial esfèrica	107
Esquema XXII: Les vint-i-sis àrees	115
Esquema XXIII: {4} Dialèctica 4 (1)	118
Esquema XXIV: {4} Dialèctica 4 (2)	119
Esquema XXV: La hiperesfera canònica de la D-4 polaritzada en MON-PLINIA	123
Esquema XXVI: Oscil·lació tridimensional hiperesfèrica	126
Esquema XXVII: Axiomàtica del model global X	130
Esquema XXVIII: Els vuit cubs hiperesfèrics bàsics	132
Esquema XXIX: Els vuit cubs hiperesfèrics bàsics, regulars i iguals de la hiperesfera	133
Esquema XXX: Tall esfèric de radi màxim (0,15916C) {31}. Damunt FEN (cursor en LÒG) i davall NOÛ (cursor en MTP) - segons programa "GLOBUS".	135
Esquema XXXI: Tall esfèric de radi màxim (0,15916C) {31}. Damunt TEO (cursor en NOÛ) i davall PRA (cursor en PSI) - segons programa "GLOBUS".	136
Esquema XXXII: Els setze tetraedres hiperesfèrics bàsics	138
Esquema XXXIII: Exemple de dues "cambres gòtiques", tetraedres hiperesfèrics	139
Esquema XXXIV: Principis	141
Esquema XXXV: Els vuitanta termes: símbol, dimensions i antiterme	142

Index

<i>Esquema XXXVI: Principis i transversals</i>	176
<i>Esquema XXXVII: Divisió 1, 2 i 3 de la superfície esfèrica</i>	179
<i>Esquema XXXVIII: Divisions 1 i 2 de la superfície esfèrica, segons programa de "Trigonometria Hiperesfèrica"</i>	180
<i>Esquema XXXIX: Divisions 3, 4 i 5 de la superfície esfèrica, segons programa de "Trigonometria Hiperesfèrica"</i>	181
<i>Esquema XL: Societat</i>	185
<i>Esquema XLI: Comunitat elemental de convivència</i>	186
<i>Esquema XLII: La hiperesfera en forma de nenúfar</i>	190
<i>Esquema XLIII: Un objecte: L'aigua</i>	201
<i>Esquema XLIV: Una frase</i>	202
<i>Esquema XLV: Teoria del coneixement</i>	206
<i>Esquema XLVI: La ciència</i>	208
<i>Esquema XLVII: La dialèctica al <u>Fedre</u> de Plató</i>	210
<i>Esquema XLVIII: Estudi de les quatre causes d'Aristòtil (8)</i>	211
<i>Esquema XLIX: Les tres crítiques de Kant</i>	212
<i>Esquema L: Lògica dialèctica de Hegel</i>	213